

Официален вестник L 140

на Европейския съюз

Издание
на български език

Законодателство

Година 52
5 юни 2009 г.

Съдържание

I Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително

РЕГЛАМЕНТИ

- ★ Регламент (ЕО) № 443/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства ⁽¹⁾ 1

ДИРЕКТИВИ

- ★ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО ⁽¹⁾ 16
- ★ Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността ⁽¹⁾ 63
- ★ Директива 2009/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за изменение на Директива 98/70/ЕО по отношение на спецификацията на бензина, дизеловото гориво и газьола и за въвеждане на механизъм за наблюдение и намаляване на нивата на емисиите на парникови газове и за изменение на Директива 1999/32/ЕО на Съвета по отношение на спецификацията на горивото, използвано от плавателни съдове по вътрешните водни пътища, и за отмяна на Директива 93/12/ЕО ⁽¹⁾ 88
- ★ Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации и за изменение на Директива 85/337/ЕО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾ 114

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

Цена: 26 EUR

(продължава на вътрешната корица)

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

РЕШЕНИЯ, ПРИЕТИ СЪВМЕСТНО ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

- ★ Решение № 406/2009/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г. 136

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 443/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 април 2009 година

за определяне на стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили като част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид че:

- (1) Целта на настоящия регламент е да се определят стандарти за емисиите от нови леки пътнически автомобили, регистрирани в Общността, което съставлява част от цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварните превозни средства, като едновременно с това се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар.
- (2) Рамковата конвенция на Обединените нации за изменението на климата, която бе одобрена от името на Европейската общност с Решение 94/69/ЕО на Съвета ⁽³⁾, изисква всички страни да изготвят и приложат национални и, където е уместно, регионални програми, съдържащи мерки за намаляване на изменението на климата. Във връзка с това

Комисията предложи през януари 2007 г. в контекста на международните преговори Европейският съюз да има за цел намаляване с 30 % на емисиите на парникови газове на развитите държави до 2020 г. (спрямо нивата от 1990 г.), но и самият Съюз да поеме твърд и независим ангажимент за постигане на намаляване на емисиите на парникови газове най-малко с 20 % до 2020 г. (спрямо нивата от 1990 г.) независимо от намалението, постигнато от други развити държави. Тази цел бе одобрена от Европейския парламент и от Съвета.

- (3) Едно от следствията от тези ангажименти е, че ще бъде необходимо всички държави-членки да намалят значително емисиите от леките пътнически автомобили. С цел да се осигурят необходимите значителни намаления на емисиите, на равнище държава-членка и на равнището на Общността следва да се въведат политики и мерки във всички икономически сектори на Общността, а не само в промишления сектор и в сектора на енергетиката. Автомобилният транспорт е вторият сектор в Съюза по обем на емисиите на парникови газове и неговите емисии продължават да нарастват. Ако въздействието на пътния транспорт върху изменението на климата продължи да се увеличава, то ще обезсмисли в значителна степен намаленията, постигнати от другите сектори с цел борба с изменението на климата.
- (4) Общностните цели за новите леки пътнически автомобили дават на производителите повече сигурност при планирането и по-голяма гъвкавост при съобразяване с изискванията за намаляване на CO₂, отколкото отделните национални цели за намаляване на емисиите. При определяне на стандартите за обем на емисиите е важно да се вземат предвид техните последици за пазарите и конкурентоспособността на производителите, преките и непреките разходи, наложени на бизнеса, и ползите по отношение на насърчаването на иновациите и намаляването на потреблението на енергия.

⁽¹⁾ ОВ С 77, 31.3.2009 г., стр. 1.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 17 декември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 април 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 33, 7.2.1994 г., стр. 11.

- (5) Настоящият регламент се основава на трайно наложен процес за измерване и мониторинг на емисиите на CO₂ от превозни средства, регистрирани в Общността, в съответствие с Решение № 1753/2000/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 2000 г. за разработване на схема за мониторинг на средните специфични емисии на CO₂ от нови леки автомобили ⁽¹⁾. Важно е определянето на изисквания за намаляване на емисиите на CO₂ да продължи да осигурява предвидимост и сигурност при планирането за производителите на превозни средства по отношение на новия им автомобилен парк в Общността.
- (6) Комисията е приела Стратегия на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от леки автомобили през 1995 г. Стратегията се основава на три стълба: доброволно поемане на ангажменти от страна на автомобилната промишленост за намаляване на емисиите, подобряване на информацията за потребителите и насърчаване чрез фискални мерки на производството на ефективни по отношение на горивата леки автомобили.
- (7) През 1998 г. Асоциацията на европейските автомобилни производители (АСЕА) се ангажира да намали средните емисии от продадените нови леки автомобили до 140 g CO₂/km до 2008 г., а през 1999 г. Асоциацията на автомобилните производители в Япония (ЈАМА) и Асоциацията на автомобилните производители в Корея (КАМА) поеа ангажимент да намалят средните емисии от продадените нови коли до 140 g CO₂/km до 2009 г. Тези ангажменти бяха признати с Препоръка 1999/125/ЕО на Комисията от 5 февруари 1999 г. относно намаляването на емисиите на CO₂ от леките пътнически автомобили ⁽²⁾ (АСЕА), Препоръка 2000/303/ЕО на Комисията от 13 април 2000 г. относно намаляването на емисиите на CO₂ от леки пътнически автомобили (КАМА) ⁽³⁾ и Препоръка 2000/304/ЕО на Комисията от 13 април 2000 г. относно намаляването на емисиите на CO₂ от леки пътнически автомобили (ЈАМА) ⁽⁴⁾.
- (8) На 7 февруари 2007 г. Комисията прие две паралелни съобщения: Съобщение относно резултатите от прегледа на стратегията на Общността за намаление на емисиите на CO₂ от пътнически леки автомобили и лекотоварни автомобили и Съобщение относно конкурентна регулаторна рамка за автомобилостроенето през XXI век (CARS 21). В съобщенията се подчертава, че е постигнат напредък при достигането на целта от 140 g CO₂/km до 2008/2009 г., но че общностната цел за 120 g CO₂/km няма да бъде достигната през 2012 г. без допълнителни мерки.
- (9) В съобщенията се предлага възприемането на цялостен подход за постигане на целта на Общността от 120 g CO₂/km до 2012 г. и се посочва, че Комисията ще предложи законодателна рамка за постигането на целта на Общността, като се акцентира върху задължителните намаления на емисиите на CO₂, за да се достигне цел от 130 g CO₂/km средно за парка от нови леки автомобили чрез подобрения в технологията на двигателите на превозните средства. В съответствие с подхода при доброволните ангажменти, поети от производителите, са обхванати тези елементи, които се вземат предвид при измерването на емисиите на CO₂ на леките пътнически автомобили в съответствие с Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 20 юни 2007 г. за типово одобрение на моторни превозни средства по отношение на емисиите на леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства ⁽⁵⁾. Допълнително намаление на емисиите с 10 g CO₂/km, или равностойно на тях при техническа необходимост, ще се осигури от други технологични подобрения и увеличена употреба на устойчиви биогорива.
- (10) Законодателната рамка за постигане на средните цели за новия автомобилен парк следва да гарантира неутрални за конкуренцията и социално справедливи и устойчиви цели за намаляване на емисиите, които отчитат многообразието на европейските производители на автомобили, и следва да бъде избегнато всяко необосновано нарушаване на конкуренцията между тях. Законодателната рамка следва да бъде съвместима с общата цел за постигане на целите на Общността от Киото и следва да бъде допълнена от други инструменти, които са в по-голяма степен свързани с употребата, като например диференцирани данъци върху леките автомобили и енергията.
- (11) Следва да бъде гарантирано подходящо финансиране в общия бюджет на Европейския съюз, за да се насърчава развитието на технологиите с цел радикално намаляване на емисиите на CO₂ от пътните превозни средства.
- (12) За да се запазят многообразието на автомобилния пазар и способността му да отговаря на различни нужди на потребителите, целите за CO₂ за леките пътнически автомобили следва да се определят на линейна база в зависимост от тяхната полезност. Подходящ показател за определяне на полезността, е масата, която позволява да се направи връзка с настоящите емисии и следователно води до по-реалистични и неутрални за конкуренцията цели. Още повече че данните за нея са леснодостъпни. Данните за алтернативните параметри на полезността — като например отпечатъка (произведението на широчината на колеята и междусовото разстояние), следва да се събират, за да се улеснят дългосрочните оценки на подхода, основаващ се на полезността. До 2014 г. Комисията следва да направи преглед на наличността на данните и, при необходимост, да внесе предложение до Европейския парламент и до Съвета за адаптиране на показателя за полезност.
- (13) Целта на настоящия регламент е да се създадат стимули за автомобилната промишленост да инвестира в нови технологии. С настоящия регламент активно се насърчават екологичните иновации и се взема предвид бъдещото развитие на технологиите. Разработването на иновативни технологии за задвижване следва да бъде особено насърчавано, тъй като те водят до по-ниски емисии, отколкото при традиционните леки пътнически автомобили. По този начин се насърчава дългосрочната конкурентоспособност на европейската промишленост и се създават повече качествени работни места. Комисията следва да разгледа възможността за включване на мерки за екологични иновации в прегледа на процедурите по изпитване, в съответствие с разпоредбите на член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 715/2007, като отчете техническото и икономическото въздействие от това включване.

⁽¹⁾ ОВ L 202, 10.8.2000 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 40, 13.2.1999 г., стр. 49.

⁽³⁾ ОВ L 100, 20.4.2000 г., стр. 55.

⁽⁴⁾ ОВ L 100, 20.4.2000 г., стр. 57.

⁽⁵⁾ ОВ L 171, 29.6.2007 г., стр. 1.

- (14) Като се признават значителните разходи за изследвания и развитие, както и за производство на единица продукция на ранните поколения автомобилни технологии с много ниско съдържание на въглерод, които трябва да бъдат въведени на пазара след влизането му в сила, с настоящия регламент се цели и ограничено във времето ускоряване и улесняване на процеса по въвеждане на общностния пазар на превозни средства с много ниски емисии на въглерод в началните етапи на тяхното предлагане на пазара.
- (15) Използването на някои алтернативни горива може да предложи значително намаляване на емисиите на CO₂ по цялата верига — от източника на гориво до потребителя. Следователно настоящият регламент включва специални разпоредби, целящи насърчаването на бъдещото използване на някои превозни средства с алтернативни горива на общностния пазар.
- (16) За да се осигури съгласуваност с подхода, приет в стратегията на Комисията за CO₂ и леките автомобили, по-специално по отношение на доброволните ангажменти, поети от асоциациите на производителите, целта следва да се прилага по отношение на новите леки пътнически автомобили, които са регистрирани за първи път в Общността и които не са били регистрирани преди това извън нея, освен с цел избягване на злоупотреби, за ограничен период от време.
- (17) С Директива 2007/46/ЕО на Европейският парламент и на Съвета от 5 септември 2007 г. за създаване на рамка за одобрение на моторните превозни средства и техните ремаркета, както и на системи, компоненти и отделни технически възли, предназначени за такива превозни средства⁽¹⁾ се установява хармонизирана рамка, съдържаща административни разпоредби и общи технически изисквания за одобрение на всички нови превозни средства, попадащи в нейното приложно поле. Органът, който отговаря за спазването на настоящия регламент, следва да бъде същият като този, който носи отговорност за всички аспекти на процеса на одобрение на типа в съответствие с посочената директива и за осигуряване на съответствието на производството.
- (18) За целите на одобрението на типа се прилагат специфични изисквания за превозни средства със специално предназначение по смисъла на определението в приложение II към Директива 2007/46/ЕО, и следователно те следва да се изключат от приложното поле на настоящия регламент. Като се има предвид, че превозните средства, които са класифицирани като категория M₁ преди влизането в сила на настоящия регламент и са създадени специално с търговска цел, така че да може да се осигури използването на инвалидна количка вътре в тях, и отговарят на определението на превозно средство със специално предназначение в приложение II към Директива 2007/46/ЕО, следва също така да бъдат изключени от приложното поле на настоящия регламент в съответствие с политиката на Общността за подпомагане на лицата с увреждания.
- (19) На производителите следва да се осигури гъвкавост при вземане на решение за това как да постигнат целите по настоящия регламент и да се позволи да осредняват емисиите в рамките на парка от нови леки автомобили, вместо да е необходимо да спазват цели за CO₂ за всеки отделен лек автомобил. Следователно производителите следва да бъдат задължени да гарантират, че средните специфични емисии за всички нови леки автомобили, регистрирани в Общността, за които те са отговорни, не превишават средната стойност на целите за емисиите за тези леки автомобили. За да се улесни преходът, това изискване следва да се въведе постепенно в периода между 2012 и 2015 г.
- (20) Не е целесъобразно да се използва един и същ метод за определяне на целите за намаляване на емисиите за големите и малките производители, които се разглеждат като независими въз основа на критериите, установени в настоящия регламент. Такива малки производители следва да имат алтернативни цели за намаляване на емисиите, свързани с технологичния потенциал на превозните средства на съответния производител за намаляване на специфичните емисии на CO₂ и съответстващи на характеристиките на съответните пазарни сегменти. Тази дерогация следва да бъде предмет на прегледа на конкретните цели за емисиите в приложение I, който трябва да бъде завършен най-късно до началото на 2013 г.
- (21) На тясноспециализираните производители следва да се позволи да се възползват от алтернативна цел, която е с 25 % по-ниска от техните средни специфични емисии на CO₂ през 2007 г. Когато не съществува информация за средните специфични емисии на производителите за 2007 г., следва да бъде определена равностойна цел. Тази дерогация следва да бъде предмет на прегледа на целите за специфични емисии в приложение I, който трябва да бъде завършен най-късно до началото на 2013 г.
- (22) При определянето на средната стойност на специфичните емисии на CO₂ за всички нови леки автомобили, регистрирани в Общността, за които производителите носят отговорност, следва да се вземат предвид всички леки автомобили, независимо от тяхната маса или други характеристики. Въпреки че Регламент (ЕО) № 715/2007 не обхваща леките пътнически автомобили с референтна маса над 2 610 kg и за които обхватът на одобрението на типа не е разширен съгласно член 2, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 715/2007, емисиите за тези леки автомобили следва да бъдат измервани съгласно процедурата за измерване, определена за леките пътнически автомобили в Регламент (ЕО) № 692/2008⁽²⁾. Получените стойности на емисии на CO₂ следва да бъдат въведени в сертификата за съответствие на превозното средство, за да се позволи тяхното включване в схемата за мониторинг.
- (23) За да се осигури гъвкавост с оглед изпълнение на целите по настоящия регламент, производителите може да се споразумеят да се обединят в група на открита, прозрачна и недискриминационна основа. Сроктът на споразумението за създаване на група не следва да превишава пет години, но споразумението може да бъде подновявано. Когато производителите са обединени в група, следва да се счита, че те са постигнали целите си съгласно настоящия регламент, ако средните емисии на групата като цяло не превишават целта за емисиите на групата.

(1) ОВ L 263, 9.10.2007 г., стр. 1.

(2) Регламент (ЕО) № 692/2008 на Комисията от 18 юли 2008 г. за прилагане и изменение на Регламент (ЕО) № 715/2007 на Европейския парламент и на Съвета за типово одобрение на моторните превозни средства по отношение на емисиите от леки превозни средства за превоз на пътници и товари (Евро 5 и Евро 6) и за достъпа до информация за ремонт и техническо обслужване на превозни средства (ОВ L 199, 28.7.2008 г., стр. 1).

- (24) Необходим е стабилен механизъм за осигуряване на спазването, за да се гарантира постигането на целите съгласно настоящия регламент.
- (25) Специфичните емисии на CO₂ от нови леки пътнически автомобили се измерват на хармонизирана основа в Общността в съответствие с методологията, предвидена в Регламент (ЕО) № 715/2007. За да се намали във възможно най-голяма степен административната тежест, свързана с настоящия регламент, спазването следва да се оценява чрез посочване на данни за регистрациите на нови леки автомобили в Общността, събрани от държавите-членки и докладвани на Комисията. С цел да се осигури съпоставимост на данните, използвани за оценка на степента на спазване, правилата за тяхното събиране и отчитане следва да се хармонизират във възможно най-голяма степен.
- (26) Директива 2007/46/ЕО предвижда, че производителите издават сертификат за съответствие, който трябва да придружава всеки нов лек пътнически автомобил, и че държавите-членки допускат регистрирането и пускането в движение на нови леки пътнически автомобили само ако те са придружени от валиден сертификат за съответствие. Данните, събрани от държавите-членки, следва да са съобразени със сертификата за съответствие, издаден от производителя на лекия пътнически автомобил, и следва да се основават единствено на този референтен документ. Ако държавите-членки поради обосновани причини не използват сертификата за съответствие в процеса на регистрация и пускане в движение на нови леки пътнически автомобили, те следва да въведат необходимите мерки за гарантиране на адекватна точност в процеса на мониторинг. Следва да има стандартна база данни на Общността за данните от сертификатите за съответствие. Тя следва да бъде използвана като единен референтен източник, за да се позволи на държавите-членки по-лесно да поддържат своите данни, свързани с регистрацията, при първоначалната регистрация на превозни средства.
- (27) Спазването на целите по настоящия регламент от страна на производителите следва да се оценява на общностно равнище. Производители, чиито средни специфични емисии на CO₂ превишават допустимите по настоящия регламент, следва да плащат такса за извънредно количество емисии за всяка календарна година, считано от 2012 г. Таксата следва да се коригира според степента, в която производителите не успяват да спазват целите си. Тя следва да нараства с течение на времето. За да се създадат достатъчно стимули за вземане на мерки за намаляване на специфичните емисии на CO₂ от леките пътнически автомобили, таксата следва да отразява технологичните разходи. Сумите от таксите за извънредно количество емисии следва да се считат за приход в общия бюджет на Европейския съюз.
- (28) Националните мерки, които държавите-членки може да запазят или да въведат в съответствие с член 176 от Договора, не следва, с оглед целите и процедурите, установени с настоящия регламент, да предвиждат допълнителни или по-строги санкции на производителите, които не изпълняват целите по настоящия регламент.
- (29) Настоящият регламент не следва да засяга пълното прилагане на правилата за конкуренция на Общността.
- (30) Комисията следва да разгледа нови начини за постигане на дългосрочната цел, и по-специално наклона на кривата, показателя за полезност и схемата за такси за извънредно количество емисии.
- (31) Мерките, необходими за прилагането на настоящия регламент, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (32) По-специално на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за изменение на изискванията за мониторинг и отчитане с оглед на опита при прилагането на настоящия регламент, за създаване на методи за събиране на таксите за извънредно количество емисии и за приемане на подробни разпоредби относно дерогацията за определени производители и за адаптиране на приложение I с цел отчитане на промяната на масата на новите леки пътнически автомобили, регистрирани в Общността, и отразяване на всяка промяна в регламентираната процедура за изпитване за измерването на специфичните емисии на CO₂. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (33) Решение № 1753/2000/ЕО следва да се отмени с цел опростяване и правна яснота.
- (34) Тъй като целта на настоящия регламент, и по-специално установяването на изисквания по отношение на емисиите на CO₂ от нови леки пътнически автомобили с цел да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар и постигането на общата цел на Съюза за намаляване на емисиите на парникови газове, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците на предложеното действие, може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет и цели

С настоящия регламент се установяват изисквания по отношение на обема на емисиите на CO₂ от новите леки пътнически автомобили с цел да се гарантира правилното функциониране на вътрешния пазар и да се постигне общата цел на Европейската общност

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

за средни емисии на CO₂ от 120 g CO₂/km за новия парк от леки автомобили. С настоящия регламент средните емисии на CO₂ от новите леки пътнически автомобили се определят на 130 g CO₂/km, измерени съгласно Регламент (ЕО) № 715/2007 и мерките за прилагането му, и които се постигат чрез подобряване на технологиите за двигатели на превозните средства, както и чрез иновативните технологии.

В съответствие с член 13, параграф 5 с настоящия регламент се определя приложима от 2020 г. нататък цел за средни емисии от 95 g CO₂/km за новия автомобилен парк.

Настоящият регламент ще бъде допълнен от допълнителни мерки, съответстващи на намаление с 10 g CO₂/km като част от цялостния подход на Общността.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящият регламент се прилага за моторни превозни средства от категория M₁ съгласно определението в приложение II към Директива 2007/46/ЕО („леки пътнически автомобили“), които са регистрирани за първи път в Общността и които не са били регистрирани преди това извън нея („нови леки пътнически автомобили“).

2. Не се взема предвид предходна регистрация извън Общността, направена по-малко от три месеца преди регистрацията в Общността.

3. Настоящият регламент не се прилага по отношение на превозни средства със специално предназначение съгласно определението в част А, точка 5 от приложение II към Директива 2007/46/ЕО.

Член 3

Определения

1. За целите на настоящия регламент се прилагат следните определения:

- а) „средни специфични емисии на CO₂“ означава, по отношение на даден производител, средните специфични емисии на CO₂ от всички нови леки пътнически автомобили, които той е произвел;
- б) „сертификат за съответствие“ означава сертификатът, посочен в член 18 от Директива 2007/46/ЕО;
- в) „производител“ означава лицето или органът, отговорен пред компетентния орган по одобряването по отношение на всички аспекти на процедурата за ЕО одобрение на типа в съответствие с Директива 2007/46/ЕО и за осигуряване на съответствието на продукцията;
- г) „маса“ означава масата на лекия автомобил заедно с каросерията в готовност за движение, така както е посочена в сертификата за съответствие и е определено в раздел 2.6 от приложение I към Директива 2007/46/ЕО;
- д) „отпечатък“ означава широчината на колеята, умножена по междусосовото разстояние, както е посочено в сертификата за съответствие и е определено в раздел 2.1 и 2.3 от приложение I към Директива 2007/46/ЕО;

е) „специфични емисии на CO₂“ означава емисиите на CO₂ от даден лек пътнически автомобил, измерени съгласно Регламент (ЕО) № 715/2007 и посочени като маса на CO₂ в емисиите (комбинирано) в сертификата за съответствие. За леките пътнически автомобили, за които няма одобрение на типа в съответствие с Регламент (ЕО) № 715/2007, „специфични емисии на CO₂“ означава емисиите на CO₂, измерени в съответствие с процедура за измерване като определената за леки пътнически автомобили в Регламент (ЕО) № 692/2008 или в съответствие с приетите от Комисията процедури за определяне на емисиите на CO₂ от тези леки пътнически автомобили;

ж) „цели за специфични емисии“ означава, по отношение на даден производител, средните специфични емисии на CO₂, допустими в съответствие с приложение I, за всеки нов лек пътнически автомобил, който той е произвел или, когато на производителя е предоставена дерогация съгласно член 11, целите за специфични емисии, определени съгласно посочената дерогация.

2. За целите на настоящия регламент „група свързани производители“ означава производител и неговите свързани предприятия. По отношение на даден производител „свързани предприятия“ означава:

- а) предприятия, в които производителят пряко или косвено има:
  - правомощия да упражнява повече от половината от правата на глас,
  - правомощия да назначава повече от половината от членовете на надзорния съвет, управителния съвет или на органите, които са законни представители на предприятието, или
  - право да управлява делата на предприятието;
- б) предприятия, които пряко или косвено притежават в производителя изброените в буква а) права или правомощия;
- в) предприятия, в които предприятие по буква б) пряко или косвено притежава посочените в буква а) права или правомощия;
- г) предприятия, в които производителят заедно с едно или повече от предприятията, посочени в букви а), б) или в), или в които две или повече от предприятията по букви а), б) или в) съвместно притежават изброените в буква а) права или правомощия;
- д) предприятия, в които изброените в буква а) права или правомощия се притежават съвместно от производителя или едно или повече от неговите свързани предприятия, посочени в букви а) — г), и едно или повече трети лица.

Член 4

Цели за специфични емисии

За календарната година, започваща на 1 януари 2012 г., и всяка следваща календарна година всеки производител на леки пътнически автомобили гарантира, че неговите средни специфични емисии на CO₂ не превишават целите му за специфични емисии, определени в съответствие с приложение I или, когато на даден

производител е предоставена дерогация по член 11, в съответствие с посочената дерогация.

За да се определят средните специфични емисии на CO₂ на всеки производител, се взема предвид следният процент от новите леки пътнически автомобили на всеки производител, регистрирани през съответната година:

- 65 % за 2012 г.,
- 75 % за 2013 г.,
- 80 % за 2014 г.,
- 100 % за 2015 г. и следващите.

Член 5

Облекчения

При изчисляването на средните специфични емисии на CO₂ всеки нов лек пътнически автомобил със специфични емисии на CO₂ под 50 g CO₂/km се счита за:

- 3,5 леки автомобили за 2012 г.,
- 3,5 леки автомобили за 2013 г.,
- 2,5 леки автомобили за 2014 г.,
- 1,5 леки автомобили за 2015 г.,
- 1 лек автомобил от 2016 г.

Член 6

Цел за специфични емисии на превозните средства, работещи с алтернативно гориво

При определяне на това, доколко производителите спазват целта за специфични емисии, посочена в член 4, специфичните емисии на CO₂ от всяко превозно средство, проектирано по начин, който му позволява да използва смес от бензин и 85 % етанол („E85“), отговаряща на съответното общностно законодателство или на съответните европейски технически стандарти, се намаляват с 5 % до 31 декември 2015 г. с оглед на по-големите технологични възможности и възможности за намаляване на емисии при употребата на биогорива. Посоченото намаление се прилага само в случаите, когато най-малко 30 % от станциите за зареждане с гориво в държавата-членка, в която превозното средство е регистрирано, предлагат този вид алтернативно гориво при спазване на критериите за устойчивост по отношение на биогоривата, посочени в съответното общностно законодателство.

Член 7

Групи

1. Производителите, с изключение на тези, на които е била предоставена дерогация съгласно член 11, могат да създадат група с цел изпълнение на задълженията им по член 4.

2. Споразумението за създаване на група може да се отнася за една или повече календарни години, ако общият му срок не превишава пет календарни години, и трябва да бъде сключено не по-късно от 31 декември през първата календарна година, за която емисиите ще бъдат обединени. Производителите, които създават група, предоставят на Комисията следната информация:

- а) производителите, които ще бъдат включени в групата;
- б) производителя, определен за ръководител на групата, чрез когото ще се осъществяват контактите с групата и който ще отговаря за плащането на евентуални такси за извънредно количество емисии, начислени на групата в съответствие с член 9; както и
- в) доказателства, че ръководителят на групата ще бъде в състояние да изпълнява задълженията си по буква б).

3. Комисията уведомява производителите, когато предложеният ръководител на групата не изпълни изискването за заплащане на такса за извънредно количество емисии, наложено на групата в съответствие с член 9.

4. Производителите, включени в групата, уведомяват съвместно Комисията за всяка промяна на ръководителя на групата или неговото финансово състояние, доколкото това може да окаже влияние върху способността му да изпълни изискването за заплащане на такса за извънредно количество емисии, наложена на групата в съответствие с член 9, и за всички промени на членовете на групата или за прекратяването на съществуването ѝ.

5. Производителите могат да сключват споразумения за създаване на група, ако тези споразумения са в съответствие с членове 81 и 82 от Договора и ако те позволяват открито, прозрачно и недискриминационно участие при разумни търговски условия на всеки производител, който поиска да стане член на групата. Без да се засяга общата приложимост на общностните правила на конкуренцията по отношение на такива групи, всички членове на групата гарантират по-специално, че не може да се осъществява обмен на данни или информация в контекста на тяхното споразумение за създаване на група, освен по отношение на следната информация:

- а) средните специфични емисии на CO₂;
- б) целта за специфични емисии;
- в) общия брой на регистрираните превозни средства.

6. Параграф 5 не се прилага, когато всички производители, включени в групата, принадлежат към една и съща група свързани производители.

7. Освен при уведомяване съгласно параграф 3, производителите в група, за която е изпратена информация на Комисията, се считат за един производител за целите на изпълнението на задълженията им по член 4. В централния регистър, посочен в член 8, параграф 4, се вписват, отчитат и предоставят данни за мониторинга и отчитането по отношение на отделни производители, както и на групи производители.

Член 8

Мониторинг и отчитане на средните емисии

1. За календарната година, започваща на 1 януари 2010 г., и всяка следваща календарна година всяка държава-членка отчита данните, посочени в част А от приложение II, за всеки нов лек пътнически автомобил, регистриран на нейната територия. Тези данни се предоставят на разположение на производителите и на посочените от производителите вносители или представители във всяка държава-членка. Държавите-членки полагат всички възможни усилия, за да гарантират, че органите, които отчитат данните, работят по прозрачен начин. Всяка държава-членка гарантира, че специфичните емисии на CO₂ от леки пътнически автомобили, за които не е издадено одобрение на типа в съответствие с Регламент (ЕО) № 715/2007, се измерват и отразяват в сертификата за съответствие.

2. До 28 февруари на всяка година, като се започне от 2011 г., всяка държава-членка определя и предава на Комисията информацията, посочена в част Б от приложение II за предходната календарна година. Данните се предават в съответствие с посочения в част В от приложение II формат.

3. По искане на Комисията държавата-членка предава също пълния набор от събрани съгласно параграф 1 данни.

4. Комисията поддържа централен регистър с данните, отчетени от държавите-членки съгласно настоящия член, и до 30 юни на всяка година, като се започне от 2011 г., прави предварителни изчисления за всеки производител за:

- средните специфични емисии на CO₂ през предходната календарна година;
- целта за специфични емисии през предходната календарна година; и
- разликата между неговите средни специфични емисии на CO₂ през предходната календарна година и целта му за специфични емисии през същата тази година.

Комисията уведомява всеки производител за своите предварителни изчисления, отнасящи се до него. Уведомлението включва данни относно броя на новите регистрирани леки пътнически автомобили и техните специфични емисии на CO₂ за всяка държава-членка.

Регистърът е достъпен за обществеността.

5. Производителите могат в срок до три месеца след като са били уведомени за предварителните изчисления по параграф 4 да уведомят Комисията за всякакви грешки в данните, като посочват държавата-членка, при която те считат, че е възникнала грешката.

Комисията разглежда всички уведомления от производителите и до 31 октомври потвърждава или изменя предварителните изчисления по параграф 4.

6. Комисията уведомява производителя, когато въз основа на изчисленията съгласно параграф 5 по отношение на календарната 2010 или 2011 г. прецени, че средните специфични емисии на CO₂ на даден производител през тази година превишават целите му за специфични емисии за същата година.

7. Държавите-членки определят компетентен орган за събирането и предаването на данните от мониторинга съгласно настоящия регламент и информират Комисията за определения компетентен орган не по-късно от 8 декември 2009 г. Комисията впоследствие уведомява Европейския парламент и Съвета за това.

8. За всяка календарна година, през която се прилага член 6, държавите-членки предоставят на Комисията информация относно дела на станциите за зареждане с гориво и критериите за устойчивост по отношение на горивото E85, както е посочено в същия член.

9. Комисията може да приеме подробни правила за мониторинга и отчитането на данни по настоящия член и за прилагането на приложение II в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 14, параграф 2.

Комисията може да изменя приложение II с оглед на опита при прилагането на настоящия регламент. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

Член 9

Такси за извънредно количество емисии

1. От 2012 г. за всяка календарна година, през която средните специфични емисии на CO₂ на даден производител превишават целите му за специфични емисии за същата година, Комисията начислява на производителя или — при група — на ръководителя на групата, такси за извънредно количество емисии.

2. Таксите за извънредно количество емисии по параграф 1 се изчисляват, като се използват следните формули:

a) от 2012 до 2018 г.:

- когато средните специфични емисии на CO₂ на производителя превишават целта му за специфични емисии с повече от 3 g CO₂/km:

$$((\text{Извънредно количество емисии} - 3 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{брой нови леки пътнически автомобили};$$

- ii) когато средните специфични емисии на CO₂ на производителя превишават целта му за специфични емисии с повече от 2 g CO₂/km, но не повече от 3 g CO₂/km:

$(\text{Извънредно количество емисии} - 2 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 25 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{брой нови леки пътнически автомобили};$

- iii) когато средните специфични емисии на CO₂ на производителя превишават целта му за специфични емисии с повече от 1, но не повече от 2 g CO₂/km:

$(\text{Извънредно количество емисии} - 1 \text{ g CO}_2/\text{km}) \times 15 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km} + 1 \text{ g CO}_2/\text{km} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{брой нови леки пътнически автомобили};$

- iv) когато средните специфични емисии на CO₂ на производителя превишават целта му за специфични емисии с не повече от 1 g CO₂/km:

$(\text{Извънредно количество емисии} \times 5 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{брой нови леки пътнически автомобили};$

- б) от 2019 г.:

$(\text{Извънредно количество емисии} \times 95 \text{ EUR/g CO}_2/\text{km}) \times \text{брой нови леки пътнически автомобили}.$

За целите на настоящия член „извънредно количество емисии“, определено съгласно предвиденото в член 4, означава положителният брой грамове на километър, с който средните специфични емисии на производителя — като се вземе предвид намалението на емисиите на CO₂, дължащо се на одобрени иновативни технологии — превишават целта му за специфични емисии през календарната година, закръглен до най-близките три знака след десетичната запетая; и „брой нови леки пътнически автомобили“ означава броят на новите леки пътнически автомобили, произведени от производителя, които са регистрирани през съответната година в съответствие с критериите за постепенно въвеждане, предвидени в член 4.

3. Комисията установява методи за събиране на таксите за извънредно количество емисии съгласно параграф 1.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

4. Сумите от таксите за извънредно количество емисии се считат за приход на общия бюджет на Европейския съюз.

Член 10

Публикуване на резултатите на производителите

1. До 31 октомври на всяка година, считано от 2011 г., Комисията публикува списък, в който за всеки производител се посочват:

- а) неговата цел за специфични емисии през предходната календарна година;

- б) неговите средни специфични емисии на CO₂ през предходната календарна година;

- в) разликата между неговите средни специфични емисии на CO₂ през предходната календарна година и целта му за специфични емисии през същата тази година;

- г) средните специфични емисии на CO₂ от всички нови леки пътнически автомобили в Общността през предходната календарна година; и

- д) средната маса за всички нови леки пътнически автомобили в Общността през предходната календарна година.

2. От 31 октомври 2013 г. в списъка, публикуван съгласно параграф 1, се посочва и дали производителят е спазил изискванията на член 4 по отношение на предходната календарна година.

Член 11

Дерогации за определени производители

1. Заявление за дерогация по отношение на целта за специфични емисии, изчислена в съответствие с приложение I, може да бъде направено от производител, който отговаря за по-малко от 10 000 нови леки пътнически автомобили, регистрирани в Общността през календарната година, и:

- а) не е член на група свързани производители; или
- б) е член на група свързани производители, която отговаря като цяло за по-малко от 10 000 нови леки пътнически автомобили, регистрирани в Общността за календарна година; или
- в) е член на група свързани производители, но работи в свои собствени производствени съоръжения и център за проектиране.

2. Дерогация, за която е подадено заявление съгласно параграф 1, може да бъде предоставена за максимален срок от пет календарни години. Заявлението се подава до Комисията и включва:

- а) наименование и лице за контакти на производителя;
- б) доказателство, че производителят отговаря на условията за предоставяне на дерогацията по параграф 1;
- в) подробни данни за леките пътнически автомобили, които той произвежда, включително тяхната маса и специфични емисии на CO₂; и
- г) цел за специфични емисии, съответстваща на неговия потенциал за намаляване на емисиите, включително икономическия и технологичния потенциал за намаляване на специфичните му емисии на CO₂, и съобразена с особеностите на пазара за типа произвеждан лек автомобил.

3. Когато Комисията счита, че производителят отговаря на условията за предоставяне на дерогацията, за която е подадено заявление съгласно параграф 1, и че целта за специфични емисии на CO₂, предложена от него, съответства на потенциала му за намаляване на емисиите, включително икономическия и технологичния потенциал за намаляване на специфичните му емисии на CO₂, и е съобразена с особеностите на пазара за типа произвеждан лек автомобил, тя предоставя дерогация на производителя. Дерогацията се прилага от 1 януари на годината, следваща датата на предоставяне на дерогацията.

4. Заявление за дерогация от целта за специфични емисии, изчислена в съответствие с приложение I, може да бъде подадено от производител, който заедно с всички свои свързани предприятия отговаря за от 10 000 до 300 000 нови леки пътнически автомобили, регистрирани в Общността за календарна година.

Такова заявление може да бъде подадено от производител по отношение на самия него или по отношение на самия него заедно с което и да било от неговите свързани предприятия. Заявлението се подава до Комисията и включва:

- а) цялата информация, посочена в параграф 2, букви а) и в), включително, когато е приложимо, информация за свързани предприятия;
- б) цел, която представлява 25-процентно намаление на средните специфични емисии на CO₂ през 2007 г. или, когато дадено заявление се подава по отношение на няколко свързани предприятия — 25-процентно намаление на средната стойност на средните специфични емисии на CO₂ на тези предприятия през 2007 г.

Когато не съществува информация за средните специфични емисии на CO₂ на даден производител през 2007 г., Комисията определя равностойна цел за намаление въз основа на най-добрите налични технологии за намаляване на емисиите на CO₂, използвани в леки пътнически автомобили със сравнима маса, като се съобразява с особеностите на пазара за типа произвеждан лек автомобил. Тази цел се използва от заявителя за целите на буква б).

Комисията предоставя дерогация на производителя, ако е било доказано изпълнението на критериите за дерогация, посочени в настоящия параграф.

5. Производител, който е получил дерогация съгласно настоящия член, уведомява незабавно Комисията за всяка промяна, която оказва влияние или може да окаже влияние върху способността му да отговаря на условията за предоставяне на дерогация.

6. Когато Комисията прецени, въз основа на уведомление по параграф 5 или по друга причина, че даден производител вече не отговаря на условията за предоставяне на дерогация, тя отменя дерогацията, считано от 1 януари на следващата календарна година, като уведомява производителя за това.

7. Когато производителят не изпълнява целта за специфични емисии, Комисията налага на производителя такса за извънредно количество емисии, както е предвидено в член 9.

8. Комисията може да приеме подробни разпоредби за прилагането на параграфи 1—7, включително за тълкуването на критериите за предоставяне на дерогации, за съдържанието на заявленията, както и за съдържанието и оценката на програмите за намаляване на специфичните емисии на CO₂.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

9. При спазване на Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 г. относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията ⁽¹⁾ се осигурява публичен достъп до заявленията за дерогация, включително информацията в подкрепа на заявленията, уведомленията по параграф 5, случаите на отмяна по параграф 6 и всяко налагане на такса за извънредно количество емисии по параграф 7, както и мерките, приети съгласно параграф 8.

Член 12

Екологични иновации

1. При заявление в тази връзка от доставчик или производител се взема предвид намалението на емисиите CO₂, постигнато чрез използване на иновативни технологии. Общият принос на тези технологии за намаляване на целта за специфични емисии на производител може да бъде до 7 g CO₂/km.

2. До 2010 г. Комисията приема подробни разпоредби за процедура за одобряване на такива иновативни технологии в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 14, параграф 2. Тези подробни разпоредби се основават на следните критерии за иновативните технологии:

- а) намалението на CO₂, постигнато посредством използването на иновативни технологии, трябва да се дължи на производителя;
- б) иновативните технологии трябва да имат проверен принос за намаляване на CO₂;
- в) иновативните технологии трябва да не са обхванати от измерването на CO₂ при стандартния цикъл на изпитване или от задължителни разпоредби, свързани с допълнителни мерки, съответстващи на изискването за намаление от 10 g CO₂/km, посочени в член 1, и да не са задължителни съгласно други разпоредби на общностното законодателство.

3. Доставчик или производител, който е подал заявление за одобряването на дадена мярка като иновативна технология, представя на Комисията доклад, включително доклад от проверка, предприета от независим и сертифициран орган. В случай на възможно взаимодействие между тази мярка и друга, вече одобрена иновативна технология, докладът посочва това взаимодействие, а докладът от проверката дава оценка на степента, до която това взаимодействие изменя намалението, постигнато чрез всяка от мерките.

⁽¹⁾ ОВ L 145, 31.5.2001 г., стр. 43.

4. Постигнатото намаление се удостоверява от Комисията въз основа на критериите, посочени в параграф 2.

Член 13

Прегледи и доклади

1. През 2010 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно постигнатия напредък при прилагането на цялостния подход на Общността за намаляване на емисиите на CO₂ от лекотоварни превозни средства.

2. До 31 октомври 2014 г., а след това веднъж на всеки три години се приемат мерки за изменение на приложение I, за да се коригира стойността на M₀, посочена в него, в зависимост от средната маса на новите леки пътнически автомобили през предходните три календарни години.

Тези мерки пораждаат действие за пръв път на 1 януари 2016 г., а след това — веднъж на всеки три години.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

3. От 2012 г. Комисията извършва оценка на въздействието, за да преразгледа до 2014 г., както е предвидено в член 14, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 715/2007, процедурите за измерване на емисиите на CO₂, посочени в споменатия регламент. По-конкретно Комисията представя подходящи предложения за адаптиране на тези процедури, така че да отразяват адекватно действителните резултати на леките автомобили по отношение на емисиите на CO₂ и да включват одобрените иновативни технологии съгласно определението на член 12, които биха могли да бъдат отразени в цикъла на изпитване. Комисията гарантира, че впоследствие тези процедури се преразглеждат редовно.

От началната дата на прилагане на преразгледаната процедура за измерване на емисиите на CO₂ повече не се одобряват иновативни технологии съгласно предвидената в член 12 процедурата.

4. До 2010 г. Комисията преразглежда Директива 2007/46/ЕО, така че всеки тип/вариант/версия да съответства на единствен по рода си набор от иновативни технологии.

5. В срок до 1 януари 2013 г. Комисията извършва преглед на целите за специфични емисии на CO₂, посочени в приложение I, както и на дерогациите по член 11, с цел да определи:

- условията за постигане на дългосрочната цел от 95 g CO₂/km до 2020 г. по ефективен по отношение на разходите начин, и
- аспектите на изпълнението на тази цел, включително таксите за извънредно количество емисии.

Въз основа на този преглед и на нейната оценка на въздействието, включващи цялостна оценка на въздействието върху автомобилната промишленост и върху зависимите от нея промишлени сектори, Комисията, когато е уместно, представя предложение за изменение на настоящия регламент по начин, който е възможно най-неутрален от гледна точка на конкуренцията и който се характеризира със социална справедливост и устойчивост.

6. В срок до 2014 г. Комисията, след извършването на оценка на въздействието, публикува доклад относно наличието на данни за отпечатъка и неговото използване като показател за полезност за определяне на целите за специфични емисии и, когато е уместно, представя на Европейския парламент и на Съвета предложение за изменение на приложение I.

7. Приемат се мерки, за да се осигури необходимото адаптиране на формулите в приложение I, така че да бъдат отразени възможни промени в регламентираната процедура по изпитване за измерването на специфичните емисии на CO₂.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 14, параграф 3.

Член 14

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от комитета, създаден съгласно член 9 от Решение № 280/2004/ЕО ⁽¹⁾.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 15

Отмяна

Решение (ЕО) № 1753/2000/ЕО се отменя считано от 1 януари 2010 г.

Членове 4, 9 и 10 от същото решение обаче остават в сила, докато Комисията представи на Европейския парламент доклад за данните от мониторинга за календарната 2009 година.

⁽¹⁾ Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно механизма за мониторинг на емисиите на парникови газове в Общността и прилагане на Протокола от Киото (ОВ L 49, 19.2.2004 г., стр. 1).

Член 16

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на третия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 23 април 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
P. NEČAS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

ЦЕЛИ ЗА СПЕЦИФИЧНИ ЕМИСИИ

1. За целите на изчисленията в настоящото приложение за всеки нов лек пътнически автомобил специфичните емисии на CO₂, измерени в грамове на километър, се определят в съответствие със следните формули:

- а) от 2012 до 2015 г.:

$$\text{Специфични емисии на CO}_2 = 130 + a \times (M - M_0)$$

където:

M = масата на превозното средство в килограми (kg)

M₀ = 1 372,0

a = 0,0457

- б) от 2016 г.:

$$\text{Специфична емисия на CO}_2 = 130 + a \times (M - M_0)$$

където:

M = масата на превозното средство в килограми (kg)

M₀ = стойността, приета съгласно член 13, параграф 2

a = 0,0457

2. Целта за специфични емисии за даден производител през определена календарна година се изчислява, като се осреднят специфичните емисии на CO₂ от всеки регистриран през същата календарна година нов лек пътнически автомобил, който той е произвел.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

МОНИТОРИНГ И ОТЧИТАНЕ НА ЕМИСИИТЕ

ЧАСТ А — Събиране на данни за новите леки пътнически автомобили и определяне на информацията за мониторинга на CO₂

1. За календарната година, започваща на 1 януари 2010 г., и всяка следваща календарна година държавите-членки отчитат за всеки нов лек пътнически автомобил, регистриран на тяхна територия, следните данни:
  - а) производителя;
  - б) неговия тип, вариант и версия;
  - в) неговите специфични емисии на CO₂ (g/km);
  - г) неговата маса (kg);
  - д) неговото междуосово разстояние (mm); и
  - е) широчината на неговата колея (mm).
2. Подробните данни, посочени в точка 1, се вземат от сертификата за съответствие за съответния лек пътнически автомобил. Когато в сертификата за съответствие се посочват както минималната, така и максималната маса за даден лек пътнически автомобил, държавата-членка използва само максималната стойност за целите на настоящия регламент. При автомобили, задвижвани с два вида гориво (бензин/газ), в чиито сертификати за съответствие са посочени стойности на специфичните емисии на CO₂ за всеки от двата вида гориво, държавите-членки използват само стойността, измерена за газа.
3. За календарната година, започваща на 1 януари 2010 г., и всяка следваща календарна година държавите-членки определят съгласно методите, описани в част Б, за всеки производител:
  - а) общия брой нови леки пътнически автомобили, регистрирани на тяхната територия;
  - б) средните специфични емисии CO₂ съгласно част Б, точка 2 от настоящото приложение;
  - в) средната маса съгласно част Б, точка 3 от настоящото приложение;
  - г) за всяка версия от всеки вариант от всеки тип нов лек пътнически автомобил:
    - i) общия брой нови леки пътнически автомобили, регистрирани на тяхната територия съгласно част Б, точка 1 от настоящото приложение;
    - ii) специфичните емисии на CO₂ и дела от намалението на емисиите, постигнато в резултат на иновативни технологии в съответствие с член 12 или на превозни средства, работещи с алтернативно гориво в съответствие с член 6;
    - iii) масата;
    - iv) отпечатъка на лекия автомобил съгласно част Б, точка 5 от настоящото приложение.

ЧАСТ Б — Методология за определяне на информацията за целите на мониторинга на CO₂ за нови леки пътнически автомобили

Определянето на информацията за целите на мониторинга, който държавите-членки са задължени да извършват в съответствие с част А, точка 3, се осъществява съгласно методологията в настоящата част.

1. Брой регистрирани нови леки пътнически автомобили (N)

Държавите-членки определят броя на новите леки пътнически автомобили, регистрирани на тяхната територия през съответната година на мониторинг (N).

2. Средни специфични емисии на CO₂ от нови леки пътнически автомобили (S_{ave})

Средните специфични емисии на CO₂ от всички нови леки пътнически автомобили, новорегистрирани на територията на дадена държава-членка през годината на мониторинг (S_{ave}), се изчисляват, като се раздели сборът на специфичните емисии на CO₂ от всеки отделен нов лек пътнически автомобил (S) на броя нови леки пътнически автомобили (N).

$$S_{ave} = (1 / N) \times \Sigma S$$

3. Средна маса на новите леки пътнически автомобили

Средната маса на новите леки пътнически автомобили, регистрирани на територията на държавата-членка през годината на мониторинг (M_{ave}), се изчислява, като се раздели сборът от масата на всеки отделен нов лек пътнически автомобил (M) на броя нови леки пътнически автомобили (N).

$$M_{ave} = (1 / N) \times \Sigma M$$

4. Разпределение по версии на новите леки пътнически автомобили

За всяка версия на всеки вариант на всеки тип нов лек пътнически автомобил се отчитат броят новорегистрирани леки пътнически автомобили, масата на превозните средства, специфичните емисии на CO₂ и отпечатъкът на лекия автомобил.

5. Отпечатък

Отпечатъкът на лекия автомобил се изчислява, като се умножи неговото междуосово разстояние по широчината на неговата колея.

ЧАСТ В — Формат за предаване на данните

За всяка година държавите-членки отчитат данните, описани в част А, точка 3, за всеки производител, в следните формати:

Агрегирани данни:

Година:				
Производител	Общ брой регистрирани нови леки пътнически автомобили	Средни специфични емисии на CO ₂ (g/km);	Средна маса (kg)	Среден отпечатък (m ²)
(Производител 1)	...	...	...	...
(Производител 2)	...	...	...	...
...	...	...	...	...
Общо за всички производители	...	...	...	...

Подробни данни на ниво производител:

Година	Производител	Тип лек автомобил	Вариант	Версия	Иновативна технология (*) или съвкупност от иновативни технологии, или превозни средства, работещи с алтернативно гориво (**)	Марка	Търговско наименование	Общо нови регистрации	Специфични емисии на CO ₂ (g/km)	Маса (kg)	Отпечатък (m ²)	Намаляване на емисиите чрез иновативни технологии (*) или чрез използване на алтернативно гориво (**)
Година 1	(наименование на производител 1)	(наименование на тип 1)	(наименование на вариант 1)	(наименование на версия 1)		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	(наименование на тип 1)	(наименование на вариант 1)	(наименование на версия 1)		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	(наименование на тип 1)	(наименование на вариант 1)	(наименование на версия 1)		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	(наименование на тип 1)	(наименование на вариант 1)	(наименование на версия 1)		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	(наименование на тип 1)	(наименование на вариант 1)	(наименование на версия 1)		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	(наименование на тип 1)	(наименование на вариант 1)	(наименование на версия 1)		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	(наименование на тип 1)	(наименование на вариант 1)	(наименование на версия 1)		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	(наименование на тип 2)	(наименование на вариант 2)	(наименование на версия 2)		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...
Година 1	(наименование на производител 1)	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...

(*) В съответствие с член 12.

(**) В съответствие с член 6.

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2009/28/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 април 2009 година

за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 и член 95 от него във връзка с членове 17, 18 и 19 от настоящата директива,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Контролът на енергийното потребление в Европа, както и увеличеното използване на енергия от възобновяеми източници заедно с енергоспестяването и увеличената енергийна ефективност представляват важни части от пакета от мерки, необходими за намаляване на емисиите на парникови газове и за съобразяване с Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации по изменението на климата, както и с допълнителни обществени и международни ангажменти за намаление на емисиите на парникови газове след 2012 г. Тези фактори играят важна роля за подобряване на сигурността на енергийните доставки, за насърчаване на технологичното развитие и иновациите и създаване на възможности за заетост и регионално развитие, особено в селски и изолирани области.
- (2) По-специално увеличените технологични подобрения, стимулите за използване и разрастване на обществения транспорт, използването на технологии за енергийна ефективност и използването на енергия от възобновяеми източници в транспорта са едни от най-ефективните инструменти, чрез които Общността може да намали своята зависимост от внос на нефт в транспортния сектор, в който

проблемът със сигурността на енергийните доставки е особено сериозен и влияе върху пазара на горивата за транспорта.

- (3) Възможностите за постигане на икономически растеж чрез иновации и устойчива и конкурентна енергийна политика са признати. Производството на енергия от възобновяеми източници често зависи от местни или регионални малки и средни предприятия (МСП). От голямо значение са възможностите за растеж и заетост, които се създават в държавите-членки и техните региони от инвестициите в регионално и местно производство на енергия от възобновяеми източници. Следователно Комисията и държавите-членки следва да подкрепят националните и регионалните мерки за развитие в тези области, да насърчават обмена на най-добри практики в производството на енергия от възобновяеми източници между местни и регионални инициативи за развитие и да насърчават използването на финансиране от структурните фондове в тази област.
- (4) При насърчаване на развитието на пазара на енергия от възобновяеми източници е необходимо да се отчете положителното въздействие върху възможностите за регионално и местно развитие, перспективите за износ, социалното сближаване и възможностите за заетост, особено що се отнася до МСП и независимите производители на енергия.
- (5) С цел да се намалят емисиите на парникови газове в Общността и зависимостта ѝ от вноса на енергия, развитието на енергията от възобновяеми източници следва да бъде тясно свързано с увеличаването на енергийната ефективност.
- (6) Подходящо е да се подпомогне фазата на демонстрация и пускане на пазара на децентрализирани технологии за енергия от възобновяеми източници. Преминването към децентрализирано производство на енергия носи редица ползи, включително използването на местни източници на енергия, по-голяма сигурност на енергийните доставки на местно равнище, по-къси транспортни разстояния и намалени загуби на енергия при пренос. Такова децентрализиране също така насърчава развитието и сближаването на Общността чрез предоставяне на източници на приходи и разкриване на работни места на местно равнище.

⁽¹⁾ ОВ С 77, 31.3.2009 г., стр. 43.

⁽²⁾ ОВ С 325, 19.12.2008 г., стр. 12.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 17 декември 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 април 2009 г.

- (7) С Директива 2001/77/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 септември 2001 г. относно насърчаване на производството и потреблението на електроенергия от възобновяеми енергийни източници във вътрешния електроенергиен пазар ⁽¹⁾ и Директива 2003/30/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 май 2003 г. относно насърчаването на използването на биогорива и други възобновяеми горива за транспорт ⁽²⁾ бяха установени определения за различните видове енергия от възобновяеми източници. С Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия ⁽³⁾ бяха установени определения за електроенергийния сектор като цяло. В интерес на правната сигурност и яснота е уместно да се използват същите или подобни определения и в настоящата директива.
- (8) Съобщението на Комисията от 10 януари 2007 г., озаглавено „Пътна карта за енергията от възобновяеми източници — енергии от възобновяеми източници през XXI век: изграждане на по-устойчиво бъдеще“ показва, че целта за 20 % общ дял на енергията от възобновяеми източници и целта за 10 % енергия от възобновяеми източници в транспорта биха били уместни и постижими задачи, както и че наличието на рамка, която включва задължителни цели, следва да осигури на стопанската общност необходимата дългосрочна стабилност, за да могат да се извършват рационални, устойчиви инвестиции в сектора на енергията от възобновяеми източници, които могат да намалят зависимостта от внасяните изкопаеми горива и да стимулират използването на нови енергийни технологии. Тези цели съществуват в рамките на повишаването на енергийната ефективност с 20 % до 2020 г., както е предвидено в съобщението на Комисията от 19 октомври 2006 г., озаглавено „План за действие за енергийна ефективност: реализиране на потенциала“, което беше одобрено от Европейския съвет от март 2007 г. и от Европейския парламент в неговата резолюция от 31 януари 2008 г. относно този план за действие.
- (9) Европейският съвет от март 2007 г. потвърди ангажимента на Общността за развитие в рамките на цялата Общност на енергия от възобновяеми източници след 2010 г. Европейският съвет утвърди задължителна цел за 20-процентен дял на енергията от възобновяеми източници от общото потребление на енергията на Общността до 2020 г. и задължителна цел, която да бъде постигната от всяка държава-членка, за минимум 10-процентен дял на биогорива от потреблението на бензин и дизелово гориво в транспорта до 2020 г., което да бъде постигнато по икономически ефективен начин. Европейският съвет декларира, че обвързващият характер на целта за биогоривата е уместен, при условие че те се произвеждат по устойчив начин, че биогоривата от второ поколение станат търговски достъпни и че Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизеловите горива ⁽⁴⁾ бъде изменена, за да се даде възможност за прилагане на адекватни съотношения на смесване. Европейският съвет от март 2008 г. отново заяви, че е от съществено значение да се разработят и прилагат ефективни критерии за устойчивост на биогоривата и да се гарантира търговската наличност на биогорива от второ поколение. Европейският съвет от юни 2008 г. отново припомни критериите за устойчивост и разработването на биогорива от второ поколение и подчерта необходимостта от оценка на възможното въздействие на производството на биогорива върху селскостопанските хранителни продукти и при необходимост от предприемане на действия за преодоляване на недостатъците. Той също така заяви, че следва да се извърши и допълнителна оценка на екологичните и социалните последици от производството и потреблението на биогорива.
- (10) В своята Резолюция относно Пътна карта за енергията от възобновяеми източници в Европа от 25 септември 2007 г. ⁽⁵⁾ Европейският парламент призова Комисията да представи до края на 2007 г. предложение за законодателна рамка за енергията от възобновяеми източници, като се позова на важното значение на задаването на цели за дела на енергията от възобновяеми източници както на равнище Общност, така и на равнище държава-членка.
- (11) Необходимо е да бъдат формулирани прозрачни и недвусмислени правила за изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници и за определяне какви са тези източници. В този контекст следва да се включва енергията, налична в океаните и други водни басейни под формата на вълни, морски течения, приливи и отливи, градиенти на океанската термална енергия или градиенти на солеността.
- (12) Използването на селскостопански материали като твърди и течни торове, както и на други отпадъци от животински и органичен произход за производството на биогаз, поради високия си потенциал за ограничаване на емисиите на парникови газове предлага значителни предимства от гледна точка на околната среда както при производството на топлинна и електроенергия, така и при използването му като биогориво. Поради децентрализирания си характер и регионалната инвестиционна структура инсталациите за биогаз могат да окажат значителен принос за устойчивото развитие в селските райони и да открият нови възможности за приходи на земеделските стопани.
- (13) Предвид позициите на Европейския парламент, Съвета и Комисията е уместно да бъдат установени задължителни национални цели, съвместими с 20-процентния дял на енергията от възобновяеми източници, както и с 10-процентния дял на енергията от възобновяеми източници в транспорта за потреблението на енергия в Общността до 2020 г.
- (14) Основното предназначение на задължителните национални цели е да се създаде сигурност за инвеститорите и да се насърчи трайното развитие на технологиите за производство на енергия от всички видове възобновяеми източници. В този смисъл не е подходящо вземането на решение дали дадена цел да е задължителна да се отлага до настъпването на бъдещо събитие.

⁽¹⁾ ОВ L 283, 27.10.2001 г., стр. 33.

⁽²⁾ ОВ L 123, 17.5.2003 г., стр. 42.

⁽³⁾ ОВ L 176, 15.7.2003 г., стр. 37.

⁽⁴⁾ ОВ L 350, 28.12.1998 г., стр. 58.

⁽⁵⁾ ОВ C 219 E, 28.8.2008 г., стр. 82.

- (15) Изходната позиция, потенциалът за производство на енергия от възобновяеми източници и енергийният състав на всяка държава-членка са различни. Ето защо е необходимо да се преобразува общностната цел за 20 % дял в индивидуални цели за всяка държава-членка с оглед на справедливо и адекватно разпределение, като бъдат отчетени различните изходни позиции и потенциал на държавите-членки, включително настоящите нива на енергия от възобновяеми източници и енергийният състав. Уместно е това да бъде направено, като се разпредели между държавите-членки изискваното общо увеличение на използването на енергия от възобновяеми източници въз основа на еднакво увеличение на дела на всяка държава-членка, претеглено спрямо техния БВП, приспособено да отрази техните изходни точки, и при отчитане, изразено като брутно крайно потребление на енергия, като се вземат предвид усилията, положени до момента от държавите-членки за използване на енергия от възобновяеми източници.
- (16) От друга страна, подходящо е целта за 10-процентен дял на енергия от възобновяеми източници в транспорта да се западе на едно и също равнище за всички държави-членки, за да се осигури съответствие в спецификациите и достъпността на транспортните горива. Тъй като транспортните горива се търгуват лесно, държавите-членки, които разполагат с по-малки количества от съответните ресурси, ще могат лесно да си набавят биогорива от другаде. При все че технически е възможно за Общността да изпълни целта си за използване на енергия от възобновяеми източници в транспорта само от собствено производство, вероятно и желателно е тази цел да бъде фактически изпълнена чрез съчетание на собствено производство и внос. За тази цел Комисията следва да наблюдава предлагането на пазара на Общността за биогорива и, ако е уместно, следва да предлага подходящи мерки за достигане на балансиран подход между вътрешното производство и вноса, отчитайки, *inter alia*, развитието на многостранните и двустранните търговски преговори, екологичните, социалните и икономическите съображения, както и сигурността на енергийните доставки.
- (17) Подобряването на енергийната ефективност е основна цел на Общността, насочена към постигане на 20 % повишаване на енергийната ефективност до 2020 г. Тази цел, заедно с действащото и бъдещото законодателство, включително Директива 2002/91/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно енергийните характеристики на сградите ⁽¹⁾, Директива 2005/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 юли 2005 г. за създаване на рамка за определяне на изискванията за екодизайн към енергоемките продукти ⁽²⁾ и Директива 2006/32/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно ефективността при крайното потребление на енергия и осъществяване на енергийни услуги ⁽³⁾, играе ключова роля, за да се гарантира, че целите по отношение на климата и енергията се постигат на възможно най-ниска цена, а може също така и да създаде нови възможности за икономиката на Европейския съюз. Политиките за енергийна ефективност и енергоспестяването са най-ефективните методи, с които държавите-членки могат да увеличават процентния дял на енергия от възобновяеми източници, и по този начин държавите-членки ще постигнат по-лесно както общите национални цели, така и целите за енергия от възобновяеми източници в сектора на транспорта, установени в настоящата директива.
- (18) Държавите-членки ще бъдат задължени да направят значителни подобрения по отношение на енергийната ефективност във всички сектори с цел по-лесно постигане на своите цели по отношение на енергията от възобновяеми източници, като тези цели се изразяват в процент от брутното крайно потребление на енергия. Енергийната ефективност в сектора на транспорта е крайно необходима, тъй като, ако цялостното търсене на енергия в транспорта продължава да расте, е вероятно да става все по-трудно устойчивото постигане на задължителна цел за дял на енергията от възобновяеми източници. Ето защо задължителната цел за 10-процентен дял за транспорта, която трябва да бъде постигната от всички държави-членки, следва да се определи като дела от крайно потребление на енергия в транспорта, който да бъде постигнат от възобновяеми източници като цяло, а не единствено от биогорива.
- (19) За да се осигури постигането на общите задължителни национални цели, държавите-членки следва да работят за постигането на индикативна крива, очертаваща пътя към постигането на техните крайни задължителни цели. Държавите-членки следва да създадат национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници, включващ информация за целите по сектори, като се има също предвид, че съществуват различни видове приложения на биомасата и затова е от съществено значение да бъдат мобилизирани нови ресурси от биомаса. Освен това държавите-членки следва да установят своите мерки за постигането на тези цели. При оценяването на своето очаквано брутно крайно потребление на енергия в националния си план за действие относно енергията от възобновяеми източници всяка държава-членка следва да преценява приноса, който мерките за енергийна ефективност и енергоспестяване могат да окажат за постигане на нейните национални цели. Държавите-членки следва да вземат предвид възможно най-доброто съчетание от технологии за енергийна ефективност и енергия от възобновяеми източници.
- (20) За да се даде възможност за оползотворяване на техническия напредък и на икономите от мащаба, индикативната крива следва да отчита възможността за по-бърз растеж при използването на възобновяеми източници на енергия в бъдеще. По този начин може да бъде отредено специално внимание на сектори, които страдат диспропорционално от липса на технически напредък и на икономии от мащаба и по тези причини остават не достатъчно развити, но които биха могли в бъдеще да имат значителен принос за изпълнение на целите за 2020 г.
- (21) Индикативната крива следва да вземе за отправна точка 2005 г., тъй като това е последната година, за която са на разположение надеждни данни за националните дялове на енергията от възобновяеми източници.

⁽¹⁾ ОВ L 1, 4.1.2003 г., стр. 65.

⁽²⁾ ОВ L 191, 22.7.2005 г., стр. 29.

⁽³⁾ ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 64.

- (22) За постигането на целите на настоящата директива е необходимо Общността и държавите-членки да посветят значителни по своя размер финансови средства за научноизследователска и развойна дейност по отношение на технологии за енергия от възобновяеми източници. По-специално Европейският институт за иновации и технологии следва да отреди приоритетно място на научните изследвания и разработването на технологии за енергия от възобновяеми източници.
- (23) Държавите-членки може да насърчават местните и регионалните органи да определят цели в допълнение към националните цели и да включат местните и регионалните органи в изготвянето на национални планове за действие за енергия от възобновяеми източници и в повишаването на осведомеността относно ползите от енергията от възобновяеми източници.
- (24) За да използват пълния потенциал на биомасата, Общността и държавите-членки следва да насърчават по-широко използване на съществуващите запаси на дървесина и развитие на нови системи в областта на горското стопанство.
- (25) Държавите-членки имат различен потенциал по отношение на енергията от възобновяеми източници и прилагат различни схеми на национално равнище за подпомагане в областта на енергията от възобновяеми източници. Повечето държави-членки прилагат схеми за подпомагане, които осигуряват предимства единствено за произведената на тяхна територия енергия от възобновяеми източници. За да функционират добре националните схеми за подпомагане, е изключително важно държавите-членки да могат да контролират ефекта и разходите на националните схеми за подпомагане в зависимост от техния различен потенциал. Едно от важните средства за постигане на целта на настоящата директива е да се гарантира правилното функциониране на националните схеми за подпомагане, като тези съгласно Директива 2001/77/ЕО, за да се поддържа доверието на инвеститорите и да се даде възможност на държавите-членки да разработят ефективни национални мерки за съответствие с целите. Настоящата директива цели улесняването на трансграничното насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници, без да се засягат националните схеми за подпомагане. Тя въвежда незадължителни механизми на сътрудничество между държавите-членки, които да им дават възможност да се споразумеят до каква степен дадена държава-членка да подпомага производството на енергия в друга държава-членка, както и до каква степен производството на енергия от възобновяеми източници следва да се отчита като изпълнение на общите национални цели на едната или другата. За да се осигури ефективността и на двете мерки за постигане на целите, т.е. на националните схеми за подпомагане и на механизмите за сътрудничество, е изключително важно държавите-членки да могат да определят дали и до каква степен националните им схеми за подпомагане се прилагат за енергията от възобновяеми източници, произведена в други държави-членки, и да се споразумеят за това, като прилагат механизмите на сътрудничество, предвидени в настоящата директива.
- (26) Желателно е цените на енергията да отразяват външните разходи по производството и потреблението на енергия, включително, по целесъобразност, екологичните и социалните разходи, както и разходите за здравеопазване.
- (27) Общественото подпомагане е необходимо за постигане на целите на Общността по отношение на увеличаване на дела на електроенергията, произведена от възобновяеми източници на енергия, по-специално доколкото цените на електроенергията на вътрешния пазар не отразяват пълните екологични и социални разходи и ползите от използваните източници на енергия.
- (28) Общността и държавите-членки следва да се стремят да ограничат общото потребление на енергия в транспорта и да увеличат енергийната ефективност в транспорта. Основният начин за намаляване на потреблението на енергия в транспорта включва транспортно планиране, подпомагане на обществения транспорт, увеличаване на дела на електрическите автомобили в производство и производството на по-енергийноефективни и по-малки автомобили както по отношение на размера, така и по отношение на мощността на двигателя.
- (29) Държавите-членки следва да се стремят да разнообразят състава на енергията от възобновяеми източници във всички транспортни сектори. До 1 юни 2015 г. Комисията следва да представи на Европейския парламент и на Съвета доклад, в който се очертава потенциалът за увеличаване на използването на енергия от възобновяеми източници във всеки транспортен сектор.
- (30) При изчисляване на дела на водна и вятърна енергия за целите на настоящата директива последиците от климатичните колебания следва да бъдат изглаждани чрез използване на правило за нормализация. В допълнение електроенергия, произведена в помпеноакмулиращи водни електроцентрали от предварително изпомпвана на горното ниво вода, не следва да се счита за електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия.
- (31) Термопомпите, които позволяват използването на аеротермална, геотермална и хидротермална топлина на полезно температурно ниво, се нуждаят от електроенергия или друга спомагателна енергия за функционирането си. Следователно енергията, използвана за функционирането на термопомпите, следва да бъде приспадната от общата ползваема топлина. Следва да се вземат предвид само термопомпи, чието общо производство значително надхвърля първичната енергия, необходима за тяхното функциониране.
- (32) Пасивните енергийни системи използват конструкцията на сградите за улавяне на енергия. Това се разглежда като спестена енергия. Следователно, за избягване на двойно отчитане, уловената по този начин енергия не следва да се отчита за целите на настоящата директива.
- (33) Някои държави-членки имат голям дял на въздухоплаването в своето брутно крайно потребление на енергия. С оглед на съществуващите технологични и регулаторни ограничения, които препятстват търговското използване на биогорива във въздухоплаването, е подходящо да се предвиди частично освобождаване за тези държави-членки, като от изчислението на брутното крайно потребление на енергия в националния въздушен транспорт бъде изключено количеството, което надхвърля един път и половина средните стойности за Общността за брутното крайно потребление на енергия във въздухоплаването през 2005 г. според оценките на Евростат, т.е. 6,18 %. Кипър и Малта, поради техния островен и периферен характер, разчитат на въздухоплаването като начин на транспорт, който е абсолютно необходим за техните граждани и тяхната икономика.

В резултат на това Кипър и Малта имат брутно крайно потребление на енергия в националния въздушен транспорт, което е непропорционално високо, т.е. над три пъти средното за Общността през 2005 г., като по този начин са засегнати по непропорционален начин от настоящите технологични и регулаторни ограничения. Следователно за тези държави-членки е подходящо да се предвиди, че освобождаването следва да включва сумата, с която те надхвърлят средното за Общността брутно крайно потребление на енергия във въздушния транспорт през 2005 г., както е оценено от Евростат, т.е. 4,12 %.

- (34) За постигане на енергиен модел, който залага на енергията от възобновяеми източници, е необходимо да се насърчи стратегическото сътрудничество между държавите-членки, което включва по целесъобразност регионите и органите на местно управление.
- (35) При надлежно отчитане на разпоредбите на настоящата директива държавите-членки следва бъдат насърчавани да използват всички подходящи форми на сътрудничество във връзка с целите, установени в настоящата директива. Такова сътрудничество може да се осъществява на всички равнища, двустранно или многостранно. Освен механизмите, които оказват въздействие върху изчислението на целите и тяхното съблюдаване, които са предвидени изключително в настоящата директива, а именно статистически прехвърляния между държави-членки, съвместни проекти и съвместни схеми за подпомагане, сътрудничеството може също така да приема формата например на обмен на информация и най-добри практики, както е предвидено по-специално в платформата за прозрачност, създадена с настоящата директива, и друга доброволна координация между всички видове схеми за подпомагане.
- (36) С оглед на създаване на възможности за намаляване на разходите за постигане на предвидените в настоящата директива цели, е уместно както да бъде улеснено потреблението в държавите-членки на енергия, произведена от възобновяеми източници в други държави-членки, така също и да се даде възможност на държавите-членки да отчитат енергията от възобновяеми източници, употребена в други държави-членки за изпълнението на собствените им национални цели. Поради тази причина са необходими мерки за гъвкавост, но те остават под контрола на държавите-членки, така че да не се засегне тяхната способност да постигнат националните цели. Тези мерки за гъвкавост са под формата на статистически прехвърляния, съвместни проекти между държави-членки или съвместни схеми за подпомагане.
- (37) Следва да е възможно вносна електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия извън Общността, да се отчита за изпълнението на целите на държавите-членки. Въпреки това, за да се избегне нетно увеличение на емисиите на парникови газове чрез отклоняване на вече използвани възобновяеми източници на енергия и тяхното пълно или частично заместване с конвенционални източници на енергия, за такъв вид отчитане ще може да се използва само електроенергията, която е произведена от инсталации за енергия от възобновяеми източници, които са въведени в експлоатация след влизането в сила на настоящата директива, или от увеличената мощност на инсталацията, която е преоборудвана след тази дата. За да се гарантира необходимият резултат от заместването на конвенционални източници на енергия с възобновяеми източници на енергия в Общността, а също и в трети държави,

е подходящо да се осигури надеждно проследяване и отчитане на подобен внос. Ще бъде обмислено сключването на споразумения с трети държави относно организацията на такава търговия с електричество от енергия от възобновяеми източници. Ако по силата на решение за тази цел, взето съгласно Договора за енергийна общност ⁽¹⁾, договарящите страни по този договор бъдат обвързани от съответните разпоредби на настоящата директива, предвидените в нея мерки за сътрудничество между държавите-членки ще са приложими за тях.

- (38) Когато държавите-членки предприемат съвместни проекти с една или повече трети държави относно производството на електроенергия от възобновяеми източници, е подходящо тези съвместни проекти да се отнасят единствено до новопостроени инсталации или инсталации с новоувеличена мощност. Това ще спомогне да се гарантира, че делът на енергията от възобновяеми източници в общото потребление на енергия на третата държава не се намалява поради вноса в Общността на енергия от възобновяеми източници. Освен това съответните държави-членки следва да улеснят местното потребление в съответната трета държава на част от производството на електроенергия от инсталациите, обхванати от съвместния проект. Освен това съответната трета държава следва да се насърчава от Комисията и държавите-членки да разработи политика за енергия от възобновяеми източници, която да включва амбициозни цели.
- (39) Като се отбелязва, че проекти от особен интерес за Европа в трети държави, като средиземноморския план за слънчева енергия, може да се нуждаят от продължителен първоначален период, преди да бъдат напълно взаимосвързани с територията на Общността, е подходящо да се улесни тяхното разработване, като се позволи на държавите-членки да вземат предвид в своите национални цели ограничено количество електроенергия, произведено от такива проекти по време на изграждане на взаимосвързаност.
- (40) При прилагането на правилата за конкретни проекти процедурата, използвана от страна на администрацията, отговаряща за надзора над разрешаването, сертифицирането и лицензирането на централи за енергия от възобновяеми източници, следва да е обективна, прозрачна, недискриминационна и пропорционална. По-специално е уместно да се избягва ненужната тежест, която би могла да произтече от причисляването на проекти в областта на енергията от възобновяеми източници към инсталации, които представляват по-голям риск за здравето.
- (41) Установено бе, че липсата на прозрачни правила и на съгласуваност между различните разрешаващи органи препятства разпространението на енергия от възобновяеми източници. Ето защо националните, регионалните и местните органи следва да отчитат специфичната структура на сектора на енергия от възобновяеми източници, когато преразглеждат своите административни процедури за даване на разрешение за изграждане и експлоатация на централи и свързаните с тях мрежови инфраструктури за пренос и разпределение на производството на електроенергия, на топлинна енергия и енергия за охлаждане или на транспортни

⁽¹⁾ ОВ L 198, 20.7.2006 г., стр. 18.

- горива от възобновяеми източници на енергия. Административните процедури за одобрение на инсталации, използващи енергия от възобновяеми източници, следва да бъдат рационализирани и с прозрачни срокове. Правилата и инструкциите за проектиране следва да бъдат приспособени да отчитат възможностите за прилагане на икономически ефективно и екологосъобразно използване на енергия от възобновяеми източници за отоплително, охлаждащо и електроенергийно оборудване.
- (42) За целите на бързото разпространение на енергията от възобновяеми източници и с оглед на нейното като цяло много благотворно действие по отношение на устойчивото развитие и околната среда държавите-членки следва, когато прилагат административни правила, структури за планиране и законодателство, които са изготвени за лицензиране на инсталации по отношение на намалението и контрола на замърсяването от промишлени предприятия, борбата със замърсяването на въздуха и предотвратяването или намаляването до минимум на изпускането на опасни вещества в околната среда, да вземат предвид приноса на енергията от възобновяеми източници за изпълнението на целите в областта на околната среда и изменението на климата, особено в сравнение с инсталациите за енергия от невъзобновяеми източници.
- (43) С цел да се стимулира приносът на отделните граждани към постигането на целите, установени в настоящата директива, съответните органи следва да проучат възможността за замяна на разрешенията с обикновено уведомяване на компетентния орган при инсталирането на малки децентрализирани устройства за производство на енергия от възобновяеми източници.
- (44) Следва да се осигури съгласуваност между целите на настоящата директива и законодателството на Общността в областта на околната среда. По-специално при процедурите по оценка, планиране и лицензиране на инсталации за енергия от възобновяеми източници държавите-членки следва да отчитат цялото законодателство на Общността в областта на околната среда и приноса на възобновяемите източници на енергия за изпълнението на целите в областта на околната среда и изменението на климата, особено в сравнение с инсталациите за енергия от невъзобновяеми източници.
- (45) Националните технически спецификации и другите изисквания, попадащи в обхвата на Директива 98/34/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юни 1998 г., установяваща процедура за предоставяне на информация в сферата на техническите стандарти и регламенти и правила относно услугите на информационното общество ⁽¹⁾ във връзка например с равнището на качеството, методите за изпитване и условията на употреба, не следва да създават пречки за търговията със съоръжения и системи за енергия от възобновяеми източници. В този смисъл схемите за подпомагане на енергия от възобновяеми източници не следва да предвиждат национални технически спецификации, отклоняващи се от съществуващите общностни стандарти, или да изискват получило подкрепа оборудване или системи да бъдат сертифицирани или изпитвани на точно определено място или от точно определено образувание.
- (46) Уместно е държавите-членки да обсъдят механизми за насърчаване на производството от възобновяеми източници на местна топлинна енергия и енергия за охлаждане.
- (47) Правилата и задълженията на национално или регионално равнище за минималните изисквания за използване на енергия от възобновяеми източници в нови или ремонтирани сгради доведоха до чувствително увеличение на използването на енергия от възобновяеми източници. Тези мерки следва да бъдат окуражени в по-широк общностен контекст, като в същото време бъде насърчено използването на повече енергийнонефективни приложения на енергия от възобновяеми източници в строителните правила и кодекси.
- (48) Би могло да е подходящо държавите-членки, с цел да улеснят и ускорят определянето на минимални равнища за използването на енергия от възобновяеми източници в сградите, да осигурят постигането на тези равнища посредством включването на коефициент за енергията от възобновяеми източници при изпълнението на минималните изисквания за енергийни характеристики съгласно Директива 2002/91/ЕО във връзка с оптимално спрямо разходите намаление на въглеродните емисии за сградите.
- (49) Следва да бъдат запълнени празнините по отношение на информацията и обучението, особено в сектора на топлинната енергия и енергията за охлаждане, за да се насърчи ползването на енергия от възобновяеми източници.
- (50) Доколкото достъпът и упражняването на професията монтажник са регулирани, предпоставките за признаването на професионалните квалификации са установени в Директива 2005/36/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 септември 2005 г. относно признаването на професионалните квалификации ⁽²⁾. Настоящата директива се прилага, без да се засяга Директива 2005/36/ЕО.
- (51) Доколкото в Директива 2005/36/ЕО се предвиждат изисквания за взаимно признаване на професионалните квалификации, включително на архитектите, съществува допълнителна необходимост да се гарантира, че архитектите и проектантите правилно отчитат в техните планове и проекти оптималното съчетание от възобновяеми източници на енергия и високоефективни технологии. Държавите-членки следва да предоставят ясни указания в това отношение. Това следва да бъде направено, без да се засягат разпоредбите на Директива 2005/36/ЕО, и по-специално на членове 46 и 49 от нея.
- (52) Гаранциите за произход, издадени за целите на настоящата директива, служат единствено като доказателство пред крайния потребител, че определен дял или количество енергия е произведено от възобновяеми източници. Гаранцията за произход може да се прехвърля от един притежател на друг независимо от енергията, за която се отнася. Въпреки това, за да се гарантира, че единица електроенергия от възобновяеми източници може да се предостави само веднъж на потребител, следва да се избягват двойно отчитане и двойно предоставяне на гаранции за произход. Енергия от възобновяеми източници, чиято гаранция за произход е отделно продадена от производителя, не следва да се предоставя или продава на крайния потребител като енергия, произведена от възобновяеми източници. Важно е да се направи разграничение между зелените сертификати, използвани за схеми за подпомагане, и гаранциите за произход.

⁽¹⁾ ОВ L 204, 21.7.1998 г., стр. 37.

⁽²⁾ ОВ L 255, 30.9.2005 г., стр. 22.

- (53) Необходимо е да се даде възможност нововъзникващият потребителски пазар на енергия от възобновяеми източници да допринесе за изграждането на нови инсталации за енергия от възобновяеми източници. По тази причина държавите-членки следва да може да изискват доставчиците на електроенергия, които предоставят информация за своя енергиен състав на крайните потребители съгласно член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО, да включат минимален процент гаранции за произход от новопостроени инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници, при условие че това е в съответствие с правото на Общността.
- (54) Важно е да се предостави информация за начините, по които електроенергията, която е обект на подпомагане, се разпределя на крайните потребители в съответствие с член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО. С цел да се подобри качеството на тази информация, предназначена за потребителите, по-специално по отношение на количеството енергия от възобновяеми източници, произведено от нови инсталации, Комисията следва да извърши оценка на ефективността на мерките, предприети от държавите-членки.
- (55) Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно насърчаване на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлинна енергия във вътрешния енергиен пазар ⁽¹⁾ предвижда гаранции за произход като доказателство за произхода на електроенергията, произведена от високоефективни централи за комбинирано производство на енергия. Такива гаранции за произход не могат да се използват, когато се предоставя използването на енергия от възобновяеми източници съгласно член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО, тъй като това би могло да доведе до двойно отчитане и двойно предоставяне.
- (56) Гаранциите за произход сами по себе си не предоставят право да се ползват националните схеми за подпомагане.
- (57) Налице е необходимост да се окаже подкрепа за интеграцията на енергията от възобновяеми източници в преносната и разпределителната мрежа и използването на системи за съхранение на енергия с оглед на интегрираното периодично производство на енергия от възобновяеми източници.
- (58) Следва да се ускори разработването на проекти за енергия от възобновяеми източници, включително проекти от европейски интерес за енергия от възобновяеми източници съгласно програмата за трансевропейска енергийна мрежа (TEN-E). За тази цел Комисията следва да извърши анализ на начините за подобряване на финансирането на подобни проекти. Особено внимание следва да се отдели на проектите за енергия от възобновяеми източници, които ще допринесат за значително повишаване на сигурността на енергийните доставки в Общността и съседните държави.
- (59) Взаимното свързване между държавите улеснява интегрирането на електроенергията от възобновяеми източници. Освен че изглажда различията, взаимното свързване може да намали балансовите разходи, да насърчи реална конкуренция, водеща до по-ниски цени и да подпомогне развитието на мрежите. Също така при споделено и оптимално ползване на наличния преносен капацитет може да се избегне прекомерна нужда от новоизградени мощности.
- (60) Приоритетният достъп и гарантираният достъп до електроенергия от възобновяеми източници са важни за интегрирането на възобновяемите източници на енергия във вътрешния пазар на електроенергия в съответствие с член 11, параграф 2 и за доразвиването на член 11, параграф 3 от Директива 2003/54/ЕО. Изискванията, свързани с поддръжката на надеждността и безопасността на мрежата и разпределението, може да се различават в зависимост от характеристиките на националната мрежа и нейната безопасна експлоатация. Приоритетният достъп до мрежата гарантира на свързаните производители на електроенергия от възобновяеми източници, че ще могат да продават и пренасят електроенергията от възобновяеми източници в съответствие с правилата за взаимно свързване по всяко време, когато източникът стане наличен. В случай че електроенергията от възобновяеми източници се интегрира в „spot“ пазара, гарантираният достъп осигурява възможност за достъп до мрежата на цялата продадена електроенергия и цялата електроенергия, която е била обект на подпомагане, като по този начин инсталациите, свързани с мрежата, могат да използват максимално количество електроенергия от възобновяеми източници. Това обаче не предполага задължение за държавите-членки да подпомагат или въвеждат задължения за закупуване по отношение на енергията от възобновяеми източници. В други системи за електроенергията от възобновяеми източници се определя фиксирана цена, обикновено паралелно със задължение за закупуване за системния оператор. В този случай приоритетен достъп вече е бил предоставен.
- (61) При определени обстоятелства е невъзможно да бъдат осигурени изцяло преносът и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, без да се наруши надеждността или сигурността на мрежовата система. При такива обстоятелства би могло да е уместно предоставянето на финансови компенсации на съответните производители. Независимо от това, за целите на настоящата директива е необходимо устойчиво нарастване на преноса и разпределението на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, без да се засяга надеждността или сигурността на мрежовата система. За тази цел държавите-членки следва да вземат подходящи мерки, за да осигурят по-голямо навлизане на електроенергията от възобновяеми източници, включително като отчетат особеностите на променливите ресурси и ресурсите, които все още не могат да се съхраняват. В рамките на изискваното от целите, установени в настоящата директива, свързването на нови инсталации за енергия от възобновяеми източници следва да се разрешава възможно най-бързо. С оглед ускоряването на процедурите за взаимно свързване на мрежите, държавите-членки може да предоставят приоритетно свързване или запазен капацитет за свързване за новите инсталации, които произвеждат електроенергия от възобновяеми източници.
- (62) Разходите за свързването към мрежите за електроенергия и газ на нови производители на електроенергия и газ от възобновяеми източници следва да бъдат обективни, прозрачни и недискриминационни, като следва надлежно да се отчита ползата, която присъединените производители на електроенергия от възобновяеми източници и местните производители на газ предоставят за мрежите за електроенергия и газ.

(1) ОВ L 52, 21.2.2004 г., стр. 50.

- (63) Производителите на електроенергия, които желаят да реализират потенциала на енергията от възобновяеми източници в периферни региони на Общността, по-специално в островни и в слаборазвити региони, следва да се ползват, когато е възможно, от разумни тарифи за свързване с цел да се гарантира, че те не са поставени несправедливо в неравностойно положение в сравнение с производителите, намиращи се в по-централни, по-индустриализирани или по-гъсто населени региони.
- (64) Директива 2001/77/ЕО установява рамката за интегриране в мрежата на електроенергията от възобновяеми източници. Между държавите-членки обаче съществуват значителни различия по отношение на степента на реално постигнатото интегриране. За тази цел е необходимо да се укрепи рамката и периодично да се проверява нейното прилагане на национално равнище.
- (65) Производството на биогорива следва да бъде устойчиво. Поради това биогоривата, които се използват за постигане на съответствие с целите, установени в настоящата директива, както и тези, които се ползват от националните схеми за подпомагане, следва задължително да отговарят на критериите за устойчивост.
- (66) Общността следва да предприема подходящи стъпки в контекста на настоящата директива, включително чрез насърчаване на критериите за устойчивост за биогоривата и на развитието на биогорива от второ и трето поколение в Общността и по света, както и за активизиране на научноизследователската дейност в областта на селското стопанство и за натрупването на знания в тези области.
- (67) Въвеждането на критерии за устойчивост на биогоривата няма да постигне своята цел, ако тези продукти, които не удовлетворяват критериите и които иначе биха били използвани като биогорива, вместо това се използват като течни горива от биомаса в секторите на топлинната енергия или на електроенергията. Поради тази причина критериите за устойчивост следва да се прилагат към всички течни горива от биомаса.
- (68) Европейският съвет от март 2007 г. прикани Комисията да направи предложение за цялостна директива за използването на всички възобновяеми източници на енергия, която да съдържа критерии и разпоредби, целящи да осигурят устойчиво снабдяване и използване на биоенергията. Такива критерии за устойчивост следва да съставляват съгласувана част от една по-широка схема, обхващаща не само биогоривата, а и всички течни горива от биомаса. Ето защо такива критерии за устойчивост следва да бъдат включени в настоящата директива. За да се гарантира последователен подход между енергийната политика и политиката в областта на околната среда и за да се избегнат допълнителни разходи за предприятията, както и несъответствия в екологичните норми поради прилагане на непоследователен подход, е от съществено значение да се предвидят същите критерии за устойчивост за използването на биогорива, използвани за целите на настоящата директива, от една страна, и за целите на Директива 98/70/ЕО, от друга. По същите причини двойното отчитане следва да се избягва в този контекст. Освен това Комисията и компетентните национални органи следва да координират действията си в рамките на комитет, специално отговорен за аспектите на устойчивостта. През 2009 г. Комисията следва да преразгледа също така възможното включване на други приложения на биомасата, както и условията за такова включване.
- (69) Нарастващото в световен мащаб търсене на биогорива и течни горива от биомаса и предвидените в настоящата директива стимули за тяхното използване не следва да водят до насърчаване разрушаването на зони на биоразнообразие. Тези изчерпаеми ресурси, признати в различни международни правни инструменти като ценни за човечеството, следва да бъдат запазени. Освен това за потребителите в Общността не би било морално приемливо, че тяхното увеличено потребление на биогорива и течни горива от биомаса би могло да води до разрушаване на зони на биоразнообразие. По тези причини е необходимо да се установят критерии за устойчивост, които да гарантират, че биогоривата и течните горива от биомаса могат да бъдат обект на стимули само когато може да се гарантира, че те не произхождат от зони на биоразнообразие или в случаите на зони, които са определени за опазване на природата или за опазване на редки, под заплаха или застрашени екосистеми или видове — че производството на суровините не променя предназначението на зоните, за което съответният компетентен орган представя доказателства. Съгласно установените критерии за устойчивост гората следва да се смята за зона на биоразнообразие, когато е девствена гора в съответствие с определението, използвано от Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) в нейната оценка на световните горски ресурси, която страните в цял свят използват, за да отчетат площите с девствени гори, или когато е защитена с национални закони за опазване на природата. Следва да се включват и зони, в които се събират недървесни горски продукти, при условие че човешкото въздействие е слабо. Другите видове гори съгласно определението на ФАО, като променени естествени гори, полуестествени гори и насаждения, не следва да се смятат за девствени гори. Освен това, като се има предвид високата степен на биоразнообразие на някои затревени зони както в умерения, така и в тропичния пояс, включително саваните, степите, храсталациите и прериите, биогоривата, произведени от суровини с произход от такива земи, следва да не могат да се ползват от предвидените в настоящата директива стимули. Комисията следва да установи подходящи критерии и/или географски обхват за определянето на затревените зони с висока степен на биоразнообразие съгласно наличните най-подходящи научни данни и приложимите международни стандарти.
- (70) Ако територии с високо съдържание на въглерод в почвата или растителността бъдат преобразувани за отглеждане на суровини за биогорива или за течни горива от биомаса, част от натрупаното въглеродно съдържание ще попадне в атмосферата и ще доведе до образуването на въглероден диоксид. Произтичащото отрицателно въздействие на парникови газове може да неутрализира положителното въздействие на парникови газове от биогорива или на течни горива от биомаса, като в някои случаи може дори да го надхвърли с голяма разлика. Ето защо при изчисляване на

намалението на емисиите на парникови газове в резултат от използване на биогорива или на течни горива от биомаса следва да бъдат отчитани всички въглеродни последици от такова преобразуване. Това е необходимо, за да се гарантира, че при изчисляването на намалението на емисии на парникови газове са отчетени всички въглеродни последици от използването на биогорива или на течни горива от биомаса.

- (71) При изчисляване въздействието на емисиите на парникови газове при преобразуването на земи икономическите оператори следва да могат да ползват актуални стойности за въглеродните запаси, свързани с използването на въпросните земи, и за използването на земите след преобразуването. Те следва също така да могат да ползват стандартни стойности. Работата на Междуправителствената експертна група по изменение на климата е подходящата основа за такива стандартни стойности. Тази работа понастоящем не е изразена под такава форма, че да бъде непосредствено прилагана от икономическите оператори. Следователно Комисията следва да предоставя насоки, като се основава на тази работа, които да послужат за основа при изчисляването на промените във въглеродните запаси за целите на настоящата директива, включително такива промени по отношение на залесени зони с покритие от короните между 10 и 30 %, савани, хралалащи и прерии.
- (72) Уместно е Комисията да разработи методики с оглед оценка на въздействието от дренажа на торфищата върху емисиите на парникови газове.
- (73) Земи не следва да бъдат преобразувани в земи за производство на биогорива, ако отделянето на въглерод не би могло — в разумен срок, предвид неотложната необходимост от противодействие на изменението на климата — да бъде компенсирано с намаление на емисиите на парникови газове, произтичащи от производство на биогорива и течни горива от биомаса. По този начин би могло да се избегне ненужно натоварване на икономическите оператори с обременителни проучвания, както и преобразуването на земи с високи въглеродни запаси, които биха се оказали неподходящи за отглеждане на суровини за биогорива и за течни горива от биомаса. Описът на въглеродните запаси в почвите в целия свят показва, че в тази категория следва да бъдат включени мочурливите и трайно залесените зони с покритие на короните над 30 %. Залесените области с покритие на короните между 10 и 30 % следва също да бъдат включени, освен ако се предостави доказателство, че техните въглеродни запаси са прекалено ниски, за да оправдаят преобразуването им съгласно посочените в настоящата директива правила. По отношение на мочурливите зони се взема предвид определението, установено в Конвенцията относно мочурливите зони с международна значимост, особено като хабитат на водни птици, приета на 2 февруари 1971 г. в Рамсар.
- (74) Стимулите, предвидени в настоящата директива, ще насърчат увеличаването на производството на биогорива и течни горива от биомаса в целия свят. Когато биогоривата и течните горива от биомаса са произведени от суровини с произход в рамките на Общността, те също така следва да отговарят на общностните екологични изисквания за селското стопанство, включително и тези относно защитата на качеството на подпочвените и повърхностните води, и на социалните изисквания. Съществуват обаче опасения, че при производството на биогорива и течни горива от биомаса в определени трети държави не се спазват минималните екологични или социални изисквания. За да се стимулира устойчивото производство на биогорива и течни горива от биомаса, е подходящо да се насърчава сключването на многостранни и двустранни споразумения, както и установяването на доброволни международни или национални схеми, които да включват основните екологични и социални аспекти. Когато не съществуват подобни споразумения или схеми, държавите-членки следва да изискват от икономическите оператори да изготвят доклади във връзка с това.
- (75) Изискванията за схема за устойчивост на енергийните приложения на биомасата, различни от биогоривата и от течните горива от биомаса, следва да бъдат анализирани от Комисията през 2009 г., като се отчете необходимостта от управление на ресурсите от биомаса по устойчив начин.
- (76) Критериите за устойчивост ще дадат резултат, само ако доведат до промяна в поведението на участниците на пазара. Тези промени ще настъпят, само ако отговарящите на тези критерии биогорива и течни горива от биомаса получават ценова премия в сравнение с неотговарящите на критериите горива. Съгласно метода на масов баланс за проверка на съответствието съществува физическа зависимост между производството на биогорива и течни горива от биомаса, отговарящи на критериите за устойчивост, и потреблението на такива горива в Общността, което създава баланс между предлагането и търсенето и осигурява по-голяма ценова премия в сравнение със системите, в които няма такава зависимост. Следователно, за да може биогоривата и течните горива от биомаса, отговарящи на критериите за устойчивост, да се продават на по-висока цена, следва да се използва методът на масов баланс, за да се проверява съответствието. Това следва да поддържа целостта на системата, като в същото време избягва прекомерно натоварване на промишлеността. Въпреки това следва да бъдат проучени и други методи за проверка.
- (77) Когато е уместно, Комисията следва надлежно да вземе предвид оценката на екосистемите за хилядолетието, в която се съдържат полезни сведения за запазването поне на тези зони, които предоставят основни услуги за екосистеми в критични ситуации, като например защита на речни басейни и ерозионен контрол.
- (78) Уместно е да се наблюдава въздействието от отглеждането на биомаса, например при промени в земеползването, включително преместване, внасянето на агресивно разпространяващи се чужди растителни видове и други въздействия върху биоразнообразието, както и въздействия върху производството на храни и местното благосъстояние. Комисията следва да вземе предвид всички съответни източници на информация, включително картата на глада на ФАО. Използването на биогорива следва да се насърчава по начин, който спомага за по-голямата селскостопанска производителност и използването на деградирала земя.

- (79) В интерес на Общността е да се насърчава разработването на многостранни и двустранни споразумения и на доброволни международни и национални схеми, задаващи стандарти за производство по устойчив начин на биогорива и на течни горива от биомаса, както и за удостоверяване, че производството на биогорива и на течни горива от биомаса съответства на тези стандарти. За тази цел следва да бъдат въведени разпоредби, даващи възможност да се признае, че тези споразумения или схеми предоставят надеждни доказателства и данни, при условие че схемите съответстват на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране.
- (80) Необходимо е да се въведат ясни правила за изчисляване на емисиите на парникови газове от биогорива и от течни горива от биомаса, както и съответните сравнителни стойности при използването на изкопаеми горива.
- (81) Страничните продукти от производството и използването на горивата следва да бъдат отчитани при изчисляване на емисиите на парникови газове. Методът на заместването е подходящ за целите на анализа на цялостната политика в тази област, но не и за целите на регулирането на отделни икономически оператори и отделни партии транспортни горива. В тези случаи най-подходящ за използване е методът на разпределение на енергията, защото той е лесно приложим, предсказуем във времето, свежда до минимум контрапродуктивните стимули и дава резултати, които по принцип са сравними с порядъка на резултатите, получавани по метода на заместването. За целите на анализа на цялостната политика Комисията следва в своите доклади да предоставя и резултатите, получени по метода на заместването.
- (82) За да се избегне непропорционалната административна тежест, следва да бъде изготвен списък от приети стойности за най-често срещаните начини на производство на биогорива и този списък следва да бъде актуализиран и разширяван при наличието на допълнителни надеждни данни. Икономическите оператори следва винаги да имат право да им бъде признавано установеното по този списък ниво на намаление на емисиите на парникови газове по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса. Когато стойността по подразбиране на намалението на емисиите на парникови газове за даден начин на производство е по-ниска от минималното ниво, от производителите, желаещи да докажат, че спазват това минимално ниво, следва да се изисква да покажат, че действителните емисии при техния производствен процес са по-ниски от използваните за изчисление на приетите стойности.
- (83) Необходимо е данните, използвани за изчисление на тези приети стойности, да се получават от независими научни експертни източници и да се актуализират в съответствие с напредъка на работата на тези източници. Комисията следва да насърчава тези източници в работата си по актуализирането да разгледат и емисиите при отглеждането на култури, последиците от регионалните и климатичните условия, последиците от отглеждането на култури чрез използване на методи на устойчиво и екологично чисто селскостопанско производство, както и научен принос на производителите в рамките на Общността и от трети държави, както и на гражданското общество.
- (84) За да се избегне насърчането на отглеждане на суровини за биогорива и за течни горива от биомаса на места, където това ще доведе до големи емисии на парникови газове, използването на приети стойности за отглеждане на култури следва да бъде ограничено до региони, където такъв ефект може да бъде изключен с висока степен на надеждност. За да се избегне непропорционалната административна тежест обаче, е уместно държавите-членки да установят национални или регионални средни стойности за емисии при отглеждането на култури, включително при използването на торове.
- (85) Търсенето на селскостопански продукти се увеличава в световен план. Част от отговора на това растящо търсене ще бъде увеличаването на площта на земеделските земи. Възстановяването на земи със силно влошено качество или силно замърсени, които поради това в сегашното си състояние не могат да се използват за селскостопански цели, е един от начините да се увеличат площите за отглеждане. Тъй като насърчането на биогоривата и течните горива от биомаса ще увеличи търсенето на селскостопански продукти, в схемата за устойчивост следва да се насърчава използването на възстановени земи с влошено качество. Дори и самите биогорива да са направени от суровини от вече обработваема земя, нетното увеличение на търсенето на култури, причинено от поощряването на използването на биогорива, може да доведе до нетно увеличение на добивната площ. Това може да се случи в земи с високи въглеродни запаси и в такъв случай би могло да се наблюдава вредно отделяне на въглерод. С цел да се смекчи този риск, е подходящо да се въведат придружаващи мерки за насърчаване на повишаването на темпа на растеж на продуктивността в засети земи, използването на земя с влошено качество, както и приемането на изисквания за устойчивост, сравними с тези, установени в настоящата директива за потребление на биогорива в Общността, в други държави с потребление на биогорива. Комисията следва да разработи конкретна методика, за да се намалат до минимум емисиите на парникови газове, дължащи се на непряка промяна на земеползването. За тази цел Комисията следва да анализира, на основата на най-добрите налични научни доказателства, по-специално включването на коефициент за непряка промяна на земеползването при изчислението на емисиите на парникови газове и нуждата да бъде стимулирана устойчивостта на биогоривата по отношение на непряката промяна на земеползването. При разработването на тази методика Комисията следва да разгледа, *inter alia*, потенциалните последици за непряка промяна на земеползването в резултат на биогоривата, които са произведени от нехранителни целулозни материали и от лигноцелулозни материали.
- (86) За да стане възможно постигането на адекватен пазарен дял на биогоривата, е необходимо да се осигури присъствието на пазара на такива смеси на биодизел и дизелово гориво, които са с по-високо съдържание на биодизел в сравнение с посоченото в европейския стандарт EN590/2004.
- (87) За да се осигури постигането на търговска жизнеспособност за такива видове биогорива, които са свързани с разнообразяване на набора от суровини, тези биогорива следва да получат допълнителна тежест в рамките на националните задължения по отношение на биогоривата.

- (88) Необходимо е да се докладва редовно с цел да се осигури непрекъснато насочване на вниманието към напредъка в развитието на енергията от възобновяеми източници на национално и общностно равнище. Необходимо е да се изисква използването на хармонизиран модел за националните планове за действие по отношение на енергия от възобновяеми източници, които държавите-членки следва да представят. Такива планове могат да включват очаквани разходи и ползи от предвидените мерки, мерки, свързани с наложителното разширяване и/или укрепване на съществуващата мрежова инфраструктура, очаквани разходи и ползи от разработването на енергия от възобновяеми източници над нивата, зададени с индикативната крива, информацията относно националните схеми за подпомагане и информацията относно използването на енергия от възобновяеми източници в нови или ремонтирани сгради.
- (89) При съставянето на своите схеми за подпомагане държавите-членки може да насърчават използването на такива биогорива, които осигуряват допълнителни ползи — включително ползите на разнообразяване на суровините в случаите на биогорива, произвеждани от отпадъци, от остатъци, от нехранителни целулозни материали, от лигноцелулозни материали и от водорасли, както и от неполивни растения, отглеждани в безводни области с цел борба срещу опустиняването, като бъде отчетена разликата в себестойността на произведената енергия при използването на традиционни биогорива — от една страна, и на тези видове биогорива, които са свързани с допълнителни странични ползи — от друга страна. Държавите-членки могат да насърчават инвестициите за научни изследвания и разработване на тези и други видове технологии за енергия от възобновяеми източници, които се нуждаят от време, за да станат конкурентноспособни.
- (90) При изпълнението на настоящата директива следва да се отчитат, където е приложимо, разпоредбите на Конвенцията за достъп до информация, обществено участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда, по-специално така, както са въведени чрез Директива 2003/4/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно обществения достъп до информация за околната среда ⁽¹⁾.
- (91) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (92) По-специално на Комисията следва да се предостави правомощие за адаптиране на методологичните принципи и стойности, необходими за оценяване дали са изпълнени критериите за устойчивост по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса, за адаптиране на енергийното съдържание на транспортните горива в съответствие с техническия и научния напредък, за установяване на критерии и географски обхвати за определяне на високо биоразнообразни пасища и за установяване на подробни определения за тежко деградирала или замърсена земя. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (93) Разпоредбите на Директива 2001/77/ЕО и Директива 2003/30/ЕО, които се припокриват с разпоредбите на настоящата директива, следва да бъдат заличени, считано от най-късния възможен момент за транспониране на настоящата директива. Разпоредбите, които се отнасят до цели и докладване за 2010 г., следва да останат в сила до края на 2011 г. По тези причини е необходимо да бъдат съответно изменени Директива 2001/77/ЕО и Директива 2003/30/ЕО.
- (94) Доколкото мерките, предвидени в членове 17—19, също така въздействат върху функционирането на вътрешния пазар чрез хармонизиране на критериите за устойчивост за биогоривата и течните горива от биомаса с оглед на отчитането на целите по настоящата директива и по този начин улесняват, в съответствие с член 17, параграф 8, търговията между държавите-членки с биогорива и течни горива от биомаса, които отговарят на тези условия, тези разпоредби се основават на член 95 от Договора.
- (95) Схемата за устойчивост не следва да препятства държавите-членки да отчитат в своите национални схеми за подпомагане по-високите производствени разходи за биогоривата и горивата от биомаса, които създават ползи, надхвърлящи установените в схемата минимални стойности.
- (96) Доколкото общите цели на настоящата директива, а именно постигане до 2020 г. на 20-процентен дял на енергия от възобновяеми източници от брутното крайно потребление на енергия на Общността, както и на 10-процентен дял на енергията от възобновяеми източници от потреблението на енергия в транспорта във всяка държава-членка, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно поради мащаба на действието могат да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (97) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽³⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, които, доколкото е възможно, илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние,

⁽¹⁾ ОВ L 41, 14.2.2003 г., стр. 26.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁽³⁾ ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Предмет и приложно поле

Настоящата директива установява обща рамка за насърчаването на енергията от възобновяеми източници. С нея се задават задължителни национални цели за общия дял на енергия от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия, както и за дела на енергията от възобновяеми източници в транспорта. Тя установява правила относно статистическите прехвърляния между държави-членки, съвместните проекти между държави-членки и с трети държави, гаранциите за произход, административните процедури, информацията и обучението и достъпа до електроенергийната мрежа за енергията от възобновяеми източници. В нея са установени и критерии за устойчивост на биогоривата и течните горива от биомаса.

Член 2

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат определенията в Директива 2003/54/ЕО.

Прилагат се и следните определения:

- а) „енергия от възобновяеми източници“ означава енергия от възобновяеми неизкопаеми източници, а именно вятърна, слънчева, аеротермална, геотермална, хидротермална и океанска енергия, водоелектрическа енергия, биомаса, сметишен газ, газ от пречиствателни инсталации за отпадни води и биогазове;
- б) „аеротермална енергия“ означава енергия, съхранявана под формата на топлина в атмосферния въздух;
- в) „геотермална енергия“ означава енергия, съхранявана под формата на топлина под повърхността на твърдата почва;
- г) „хидротермална енергия“ означава енергия, съхранявана под формата на топлина в повърхностните води;
- д) „биомаса“ означава биоразградимата част на продукти, отпадъци и остатъци от биологичен произход от селското стопанство (включително растителни и животински вещества), горското стопанство и свързаните с тях промишлености, включително рибно стопанство и аквакултури, както и биоразградимата част на промишлени и битови отпадъци;
- е) „брутно крайно потребление на енергия“ означава енергийните продукти, доставяни за енергийни цели на промишлеността, транспорта, домакинствата, услугите, включително обществените услуги, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство, включително потреблението на електроенергия и топлинна енергия от енергийния сектор за целите на производството на електроенергия и топлинна енергия и включително загубите при разпределението и преноса на електроенергия и топлинна енергия;
- ж) „местни топлофикационни системи“ или „местни охладителни системи“ означава разпределението на термоенергия под формата на пара, гореща вода или охладени течности от централен източник за производството им, по мрежа до множество сгради или обекти, за използване за отопление, технологична топлина или охлаждане;
- з) „течни горива от биомаса“ означава течни горива за енергийни цели, различни от тези за транспорт, включително за електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, произведени от биомаса;
- и) „биогорива“ означава течни или газообразни горива в транспорта, произведени от биомаса;
- й) „гаранция за произход“ означава електронен документ, който служи единствено като доказателство пред краен потребител, че определен дял или количество енергия е произведено от възобновяеми източници съгласно изискванията на член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО;
- к) „схема за подпомагане“ означава всеки инструмент, схема или механизъм, прилагани от държава-членка или група държави-членки, които насърчават използването на енергия от възобновяеми източници чрез намаляване на себестойността на тази енергия, увеличаване на цената, на която може да бъде продадена, или увеличаване, посредством задължение за енергия от възобновяеми източници или по друг начин, на обема на покупките на такава енергия. Това включва, но не се ограничава до инвестиционни помощи, данъчни облекчения или намаления, връщане на платени данъци, схеми за подпомагане на задължението за използване на възобновяеми източници на енергия, включително тези, при които се използват зелени сертификати, и схеми за пряко ценово подпомагане, включително преференциални тарифи и премийни плащания;
- л) „задължение за енергия от възобновяеми източници“ означава национална схема за подпомагане, изискваща от производителите на енергия да включат определен дял енергия от възобновяеми източници в своето производство, изискваща от доставчиците на енергия да включат в своите доставки определен дял енергия от възобновяеми източници или изискваща от потребителите на енергия да включат определен дял енергия от възобновяеми източници в своето потребление. Това включва схеми, съгласно които такива изисквания могат да бъдат изпълнени чрез използване на зелени сертификати;
- м) „действителна стойност“ означава намалението на емисии на парникови газове на някои или всички етапи на конкретен процес на производство на биогорива, изчислено според методиката, предвидена в приложение V, част B;
- н) „типична стойност“ означава прогноза за представителното намаление на емисиите на парникови газове за конкретен начин на производство на биогорива;
- о) „приета стойност“ означава стойност, получена от типична стойност чрез прилагане на предварително определени коефициенти, която при определените в настоящата директива обстоятелства може да бъде използвана вместо действителната стойност.

Член 3

Задължителни общи национални цели и мерки за използване на енергия от възобновяеми източници

1. Всяка държава-членка гарантира, че нейният дял на енергия от възобновяеми източници, изчислен в съответствие с разпоредбите на членове 5—11, в брутно крайно потребление на енергия през 2020 г. е най-малко равен на нейната обща национална цел за дела на енергията от възобновяеми източници през тази година, посочен в третата колона на таблицата от приложение I, част А. Такива задължителни общи национални цели съответстват на цел от най-малко 20-процентен дял на енергията от възобновяеми източници в брутно крайно потребление на енергия в Общността през 2020 г. За да се постигнат по-лесно целите, установени в настоящия член, всяка държава-членка популяризира и насърчава енергийната ефективност и енергоспестяването.

2. Държавите-членки въвеждат ефективно определени мерки, предназначени да гарантират, че делът на енергията от възобновяеми източници се равнява на или надвишава посочения дял в индикативната крива, съдържаща се в приложение I, част Б.

3. За да постигнат целите по параграфи 1 и 2 от настоящия член, държавите-членки може, *inter alia*, да прилагат следните мерки:

- a) схеми за подпомагане;
- b) мерки на сътрудничество между различните държави-членки и с трети държави за постигането на техните общи национални цели в съответствие с членове 5—11.

Без да се засягат разпоредбите на членове 87 и 88 от Договора, държавите-членки имат право да решат, в съответствие с членове 5—11 от настоящата директива, до каква степен да подпомагат енергия от възобновяеми източници, произведена в друга държава-членка.

4. Всяка държава-членка гарантира, че през 2020 г. делът на енергията от възобновяеми източници във всички видове транспорт се равнява поне на 10 % от крайното потребление на енергия в транспорта в тази държава-членка.

За целите на настоящия параграф се прилагат следните разпоредби:

- a) за изчисляването на знаменателя, т.е. общото потребление на енергия в транспорта по смисъла на първа алинея, се отчитат единствено бензинът, дизеловото гориво, биогоривата, потребени в пътния или железопътния транспорт, и електроенергията;
- b) за изчисляването на числителя, т.е. потреблението на енергия от възобновяеми източници в транспорта по смисъла на първа алинея, се отчитат всички видове енергия от възобновяеми източници, потребени във всички видове транспорт;
- b) за изчисляването на приноса на електроенергията, произведена от възобновяеми източници и потребявана във всички видове електрически превозни средства по смисъла на букви а) и б), държавите-членки могат да избират да използват или средния дял на електроенергията от възобновяеми източници в Общността, или дела на електроенергията от възобновяеми източници в съответната държава-членка, измерен две години

преди въпросната година. Освен това за изчисляването на потребената електроенергия от възобновяеми източници от електрически пътни превозни средства се счита, че това потребление е равно на 2,5 пъти енергийното съдържание на вложената електроенергия от възобновяеми източници.

До 31 декември 2011 г. Комисията представя, по целесъобразност, предложение, което позволява при определени условия да се отчита цялото количество електроенергия от възобновяеми източници, използвана за захранването на всички видове електрически превозни средства.

До 31 декември 2011 г. Комисията представя също така, по целесъобразност, предложение за методика за изчисление на приноса на водород, който произхожда от възобновяеми източници, в общия горивен състав.

Член 4

Национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници

1. Всяка държава-членка приема национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници. В националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници се определят националните цели на държавите-членки за дела на енергията от възобновяеми източници, потребена в транспорта, производството на електроенергия, на топлинна енергия и енергия за охлаждане през 2020 г., като се вземат предвид последиците от други мерки на политики, свързани с енергийната ефективност, върху крайното потребление на енергия, както и подходящи мерки за постигане на тези общи национални цели, включително сътрудничество между местни, регионални и национални органи, планирани статистически прехвърляния или съвместни проекти, национални политики за разработване на съществуващите ресурси от биомаса и мобилизиране на нови ресурси от биомаса за различни приложения, както и мерки, които да се предприемат за изпълнение на изискванията на членове 13—19.

До 30 юни 2009 г. Комисията приема образец за националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници. Този образец включва минималните изисквания, установени в приложение VI. Държавите-членки спазват този образец при представяне на техните национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници.

2. Държавите-членки нотифицират на Комисията своите национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници най-късно до 30 юни 2010 г.

3. Шест месеца преди да изтече срокът за представяне на националния план за действие относно енергията от възобновяеми източници, всяка държава-членка публикува и нотифицира на Комисията прогнозен документ, в който се посочват:

- a) очакваното свръхпроизводство на енергия от възобновяеми източници в сравнение с индикативната крива, което може да се прехвърли на други държави-членки в съответствие с членове 6—11, както и прогнозният ѝ потенциал за съвместни проекти до 2020 г.; и
- b) прогнозното търсене на енергия от възобновяеми източници до 2020 г., което ще бъде задоволено по начини, различни от вътрешно производство.

Тази информация може да включва елементи, свързани с разходите и ползите, както и с финансирането. Прогнозните данни се актуализират в докладите на държавите-членки, както е предвидено в член 22, параграф 1, букви л) и м).

4. Държава-членка, чийто дял на енергия от възобновяеми източници спадне под индикативната крива през непосредствено предхождащия двегодишен период, установен в приложение I, част Б, представя на Комисията изменен национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници до 30 юни на следващата година, в който се определят подходящи и пропорционални мерки за привеждане в съответствие в разумен срок на дела с индикативната крива в приложение I, част Б.

Ако държавата-членка не е в съответствие с индикативната крива само в ограничена степен, Комисията може, като надлежно отчете текущите и бъдещите мерки, предприети от държавата-членка, да приеме решение за освобождаване на държавата-членка от задължението за представяне на изменен национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници.

5. Комисията оценява националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници, по-специално адекватността на мерките, предвидени от държавите-членки в съответствие с член 3, параграф 2. В отговор на национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници или на изменен национален план за действие относно енергията от възобновяеми източници Комисията може да издаде препоръка.

6. Комисията изпраща на Европейския парламент националните планове за действие относно енергията от възобновяеми източници и прогнозните документи във вида, в който същите са публикувани на платформата за прозрачност, посочена в член 24, параграф 2, както и евентуални препоръки, посочени в параграф 5 от настоящия член.

Член 5

Изчисляване на дела на енергия от възобновяеми източници

1. Брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници във всяка държава-членка се изчислява като сбор от:

- а) брутното крайно потребление на електроенергия от възобновяеми източници;
- б) брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници за топлинна енергия и енергия за охлаждане; и
- в) крайното потребление на енергия от възобновяеми източници в транспорта.

Газ, електроенергия и водород от възобновяеми източници се отчитат само веднъж при изчислението на дела на брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници по първа алинея, буква а), б) или в).

При условията на член 17, параграф 1, втора алинея не се отчитат биогорива и течни горива от биомаса, които не отговарят на критериите за устойчивост, посочени в член 17, параграфи 2—6.

2. Когато държава-членка счита, че поради непреодолима сила ѝ е невъзможно да спазва дела си на енергия от възобновяеми източници в брутното крайно потребление на енергия през 2020 г., посочен в третата колона от таблицата в приложение I, тя възможно най-бързо информира Комисията за това. Комисията приема решение дали е доказано наличието на непреодолима сила. Когато Комисията реши, че е доказано наличието на непреодолима сила, тя решава каква корекция да бъде направена в брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници в тази държава-членка за 2020 г.

3. За целите на параграф 1, буква а) брутното крайно потребление на електроенергия от възобновяеми източници се изчислява като количеството електроенергия, произведено в държава-членка от възобновяеми източници на енергия, с изключение на електроенергията в помпеноакмулиращи водоелектрически централи, произведена от предварително изпомпана на горното ниво вода.

По отношение на централите с няколко вида горива, които изпълват както възобновяеми, така и конвенционални източници на енергия, се взема предвид само електроенергията, произведена от възобновяеми източници. За целите на този вид изчисление приносът на всеки източник на енергия се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание.

Електроенергията, произведена от водоелектрически централи и съоръжения за вятърна енергия, се отчита в съответствие с правилата за нормализация, посочени в приложение II.

4. За целите на параграф 1, буква б) от настоящия член брутното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници за топлинна енергия и енергия за охлаждане се изчислява като количеството енергия за местни топлофикационни и охладителни системи, произведено в държава-членка от възобновяеми източници, плюс потреблението на друга енергия от възобновяеми източници в промишлеността, домакинствата, услугите, селското стопанство, горското стопанство и рибното стопанство, за отопление, охлаждане и преработване.

По отношение на централите с няколко вида горива, които изпълват възобновяеми и конвенционални източници на енергия, се отчита само топлинната енергия и енергията за охлаждане, произведена от възобновяеми източници на енергия. За целите на това изчисление приносът на всеки източник на енергия се изчислява въз основа на неговото енергийно съдържание.

Аеротермална, геотермална и хидротермална топлинна енергия, усвоена от термopомпи, се отчита за целите на параграф 1, буква б), при условие че крайното производство на енергия значително надхвърля вложената първична енергия, необходима за задвижване на термopомпите. Количеството топлинна енергия, което се счита за енергия от възобновяеми източници за целите на настоящата директива, се изчислява в съответствие с методиката, установена в приложение VII.

Топлинната енергия, генерирана от пасивни енергийни системи, благодарение на които се постига по-малко енергийно потребление по пасивен път, чрез конструкцията на сградата или в резултат на топлинна енергия, генерирана от невъзобновяеми източници, няма да бъде отчитана за целите на параграф 1, буква б).

5. Енергийното съдържание на транспортните горива, включени в списъка в приложение III, следва да бъде отчитано със стойностите, посочени в същото приложение. Приложение III може да бъде адаптирано към техническия и научния прогрес. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

6. Делът на енергията от възобновяеми източници се изчислява, като брутно крайно потребление на енергия от възобновяеми източници се раздели на брутно крайно потребление на енергия от всички източници на енергия и резултатът се изрази в проценти.

За целите на първа алинея сумата, посочена в параграф 1, се коригира в съответствие с разпоредбите на членове 6, 8, 10 и 11.

При изчисляване на брутно крайно потребление на енергия на държава-членка с оглед измерване на спазването на целите и индикативната крива, установени в настоящата директива, количество енергия, потребено във въздухоплаването, се счита, че не е повече от 6,18 % в пропорционално изражение от брутно крайно потребление на енергия на съответната държава-членка. За Кипър и Малта количеството енергия, потребено във въздухоплаването, се счита, че не е повече от 4,12 % в пропорционално изражение от брутно крайно потребление на енергия на тези държави-членки.

7. При изчислението на дела на енергията от възобновяеми източници се използват методиката и определенията, посочени в Регламент (ЕО) № 1099/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2008 г. относно статистиката за енергийния сектор ⁽¹⁾.

Държавите-членки гарантират, че статистическите данни, използвани при изчисляването на тези отрасли и общи дялове, съответстват на статистическите данни, докладвани на Комисията съгласно Регламент (ЕО) № 1099/2008.

Член 6

Статистически прехвърляния между държави-членки

1. Държавите-членки може да се споразумеят и да постигнат договорености за статистическото прехвърляне на конкретно количество енергия от възобновяеми източници от една държава-членка към друга. Прехвърленото количество се:

- изважда от количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита, с цел да се определи степента на спазване на изискванията на член 3, параграфи 1 и 2 от страна на държавата-членка, която извършва прехвърлянето; и
- прибавя към количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита, с цел да се определи степента на спазване на изискванията на член 3, параграфи 1 и 2 от страна на държавата-членка, която приема прехвърлянето.

Статистическото прехвърляне не засяга постигането на националната цел на държавата-членка, извършваща прехвърлянето.

2. Договореностите, посочени в параграф 1, може да имат действие за една или повече години. Комисията бива уведомена за тези договорености най-късно три месеца след края на всяка година, през която те действат. Изпратената до Комисията информация включва количеството и цената на въпросната енергия.

3. Прехвърлянето поражда действие единствено след като всички участващи в прехвърлянето държави-членки са нотифицирали Комисията за него.

⁽¹⁾ ОВ L 304, 14.11.2008 г., стр. 1.

Член 7

Съвместни проекти между държавите-членки

1. Две или повече държави-членки може да си сътрудничат по всички видове съвместни проекти, свързани с производството на електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници. В това сътрудничество може да участват частни оператори.

2. Държавите-членки нотифицират Комисията относно дела или количеството на електроенергия, топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, произведена по съвместен проект на тяхна територия, който е въведен в експлоатация след 25 юни 2009 г., или чрез увеличена мощност на инсталация, която е била реконструирана след тази дата, който дял или количество следва да се разглежда като част от общите национални цели на друга държава-членка, с цел да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива.

3. В нотификацията, посочена в параграф 2:

- се описва планираната инсталация или се посочва реконструираната инсталация;
- се уточнява делът или количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведена от инсталацията, който следва да се разглежда като част от общата национална цел на друга държава-членка;
- се посочва държавата-членка, в полза на която се прави нотификацията; и
- се уточнява периодът, в цели календарни години, през който електроенергията или топлинната енергия, или енергията за охлаждане, произведени от инсталации за енергия от възобновяеми източници, следва да се разглежда като част от общата национална цел на другата държава-членка.

4. Периодът, определен в параграф 3, буква г), не продължава след 2020 г. Даден съвместен проект може да продължи след 2020 г.

5. Направената съгласно настоящия член нотификация не се променя или оттегля без общото съгласие на държавата-членка, която извършва нотификацията, и държавата-членка, посочена в съответствие с параграф 3, буква в).

Член 8

Последици от съвместни проекти между държавите-членки

1. В срок до три месеца след края на всяка година, попадаща в периода, определен в член 7, параграф 3, буква г), държавата-членка, която е направила нотификацията по член 7, изготвя уведомление, в което посочва:

- общото количество електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведено през годината от възобновяеми източници на енергия от инсталацията, за която се отнася нотификацията по член 7; и

- б) общото количество електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане, произведено през годината от възобновяеми източници на енергия от същата инсталация, което следва да се разглежда като част от общата национална цел на друга държава-членка в съответствие с условията на нотификацията.
2. Нотифициращата държава-членка изпраща уведомлението до държавата-членка, в полза на която е направена нотификацията, и до Комисията.
3. С цел да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно общите национални цели, количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници на енергия, за което се отнася нотификацията в съответствие с параграф 1, буква б):
- а) се изважда от количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, което се отчита, за да се определи степента на спазване на изискванията от страна на държавата-членка, изготвила уведомлението по параграф 1; и
- б) се прибавя към количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, което се отчита, за да се определи степента на спазване на изискванията от страна на държавата-членка, получила нотификацията в съответствие с параграф 2.
- б) електроенергията е произведена от новопостроена инсталация, която е въведена в експлоатация след 25 юни 2009 г., или от увеличена мощност на инсталация, която е била реконструирана след тази дата, в рамките на съвместен проект съгласно параграф 1; и
- в) количеството на произведената и изнесена електроенергия не е било обект на подпомагане по схема за подпомагане на трета държава, различно от инвестиционна помощ, предоставена за инсталацията.
3. За целите на член 5 държавите-членки може да поискат от Комисията да се отчете електроенергията от възобновяеми източници, произведена и потребена в трета държава, в контекста на изграждането на междусистемна връзка с много продължителен период на изпълнение между държава-членка и трета държава, ако са изпълнени следните условия:
- а) изграждането на междусистемната връзка е започнало до 31 декември 2016 г.;
- б) не е възможно междусистемната връзка да бъде въведена в експлоатация до 31 декември 2020 г.;
- в) възможно е междусистемната връзка да бъде въведена в експлоатация до 31 декември 2022 г.;
- г) след нейното въвеждане в експлоатация междусистемната връзка ще се използва за износ в Общността, в съответствие с параграф 2, на електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия;
- д) това искане се отнася до съвместен проект, който отговаря на критериите, посочени в параграф 2, букви б) и в), и ще използва междусистемната връзка след нейното въвеждане в експлоатация, както и до количество електроенергия, което не е по-голямо от количеството, което ще се изнася за Общността след въвеждането в експлоатация на междусистемната връзка.

Член 9

Съвместни проекти между държавите-членки и трети държави

1. Една или повече държави-членки може да си сътрудничат с една или повече трети държави по всички видове съвместни проекти относно производството на електроенергия от възобновяеми източници. В такова сътрудничество може да участват частни оператори.
2. Електроенергия от възобновяеми източници, произведена в трета държава, се отчита единствено с цел да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно общите национални цели, ако са спазени следните условия:
- а) електроенергията се консумира в Общността — изискване, което се счита за изпълнено, когато:
- i) всички отговорни оператори на преносни системи в държавата по произход, държавата по местоназначение и, ако е уместно, всяка транзитна трета държава надлежно са определили количество електроенергия, съответстващо на отчетената електроенергия, което да се използва за съответния им дял от междусистемния капацитет;
- ii) отговорният оператор на преносна система надлежно е регистрирал количество електроенергия, съответстващо на отчетената електроенергия, в частта на Общността по отношение на даден междусистемен електропровод; и
- iii) определеният капацитет и производството на електроенергия от възобновяеми източници от инсталацията, посочена в параграф 2, буква б), се отнасят за същия период от време;
4. Делът или количеството електроенергия, произведена от инсталация на територията на трета държава, който дял или количество следва да се разглежда като част от общата национална цел на една или повече държави-членки, за да се определи степента на спазване на член 3, се нотифицира на Комисията. Когато е засегната повече от една държава-членка, на Комисията се нотифицира разпределянето на този дял или количество между държавите-членки. Този дял или количество не надвишава дела или количеството, което реално е изнесено за Общността и е потребено в нея, като отговаря на количеството, посочено в параграф 2, буква а), подточки i) и ii) от настоящия член, и на условията, определени в параграф 2, буква а). Нотификацията се извършва от всяка една държава-членка, към чиято обща национална цел следва да се причисли делът или количеството електроенергия.
5. В нотификацията, посочена в параграф 4:
- а) се описва планираната инсталация или се посочва реконструираната инсталация;
- б) се уточнява делът или количеството електроенергия, произведена от инсталацията, които следва да се разглеждат като част от националната цел на дадената държава-членка, както и съответните финансови договорености, при спазване на изискванията за поверителност;

- в) се уточнява периодът, в цели календарни години, през който електроенергията следва да се разглежда като част от общата национална цел на държавата-членка; и
- г) се включва писмено потвърждение по букви б) и в) от третата държава, на чиято територия ще се експлоатира инсталацията, както и делът или количеството електроенергия, произведени от инсталацията, които ще се използват за вътрешни цели от тази трета държава.
6. Периодът, посочен в параграф 5, буква в), не продължава след 2020 г. Даден съвместен проект може да продължи след 2020 г.
7. Нотификация, направена съгласно настоящия член, не може да бъде променяна или оттегляна без общото съгласие на държавата-членка, която прави нотификацията, и третата държава, която е потвърдила съвместния проект в съответствие с параграф 5, буква г).
8. Държавите-членки и Общността насърчават съответните органи по Договора за създаване на енергийна общност да приемат, в съответствие със същия договор, мерките, които са необходими, за да могат договарящите страни, присъединили се към въпросния договор, да прилагат разпоредбите относно сътрудничеството между държавите-членки, които са предвидени в настоящата директива.

Член 10

Последици от съвместните проекти между държавите-членки и трети държави

1. В срок до три месеца от края на всяка година, попадаща в периода, посочен в член 9, параграф 5, буква в), държавата-членка, която е извършила нотификацията по член 9, изготвя уведомление, в което посочва:
- а) общото количество електроенергия, произведена през годината от възобновяеми източници на енергия от инсталацията, предмет на нотификацията по член 9;
- б) количеството електроенергия, произведено през годината от възобновяеми източници на енергия от същата инсталация, което следва да се разглежда като част от нейната обща национална цел съгласно условията на нотификацията по член 9; и
- в) доказателство за съответствие с условията, установени в член 9, параграф 2.
2. Държавата-членка изпраща уведомлението на третата държава, която е потвърдила проекта в съответствие с член 9, параграф 5, буква г), и на Комисията.
3. За да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно общите национални цели, количеството електроенергия, произведена от възобновяеми източници, посочено в съответствие с параграф 1, буква б), се добавя към количеството енергия от възобновяеми източници, което се отчита, при измерване на степента на спазване от държавата-членка, която изпраща уведомлението.

Член 11

Съвместни схеми за подпомагане

1. Без да се засягат задълженията на държавите-членки по член 3, две или повече държави-членки може да решат на доброволни начала да обединят или частично да координират своите национални схеми за подпомагане. В такива случаи определено количество енергия от възобновяеми източници, произведено на територията на участващите държави-членки, може да се разглежда като част от общата национална цел на друга участваща държава-членка, ако съответните държави-членки:
- а) извършат статистическо прехвърляне на определени количества енергия от възобновяеми източници от една държава-членка към друга, в съответствие с член 6, или
- б) определят правило за разпределението, одобрено от участващите държави-членки, въз основа на което се разпределят количества енергия от възобновяеми източници между участващите държави-членки. Такова правило се нотифицира на Комисията не по-късно от три месеца след края на първата година, през която то поражда действие.
2. В срок до три месеца от края на всяка година всяка държава-членка, направила нотификация по параграф 1, буква б), изготвя писмо за уведомление, в което посочва общото количество електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници на енергия, произведено през годината, за която ще се приложи правилото за разпределение.
3. С цел да се определи степента на спазване на изискванията на настоящата директива относно общите национални цели, количеството електроенергия или топлинна енергия, или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, нотифицирано в съответствие с параграф 2, се преразпределя между съответните държави-членки в съответствие с нотифицираното правило за разпределение.

Член 12

Увеличения на мощността

За целите на член 7, параграф 2 и член 9, параграф 2, буква б) единичните енергия от възобновяеми източници, произведени в резултат на увеличение на мощността на дадена инсталация, ще бъдат разглеждани като произведени от отделна инсталация, въведена в експлоатация в момента на настъпването на увеличението на мощността.

Член 13

Административни процедури, правила и кодекси

1. Държавите-членки гарантират, че националните правила относно разрешителните, сертификационните и лицензионните процедури, прилагани по отношение на централите, както и свързаните с тях инфраструктури за преносни и разпределителни мрежи, за производство на електроенергия, топлинна енергия или енергия за охлаждане от възобновяеми източници, както и по отношение на процеса на преобразуване на биомаса в биогорива или други енергийни продукти, са пропорционални и необходими.

По-специално държавите-членки предприемат необходимите стъпки, за да гарантират, че:

- а) поради разликите между административните структури и организация на държавите-членки съответните отговорности на националните, регионалните и местните административни органи за разрешителни, сертификационни и лицензионни процедури, включително за пространствено планиране, са ясно координирани и определени и с прозрачни срокове за вземане на решение по заявленията за съгласуване на проекти и за разрешения за строеж;
- б) на подходящо равнище се предоставя цялостна информация за обработването на заявленията за разрешения, сертификати и лицензи за инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници, и за наличната подкрепа за кандидатите;
- в) административните процедури са рационализирани и се провеждат в срок на съответното административно равнище;
- г) правилата за разрешаване, сертифициране и лицензиране са обективни, прозрачни и пропорционални, не поражда дискриминация между кандидатите и изцяло отчитат особеностите на отделните технологии за енергия от възобновяеми източници;
- д) административните такси, плащани от потребители, проектантите, архитекти, строители, монтажници и доставчици на оборудване и системи, са прозрачни и се обуславят от разходите; и
- е) за малките проекти и за децентрализираните устройства за производство на енергия от възобновяеми източници са установени опростени и облекчени процедури за получаване на разрешение, когато това е целесъобразно, включително чрез обикновено уведомяване, ако то е разрешено от приложимата регулаторна рамка.

2. Държавите-членки ясно определят всички технически спецификации, които трябва да бъдат спазени от съоръженията и системите за енергия от възобновяеми източници, за да се ползват от схемите за подпомагане. Когато съществуват европейски стандарти, включително екологични етикети, енергийни етикети и други технически референтни системи, установени от европейските стандартизационни служби, тези национални технически спецификации са изразени при съобразяване с тези стандарти. Такива технически спецификации не предписват къде съоръженията и системите да бъдат сертифицирани и следва да не препятстват функционирането на вътрешния пазар.

3. Държавите-членки препоръчват на всички участници, по-специално на местните и регионалните административни органи, да гарантират инсталирането на съоръжения и системи за използване на електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници, както и на местни топлофикационни и охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и модернизирания на промишлени или жилищни зони. По-конкретно държавите-членки насърчват местните и регионалните административни органи да включват топлинната енергия и енергията за охлаждане от възобновяеми източници при планирането на градската инфраструктура, когато това е целесъобразно.

4. Държавите-членки въвеждат в своите строителни правила и кодекси подходящи мерки за увеличаването на дела на всички видове енергия от възобновяеми източници в строителния сектор.

При приемането на такива мерки или в своите регионални схеми за подпомагане държавите-членки може да вземат предвид националните мерки, отнасящи се до съществено увеличаване на енергийната ефективност и до комбинирано производство, както и до сгради, които са проектирани да улавят пасивно енергия или да са с ниско или нулево потребление на енергия.

До 31 декември 2014 г. държавите-членки изискват в своите строителни правила и кодекси или чрез други средства с равносетен ефект, когато това е уместно, използването на минимално нива на енергия от възобновяеми източници в нови сгради и в съществуващи такива, които подлежат на основен ремонт. Държавите-членки разрешават тези минимални равнища да бъдат достигнати чрез, *inter alia*, отопление и охлаждане от местни системи, получено при потребление на значителен дял енергия от възобновяеми източници.

Изискванията по първа алинея се прилагат за въоръжените сили само доколкото прилагането им не е в противоречие с естеството и основната цел на дейността на въоръжените сили и с изключение на материалите, които се използват изключително за военни цели.

5. Държавите-членки гарантират, че считано от 1 януари 2012 г. новите обществени сгради, както и съществуващите обществени сгради, които подлежат на основен ремонт на национално, регионално и местно равнище, изпълняват роля на образец в контекста на настоящата директива. Държавите-членки *inter alia* може да позволят това задължение да бъде изпълнявано чрез спазване на стандартите за жилищни сгради с нулево потребление на енергия или посредством осигуряване на използването на покривите на обществени или смесени публично-частни сгради от трети страни за инсталации, произвеждащи енергия от възобновяеми източници.

6. Чрез своите строителни наредби и кодекси държавите-членки насърчват използването на такива системи топлинна енергия и енергия за охлаждане и оборудване на базата на енергия от възобновяеми източници, които постигат значително намаление на потреблението на енергия. Държавите-членки използват енергийни или екологични етикети и други подходящи сертификати или стандарти, разработени на национално или общностно равнище, когато подобни инструменти съществуват, като основа за насърчване на такива системи и оборудване.

По отношение на биомасата държавите-членки насърчват такива технологии за преобразуване, които постигат ефективност на преобразуването от поне 85 % при жилищни и търговски приложения и поне 70 % при промишлени приложения.

По отношение на термопомпите държавите-членки насърчват използването на тези, които постигат съответствие с минималните изисквания за екологично етикетирание, установени с Решение 2007/742/ЕО на Комисията от 9 ноември 2007 г. за установяване на екологичните критерии за присъждането на знака за екомаркировка на Общността на електрически, газови или абсорбционни термопомпи ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 301, 20.11.2007 г., стр. 14.

По отношение на слънчевата топлинна енергия държавите-членки насърчават сертифицирани съоръжения и системи въз основа на европейски стандарти, когато такива съществуват, включително екологични етикети, енергийни етикети и други технически референтни системи, установени от европейските органи за стандартизация.

При определянето на ефикасността на преобразуване и на съотношението вход/изход на системите и оборудването, за целите на настоящия параграф, държавите-членки използват процедури на Общността, а ако липсват такива — международни процедури, в случай че те съществуват.

Член 14

Информация и обучение

1. Държавите-членки гарантират, че информацията относно мерките за подпомагане се предоставя на всички заинтересовани лица, като например потребители, строители, монтажници, архитекти и доставчици на отоплително, охладително и електрическо оборудване и системи, както и на автомобили, при които е съвместимо използването на енергия от възобновяеми източници.

2. Държавите-членки гарантират предоставянето на информация от доставчиците на оборудване и системи или от компетентните национални органи относно чистите печалби, разходите и енергийната ефективност на оборудването и системите за използване на електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници на енергия.

3. Държавите-членки гарантират, че до 31 декември 2012 г. схеми за сертифициране или еквивалентни квалификационни схеми се предоставят или са на разположение на монтажници на малки котли и печки за биомаса, слънчеви фотоволтаични и слънчеви топлинни системи, повърхностни геотермални системи и термопомпи. Тези схеми може да вземат под внимание съществуващите схеми и структури, в зависимост от случая, и се основават на критериите, установени в приложение IV. Всяка държава-членка признава сертифицирането, извършено от други държави-членки в съответствие с тези критерии.

4. Държавите-членки осигуряват обществен достъп до информацията относно схемите за сертифициране или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в параграф 3. Държавите-членки могат също да осигурят достъп до списъка с монтажници, които са квалифицирани или сертифицирани в съответствие с посочените в параграф 3 разпоредби.

5. Държавите-членки гарантират, че на всички заинтересовани участници, предимно на проектантите и архитекти, се предоставят указания, така че те да могат по подходящ начин да разглеждат възможностите за оптимално съчетаване на възобновяеми източници на енергия, високоефективни технологии и местни топлофикационни и охладителни системи при планирането, проектирането, изграждането и обновяването на промишлени или жилищни райони.

6. Държавите-членки, с участието на местни и регионални органи, разработват подходящи информационни, осведомителни, насочващи и/или обучителни програми с цел да информират гражданите за ползите и практическите особености на развитието и използването на енергия от възобновяеми източници.

Член 15

Гаранции за произход на електроенергията, топлинната енергия и енергията за охлаждане, произведени от възобновяеми източници на енергия

1. За да се докаже на крайните потребители делът или количеството енергия от възобновяеми източници в енергийния състав на доставчик на енергия, в съответствие с член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО, държавите-членки гарантират, че произходът на електроенергията, произведена от възобновяеми източници, може да се гарантира като такъв по смисъла на настоящата директива в съответствие с обективни, прозрачни и недискриминационни критерии.

2. За тази цел държавите-членки осигуряват издаването на гаранция за произход в отговор на искане от страна на производител на електроенергия от възобновяеми източници. Държавите-членки може да предвидят издаването на гаранции за произход в отговор на искане на производители на топлинна енергия и енергия за охлаждане от възобновяеми източници. Посоченото по-горе издаване може да се обвърже с изискване за минимален лимит на мощността. Гаранцията за произход е за стандартно количество енергия от 1 MWh. За всяка единица произведена енергия може да бъде издадена само една гаранция за произход.

Държавите-членки гарантират, че една и съща единица за количество енергия от възобновяеми източници се взема предвид само веднъж.

Държавите-членки може да предвидят да не се предоставя подпомагане на производител, който получава гаранция за произход за същото производство на енергия от възобновяеми източници.

Гаранцията за произход не е от значение за спазването на член 3 от държава-членка. Прехвърлянията на гаранции за произход, отделно или заедно с физическия пренос на енергия, не засяга решението на държавите-членки да използват статистически прехвърляния, съвместни проекти или съвместни схеми за подпомагане за съблюдаване на целите или за изчисляване на брунтното крайно потребление на енергия от възобновяеми източници в съответствие с член 5.

3. Гаранцията за произход се използва в рамките на 12 месеца от производството на съответната единица енергия. Гаранцията за произход се обезсилва, след като бъде използвана.

4. Държавите-членки или определените компетентни органи упражняват надзор над издаването, прехвърлянето и отменянето на тези гаранции за произход. Определените компетентни органи имат отговорности с различен географски обхват и са независими от дейностите по производство, търговия и доставка.

5. Държавите-членки или определените компетентни органи създават подходящи механизми, за да осигурят, че гаранциите за произход се издават, прехвърлят и отменят по електронен път и са точни, надеждни и защитени от злоупотреби.

6. Всяка гаранция за произход съдържа най-малко следните данни:

a) енергийния източник, използван за производство на енергията, и началната и крайната дата на производство;

б) информация дали се отнася за:

Член 16

- и) електроенергия; или
  - ii) топлинна енергия и/или енергия за охлаждане;
- в) наименованието, местоположението, вида и мощността на инсталацията, където енергията е била произведена;
- г) дали и до каква степен инсталацията се е ползвала от инвестиционна помощ, дали и до каква степен единицата енергия се е ползвала по друг начин от национална схема за подпомагане, както и вида схема за подпомагане;
- д) датата, на която инсталацията е въведена в експлоатация; и
- е) датата и държавата на издаване и уникален идентификационен номер.

7. Когато се изисква от доставчик на електроенергия да докаже дял или количество енергия от възобновяеми източници в неговия енергиен състав, за целите на член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО, той може да го направи, като използва своите гаранции за произход.

8. Количеството енергия от възобновяеми източници, съответстващо на гаранциите за произход, прехвърлени на трета страна от доставчик на електроенергия, се изважда от дела на енергията от възобновяеми източници в неговия енергиен състав, за целите на член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО.

9. Държавите-членки признават гаранциите за произход, издадени в друга държава-членка в съответствие с настоящата директива, само като доказателство за елементите, посочени в параграф 1 и параграф 6, букви а) — е). Държава-членка може да откаже да признае гаранция за произход само ако има добре обосновани съмнения за нейната точност, надеждност или достоверност. Държавата-членка нотифицира Комисията за всеки такъв отказ за основанията за него.

10. Ако Комисията установи, че няма основания да откаже признаването на гаранция за произход, Комисията може да приеме решение, изискващо от съответната държава-членка да я признае.

11. Държава-членка може да въведе, в съответствие със законодателството на Общността, обективни, прозрачни и недискриминационни критерии за използването на гаранции за произход в съответствие със задълженията, предвидени в член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО.

12. Когато доставчиците на енергия предлагат на пазара енергия от възобновяеми източници на потребители, като се позовават на екологичните или други ползи от енергията от възобновяеми източници, държавите-членки може да изискват тези доставчици на енергия да предоставят в кратка форма информация за количеството или дела енергия от възобновяеми източници, които идват от инсталации или увеличена мощност, въведени в експлоатация след 25 юни 2009 г.

Достъп до и експлоатация на мрежите

1. Държавите-членки предприемат подходящите стъпки за развитие на електроенергийната мрежова инфраструктура за пренос и разпределение, на интелигентни мрежи, складови съоръжения и на електроенергийната система с цел да се позволи сигурното функциониране на електроенергийната система, тъй като това включва по-нататъшното развитие на производството на електроенергия от възобновяеми източници на енергия, включително междусистемни връзки между отделните държави-членки и между държавите-членки и трети държави. Държавите-членки предприемат подходящи стъпки и за ускоряване на разрешителните процедури за мрежова инфраструктура и за координиране на одобрението на мрежова инфраструктура с административни процедури и процедури по планиране.

2. При спазване на изискванията, свързани с поддържането на надеждността и безопасността на електроенергийната мрежа, въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии, определени от компетентните национални органи:

а) държавите-членки гарантират, че операторите на преносни системи и операторите на разпределителни системи на тяхна територия гарантират преноса и разпределението на електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия;

б) държавите-членки предоставят също приоритетен достъп или гарантиран достъп до мрежата на произведената от възобновяеми източници на енергия електроенергия;

в) държавите-членки гарантират, че при диспечиращите електрогенериращи инсталации операторите на преносните системи дават приоритет на тези инсталации, които използват възобновяеми източници на енергия, доколкото това се позволява от сигурната експлоатация на националната електроенергийна система и въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии. Държавите-членки гарантират предприемането на подходящи експлоатационни мерки по отношение на мрежите и пазара с цел да се ограничи до минимум намаляването на електроенергия, произведена от възобновяеми източници. Ако се предприемат значителни мерки за намаляване на възобновяемите източници на енергия, с цел да се гарантират сигурността на националната електроенергийна система и сигурността на енергийните доставки, държавите-членки правят необходимото отговорните оператори на системи да докладват на компетентния регулаторен орган за тези мерки и да посочат какви корективни мерки възнамеряват да вземат, за да предотвратят неуместното намаляване.

3. Държавите-членки изискват от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи да определят и направят обществено достояние своите стандартни правила по отношение на покриването и разпределянето на разходите за технически адаптации, като например свързване към мрежата или укрепване на мрежата, по-добра експлоатация на мрежата и правила за недискриминационно прилагане на мрежовите кодекси, които са необходими за включване на нови производители, подаващи към свързаната мрежа електроенергия, произведена от възобновяеми източници на енергия.

Тези правила се основават на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като по-специално следва да се отчитат всички разходи и приходи, отнасящи се до свързването на тези производители към мрежата, както и специфичните обстоятелства в случай на производители, разположени в периферни или слабо-населени региони. Тези правила може да предвиждат различни видове свързване.

4. Когато е уместно, държавите-членки може да изискат от операторите на преносната система и от операторите на разпределителната система да поемат, изцяло или частично, посочените в параграф 3 разходи. Държавите-членки преглеждат и вземат необходимите мерки за подобряване на нормативните рамки и правилата за покриване и разпределяне на разходите, посочени в параграф 3, до 30 юни 2011 г. и след това периодично ги преглеждат отново на всеки две години, за да осигурят присъединяването на нови производители, както е посочено в същия параграф.

5. Държавите-членки изискват от операторите на преносните системи и операторите на разпределителните системи да предоставят на всеки нов производител на енергия от възобновяеми източници, който желае да бъде свързан към системата, изисканата от него изчерпателна и необходима информация, включваща:

- a) цялостна и подробна прогноза за разходите, свързани със свързването;
- б) разумен и точен график за приемане и обработка на искането за свързване към мрежата;
- в) разумен индикативен график за всяко предложено свързване към мрежата.

Държавите-членки може да разрешат на производителите на електроенергия от възобновяеми източници на енергия, които желаят да бъдат свързани към мрежата, да обявят търг за техническото осъществяване на свързването.

6. Разпределянето на разходите, посочено в параграф 3, се прилага според механизъм, основан на обективни, прозрачни и недискриминационни критерии, като се вземат предвид ползите, които първоначално или впоследствие присъединени производители, както и операторите на преносната система и операторите на разпределителната система придобиват от свързването.

7. Държавите-членки гарантират, че при налагането на тарифите за пренос и разпределение не се допуска дискриминиране на електроенергия от възобновяеми източници, включително и на такава електроенергия от възобновяеми източници, която е произведена в периферни региони, например в островни или в слабо-населени региони. Държавите-членки гарантират, че налагането на такси за пренос и разпределение не се извършва дискриминационно спрямо газ от възобновяеми източници на енергия.

8. Държавите-членки гарантират, че тарифите, наложени от операторите на преносните системи и от операторите на разпределителните системи, съответно за пренос и разпределение на електроенергия от централи, които използват възобновяеми източници на енергия, в съответствие с възможните намаления на мрежовите разходи в резултат на свързването на централата към мрежата. Такива намаления на мрежовите разходи могат да възникнат в резултат от прякото ползване на мрежата за ниско напрежение.

9. Когато е приложимо, държавите-членки извършват оценка на необходимостта от разширяване на съществуващата газопродовна инфраструктура за улесняване на включването на газ от възобновяеми източници на енергия.

10. Когато е приложимо, държавите-членки изискват от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи на тяхната територия да публикуват технически правила в съответствие с член 6 от Директива 2003/55/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 г. относно

общите правила за вътрешния пазар на природен газ⁽¹⁾, по-специално по отношение на правилата за свързване, включващи изисквания за качество на газа, ароматизиране на газа и налягане на газа. Държавите-членки изискват също от операторите на преносни системи и от операторите на разпределителни системи да публикуват тарифите за свързване към газ от възобновяеми източници, въз основа на прозрачни и недискриминационни критерии.

11. В своите национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници държавите-членки оценяват необходимостта от изграждане на нова инфраструктура за местни топлофикационни и охладителни системи от възобновяеми източници на енергия с оглед постигане на националните цели за 2020 г., посочени в член 3, параграф 1. Съгласно тази оценка държавите-членки предприемат, при необходимост, стъпки с оглед разработване на местна топлофикационна инфраструктура, за да се даде възможност за развитие на производство на топлинна енергия и енергия за охлаждане от широк набор от съоръжения, функциониращи с голяма биомаса, слънчева енергия и геотермална енергия.

Член 17

Критерии за устойчивост по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса

1. Независимо дали суровините са отгледани на или извън територията на Общността, енергия от биогорива и течни горива от биомаса се взема предвид за целите, посочени в букви а), б) и в), само при условие че отговарят на критериите за устойчивост, посочени в параграфи 2—6:

- a) определяне на степента на съответствие с изискванията на настоящата директива относно националните цели;
- б) определяне на степента на съответствие със задълженията за енергия от възобновяеми източници;
- в) съответствие на условията за получаване на финансова подкрепа за потреблението на биогорива и течни горива от биомаса.

Независимо от това биогоривата и течните горива от биомаса, произведени от отпадъци и остатъци, различни от остатъците от селското стопанство, аквакултурата, рибното и горското стопанство, е необходимо да отговарят само на критериите за устойчивост, установени в параграф 2, за да бъдат взети предвид за целите, посочени в букви а), б) и в).

2. За да се отчита за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), ползването на биогорива и течни горива от биомаса трябва да води до намаление на емисии на парникови газове с поне 35 %.

Считано от 1 януари 2017 г., намалението на емисиите на парникови газове при използване на биогорива и течни горива от биомаса, взети предвид за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), е поне 50 %. От 1 януари 2018 г. това намаление на емисиите на парникови газове е поне 60 % за биогоривата и течните горива от биомаса, произведени в инсталации, в които производството е започнало на или след 1 януари 2017 г.

⁽¹⁾ ОВ L 176, 15.7.2003 г., стр. 57.

Намалението на емисиите на парникови газове в резултат на използването на биогорива и течни горива от биомаса се изчислява в съответствие с член 19, параграф 1.

В случай че биогоривата и течните горива от биомаса са произведени от инсталации, които вече са били в експлоатация на 23 януари 2008 г., първа алинея се прилага от 1 април 2013 г.

3. Биогоривата и течните горива, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), не са произведени от суровини, произхождащи от терени с голямо значение за биоразнообразието, т.е. от терени с един от следните статуси през или след януари 2008 г., независимо дали тези терени продължават да имат този статус:

- а) девствена гори или други залесени земи, т.е. гори или други залесени земи с местни видове, където няма ясно видими признаци на човешка дейност и екологичните процеси не са съществено нарушени;
- б) зони, определени:
  - и) със закон или от съответния компетентен орган с оглед защита на природата; или,
  - ii) зони за защита на редки, под заплаха или застрашени от изчезване екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от международни организации или Международния съюз за опазване на природата, при условие че са признати в съответствие с член 18, параграф 4, втора алинея;

освен ако не бъдат представени доказателства, че производството на тази суровина не противоречи на тези природозащитни цели;

- в) пасища с висока степен на биоразнообразие, които са:
  - и) естествени, т.е. пасища, които биха останали такива при липсата на човешка намеса и които запазват естествения състав на видовете и екологичните характеристики и процеси; или
  - ii) изкуствени, т.е. пасища, които биха престанали да бъдат такива при липсата на човешка намеса и които са богати на видове и не са деградирани, освен ако не се докаже, че добивът на суровини е необходим за запазване на статуса на пасище.

Комисията установява критериите и географските обхвати, по които да се установи кои пасища се обхващат от първа алинея, буква в). Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

4. Биогоривата и течните горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), не са произведени от суровини, произхождащи от терени с високи въглеродни запаси, т.е. от терени, които са имали един от следните статуси през януари 2008 г., но вече нямат този статус:

- а) мочурища, т.е. почви, покрити или наситени с вода постоянно или през значителна част от годината;
- б) трайно залесени зони, т.е. терени с площ над един хектар, височина на дърветата над пет метра и с покритие от короните над 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място;
- в) терени с площ над един хектар, височина на дърветата над пет метра и с покритие от короните между 10 и 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място, освен ако не бъде предоставено доказателство, че запасите от въглерод на зоната преди и след преобразуването са такива, че при прилагането на методиката, установена в приложение V, част В, биха били изпълнени условията, посочени в параграф 2 от настоящия член.

Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат, ако по времето, когато суровината е добита, съответният терен е имал същия статус като през януари 2008 г.

5. Биогорива и течни горива от биомаса, които са взети предвид за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), не се добиват от суров материал, получен от земя, която е била торфище през януари 2008 г., освен ако не са представени доказателства, че култивирането и добиването на тези суровини не налага дренаж на предварително неотводнената почва.

6. Селскостопанските суровини, отглеждани в Общността и използвани за производството на биогорива и течни горива от биомаса, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), следва да бъдат добити в съответствие с изискванията и стандартите, посочени под заглавието „Околна среда“ в част А и в точка 9 от приложение II към Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 г. за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани⁽¹⁾, и в съответствие с минималните изисквания за добро земеделско и екологично състояние, определени в член 6, параграф 1 от същия регламент.

7. На всеки две години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад както за трети държави, така и за държави-членки, които са значителен източник на биогорива или на суровини за използване в Общността биогорива, относно взетите на национално равнище мерки за спазване на критериите за устойчивост, установени в параграфи 2—5, и за защита на почвите, водата и въздуха. Първият доклад се представя през 2012 г.

⁽¹⁾ ОВ L 30, 31.1.2009 г., стр. 16.

На всеки две години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно въздействието на нарасналото търсене на биогорива върху социалната устойчивост в Общността и в трети държави, относно въздействието на общностната политика за биогоривата върху наличието на хранителни продукти на достъпни цени, по-специално за жителите на развиващите се държави, както и по други въпроси с по-широк обхват, свързани с развитието. Докладите разглеждат въпроса за зачитане правата на земеползване. За трети държави, както и за държави-членки, които са значителен източник на суровини за използвани в Общността биогорива, в докладите се посочва дали са ратифицирали и прилагат всяка от следните конвенции на Международната организация по труда:

- Конвенция относно принудителния или задължителния труд (№ 29),
- Конвенция относно свободата на сдружаване и закрилата на правото на синдикално организиране (№ 87),
- Конвенция относно прилагането на принципите на правото на организиране и на колективно договаряне (№ 98),
- Конвенция относно равното заплащане на мъжете и жените работници за труд с еднаква стойност (№ 100),
- Конвенция за премахване на принудителния труд (№ 105),
- Конвенция относно дискриминацията в областта на труда и професиите (№ 111),
- Конвенция относно минималната възраст за приемане на работа (№ 138),
- Конвенция относно забраната и незабавни действия за ликвидирането на най-тежките форми на детския труд (№ 182).

Както за трети държави, така и за държави-членки, които са значителен източник на суровини за използвани в Общността биогорива, в докладите се посочва дали държавата е ратифицирала и прилага:

- Протокола от Картагена по биологична безопасност,
- Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна.

Първият доклад се представя през 2012 г. При необходимост Комисията предлага коригиращи действия, по-специално ако има доказателства, че производството на биогорива оказва значително въздействие върху цените на хранителните продукти.

8. За целите, посочени в параграф 1, букви а), б) и в), държавите-членки не отказват отчитане на такива биогорива и течни горива, които са получени в съответствие с изискванията на настоящия член.

9. Комисията докладва до 31 декември 2009 г. относно изискванията за схема за устойчивост във връзка с приложенията на енергия от биомаса, различна от биогоривата и течните горива от биомаса. Този доклад е съпроводен, ако е необходимо, от предложения до Европейския парламент и до Съвета за схема за устойчивост във връзка с други видове приложения на енергия от биомаса. Този доклад и всички предложения, съдържащи се в него, се основават на най-добрите налични научни доказателства, като се отчитат новите тенденции в иновативните процеси. Ако изготвеният за тази цел анализ покаже, че би било подходящо да се въведат изменения по отношение на горската биомаса в методиката за изчисление в приложение V или в критериите за устойчивост, свързани с въглеродните запаси, прилагани за биогоривата и течните горива от биомаса, Комисията, при целесъобразност, едновременно с това отправя предложения до Европейския парламент и до Съвета по тези въпроси.

Член 18

Проверка на съответствието с критериите за устойчивост по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса

1. При отчитане на биогорива и течни горива от биомаса за целите, посочени в член 17, параграф 1, букви а), б) и в), държавите-членки изискват от икономическите оператори да покажат, че са изпълнени посочените в член 17, параграфи 2—5 критерии за устойчивост. За тази цел те изискват от икономическите оператори използването на система за масов баланс, която:

- а) позволява смесването на партиди от суровини или биогорива с различни характеристики за устойчивост;
- б) изисква информация за характеристиките за устойчивост и обемите на партидите, посочени в буква а), да остава прикрепена към сместа; и
- в) осигурява сборът от всички партиди, напуснали сместа, да има същите характеристики за устойчивост, каквито има сборът на всички партиди, добавени към сместа.

2. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета през 2010 и 2012 г. относно действието на описания в параграф 1 метод за проверка на масовия баланс, както и за възможността за допускане на други методи за проверка по отношение на някои или всички видове суровини, биогорива или течни горива от биомаса. В своята оценка Комисията разглежда тези методи за проверка, при които не е необходимо информацията за характеристиките за устойчивост да остава физически прикрепена към определени партиди или смеси. При оценката се отчита, че системата за проверка трябва да е достоверна и ефикасна, като в същото време се избегне налагането на прекомерна тежест върху промишлеността. Докладът е съпроводен, ако е уместно, от предложения до Европейския парламент и до Съвета относно използването на други методи за проверка.

3. Държавите-членки предприемат мерки за гарантиране, че икономическите оператори подават надеждна информация, както и да представят при поискване на държавата-членка данните, използвани за съставяне на информацията. Също така държавите-членки следва да поискат от икономическите оператори да организират подходящо независимо одитиране на подаваната от тях информация, както и да представят доказателства за неговото провеждане. При одитирането следва да се проверява дали използваните от икономическите оператори системи са точни, надеждни и защитени срещу измами. Също така при одитирането се проверяват честотата и методиката на вземане на проби и достоверността на данните.

Информацията, посочена в първа алинея, включва по-специално информация относно спазването на критериите за устойчивост, установени в член 17, параграфи 2—5, подходяща и приложима информация относно мерките, взети за защита на почвите, водата и въздуха, възстановяването на деградиралата земя, избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и подходяща и приложима информация относно мерките, взети за отчитане на елементите, посочени в член 17, параграф 7, втора алинея.

Комисията, в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 3, съставя списък с подходящата и приложима информация, посочена в първите две алинеи. Тя следи по-специално представянето на тази информация да не представлява прекомерна административна тежест за икономическите оператори като цяло, и в частност за дребните земеделски стопани, организациите на производителите и кооперациите.

Задълженията, установени в настоящия параграф, се прилагат независимо дали биогоривата или горивата от течна биомаса са произведени в Общността, или са внесени.

Държавите-членки представят на Комисията в обобщен вид информацията, посочена в първата алинея от настоящия параграф. Комисията публикува в резюмиран вид тази информация на платформата за прозрачност, посочена в член 24, като запазва поверителния характер на информацията с чувствително търговско съдържание.

4. Общността се стреми да сключва двустранни или многостранни споразумения с трети държави, които съдържат разпоредби относно критериите за устойчивост, съответстващи на разпоредбите в настоящата директива. Когато Общността е сключила споразумения, в които се съдържат разпоредби, свързани с въпросите, обхванати от критериите за устойчивост, определени в член 17, параграфи 2—5, Комисията може да реши, че тези споразумения служат за доказателство, че биогоривата и течните горива от биомаса, произведени от суровини, отгледани в тези държави, съответстват на въпросните критерии за устойчивост. При сключването на тези споразумения се отчитат надлежно мерките, предприети за опазването на зони, които осигуряват основни услуги на екосистемите в критични ситуации (като защитата на речни басейни и ерозивния контрол), за опазването на почвите, водата и въздуха, непреките въздействия, свързани с промените в земеползването, възстановяването на земя с влошено качество, избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и въпросите, посочени в член 17, параграф 7, втора алинея.

Комисията може да реши, че доброволни национални или международни схеми за установяване на стандарти за производството на продукти от биомаса съдържат точни данни за целите на член 17, параграф 2 или доказват, че партидите от биогорива съответстват на критериите за устойчивост, установени в член 17, параграфи 3—5. Комисията може да реши, че тези схеми съдържат точни данни за информацията относно предприетите мерки за опазване на зоните, които осигуряват основни услуги на екосистемите в критични ситуации (като защитата на речни басейни и ерозивния контрол), за опазването на почвите, водата и въздуха, за възстановяването на земя с влошено качество, избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и въпросите, посочени в член 17, параграф 7, втора алинея. Комисията може също да признае зони за защита на редки, под заплаха или застрашени екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от междуправителствени организации или от Международния съюз за опазване на природата, за целите на член 17, параграф 3, буква б), подточка ii).

Комисията може да реши, че някои доброволни национални или международни схеми за определяне на намалението на емисии на парникови газове съдържат точни данни за целите на член 17, параграф 2.

Комисията може да реши, че земи, включени в национална или регионална схема за възстановяване на земи, които са със силно влошено качество или силно замърсени, съответстват на критериите, посочени в приложение V, част B, точка 9.

5. Комисията приема решения съгласно параграф 4, само ако въпросното споразумение или схема отговаря на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране. Ако съответните схеми са предназначени за определяне на намаления на емисии на парникови газове, тези схеми следва също да съответстват на методическите изисквания, посочени в приложение V. За райони с висока степен на биоразнообразие, посочени в член 17, параграф 3, буква б), подточка ii), списъците с такива райони отговарят на подходящи стандарти за обективност и съгласуваност с международно признатите стандарти и предвиждат подходящи процедури на обжалване.

6. Решенията по параграф 4 се приемат в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 3. Тези решения имат валидност за срок, не по-дълъг от пет години.

7. Когато даден икономически оператор предложи доказателство или данни, придобити в съответствие със споразумение или схема, предмет на решение съгласно параграф 4, в рамките на това решение, държавата-членка не следва да иска от заявителя да представя допълнително доказателство за спазване на критериите за устойчивост, посочени в член 17, параграфи 2—5, нито информацията относно мерките, посочени в параграф 3, втора алинея от настоящия член.

8. При поискване от държава-членка или по своя собствена инициатива Комисията проучва прилагането на член 17 по отношение на източника на биогориво или течено гориво от биомаса и

в рамките на шест месеца от получаване на искането и в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 25, параграф 3, решава дали съответната държава-членка може да отчита за целите, посочени в член 17, параграф 1, букви а), б) и в), биогориво или течно гориво от биомаса от този източник.

9. До 31 декември 2012 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно:

- а) ефективността на въведената система за предоставяне на информацията за критериите за устойчивост; и
- б) това, дали е изпълнимо и подходящо да се въведат задължителни изисквания по отношение на защитата на въздуха, почвите или водата, като се отчетат последните научни доказателства и международните задължения на Общността.

При необходимост Комисията предлага коригиращи действия.

Член 19

Изчисляване на въздействието на парникови газове от биогорива и течни горива от биомаса

1. За целите на член 17, параграф 2 намалението на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива или течни горива от биомаса се изчислява, както следва:

- а) когато в приложение V, част А или Б е установена приета стойност за намалението на емисиите на парникови газове за начин на производство и когато стойността e_i за тези биогорива или течни горива от биомаса, изчислена в съответствие с приложение V, част В, точка 7, е равна или по-малка от нула, при изчислението се използва тази приета стойност;
- б) чрез използване на действителната стойност, изчислена в съответствие с методиката, посочена в приложение V, част В; или
- в) чрез използване на стойност, изчислена като сбор от елементите на формулата, посочена в приложение V, част В, точка 1, където разпределените приети стойности в приложение V, част Г или Д могат да бъдат използвани за някои елементи, а действителните стойности, изчислени в съответствие с методиката, установена в приложение V, част В — за всички останали елементи.

2. До 31 март 2010 г. държавите-членки представят на Комисията доклад, включващ списък на териториалните единици на тяхна територия, които са класифицирани на ниво 2 от Номенклатурата на статистическите териториални единици (наричана по-долу „NUTS“) или на по-точно определено подниво NUTS в съответствие с Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (NUTS) ⁽¹⁾, за които предвижданите типични емисии на парникови газове в резултат на отглеждането на селскостопански суровини са по-ниски или равни на емисиите, посочени под заглавието „Разпределени приети стойности за отглеждане“ в приложение V, част Г към настоящата директива, като списъкът е придружен от описание на метода и данните, използвани при неговото съставяне. Този метод отчита почвените характеристики, климата и очакваните добиви на суровини.

⁽¹⁾ ОВ L 154, 21.6.2003 г., стр. 1.

3. Приетите стойности за биогорива, посочени в приложение V, част А, както и разпределените приети стойности за отглеждане на суровини за биогоривата и течните горива от биомаса, посочени в приложение V, част Г, могат да се използват, само ако съответните суровини:

- а) са отгледани извън Общността;
- б) са отгледани в Общността, в райони, включени в списъците, посочени в параграф 2; или
- в) са отпадъци или остатъци, различни от остатъци от селско стопанство, аквакултури или риболов.

По отношение на тези биогорива и течни горива от биомаса, които не попадат в обхвата на буква а), б) или в), се използват действителните стойности за отглеждане.

4. До 31 март 2010 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно възможността за съставяне на списъци с райони в трети държави, където предвижданите типични емисии на парникови газове при отглеждане на селскостопански суровини са по-ниски или равни на емисиите, посочени под заглавието „Отглеждане“ в приложение V, част Г, като докладът при възможност е придружен от такива списъци и от описание на метода и данните, използвани за съставянето им. При необходимост докладът е придружен от съответни предложения.

5. Комисията докладва до 31 декември 2012 г. и на всеки две години след това относно предвижданите типични стойности и приети стойности, посочени в приложение V, части Б и Д, като отделя специално внимание на емисиите от транспорта и преработването, и може при необходимост да реши да коригира стойностите. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

6. Най-късно до 31 декември 2010 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета, като прави преглед на въздействието на непряката промяна на земеползването върху емисиите от парникови газове и очертава пътища за намаляване на това въздействие. Докладът се придружава, ако е уместно, от предложение, основано на най-добрите налични научни доказателства, което включва конкретна методика за отчитане на емисиите от измененията в запасите от въглерод вследствие на непреки промени в земеползването, за гарантиране спазването на настоящата директива, и по-конкретно на член 17, параграф 2.

Такова предложение включва необходимите защитни мерки за гарантиране на сигурност за инвестициите, осъществени, преди да започне прилагането на методиката. По отношение на инсталациите, произвеждали биогорива до края на 2013 г., прилагането на мерките, посочени в първа алинея, не означава, че до 31 декември 2017 г. тези биогорива ще се считат за несъответстващи на изискванията за устойчивост на настоящата директива, ако в противен случай биха били такива, при условие че тези биогорива постигат намаления на емисиите на парникови газове от най-малко 45 %. Това се прилага за мощностите на инсталации за биогорива от края на 2012 г.

Европейският парламент и Съветът полагат усилия да вземат решение по евентуални предложения, внесени от Комисията до 31 декември 2012 г.

7. Приложение V може да бъде адаптирано към техническия и научния прогрес, включително чрез добавяне на стойности за допълнителни начини на производство на биогориво за същите или други суровини и чрез промяна на методиката, предвидена в част В. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

По отношение на приетите стойности и методиката, посочена в приложение V, се обръща особено внимание на:

- метода на отчитане на отпадъците и остатъците,
- метода на отчитане на страничните продукти,
- метода на отчитане при комбинирано производство, и
- статуса на странични продукти, предоставян на остатъците от селскостопански култури.

Приетите стойности за биодизел от отпадни растителни или животински мазнини се разглеждат възможно най-скоро.

При всяко адаптиране или добавка към списъка на приетите стойности в приложение V се спазват следното:

- а) в случаите, когато приносът на даден фактор към общите емисии е малък или когато е налице ограничено вариране, или когато разходите или трудностите при установяване на действителните стойности са високи, приетите стойности трябва да са типичните стойности за нормалните производствени процеси;
- б) във всички останали случаи приетите стойности трябва да са занижени в сравнение с нормалните производствени процеси.

8. Създават се подробни определения, включително техническите спецификации, изисквани за категориите, посочени в приложение V, част В, точка 9. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 25, параграф 4.

Член 20

Мерки за изпълнение

Мерките за изпълнение, посочени в член 17, параграф 3, втора алинея, член 18, параграф 3, трета алинея и параграфи 6 и 8, член 19, параграф 5, параграф 7, първа алинея и параграф 8, също така отчитат изцяло целите на член 7а от Директива 98/70/ЕО.

Член 21

Специални разпоредби относно енергията от възобновяеми източници в транспорта

1. Държавите-членки гарантират, че на обществеността се предоставя информация относно наличието и относно ползите за околната среда от различните възобновяеми източници на енергия в транспорта. Когато процентното съдържание на биогорива,

смесени с течни горива с минерален произход, надвишава 10 обемни процента, държавите-членки изискват това да бъде обявено на местата за продажба.

2. С цел да се докаже спазването на наложените на операторите национални задължения за енергия от възобновяеми източници и предвид целта да се използва енергия от възобновяеми източници във всички видове транспорт, посочени в член 3, параграф 4, делът на тези биогорива, които са произведени от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали, се отчита в двоен размер в сравнение с останалите биогорива.

Член 22

Докладване от държавите-членки

1. Всяка държава-членка предава доклад на Комисията за напредъка в насърчаването и използването на енергия от възобновяеми източници до 31 декември 2011 г., а след това — на всеки две години. Шестият доклад, който трябва да бъде представен до 31 декември 2021 г., е последният изискван доклад.

В доклада следва да бъдат подробно разгледани, по-специално:

- а) дяловете по сектори (електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, и транспорт) и общо на енергията от възобновяеми източници през предходните две календарни години и взетите или планирани мерки на национално равнище за насърчаване на растежа на енергията от възобновяеми източници, като в съответствие с член 5 се взема под внимание индикативната крива от приложение I, част Б;
- б) въвеждането и действието на схеми за подпомагане и на другите мерки за насърчаване на енергията от възобновяеми източници, както и евентуални промени в използваните мерки в сравнение с посочените в националния план за действие относно енергията от възобновяеми източници на съответната държава-членка и информация за начините, по които електроенергията, за която се предоставя подпомагане, се разпределя на крайните потребители за целите на член 3, параграф 6 от Директива 2003/54/ЕО;
- в) как, където е приложимо, държавата-членка е структурирала своите схеми за подпомагане с цел да бъдат взети предвид такива приложения на енергията от възобновяеми източници, които дават допълнителни ползи в сравнение с други сравними приложения, но в същото време може да са свързани с по-високи разходи — включително по отношение на биогоривата от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали;
- г) действието на системата за гаранции за произход на електроенергията, топлинната енергия и енергията за охлаждане от възобновяеми източници на енергия и мерките за осигуряване на надеждност и защита срещу измами в тази система;
- д) постигнатият напредък при оценката и подобряването на административните процедури, с оглед отстраняване на регулаторни и нерегулаторни пречки за разработките в областта на енергията от възобновяеми източници;

- е) взетите мерки за осигуряване на преноса и разпределението на електроенергия от възобновяеми източници и за подобряване на нормативната рамка или правилата за поемането и разпределянето на разходите, посочени в член 16, параграф 3;
- ж) развитията в областта на наличието и използването на биомаса за енергийни цели;
- з) промените в цените на стоките и земеползването в държавите-членки, настъпили във връзка с увеличеното използване на биомаса и на други видове енергия от възобновяеми източници;
- и) разработването и делът на биогоривата, произвеждани от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали;
- й) прогнозата за въздействието на производството на биогорива и течни горива от биомаса върху биоразнообразието, водните ресурси, качеството на водите и качеството на почвите в рамките на държавите-членки;
- к) прогнозата за нетното намаление на емисиите на парникови газове в резултат на използването на енергия от възобновяеми източници;
- л) прогнозата за свръхпроизводството на енергия от възобновяеми източници в сравнение с индикативната крива, което подлежи на прехвърляне към други държави-членки, както и прогноза за потенциала за съвместни проекти, до 2020 г.;
- м) прогнозата за потреблението на енергия от възобновяеми източници, което се предвижда да бъде задоволявано по начин, различен от вътрешно производство, до 2020 г.; и
- н) информация за това, как е била направена прогноза за дела на биоразградимите отпадъци от отпадъците, използвани за производство на енергия, както и какви стъпки са предприети за подобряване и проверка на прогнозите.

2. При прогнозиране на нетното намаление на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива държавата-членка може да използва, за целите на изготвянето на посочените в параграф 1 доклади, посочените в приложение V, части А и Б типични стойности.

3. В своя първи доклад държавата-членка посочва дали възнамерява да:

- а) създаде единен административен орган, отговарящ за обработване на заявления за разрешаване, сертифициране и лицензиране на инсталации за енергия от възобновяеми източници, както и за предоставяне на административна помощ на заявителите;
- б) въведе автоматично одобряване на заявленията за проектиране и за разрешения в случаите, когато съответният разрешаващ орган не е отговорил в предвидения срок; или

- в) означа географските обекти, подходящи за добив на енергия от възобновяеми източници, за нуждите на планирането на териториалното устройство, както и за създаване на местни топлофикационни и охладителни системи.

4. Във всеки доклад държавата-членка може да коригира данните от предходните доклади.

Член 23

Наблюдение и докладване от Комисията

1. Комисията наблюдава произхода на биогоривата и на течните горива от биомаса, потребявани в Общността, както и въздействието на тяхното производство, включително въздействието в резултат на изместване, върху земеползването в Общността и в тези трети държави, които са основни доставчици. Такова наблюдение се основава на доклади от държавите-членки, подадени съгласно член 22, параграф 1, и тези на съответните трети държави, междуправителствени организации, научни проучвания и всякакви други видове информация. Комисията наблюдава също така промените в цените на стоките, свързани с използването на биомаса за производство на енергия, и всякакви положителни и отрицателни въздействия върху продоволствената сигурност. Комисията наблюдава всички инсталации, за които се прилага член 19, параграф 6.

2. Комисията поддържа диалог и обменя информация с трети държави и с организации на производители, потребителски организации и с гражданското общество относно общото изпълнение на мерките в настоящата директива, отнасящи се до биогорива и течни горива от биомаса. При това тя обръща специално внимание на евентуалното въздействие на производството на биогорива върху цените на хранителните продукти.

3. Въз основа на докладите, внесени от държавите-членки в съответствие с член 22, параграф 1, и на наблюдението и анализа, посочени в параграф 1 от настоящия член, Комисията докладва на всеки две години на Европейския парламент и на Съвета. Първият доклад се представя през 2012 г.

4. При докладване на намалението на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива Комисията използва стойностите, докладвани от държавите-членки, и прави оценка доколко и как данните биха се променили, ако бъдат отчетени страничните продукти, при използване на метода на заместването.

5. В тези доклади Комисията анализира по-специално:

- а) относителните екологични ползи и разходи за различните биогорива, влиянието на политиката на внос на Общността върху тези ползи и разходи, последиците за сигурността на доставките и начините за поддържане на баланс между вътрешното производство и вноса;
- б) въздействието на увеличеното търсене на биогорива върху устойчивостта в Общността и в трети държави, като се вземат предвид икономическите и екологичните последици, включително последиците за биоразнообразието;

- в) възможността да бъдат идентифицирани по научно обективен начин географски райони с висока степен на биологично разнообразие, извън обхвата на член 17, параграф 3;
- г) въздействието на увеличеното търсене на биомаса върху секторите, използващи биомаса;
- д) наличието на биогорива, произведени от отпадъци, остатъци, нехранителни целулозни материали и лигноцелулозни материали; и
- е) непреките промени в земеползването по отношение на всички начини на производство;

Ако е необходимо, Комисията предлага коригиращи действия.

6. Въз основа на докладите, представени от държавите-членки по реда на член 22, параграф 3, Комисията анализира ефективността на мерките, предприети от държавите-членки за създаването на единен административен орган, който да отговаря за обработването на заявленията за разрешаване, сертифициране и лицензиране, както и за предоставянето на административна помощ на заявителите.

7. С цел да се подобрят финансирането и координирането с оглед постигане на посочената в член 3, параграф 1 цел от 20 % до 31 декември 2010 г. Комисията представя анализ и план за действие за енергията от възобновяеми източници, насочени по-специално към:

- а) подобро усвояване на структурните фондове и изпълнение на рамковите програми;
- б) подобряване и повишаване на използването на финансови средства от Европейската инвестиционна банка и други публични финансови институции;
- в) по-добър достъп до рисков капитал, по-точно чрез анализиране на осъществимостта на инструмент за споделяне на риска при инвестиции в енергия от възобновяеми източници в Общността, подобен на Световния фонд за енергийна ефективност и възобновяема енергия, насочен към трети държави;
- г) подобряване на координацията на финансирането от Общността и на национално равнище и на други видове подпомагане;
- д) подобряване на координацията за подпомагане на инициативи в областта на енергията от възобновяеми източници, чийто успех зависи от дейността на участниците от няколко държави-членки.

8. До 31 декември 2014 г. Комисията представя доклад, в който се разглеждат следните елементи:

- а) преразглеждане на минималните намаления на емисиите на парникови газове, приложими от датите, посочени в член 17, параграф 2, втора алинея, въз основа на анализ на въздействието, отчиташ по-специално технологичния напредък,

наличните технологии и наличието на биогорива от първо и второ поколение с високо ниво на намаление на емисиите на парникови газове;

- б) по отношение на целта, посочена в член 3, параграф 4, преразглеждане на:

- i) разходната ефективност на мерките, които трябва да се приложат за постигането на тази цел;

- ii) оценка на възможността за постигане на тази цел, като в същото време се гарантира устойчивост на производството на биогорива в Общността и в трети държави и се отчита икономическото, екологичното и социалното въздействие, включително косвените последици и въздействие по отношение на биоразнообразието, както и търговската наличност на биогорива от второ поколение;

- iii) последиците от изпълнението на целта по отношение на наличието на хранителни продукти на достъпни цени;

- iv) търговската наличност на електрически и хибридни превозни средства и на превозни средства, задвижвани с водород, както и избраната методика за изчисляване на дела на енергията от възобновяеми източници в транспортния сектор;

- v) оценката на специфичните пазарни условия, като се вземат предвид по-специално пазарите, където на транспортните горива се пада повече от половината от крайното потребление на енергия, както и пазарите, които са напълно зависими от вноса на биогорива;

- в) оценка на изпълнението на настоящата директива, по-специално по отношение на механизмите на сътрудничество, за да се гарантира, че наред с възможността държавите-членки да продължават да използват националните схеми за подпомагане, посочени в член 3, параграф 3, тези механизми позволяват на държавите-членки да постигнат националните цели, определени в приложение I, при най-добро съотношение на разходите и ползите, на технологичното развитие и на изводите, които предстои да бъдат направени, за да се постигне целта от 20 % енергия от възобновяеми източници на общностно равнище.

Въз основа на този доклад Комисията представя, ако е целесъобразно, предложения на Европейския парламент и на Съвета, като разглежда посочените по-горе елементи, и по-специално:

— за елемента в буква а) — изменение на минималното намаление на емисиите на парникови газове, посочено в тази буква, и

— за елемента в буква в) — подходящи корекции в мерките за сътрудничество, предвидени в настоящата директива, с цел подобряване на тяхната ефективност за постигане на целта от 20 %. Такова предложение не засяга нито целта от 20 %, нито контрола на държавите-членки върху схемите за подпомагане и мерките за сътрудничество.

9. През 2018 г. Комисията представя Пътна карта за енергия от възобновяеми източници за периода след 2020 г.

Пътната карта се придружава, по целесъобразност, от предложение до Европейския парламент и до Съвета за периода след 2020 г. В пътната карта се отчитат опитът от изпълнението на настоящата директива и технологичният напредък в областта на производството на енергия от възобновяеми източници.

10. През 2021 г. Комисията представя доклад за преразглеждане на прилагането на настоящата директива. Този доклад по-специално отделя внимание на ролята на следните елементи при предоставянето на възможност на държавите-членки да постигнат националните цели, определени в приложение I, при най-добро съотношение на разходите и ползите:

- а) процеса на изготвяне на прогнози и национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници;
- б) ефективността на механизмите за сътрудничество;
- в) технологичния напредък относно енергията от възобновяеми източници, включително развитието на употребата на биогорива в търговското въздухоплаване;
- г) ефективността на националните схеми за подпомагане; и
- д) заключенията на Комисията в докладите, посочени в параграфи 8 и 9.

Член 24

Платформа за прозрачност

1. Комисията създава публична интернет платформа за прозрачност. Тази платформа допринася за по-голяма прозрачност и улеснява и насърчава сътрудничеството между държавите-членки, по-специално в областта на статистическите прехвърляния, посочени в член 6, и съвместните проекти, посочени в членове 7 и 9. Освен това платформата може да се използва за разпространяване на съответна информация, която Комисията или дадена държава-членка смята за изключително важна с оглед на настоящата директива и постигането на нейните цели.

2. Комисията оповестява чрез платформата за прозрачност следната информация, по целесъобразност в обобщен вид, като се запазва поверителният характер на информацията с чувствително търговско съдържание:

- а) национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници на държавите-членки;
- б) прогнозни документи на държавите-членки, посочени в член 4, параграф 3, допълвани в най-кратък срок от обобщени данни на Комисията за свръхпроизводството и очакваното търсене на внос;
- в) предложения на държавите-членки за сътрудничество в областта на статистическите прехвърляния или съвместните проекти, по искане на съответната държава-членка;

- г) информацията, посочена в член 6, параграф 2, относно статистическите прехвърляния между държави-членки;
- д) информацията, посочена в член 7, параграфи 2 и 3 и член 9, параграфи 4 и 5, относно съвместните проекти;
- е) националните доклади на държавите-членки, посочени в член 22;
- ж) докладите на Комисията, посочени в член 23, параграф 3.

Въпреки това по искане на държавата-членка, предоставила информация, Комисията не осигурява публичен достъп до прогнозните документи на държавите-членки, посочени в член 4, параграф 3, или до информацията в националните доклади на държавите-членки, посочени в член 22, параграф 1, букви л) и м).

Член 25

Комитети

1. Освен в случаите, посочени в параграф 2, Комисията се подпомага от Комитет по възобновяемите източници на енергия.
2. По въпросите, свързани с устойчивостта на биогоривата и течните горива от биомаса, Комисията се подпомага от Комитет по устойчивост на биогоривата и течните горива от биомаса.
3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.
4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 26

Изменения и отмяна

1. В Директива 2001/77/ЕО член 2, член 3, параграф 2 и членове 4—8 се заличават считано от 1 април 2010 г.
2. В Директива 2003/30/ЕО, член 2, член 3, параграфи 2, 3 и 5 и членове 5 и 6 се заличават считано от 1 април 2010 г.
3. Директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО се отменят считано от 1 януари 2012 г.

Член 27

Транспониране

1. Без да се засяга член 4, параграфи 1, 2 и 3, държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 5 декември 2010 г.

Когато държавите-членки приемат мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 28

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 29

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 23 април 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
P. NEČAS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Национални общи цели за дела на енергията от възобновяеми източници в брунтото крайно потребление на енергия през 2020 г.⁽¹⁾

А. Национални общи цели

	Дял на енергията от възобновяеми източници в брунтото крайно потребление на енергия, 2005 г. (S_{2005})	Дял на енергията от възобновяеми източници в брунтото крайно потребление на енергия, 2020 г. (S_{2020})
Белгия	2,2 %	13 %
България	9,4 %	16 %
Чешка република	6,1 %	13 %
Дания	17,0 %	30 %
Германия	5,8 %	18 %
Естония	18,0 %	25 %
Ирландия	3,1 %	16 %
Гърция	6,9 %	18 %
Испания	8,7 %	20 %
Франция	10,3 %	23 %
Италия	5,2 %	17 %
Кипър	2,9 %	13 %
Латвия	32,6 %	40 %
Литва	15,0 %	23 %
Люксембург	0,9 %	11 %
Унгария	4,3 %	13 %
Малта	0,0 %	10 %
Нидерландия	2,4 %	14 %
Австрия	23,3 %	34 %
Полша	7,2 %	15 %
Португалия	20,5 %	31 %
Румъния	17,8 %	24 %
Словения	16,0 %	25 %
Словакия	6,7 %	14 %
Финландия	28,5 %	38 %
Швеция	39,8 %	49 %
Обединено кралство	1,3 %	15 %

Б. Индикативна крива

Индикативната крива, посочена в член 3, параграф 2, се състои от следните стойности на дела на енергията от възобновяеми източници:

$S_{2005} + 0,20 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2011 до 2012 г.;

$S_{2005} + 0,30 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2013 до 2014 г.;

⁽¹⁾ Следва да се подчертае, че с оглед на постигането на националните цели, посочени в настоящото приложение, в насоките на Общността относно държавните помощи за опазване на околната среда се отбелязва постоянната необходимост от национални механизми за подпомагане на енергията от възобновяеми източници.

$S_{2005} + 0,45 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2015 до 2016 г.; и

$S_{2005} + 0,65 (S_{2020} - S_{2005})$, като средна стойност за двегодишния период от 2017 до 2018 г.,

където:

S_{2005} е делът на съответната държава-членка през 2005 г., както е посочен в таблицата в част А,

и

S_{2020} е делът на съответната държава-членка през 2020 г., както е посочен в таблицата в част А.

—

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Правило за нормализиране при отчитане на електроенергията, генерирана от водноелектрически централи и от съоръжения за вятърна енергия

При отчитане на електроенергията, генерирана от водноелектрически централи в дадена държава-членка, следва да се използва следното правило:

$$Q_{N(norm)} = C_N \times \left[\sum_{i=N-14}^N \frac{Q_i}{C_i} \right] / 15$$

където:

- N = референтната година;
- $Q_{N(norm)}$ = нормализираното количество електроенергия, генерирана от всички водноелектрически централи през годината N , за целите на отчитането;
- Q_i = количеството електроенергия, действително генерирано през година i от всички водноелектрически централи на държавата-членка, изразено в GWh, с изключение на електроенергията, произведена от помпеноакмулиращи водноелектрически електроцентрали, използващи предварително изпомпвана на горното ниво вода;
- C_i = общата инсталирана мощност, нетна от помпено акумулиране, на всички водноелектрически централи на държавата-членка в края на годината i , измерена в MW.

При отчитане на електроенергията, генерирана от съоръжения за вятърна енергия в дадена държава-членка, се прилага следното правило:

$$Q_{N(norm)} = \frac{C_N + C_{N-1}}{2} \times \frac{\sum_{i=N-n}^N Q_i}{\sum_{j=N-n}^N \left(\frac{C_j + C_{j-1}}{2} \right)}$$

където:

- N = референтната година;
- $Q_{N(norm)}$ = нормализираното количество електроенергия, генерирана от всички водноелектрически централи през годината N , което се използва за целите на отчитането;
- Q_i = количеството електроенергия, действително генерирано през годината i от всички съоръжения за вятърна енергия на държавата-членка, изразено в GWh;
- C_j = общата инсталирана мощност на всички съоръжения за вятърна енергия на държавата-членка в края на годината j , изразена в MW;
- n = 4 или броят години, предхождащи годината N , за които се разполага с данни за мощността и производството във въпросната държава-членка, като се взема по-ниската от двете стойности.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Енергийно съдържание на транспортните горива

Гориво	Тегловно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/kg)	Обемно енергийно съдържание (долна топлина на изгаряне, MJ/l)
Биоетанол (етанол, произведен от биомаса)	27	21
Био-ЕТБЕ (био етил-третичен-бутил-етер)	36 (от която стойност 37 % от възобновяеми източници)	27 (от която стойност 37 % от възобновяеми източници)
Биометанол (метанол, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	20	16
Био-МТБЕ (био метил-третичен-бутил-етер, произведен въз основа на биометанол)	35 (от която стойност 22 % от възобновяеми източници)	26 (от която стойност 22 % от възобновяеми източници)
Био-ДМЕ (диметилетер, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	28	19
Био-ЕТБЕ (био етил-третичен-бутил-етер)	38 (от която стойност 29 % от възобновяеми източници)	29 (от която стойност 29 % от възобновяеми източници)
Биобутанол (бутанол, произведен от биомаса, който се използва като биогориво)	33	27
Биодизел (метилов естер, произведен от растително или животинско масло, с качеството на дизелово гориво, който се използва като биогориво)	37	33
Биодизел, получен чрез реакцията на Fischer-Tropsch (синтетичен въглеродород или смес от синтетични въглеродороди, произведени от биомаса)	44	34
Хидрогенирано растително масло (растително масло, термохимично третирано с водород)	44	34
Чисто растително масло (масло, което е произведено от маслодайни култури чрез пресоване, екстракция или сходни процедури, нерафинирано или рафинирано, но химически непроменено, когато е съвместимо с типа двигател и съответните изисквания за емисии)	37	34
Биогаз (горивен газ, произведен от биомаса и/или от биологично разлагаща се част от отпадъци, която може да бъде пречистена до продукт с качества на природен газ, който се използва като биогориво, или съответно генераторен газ от дървесина)	50	—
Бензин	43	32
Дизелово гориво	43	36

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

Сертифициране на монтажници

Сертификационните схеми или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в член 14, параграф 3, се основават на следните критерии:

1. Процесът на сертифициране или получаване на квалификация е прозрачен и ясно определен от държавата-членка или от посочения от нея административен орган.
2. Монтажниците на съоръжения за биомаса, термopомпи, повърхностни геотермални и слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации следва да бъдат сертифицирани от акредитирана програма за обучение или обучаваща институция.
3. Акредитацията на програмата за обучение или обучаващата институция се извършва от държавите-членки или от административните органи, които те определят. Акредитиращият орган гарантира, че програмата за обучение, предлагана от обучаващата институция, е последователна и има областно или национално покритие. Обучаващата институция има адекватни технически средства за осигуряване на практическо обучение, включително лабораторно оборудване или съответни съоръжения за осигуряване на практическо обучение. Също така обучаващата институция предлага, в допълнение към основното обучение, по-кратки опреснителни курсове по актуални въпроси, включително нови технологии, които да дадат възможност за обучение през целия живот в областта на съответните инсталации. Обучаващи институции може да бъдат производителите на оборудване или системи, институти или асоциации.
4. Обучението за сертифициране или получаване на квалификация на монтажник включва както теоретична, така и практическа част. В края на обучението монтажникът трябва да има необходимите умения за инсталиране на съответното оборудване и системи, с оглед на изискванията на клиента за тяхната надеждност и ефективност, да може да влага високо майсторство и да спазва всички действащи кодекси и стандарти, включително по отношение на енергийното и екологичното етикетирание.
5. Курсът за обучение приключва с изпит за издаване на сертификат или получаване на квалификация. Изпитът следва да включва практическа оценка на успешен монтаж на котли и печки на биомаса, термopомпи, повърхностни геотермални инсталации, слънчеви фотоволтаични системи или слънчеви топлинни инсталации.
6. Сертификационните схеми или еквивалентните квалификационни схеми, посочени в член 14, параграф 3, са надлежно съобразени със следните насоки:
  - a) Акредитираните програми за обучение следва да се предлагат на монтажници с практически опит, които са преминали или преминават следните видове обучение:
    - i) за монтажници на котли и печки за биомаса: предварително условие е обучение като водопроводчик, монтажник на тръби, топлотехник или техник по санитарно, отоплително и климатично оборудване;
    - ii) за монтажници на термopомпи: предварително условие е обучение като водопроводчик или хладилен техник, а също и владенето на основни умения от електротехниката и водопроводната техника (рязане на тръби, запояване на тръбни връзки, залепване на тръбни връзки, топлинно изолиране, уплътняване, проби за течове и монтаж на отоплителни и охладителни системи);
    - iii) за монтажници на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и на слънчеви топлинни инсталации: предварително условие е обучението като водопроводчик или електротехник, както и наличието на умения в областта на водопроводите, електротехниката и покривните работи, включително умения при запояване на тръбни връзки, залепване на тръбни връзки, уплътняване на фитинги, проби за течове, умения за свързване на електрически кабели, познаване на основните покривни материали, методи за хидроизолация и уплътняване; или
    - iv) схема за професионално обучение, която да осигури на монтажника адекватни умения, отговарящи на тригодишно обучение в областите, посочени в буква а), б) или в), включително обучение едновременно в училищни условия и на работното място.
  - b) Теоретичната част на обучението за монтажник на котли и печки на биомаса следва да дава обща представа за положението на пазара на биомаса и да включва екологични аспекти, горива от биомаса, логистика, противопожарна защита, свързани субсидии, горивна техника, горивни системи, оптимални хидравлични решения, технико-икономически анализ, както и проектиране, монтаж и поддръжка на котли и печки на биомаса. Обучението следва да осигурява също добро познаване на евентуални европейски стандарти за съответната технология и за горива от биомаса, например гранули, както и за свързаното с биомасата национално и общностно законодателство.

- в) Теоретичната част от обучението за монтажник на термомпомпи следва да дава обща представа за положението на пазара на термомпомпи и да включва температури на геотермалните ресурси и на повърхностните източници в различните региони, определяне на топлопроводността на почвата и скалите, разпоредби относно използването на геотермални ресурси, технико-икономическа ефективност на използването на термомпомпи в сгради и определяне на най-подходящата термомпомпена система, както и знания относно съответните технически изисквания, правила за безопасност, филтриране на въздуха, свързване с топлинния източник и конфигуриране на системата. Обучението следва да осигурява също добро познаване на всички европейски стандарти за термомпомпи, както и на съответното национално и общностно законодателство. Монтажникът следва да притежава следните ключови умения:
- i) основно разбиране на физическите и работните принципи на термомпомпите, включително характеристиките на термомпомпния цикъл: въпросите, свързани с възможно по-ниски температури на подаваната топлина и възможно по-високи температури на топлинния източник и влиянието им върху ефективността на системата, определяне на коефициента на трансформация (COP) и на сезонния коефициент на трансформация (SPF);
  - ii) разбиране на частите на термомпомпата и на тяхната роля в термомпомпния цикъл, включително компресора, разширителния вентил, изпарителя, кондензатора, крепежните елементи и фитингите, смазочното масло, хладилния агент, прегряването и подохлаждането, както и възможностите за охлаждане с термомпомпи; и
  - iii) умение за избор на типоразмера на елементите на термомпомпите в типични монтажни ситуации, включително определяне на типичните стойности на топлинния товар на различни сгради, както и за битово горещо водоснабдяване, определяне на мощността на термомпомпата на база на топлинния товар за битово горещо водоснабдяване, на база на топлинната инертност на сградата и при прекъсваем режим на ползването на електроенергия; определяне на буферния резервоар, на неговия обем, както и на вписването му във вторичен отоплителен кръг.
- г) Теоретичната част на обучението за монтажник на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации следва да дава обща представа за пазарната ситуация по отношение на разглежданите съоръжения и сравнения разходи — доходоносност, като и да включва екологични аспекти, елементи, характеристики и оразмеряване на системите за слънчева енергия, точен избор на подходящи системи и оразмеряване на елементите, определяне на топлинния товар, противопожарна защита, свързани субсидии, а също и проектиране, монтаж и поддръжка на слънчеви фотоелектрични преобразуватели и слънчеви топлинни инсталации. Обучението следва да осигурява също добро познаване на европейските стандарти за съответната технология, на сертификационни инструменти, като например Solar Keymark, както и на свързаното със слънчевата енергия национално и общностно законодателство. Монтажникът следва да притежава следните ключови умения:
- i) умения за безопасна работа при използване на необходимите инструменти и оборудване и прилагане на кодексите и стандартите за безопасност, както и идентифициране на водопроводни, електротехнически и други рискове, свързани със слънчевите инсталации;
  - ii) умения за идентифициране на системите и на специфичните за активните и пасивните системи елементи, включително проектиране по машинната част и определяне на мястото на елементите и разположението и конфигурацията на системата;
  - iii) умения за определяне на необходимата площ за монтажа, на ориентацията и наклона на фотоелектричните и топлинните слънчеви колектори, като се вземат под внимание засенчването, достъпът до слънчевата радиация, здравината на конструкцията, съответствието на начина на монтаж с особеностите на сградата или климата, както и за идентифициране на различните методи за монтаж, подходящи за видовете покриви и укрепването на необходимите за монтажа съоръжения; и
  - iv) специално за слънчевите фотоволтаични системи са необходими също умения за приспособяване на електротехнически проекти, включително определяне на проектните стойности на големината на тока, избор на подходящи видове проводници и на параметрите на всяка електрическа верига, определяне на подходящия типоразмер, параметри и разположение на всички съответни съоръжения и подсистеми и избор на подходяща точка на свързване.
- д) Сертифицирането на монтажника следва да бъде за ограничен период от време, така че да се изисква опреснителен семинар или обучение за удължаване на срока на сертифицирането.

ПРИЛОЖЕНИЕ V

Правила за изчисляване на въздействието върху емисиите на парникови газове на биогоривата, течните горива от биомаса и на съответните използвани за сравнение минерални горива

А. Типични и приети стойности за биогорива, ако са произведени без нетни емисии на парникови газове поради промяна на земеползването

Начин на производство на биогорива	Типично намаление на емисиите на парникови газове	Прието намаление на емисиите на парникови газове
Етанол от захарно цвекло	61 %	52 %
Етанол от пшеница (при неопределен вид на горивото, използвано при преработване)	32 %	16 %
Етанол от пшеница (при използване при преработването на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	32 %	16 %
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в конвенционален котел)	45 %	34 %
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	53 %	47 %
Етанол от пшеница (при използване при преработването на слама, изгаряна в когенерационна инсталация)	69 %	69 %
Етанол от царевича, произведена в Общността (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	56 %	49 %
Етанол от захарна тръстика	71 %	71 %
Частта от възобновяеми източници в етил-третичен-бутил-етер (ЕТВЕ)	Равно на това при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми източници в третичен-амил-етил-етер (ТАЕЕ)	Равно на това при съответния начин на производство на етанол	
Биодизел от рапица	45 %	38 %
Биодизел от слънчоглед	58 %	51 %
Биодизел от соево масло	40 %	31 %
Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	36 %	19 %
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	62 %	56 %
Биодизел от отпадни растителни или (*) животински мазнини	88 %	83 %
Хидрогенирано рапично олио	51 %	47 %
Хидрогенирано слънчогледово олио	65 %	62 %
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	40 %	26 %
Хидрогенирано палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	68 %	65 %
Чисто (студенопресовано) рапично олио	58 %	57 %
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	80 %	73 %
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	84 %	81 %
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	86 %	82 %

(*) Без да се включват животинските мазнини, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 3 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, предназначени за консумация от човека (1).

(1) ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1.

- Б. Прогнозните типични и приети стойности на бъдещи видове горива, които не са били на пазара или са били на пазара в незначителни количества през януари 2008 г., ако са произведени без нетни емисии на парникови газове поради промяна на земеползването

Начин на производство на биогорива	Типично намаление на емисиите на парникови газове	Прието намаление на емисиите на парникови газове
Етанол от пшенична слама	87 %	85 %
Етанол от дървесни отпадъци	80 %	74 %
Етанол от бързорастящи дървесни култури	76 %	70 %
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на Fischer-Tropsch	95 %	95 %
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на Fischer-Tropsch	93 %	93 %
Диметилетер от дървесни отпадъци (DME)	95 %	95 %
DME от бързорастящи дървесни култури	92 %	92 %
Метанол от дървесни отпадъци	94 %	94 %
Метанол от бързорастящи дървесни култури	91 %	91 %
Частта от възобновяеми източници в метил-третичен-бутил-естер (MTBE)	Равно на това при съответния начин на производство на метанол	

В. Методика

1. Емисиите на парникови газове от производството и употребата на транспортни горива, биогорива и течни горива от биомаса ще се изчисляват, както следва:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee},$$

където:

- E = общите емисии от използването на горивото
- e_{ec} = емисиите от добива или отглеждането на суровини
- e_l = годишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя
- e_p = емисиите от обработката
- e_{td} = емисиите от транспорт и разпределение
- e_u = емисиите от използването на горивото;
- e_{sca} = намаленията на емисии в резултат на натрупване на въглерод в почвата вследствие на подобро управление в селското стопанство;
- e_{ccs} = намаленията на емисии в резултат на улавяне и съхранение в геоложки формации;
- e_{ccr} = намаленията на емисии в резултат на улавяне и замаяна; и
- e_{ee} = намаленията на емисии в резултат от допълнително произведена електроенергия в когенерационен режим.

Не се вземат под внимание емисиите от производството на машини и съоръжения.

2. Емисиите на парникови газове от горива, E , се изразяват чрез следната мерна единица: грамове CO_2 еквивалент за MJ енергийно съдържание на горивото, $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.
3. Чрез дерогация от точка 2, при транспортните горива стойностите, изразени чрез мерната единица $\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$, могат да бъдат коригирани, за да се отчетат разликите в извършената полезна работа при използването на различни горива, изразени в km/MJ . Такива корекции се правят само в случай че е представено доказателство за разликите в извършената полезна работа.
4. Намаленията на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива и течни горива от биомаса се изчисляват, както следва:

$$\text{НАМАЛЕНИЕ НА ЕМИСИИ} = (E_F - E_B)/E_F,$$

където:

- E_B = общите емисии от биогоривото или течното гориво от биомаса; и
- E_F = общите емисии от минералното гориво, което се замества.

5. Виповете парникови газове, които се отчитат във връзка с точка 1, са: CO₂, N₂O и CH₄. При изчисляването на CO₂ еквивалента тези газове се отчитат със следните коефициенти:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Емисиите от добива или отглеждането на суровини, e_{cc} , включват, както следва: емисиите от самия процес на добив или отглеждане; от прибирането на суровините; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса; както и от производството на химикали или продукти, използвани при добива или отглеждането на суровините. Следва да се изключи от изчисленията улавянето на CO₂ в процеса на отглеждане на суровините. От емисиите се изваждат доказаните намаления на емисии на парникови газове от изгаряне във факел при нефтодобивните обекти, където и да са разположени по света. Като алтернативна възможност спрямо използването на действителните стойности на емисиите могат да се направят оценки на емисиите от отглеждането на суровини — чрез използване на средни стойности, изчислени за по-малки географски райони в сравнение с тези, използвани за изчислението на приетите стойности.
7. Средногодишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя, e_1 , следва да се изчисляват чрез средногодишно разпределяне на емисиите от 20-годишен период. За изчисляване на тези емисии ще се използва следната зависимост:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)},$$

където:

e_1 = средногодишните емисии на парникови газове в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на променен начин на използване на земя (изразени като маса на CO₂ еквивалент за единица енергийно съдържание на биогоривото);

CS_R = въглеродните запаси на единица площ на база предходното използване на земята (изразени като маса на наличния въглерод за единица площ, като се отчита съдържанието на въглерод както в почвата, така и в растителността). Като предходно ще се отчита използването на земята през по-късния от следните два момента: през януари 2008 г. или през време, предхождащо с 20 години добиването на суровината;

CS_A = въглеродните запаси на единица площ на база настоящото използване на земята (изразени като маса на наличния въглерод за единица площ, като се отчита съдържанието на въглерод както в почвата, така и в растителността). В случаите, когато въглеродните запаси се натрупват в продължение на повече от една година, стойността на CS_A се равнява на предвижданите запаси на единица площ след 20 години или при достигане на максимална степен на развитие на културите, в зависимост от това кое от двете условия се изпълни по-рано;

P = производителността на културата (измерена като енергия на биогориво или на гориво от биомаса, получено от единица земяна площ годишно); и

e_B = премия от 29 gCO_{2eq}/MJ за биогоривата или течните горива от биомаса, получена от възстановена земя с влошено качество, при условията, предвидени в точка 8.

8. Премията от 29 gCO_{2eq}/MJ, ако са налице доказателства, че съответната земя:

- a) не е била ползвана за селскостопански или някакви други дейности през януари 2008 г.; и
- b) попада в една от следните категории:
  - i) земи със силно влошено качество, включително земите, ползвани в миналото за селскостопански цели;
  - ii) силно замърсени земи.

Премията от 29 gCO_{2eq}/MJ се прилага за срок до 10 години, считано от датата на преобразуването на земята за селскостопанско ползване, при условие че е осигурено постоянно нарастване на въглеродните запаси и значимо намаляване на ерозията (за земите, попадащи в категория i), и снижаване на почвеното замърсяване (за земите, попадащи в категория ii).

9. Категориите, посочени в точка 8, буква б), се определят, както следва:

- a) „земи със силно влошено качество“ означава земи, които за значителен период са били или засолени в значителна степен, или които имат особено ниско съдържание на органични вещества и са тежко ерозирани;
- b) „силно замърсени земи“ означава земи, които не са годни за отглеждане на храни или фуражи поради почвено замърсяване.

Тези земи включват и земи, които са били предмет на решение на Комисията съгласно член 18, параграф 4, четвърта алинея.

⁽¹⁾ Коефициентът, който се получава като молекулното тегло на CO₂ (44,010 g/mol) се раздели на молекулното тегло на въглерода (12,011 g/mol), е равен на 3,664.

10. Комисията приема до 31 декември 2009 г. насоки за изчисление на въглеродни земни запаси съгласно „Насоките от 2006 г. на Междуправителствената група по изменение на климата (МГИК) за националните инвентаризации на емисиите на парникови газове — том 4“. Насоките на Комисията служат като основа за изчисление на въглеродни земни запаси за целите на настоящата директива.

11. Емисиите от обработка, e_p , включват: емисиите от самата обработка; от отпадъците и ефектите извън разглежданите граници на процеса; както и от производството на химикали или продукти, използвани при преработването.

При отчитането на потреблението на електроенергия, която не е генерирана от съответната инсталация за производство на гориво, коефициентът на специфични емисии на парникови газове в резултат на производството и разпределението на електроенергията ще се приеме за равен на средния коефициент на специфични емисии при производството и разпределението на електроенергия в съответния определен регион. Чрез дерогация от това правило производителите на горивото могат да използват средния коефициент на емисии за отделна електрическа централа по отношение на електроенергията, произведена от тази централа, ако централата не е свързана към електроенергийната мрежа.

12. Емисиите от транспорт и разпределение, e_{td} , включват емисиите за транспорт и складиране на суровините и междинните продукти, както и за складиране и разпределение на крайните продукти. Емисиите от транспорт и разпределение, които се отчитат по точка 6, не са включени в настоящата точка.

13. Емисиите от използване на горивото, e_u , се отчитат като нулеви по отношение на биогоривата и течните горива от биомаса.

14. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и съхранение в геоложки формации, e_{ccs} , които още не са отчетени в e_p , се ограничават до избегнатите емисии чрез улавяне и отвеждане на CO_2 , които са директно свързани с добива, транспорта, преработването и разпределението на горивото.

15. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и замяна, e_{ccr} , се ограничават до избягването на емисии чрез улавяне на CO_2 , чието въглеродно съдържание произхожда от биомаса и който се използва за замяна на получен от изкопаеми горива CO_2 , използван за търговски продукти и услуги.

16. Намаленията на емисии в резултат от допълнително произведена електроенергия в когенерационен режим, e_{ee} , ще се отчитат във връзка с допълнителната електроенергия, генерирана от инсталациите за производство на горива, които имат когенерационни съоръжения, освен в случаите, когато горивото, използвано за когенерацията, не е остатък от селскостопанска култура, а е друг вид страничен продукт. При отчитането на тази допълнително произведена електроенергия мощността на когенерационния блок следва да се приеме, че е минимално необходимата за осигуряване на топлинната енергия, използвана за производство на горивото. Намалението на емисии на парникови газове, свързано с тази допълнително произведена електроенергия, следва да се приеме за равно на количеството парникови газове, които биха били отделени при генерирането на равно количество електроенергия от централа, използваща същото гориво като когенерационния блок.

17. Ако при производствения процес на горивото се произвежда съвместно както горивото, чиито емисии се изчисляват, така също и един или повече други продукти („странични продукти“), емисиите на парникови газове следва да се разпределят между горивото или съответния междинен продукт при производството му и останалите странични продукти, пропорционално на тяхното съответно енергийно съдържание (определено на база долната топлина на изгаряне — за страничните продукти, различни от електроенергия).

18. Във връзка с изчисленията, посочени в точка 17, подлежащите на разпределение емисии са $e_{cc} + e_l + e_i$ + тези части от e_p , e_{td} и e_{ccr} , които се пораждат до този етап включително от процеса, когато завършва производството на съответния страничен продукт. Ако е станало прехвърляне на емисии към странични продукти на по-ранен технологичен етап от жизнения цикъл, то това прехвърляне следва да засяга само тази част от емисиите, която на завършващия етап от производството е разпределена за междинния горивен продукт, а не всички емисии от производството.

В случая на производство на биогорива и течни горива от биомаса във връзка с това изчисление следва да се отчитат всички странични продукти, включително електроенергията, която не попада в приложното поле на точка 16, с изключение на селскостопанските остатъци, като например слама, меласа, люспи, кочани и костилки. За страничните продукти с отрицателно енергийно съдържание ще се приема във връзка с разглежданите изчисления, че енергийното им съдържание е нулево.

За отпадъците, селскостопанските остатъци, включително слама, меласа, люспи, кочани и черупки, и отпадъците от преработване, включително суров глицерин (глицерин, който не е рафиниран), се приема, че имат нулеви емисии на парникови газове през жизнения цикъл до прибирането им.

В случая на горива, произведени от рафинерии, анализираната производствена единица във връзка с изчисленията, посочени в точка 17, е съответната рафинерия.

19. По отношение на биогоривата, за целите на посочените в точка 4 изчисления, стойността E_F за заместващото минерално гориво е най-последната известна средна стойност за действителните емисии от получените от изкопаеми горива бензинови и дизелови горива в Общността, докладвана съгласно Директива 98/70/ЕО. Ако такава информация липсва, се използва стойността $83,8 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за производство на електроенергия, във връзка с посочените в точка 4 изчисления стойността E_F за заместващото минерално гориво следва да бъде $91 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за производство на топлинна енергия, във връзка с посочените в точка 4 изчисления стойността E_F за заместващото минерално гориво следва да бъде $77 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

По отношение на течни горива от биомаса, използвани за когенерация, във връзка с посочените в точка 4 изчисления стойността E_F за заместващото минерално гориво следва да бъде $85 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Г. Разпределени приети стойности за биогорива и течни горива от биомаса

Разпределени приети стойности за отглеждане на селскостопански култури: „ e_{ec} “ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Приети стойности на емисиите на парникови газове ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Етанол от захарно цвекло	12	12
Етанол от пшеница	23	23
Етанол от царевича, произведена в Общността	20	20
Етанол от захарна тръстика	14	14
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТВЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Биодизел от рапица	29	29
Биодизел от слънчоглед	18	18
Биодизел от соево масло	19	19
Биодизел от палмово масло	14	14
Биодизел от отпадни растителни или животински (*) мазнини	0	0
Хидрогенирано рапично олио	30	30
Хидрогенирано слънчогледово олио	18	18
Хидрогенирано палмово масло	15	15
Чисто (студенопресовано) рапично олио	30	30
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	0	0
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	0	0
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	0	0

(*) Не се включват животински мазнини, произведени от продукти от животински произход, класирани като материали от категория 3 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002.

Разпределени приети стойности за преработване (включително допълнително производство на електроенергия): „ $e_p - e_{ec}$ “ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начина на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)	Приети стойности на емисиите на парникови газове ($\text{gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$)
Етанол от захарно цвекло	19	26
Етанол от пшеница (без да е определен видът на горивото, използвано при преработване)	32	45
Етанол от пшеница (при използване при преработването на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	32	45
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в конвенционален котел)	21	30
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	14	19

Начина на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшеница (при използване при преработването на слама, изгаряна в когенерационна инсталация)	1	1
Етанол от царевица, произведена в Общността (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	15	21
Етанол от захарна тръстика	1	1
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТВЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Биодизел от рапица	16	22
Биодизел от слънчоглед	16	22
Биодизел от соево масло	18	26
Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	35	49
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	13	18
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	9	13
Хидрогенирано рапично олио	10	13
Хидрогенирано слънчогледово олио	10	13
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	30	42
Хидрогенирано палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	7	9
Чисто (студенопресовано) рапично олио	4	5
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	14	20
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	8	11
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	8	11

Разпределени приети стойности за транспорт и разпределение: „e_{td}“ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начини на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	2	2
Етанол от пшеница	2	2
Етанол от царевица, произведена в Общността	2	2
Етанол от захарна тръстика	9	9
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТВЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Биодизел от рапица	1	1
Биодизел от слънчоглед	1	1
Биодизел от соево масло	13	13
Биодизел от палмово масло	5	5
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	1	1
Хидрогенирано рапично олио	1	1
Хидрогенирано слънчогледово олио	1	1
Хидрогенирано палмово масло	5	5
Чисто (студенопресовано) рапично олио	1	1
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	3	3
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	5	5
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	4	4

Общо за отглеждане, преработване, транспорт и разпределение

Начини на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	33	40
Етанол от пшеница (без да е определен видът на горивото, използвано при преработването)	57	70
Етанол от пшеница (при използване при преработването на лигнитни въглища в когенерационна инсталация)	57	70
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в конвенционален котел)	46	55
Етанол от пшеница (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	39	44
Етанол от пшеница (при използване при преработването на слама, изгаряна в когенерационна инсталация)	26	26
Етанол от царевича, произведена в Общността (при използване при преработването на природен газ в когенерационна инсталация)	37	43
Етанол от захарна тръстика	24	24
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТВЕ	Равни на стойностите при съответния начин на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при съответния вариант за производство на етанол	
Биодизел от рапица	46	52
Биодизел от слънчоглед	35	41
Биодизел от соево масло	50	58
Биодизел от палмово масло (при неопределен вид на технологията)	54	68
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	32	37
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	10	14
Хидрогенирано рапично олио	41	44
Хидрогенирано слънчогледово олио	29	32
Хидрогенирано палмово масло (при неопределен вид на технологията)	50	62
Хидрогенирано палмово масло (при технология с улавяне на метан в атмосферата от пресовъчната инсталация)	27	29
Чисто (студено пресовано) рапично олио	35	36
Биогаз от органични битови отпадъци, като заместител на природен газ	17	23
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	13	16
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	12	15

- д. Прогнозирани разпределени приети стойности на бъдещи видове горива и течни горива от биомаса, които през януари 2008 г. не са били или са били на пазара в незначителни количества

Разпределени приети стойности за отглеждане на селскостопански култури: „e_{cc}“ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	3	3
Етанол от дървесни отпадъци	1	1
Етанол от дървесина от енергийни култури	6	6
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на Fischer-Tropsch	1	1
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на Fischer-Tropsch	4	4
DME от дървесни отпадъци	1	1
DME от бързорастящи дървесни култури	5	5
Метанол от дървесни отпадъци	1	1
Метанол от бързорастящи дървесни култури	5	5
Частта от възобновяеми източници в МТВЕ	Равни на тези при съответния начин на производство на метанол	

Разпределени приети стойности за преработване (включително допълнителната електроенергия): „ $e_p - e_{ee}$ “ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	5	7
Етанол от дървесина	12	17
Биодизел, произведен от дървесина чрез реакцията на Fischer-Tropsch	0	0
DME от дървесина	0	0
Метанол от дървесина	0	0
Частта от възобновяеми източници в МТВЕ (метил-третичен-бутил-етер)	Равни на тези при съответния начин на производство на метанол	

Разпределени приети стойности за транспорт и разпределение: „ e_{td} “ съгласно определението в част В от настоящото приложение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	2	2
Етанол от дървесни отпадъци	4	4
Етанол от дървесина от енергийни култури	2	2
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на Fischer-Tropsch	3	3
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на Fischer-Tropsch	2	2
DME от дървесни отпадъци	4	4
DME от бързорастящи дървесни култури	2	2
Метанол от дървесни отпадъци	4	4
Метанол от бързорастящи дървесни култури	2	2
Частта от възобновяеми източници в МТВЕ	Равни на тези при съответния начин на производство на метанол	

Общо за отглеждане, обработка, транспорт и разпределение

Начин на производство на биогорива и течни горива от биомаса	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	11	13
Етанол от дървесни отпадъци	17	22
Етанол от дървесина от енергийни култури	20	25
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци чрез реакцията на Fischer-Tropsch	4	4
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни култури чрез реакцията на Fischer-Tropsch	6	6
DME от дървесни отпадъци	5	5
DME от бързорастящи дървесни култури	7	7
Метанол от дървесни отпадъци	5	5
Метанол от бързорастящи дървесни култури	7	7
Частта от възобновяеми ресурси в МТВЕ	Равни на тези при съответния вариант за производство на метанол	

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

Минимални изисквания за хармонизиран модел на национални планове за действие относно енергията от възобновяеми източници

1. Прогнозно крайно потребление на енергия:

Брутно крайно потребление на енергия по отношение на електроенергията, транспорта, топлинната енергия и енергията за охлаждане през 2020 г., като се вземат предвид въздействието на мерки, произтичащи от политиката на енергийна ефективност.

2. Национални секторни цели за 2020 г. и прогнозиран дялове енергия от възобновяеми източници в електроенергията, топлинната енергия и енергията за охлаждане и транспорта:

- а) цели дял енергия от възобновяеми източници в електроенергията през 2020 г.;
- б) прогнозна крива на дела енергия от възобновяеми източници в електроенергията;
- в) цели дял енергия от възобновяеми източници в топлинната енергия и енергията за охлаждане през 2020 г.;
- г) прогнозна крива на дела енергия от възобновяеми източници в топлинната енергия и енергията за охлаждане;
- д) прогнозна крива на дела енергия от възобновяеми източници в транспорта;
- е) национална индикативна крива, както е посочена в член 3, параграф 2 и приложение I, част Б.

3. Мерки за постигането на целите:

- а) преглед на всички политики и мерки по отношение на насърчаването на използването на енергия от възобновяеми източници;
- б) специфични мерки за изпълнение на изискванията на членове 13, 14 и 16, включително необходимостта да се разшири или укрепи съществуващата инфраструктура с оглед улеснено включване на количествата енергия от възобновяеми източници, необходими за постигане на националната цел за 2020 г., мерки за ускоряване на процедурите по разрешение и мерки за намаляване на нетехнологичните пречки във връзка с членове 17—21;
- в) прилагани от държавата-членка или от група от държави-членки схеми за подпомагане използването на енергия от възобновяеми източници в сектора на електроенергията;
- г) прилагани от държавата-членка или от група от държави-членки схеми за подпомагане използването на енергия от възобновяеми източници при топлинната енергия и енергията за охлаждане;
- д) прилагани от държавата-членка или от група от държави-членки схеми за подпомагане използването на енергия от възобновяеми източници в транспорта;
- е) специфични мерки за насърчаване използването на енергия от биомаса, особено за мобилизирането на нови ресурси от биомаса, вземайки предвид:
  - i) наличието на ресурси от биомаса: както национален потенциал, така и внос;
  - ii) мерки за увеличаване на разполагаемите ресурси от биомаса, като се вземат предвид други потребители на ресурси от биомаса (сектори, основани на селското и горското стопанство);
- ж) планирано използване на статистически прехвърляния между държави-членки и планирано участие в съвместни проекти с други държави-членки и трети държави:
  - i) прогнозно свръхпроизводство на енергия от възобновяеми източници в сравнение с индикативната крива, което може да се прехвърли на други държави-членки;
  - ii) прогнозен потенциал за съвместни проекти;
  - iii) прогнозно търсене на енергия от възобновяеми източници, което ще бъде удовлетворено по начин, различен от вътрешно производство.

4. Оценки:

- a) оценка на общия очакван принос на всяка технология за производство на енергия от възобновяеми източници с оглед изпълнение на задължителните цели за 2020 г. и на индикативната крива за дела на енергията от възобновяеми източници в производството на електроенергия, на топлинна енергия и енергия за охлаждане, и в транспорта;
  - б) оценка на общия очакван принос на енергийната ефективност и на мерките за пестене на енергия с оглед изпълнение на задължителните цели за 2020 г. и на индикативната крива за дела на енергията от възобновяеми източници в производството на електроенергия, топлинна енергия и енергия за охлаждане, и транспорта.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VII

Отчитане на енергия от термопомпи

Количеството аеротермална, геотермална или хидротермална енергия, уловено от термопомпи, което се счита за енергия от възобновяеми източници за целите на настоящата директива, E_{RES} , се изчислява в съответствие със следната формула:

$$E_{RES} = Q_{usable} * (1 - 1/SPF)$$

където:

- Q_{usable} = прогнозната обща използвана топлина, доставена от термопомпи, която отговаря на критериите, посочени в член 5, параграф 4, приложения, както следва: вземат се предвид само термопомпи, за които $SPF > 1,15 * 1/\eta$;
- SPF = коефициент за прогнозните средни резултати на термопомпите по сезони;
- η е съотношението между брутното крайно производство на електроенергия и първичното енергийно потребление за производство на електроенергия и се изчислява като средно за ЕС въз основа на данни от Евростат.

До 1 януари 2013 г. Комисията установява насоки за това как държавите-членки да оценяват стойностите на Q_{usable} и SPF за различните технологии и приложения за термопомпи, като вземат предвид разлики в климатичните условия, по-специално много студен климат.

ДИРЕКТИВА 2009/29/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА**от 23 април 2009 година****за изменение на Директива 2003/87/ЕО с оглед подобряване и разширяване на схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на Общността****(текст от значение за ЕИП)**

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите ⁽²⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽³⁾,

като имат предвид, че:

(1) С Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽⁴⁾ бе създадена схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (схема на Общността) с цел да се насърчи намаляването на емисиите на парникови газове по разходо- и икономически ефективен начин.

(2) Крайната цел на Рамковата конвенция на Обединените нации по изменението на климата (РКООНИК), която бе одобрена от името на Европейската общност с Решение 94/69/ЕО на Съвета ⁽⁵⁾, е да стабилизира концентрациите на парникови газове в атмосферата на ниво, което би предотвратило опасна антропогенна намеса в климатичната система. С оглед постигането на тази цел общото повишение на световната средногодишна температура на повърхността не следва да надхвърля нивата от преди началото на индустриализацията с повече от 2 °С. Последният доклад за оценка на Междуправителствения комитет по изменението на климата (МКИК) показва, че за постигането на тази цел емисиите на парникови газове в световен мащаб трябва да започнат да намаляват най-късно до 2020 г. Това предполага увеличаване на усилията на Общността, незабавно поемане на ангажменти от страна на развитите държави и насърчаване участието на развиващите се държави в процеса на намаляване на емисиите.

(3) Европейският съвет от март 2007 г. пое твърд ангажмент за намаляване на емисиите на парникови газове в рамките на Общността до 2020 г. с най-малко 20 % в сравнение с нивата от 1990 г. и с 30 %, при условие че другите развити

държави се ангажират с подобно намаляване на емисиите и икономически по-напредналите развиващи се държави дадат своя принос според отговорностите и съответните си възможности. До 2050 г. емисиите на парникови газове в световен мащаб следва да бъдат намалени с най-малко 50 % в сравнение с нивото им през 1990 г. Всички отрасли на икономиката следва да допринесат за постигане на тези намаления на емисиите, включително международното морско корабоплаване и въздухоплаването. Въздухоплаването допринася за тези намаления посредством включването си в схемата на Общността. В случай че международно споразумение, което включва емисиите от международното мореплаване в неговите цели за намаляване на емисиите чрез Международната морска организация, не е било одобрено от държавите членки и/или подобно споразумение чрез РКООНИК не е било одобрено от Общността до 31 декември 2011 г., Комисията следва да направи предложение за включване на емисиите от международно мореплаване в ангажмента на Общността за намаляване на емисиите съгласно хармонизирани условия, с цел влизането в сила на предложението до 2013 г. Такова предложение следва да сведе до минимум възможни отрицателни последици за конкурентоспособността на Общността, като същевременно с това се вземат предвид възможните ползи за околната среда.

(4) В своята резолюция от 31 януари 2008 г. относно резултатите от Конференцията в Бали по изменението на климата (COP 13 и COP/MOP 3) ⁽⁶⁾ Европейският парламент напомни своята позиция, че индустриализираните държави следва да се ангажират да намалят своите емисии на парникови газове най-малко с 30 % до 2020 г. и с 60—80 % до 2050 г. в сравнение с нивата от 1990 г. Предвид положителните резултати, които се очакват от преговорите на Петнадесетата конференция на страните (COP 15) по РКООНИК, която ще се проведе в Копенхаген през 2009 г., Европейският съюз следва да започне да подготвя по-строги цели за намаляване на емисиите за 2020 г. и след това и да гарантира, че след 2013 г. схемата на Общността ще предвижда, при необходимост, по-строги прагове на емисиите като част от приноса на Съюза към постигането на бъдещо международно споразумение по изменението на климата (наричано по-долу „международно споразумение по изменението на климата“).

(5) За да се допринесе за постигането на тези дългосрочни цели, е целесъобразно да се очертае план, по който следва да бъдат намалени емисиите от инсталациите, попадащи в обхвата на схемата на Общността. За да бъде постигната разходна ефективност на ангажмента на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове с най-малко 20 % спрямо нивото от 1990 г., до 2020 г. квотите, разпределени във връзка с тези инсталации, следва да бъдат с 21 % по-ниски от нивото на техните емисии през 2005 г.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 3.2.2009 г., стр. 66.

⁽²⁾ ОВ С 325, 19.12.2008 г., стр. 19.

⁽³⁾ Становище на Европейския парламент от 17 декември 2008 г. (все още не публикувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 април 2009 г.

⁽⁴⁾ ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32.

⁽⁵⁾ ОВ L 33, 7.2.1994 г., стр. 11.

⁽⁶⁾ ОВ С 68 Е, 21.3.2009 г., стр. 13.

- (6) С оглед увеличаване на сигурността и предвидимостта на схемата на Общността следва да бъдат приети разпоредби за повишаване на приноса на тази схема за постигане на общата цел за намаляване на емисиите с повече от 20 %, и по-специално в контекста на целта на Европейския съвет за 30-процентно намаление в срок до 2020 г., което се счита за необходимо от научна гледна точка с цел предотвратяване на опасни изменения на климата.
- (7) Непосредствено след сключването на международно споразумение по изменение на климата между Общността и трети държави, в съответствие с което се определят подходящи действия, които ще бъдат предприети на световно равнище за периода след 2012 г., следва да се окаже значителна подкрепа в полза на кредитите за постигнатите в тези държави намаления на емисиите. До постигането на подобно споразумение следва при все това да се повиши сигурността по отношение на продължаващото използване на издадени извън Общността кредити.
- (8) Въпреки че натрупаният през първия период на търговия опит разкрива потенциала на схемата на Общността, както и това, че окончателното изготвяне на националните разпределителни планове за втория период на търговия ще доведе до значително намаление на емисиите до 2012 г., предприетият през 2007 г. преглед потвърди, че с цел по-добро използване на ползите от търговията с емисии, предотвратяване на смущения на вътрешния пазар и улесняване на връзките между различните схеми за търговия с емисии е наложително схемата за търговия с емисии да бъде хармонизирана. Освен това следва да се гарантира по-добра предвидимост и да се разшири обхватът на схемата с прибавянето на нови отрасли и газове както с цел подобряване на информацията за цената на въглерода, което да доведе до необходимите инвестиции, така и с цел предлагане на нови възможности за намаляване на емисиите, което ще доведе до понижаване на разходите и повишаване на ефикасността на схемата.
- (9) Определението за парникови газове следва да бъде приведено в съответствие с определението в РКООНИК и да се внесат пояснения по отношението определянето и актуализирането на въздействието върху глобалното затопляне от отделните парникови газове.
- (10) Целесъобразно е обхватът на схемата на Общността да се разшири, така че да включи инсталациите, чиито емисии могат да бъдат предмет на мониторинг, докладване и проверка със същата степен на точност като тази, приложима при действащите в момента изисквания за мониторинг, докладване и проверка.
- (11) Когато към малките инсталации, чиито емисии не надвишават праговата стойност от 25 000 тона еквивалент на CO₂ годишно, се прилагат равностойни мерки за намаляване на емисиите на парникови газове, и по-специално на данъчни мерки, е целесъобразно да се предвиди процедура, която да позволява на държавите-членки да изключат тези инсталации от схемата за търговия с емисии за периода на прилагане на тези мерки. Болниците също могат да бъдат изключени, ако предприемат равностойни мерки. Тази прагова стойност осигурява, като относителна стойност, максимални положителни резултати от гледна точка на намаляването на административните разходи за всеки един изключен от схемата тон еквивалент на CO₂. Вследствие на преминаването от петгодишни периоди на разпределение и с оглед подобряване на сигурността и предвидимостта, следва да бъдат предвидени разпоредби относно честотата на прегледите на разрешителните за емисии на парникови газове. Държавите-членки следва да предложат мерки, приложими за малките инсталации, които ще допринесат за намаляване на емисиите, равностойно на това, постигнато от схемата на Общността. Такива мерки може да включват мерки с данъчен характер, споразумения с промишлеността и регулиране. Като вземат предвид необходимостта от намаляване на ненужната административна тежест за малките емитери, държавите-членки могат да установят опростени процедури и мерки за спазване на настоящата директива.
- (12) Информацията за прилагането на настоящата директива следва да бъде леснодостъпна, по-специално за малките и средните предприятия (МСП).
- (13) Количеството на квотите, разпределени на равнище на Общността, считано от средата на периода 2008—2012 г., следва да бъде намалено линейно, така че схемата за търговия с емисии да доведе с течение на времето до постепенни и предвидими намаления на емисиите. Годишното намаляване на квотите следва да се равнява на 1,74 % от квотите, предоставени от държавите-членки съгласно решенията на Комисията относно националните разпределителни планове за периода 2008—2012 г., така че схемата на Общността да допринесе, при условията на разходна ефективност, за спазване на ангажмента на Общността за намаляване на емисиите в глобален мащаб с най-малко 20 % в срок до 2020 г.
- (14) Този принос съответства на намаляване на емисиите в схемата на Общността с 21 % през 2020 г. спрямо регистрираните за 2005 г. нива, включително резултата от разширяването на обхвата от периода 2005—2007 г. с периода 2008—2012 г. и данните за емисиите за 2005 г. за съответните отрасли, включени в схемата за търговия с квоти, които са използвани за оценката на националните разпределителни планове на България и Румъния за периода 2008—2012 г., което да доведе до издаването на не повече от 1 720 милиона квоти през 2020 г. Точните количества емисии ще бъдат изчислени, след като държавите-членки издадат квоти съгласно решенията на Комисията по отношение на техните национални разпределителни планове за периода 2008—2012 г., тъй като одобрението на разпределянето на квоти на определени инсталации бе обусловено от предоставяне на подробни данни и проверка на техните емисии. След като бъдат издадени квотите за периода 2008—2012 г., Комисията ще публикува количеството квоти за цялата Общност. Количеството квоти на Общността следва да бъде съответно коригирано, за да могат да бъдат взети предвид инсталациите, включени във или изключени от схемата на Общността за периода 2008—2012 г. или от 2013 г. нататък.
- (15) Допълнителното усилие от страна на икономиката на Общността изисква *inter alia* преразгледаната схема на Общността да действа с най-високата възможна степен на икономическа ефективност и въз основа на напълно хармонизирани условия на разпределение в рамките на Общността. Следователно основният принцип при разпределение на квотите следва да бъде провеждането на търг, тъй като това е най-простата и като цяло считана за

най-ефикасна от икономическа гледна точка система. Това следва да сложи край на неочакваните печалби и да постави новите участници и икономиките с по-висок от средния растеж в същите конкурентни условия като съществуващите инсталации.

- (16) С цел да се запази екологичната и административната ефективност на схемата на Общността за търговия с емисии и за да се избегне нарушаване на конкуренцията и ранно изчерпване на резерва за нови участници, правилата относно новите участници следва да се хармонизират, така че да се гарантира, че всички държави-членки приемат еднакъв подход, по-специално във връзка със значението на понятието „значително разширяване“ на инсталации. Следователно следва да се включат разпоредби за приемането на хармонизирани правила за изпълнение на настоящата директива. В тези правила, където е подходящо, „значително разширяване“ следва да се определя като увеличаване с най-малко 10 % на наличния инсталиран капацитет на инсталацията или значително увеличаване на емисиите на инсталацията, свързано с увеличаване на инсталирания капацитет. Разпределение от резерва за нови участници следва да се извършва само във връзка със значително разширяване на инсталацията.
- (17) Всички държави-членки ще трябва да направят съществени инвестиции за намаляване на степента на отделяне на въглерод от своите икономики в срок до 2020 г., а държавите-членки, чийто доход на глава от населението е значително по-малък от средния за Общността и чийто икономики все още изостават от тези на по-богатите държави-членки, ще трябва да направят значителни усилия за подобряване на тяхната енергийна ефективност. Целите за премахване на нарушенията на конкуренцията в рамките на Общността и за гарантиране на възможно най-висока степен на икономическа ефективност при превръщането на икономиката на Общността в надеждна и устойчива икономика с ниски нива на емисии на въглерод, е неуместно различното третиране на икономическите отрасли в отделните държави-членки в рамките на схемата на Общността. Следователно е необходимо да бъдат разработени други механизми за подпомагане на тези държави-членки, които се отличават с относително ниско ниво на доходи на глава от населението и високи перспективи за растеж. 88 % от общото количество квоти, които ще бъдат отдадени на търг, следва да се разпределят между държавите-членки в зависимост от техния относителен дял емисии в схемата на Общността за 2005 г. или от средната стойност за периода 2005—2007 г., в зависимост от това коя от тези две стойности е по-висока. За целите на постигане на солидарност и растеж в Общността 10 % от общото количество следва да бъдат разпределени в полза на определени държави-членки и да се използват за намаляване на емисиите и за адаптиране към последиците от изменението на климата. При разпределението на това количество от 10 % следва да се вземат предвид нивото на доходите на глава от населението през 2005 г. и перспективите за растеж на държавите-членки, като разпределеното количество следва да е по-високо за държавите-членки с ниски нива на доходи и високи перспективи за растеж. Държавите-членки със средно ниво на доходи на глава от населението с 20 % по-високо от средното за Общността, следва да допринесат за това разпределение, освен когато преките разходи по цялостния пакет, изчислени в изготвената от Комисията оценка на въздействието, приложена към пакета от мерки за изпълнение на целите на ЕС в областта на изменението на климата и енергията от възобновяеми източници до 2020 г., надвишават 0,7 % от БВП. Допълнителни 2 %

от общото количество квоти, които ще бъдат отдадени на търг, следва да се разпределят между държавите-членки, чийто емисии на парникови газове през 2005 г. са били най-малко 20 % под техните емисии през базовата година, приложима за тях съгласно Протокола от Киото.

- (18) Предвид значителните усилия, необходими за справяне с изменението на климата и за адаптиране към неизбежните му последици, е целесъобразно най-малко 50 % от приходите, получени от търга на квоти, да се използват за намаляване на емисиите на парникови газове, за адаптиране към последиците от изменението на климата, за финансиране на научноизследователска и развойна дейност за намаляване на емисиите и съответно адаптиране, за развитие на възобновяемите енергийни източници с оглед спазване на ангажмента на Съюза за 20-процентно използване на енергия от възобновяеми източници до 2020 г., както и спазване на ангажмента на Общността за увеличаване на енергийната ефективност с 20 % до 2020 г., за осигуряване на екологосъобразното улавяне и съхранение на парникови газове в геоложки формации, за участие във Фонда за глобална енергийна ефективност и възобновяеми енергийни източници и във Фонда за адаптация, започнал работа в резултат на Четиринадесетата конференция по изменение на климата в Познан (COP 14 и COP/MOP 4), за предвиждане на мерки за предотвратяване на обезлесяването и улесняване на адаптирането в развиващите се държави и за преодоляване на социалните последици като възможното покачване на цените на електроенергията за домакинства с ниски и средни доходи. Този процент е значително под очаквания от публичните власти чист приход от отдаването на търг, като се взема предвид възможното намаляване на приходите от корпоративните данъци. Освен това приходите, получени от търга на квоти, следва да се използват за покриване на административните разходи по управление на схемата на Общността. Настоящата директива следва да включва и разпоредби относно мониторинга на използването на постъпилите по време на търга средства. Предоставянето на информация относно използването на средствата не освобождава държавите-членки от задължението, предвидено в член 88, параграф 3 от Договора, за информиране по отношение на някои национални мерки. Настоящата директива не засяга резултатите от каквито е да било бъдещи процедури, свързани с държавни помощи, в съответствие с членове 87 и 88 от Договора.
- (19) Следователно от 2013 г. нататък следва да се премине изцяло към отдаване на търг в отрасъла на енергетиката, предвид способността му за прехвърляне на клиентите повишената стойност на CO₂, и следва да не се допуска никакво безплатно разпределение на квоти за улавянето и съхранението на CO₂, тъй като то се насърчава от липсата на задължение за връщане на квоти за вече складираните емисии. С оглед предотвратяване на нарушаването на конкуренцията електрическите генератори могат да получават безплатно квоти за топлофикационни и мрежови охладителни системи и за топлоенергия и енергия за охлаждане, произведена посредством високоефективно комбинирано производство на енергия, както е посочено в Директива 2004/8/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно насърчаването на комбинираното производство на енергия, основаващо се на търсенето на полезна топлоенергия във вътрешния енергиен пазар⁽¹⁾, в случай че произведената от инсталации в други отрасли такава топлинна енергия би довела до безплатно разпределение на квоти.

⁽¹⁾ ОВ L 52, 21.2.2004 г., стр. 50.

- (20) Основният дългосрочен стимул за улавяне и съхранение на CO₂ и за новите технологии, свързани с възобновяеми източници на енергия, е отпадане на необходимостта от връщане на квотите за емисии на CO₂, които се съхраняват за постоянно или са били избегнати. В допълнение на това за ускоряване демонстрацията на първите обекти за улавяне и съхранение с търговска цел, както и на новаторски технологии, свързани с възобновяеми източници на енергия, следва да се запазят квоти от резерва за нови участници, за да се финансира гарантирано възнаграждение за първите такива обекти в Съюза за тоновете CO₂, складирани или избегнати в достатъчен мащаб, при условие че е налице споразумение за споделяне на знания. Допълнителното финансиране следва да се прилага за проекти с достатъчен мащаб, които са новаторски по своя характер и които разполагат със значително съвместно финансиране от страна на оператора, което покрива по принцип повече от половината от съответната стойност на инвестицията, и като се вземе предвид надеждността на проекта.
- (21) За останалите отрасли в обхвата на схемата на Общността следва да се приложи преходна схема, по която безплатното разпределение на квоти през 2013 г. ще представлява 80 % от количеството, отговарящо на процента на общи емисии на Общността за периода 2005—2007 г., отделени от тези инсталации, като процент от общото годишно количество квоти за цялата Общност. Вследствие на това безплатното разпределение на квоти следва да започне да намалява всяка година в еднакъв размер, така че до 2020 г. да се достигне до 30 % безплатно разпределение на квоти, с цел през 2027 г. да се постигне прекратяване на безплатното разпределение на квоти.
- (22) За да се осигури системно функциониране на пазарите на въглерод и електроенергия, търгът на квоти за периода след 2013 г. следва да започне преди 2011 г. и да се основава на ясни и обективни принципи, определени достатъчно време преди това.
- (23) Преходното безплатно разпределение на квоти за инсталациите следва да става посредством хармонизирани правила („*ex ante* параметри“) за цялата Общност с оглед свеждане до минимум на нарушенията на конкуренцията в рамките на Общността. Тези правила следва да отчитат най-ефективните техники в областта на парниковите газове и енергията, заместителите, алтернативните производствени процеси, използването на биомаса, възобновяеми енергийни източници и улавяне и съхранение на CO₂. Всяко едно от тези правила следва да не насърчава повишаване на емисиите и следва да гарантира отдаването на търг на все по-голям процент от тези квоти. Разпределението трябва да бъде направено преди началото на периода на търговия, така че да се гарантира доброто функциониране на пазара. Тези хармонизирани правила може също така да вземат предвид емисии, свързани с използването на запалими отпадни газове, когато производството на тези газове не може да се избегне в промишления процес. В тази връзка правилата могат да предвидят безплатното разпределяне на квоти за оператори на инсталации, които изгарят съответните отпадни газове, или за оператори на инсталации, в които възникват тези газове. Те следва да възпрепятстват и неоправдано нарушаване на конкуренцията на пазара на електроенергия, топлоенергия и енергия за охлаждане за промишлени инсталации. Освен това те следва да възпрепятстват и неоправдано нарушаване на конкуренцията между промишлени дейности, извършвани в инсталации, които се управляват от един-единствен оператор, и производство във външни инсталации. Тези правила следва да се прилагат и към новите участници, които осъществяват същата дейност като съществуващите инсталации, ползващи се с безплатното преходно разпределение. С оглед предотвратяване нарушаването на конкуренцията в рамките на вътрешния пазар следва новите участници на пазара да не се ползват от безплатно разпределение във връзка с производството на електроенергия. През 2020 г. следва да бъдат отдадени на търг оставащите квоти от резерва за новите участници на пазара.
- (24) Общността ще продължи да заема водеща роля в преговорите за амбициозно международно споразумение по изменение на климата, което ще позволи постигането на целта за ограничаване на повишението на световната температура до 2 °C, и е обнадеедена от постигнатия в тази връзка напредък на Тринадесетата конференция на страните по РКООНИК и Третата среща на страните по Протокола от Киото, проведена в Бали, Индонезия, от 3 до 14 декември 2007 г. В случай че други развити държави и други големи емитери на парникови газове не вземат участие в това международно споразумение, това би могло да доведе до повишаване на емисиите на парникови газове в трети държави, където за промишлеността няма да се прилагат съставими ограничения във връзка с емисиите на въглерод („изтичане на въглерод“), и в същото време би могло да постави в икономически неизгодно положение определени енергоемки отрасли и подотрасли в Общността, които са изложени на международна конкуренция. Това би засегнало екологичната насоченост и ефикасността на действията на Общността, тъй като ще доведе до повишаване на емисиите на друго място. За да се справи с опасността от „изтичане на въглерод“, Общността следва да разпредели 100 % безплатни квоти на отраслите или подотраслите, които отговарят на съответните критерии. Определянето на тези отрасли и подотрасли, както и изискваните мерки следва да бъдат подложени на повторна оценка, за да се гарантира, че са предприети необходимите действия и да се предотврати прекомерно компенсиране. Когато за такива отрасли или подотрасли належащо може да се обоснове, че опасността от „изтичане на въглерод“ не може да бъде предотвратена по друг начин, и при които електроенергията представлява голям процент от производствените разходи и тя се произвежда по ефикасен начин, предприетите действия могат да отчитат потреблението на електроенергия в производствения процес, без да се променя общото количество квоти. Рискът от „изтичане на въглерод“ в тези отрасли или подотрасли следва да бъде подложен на оценка, като начало, на тризначно ниво (код на дейността NACE-3), или, в случаите когато е целесъобразно и когато са на разположение съответните данни — на четиризначно ниво (кода на дейността NACE-4).
- (25) Следователно Комисията следва да преразгледа положението до 30 юни 2010 г., да се консултира с всички заинтересовани социални партньори и, в зависимост от резултата от международните преговори, да представи доклад, придружен от съответни предложения. В този контекст Комисията следва да определи съответните енергоемки отрасли и подотрасли, които могат да доведат до „изтичане на въглерод“, не по-късно от 31 декември 2009 г. Тя следва да изготви анализите си въз основа на оценка на неспособността на промишлените отрасли да прехвърлят стойността на необходимите квоти в цената на продукта, без да понесат значителна загуба на пазарен дял в полза на инсталации извън Общността, които не предприемат подобни мерки за намаляване на емисиите, предизвикани от тях.

Енергоемките отрасли, за които е установено, че са изложени на риск от „изтичане на въглерод“, биха могли да получат по-голямо количество безплатни квоти; възможно е и въвеждането на ефикасна уравнилителна система за въглерода с оглед поставянето на инсталациите на Общността с повишен риск от „изтичане на въглерод“ и инсталациите от трети държави при еднакви условия. Подобна система би могла да наложи на вносителите условия, които не биха били по-неблагоприятни от условията, приложими за инсталациите в Общността, например като изисква връщане на квотите. Всяко предприето действие трябва да е в съответствие с принципите на РКООНИК, и по-специално с принципа за общи, но диференцирани отговорности и съответни възможности, като се взема предвид особеното положение на най-слабо развитите държави. То трябва да е в съответствие и с международните задължения на Общността, включително задълженията по споразумението за СТО.

- (26) Разискванията в Европейския съвет във връзка с определянето на отраслите или подотраслите, изложени на значителен риск от „изтичане на въглерод“, са изключение и по никакъв начин не засягат процедурите за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията съгласно член 202 от Договора.
- (27) Държавите-членки може да преценят за необходимо да компенсират временно някои инсталации, за които е установено, че са изложени на значителен риск от „изтичане на въглерод“, свързан с прехвърлянето на разходи по емисиите на парникови газове в цените на електроенергията. Такава подкрепа следва да се предоставя единствено когато е необходима и съразмерна и следва да се гарантира, че се запазват стимулите на схемата на Общността за пестене на енергия и насърчаване на преминаването от турсене на „сива“ електроенергия към „зелена“ електроенергия.
- (28) С оглед гарантиране на еднакви конкурентни условия в рамките на Общността следва да се хармонизира използването на кредити за намаляване на емисиите извън Общността, които се използват от оператори в схемата на Общността. Протоколът от Киото поставя количествени цели за емисиите за развитите държави през периода 2008—2012 г. и предвижда създаването на сертифицирани редуцирани единици емисии (СЕРЕ) по механизма за чисто развитие (МЧР) и единици редуцирани емисии (ЕРЕ) по механизма за съвместно изпълнение (СИ), които развитите държави могат да използват за постигане на част от своите цели. Въпреки че рамката на Протокола от Киото не позволява създаването на единици редуцирани емисии от 2013 г. нататък, без да бъдат определени нови количествени цели за намаляване на емисиите за държавите домакини, издаването на кредити по МЧР продължава да бъде възможно. След постигането на международно споразумение по изменение на климата следва да се предвиди допълнително използване на СЕРЕ и ЕРЕ от държави, които са ратифицирали това споразумение. При липса на подобно споразумение предвиждането на допълнително използване на СЕРЕ и ЕРЕ би намалило значението на тези стимули и би затруднило постигането на целите на Общността за

увеличено използване на енергия от възобновяеми източници. Използването на СЕРЕ и ЕРЕ следва да е в съответствие с целта, която си постави Комисията за производство на 20 % от енергията от възобновяеми източници в срок до 2020 г. и за насърчаване на енергийната ефективност, иновациите и технологичното развитие. Когато това е съвместимо с постигането на тези цели, следва да се разгледа възможността за сключването на споразумения с трети държави за създаване на стимули за намаляване на емисиите в тези държави, което ще доведе до реално допълнително намаление на емисиите на парникови газове, насърчавайки иновациите от страна на установените в Общността дружества и технологичното развитие в третите държави. Подобни споразумения може да бъдат ратифицирани от повече от една държава. След одобрението от страна на Общността на удовлетворително международно споразумение по изменение на климата достъпът до кредити от проекти в трети държави следва да бъде подобрен едновременно с повишаване на нивото на намаленията на емисиите, които следва да бъдат постигнати посредством схемата на Общността.

- (29) С оглед осигуряване на предвидимост е целесъобразно да се гарантира на операторите, че след 2012 г. ще могат да използват в рамките на оставащите от определените за периода 2008—2012 г. единици, СЕРЕ и ЕРЕ от видове проекти, които отговарят на критериите за използване в схемата на Общността през периода 2008—2012 г. Предвид това, че държавите-членки не могат да прехвърлят СЕРЕ и ЕРЕ, притежавани от операторите между различните предвидени в международните споразумения периоди („прехвърляне“ на СЕРЕ и ЕРЕ), преди 2015 г., и то само ако държавите-членки решат да разрешат прехвърлянето на тези СЕРЕ и ЕРЕ в рамките на ограничени права за прехвърляне, е целесъобразно, за да се осигури сигурност за операторите, да се изиска от държавите-членки да позволят на операторите да разменят СЕРЕ и ЕРЕ, издадени във връзка с намаления на емисиите, постигнати преди 2012 г., за квоти с валидност от 2013 г. нататък. При все това, тъй като държавите-членки не могат да бъдат задължени да приемат СЕРЕ и ЕРЕ, които не се знае дали ще могат да използват за изпълнението на своите съществуващи международни ангажменти, това изискване следва да отпадне след 31 март 2015 г. Същата сигурност за операторите следва да се гарантира и във връзка със СЕРЕ, издадени по проекти, започнали преди 2013 г., относно намаляване на емисиите от 2013 г. нататък. Важно е операторите да използват кредити по проекти, които представляват реални, проверими, допълнителни и постоянни намаления на емисии и носят ясни ползи за устойчивото развитие без значителни отрицателни социални или екологични последици. Следва да се създаде процедура, която позволява изключването на някои видове проекти.
- (30) В случай на отлагане сключването на международно споразумение по изменение на климата следва да се предвиди възможността за използването на кредити от висококачествени проекти в схемата за търговия на Общността посредством споразумения с трети държави. Подобни споразумения, едностранни или многостранни, биха позволили проектите, генерирани ЕРЕ до 2012 г., въпреки че не са признати в рамките на Протокола от Киото, да продължат да бъдат признавани в схемата на Общността.

- (31) Най-слаборазвитите държави са особено уязвими от последиците от изменението на климата и са източник на много ниско ниво на емисии на парникови газове. Ето защо следва да се даде особен приоритет на нуждите на най-слаборазвитите държави при използването на приходите от търгове за подпомагането на най-слаборазвитите държави в адаптирането им към последиците от изменението на климата. Предвид това, че в тези държави бе установен много малък брой проекти по МЧР, е целесъобразно да се осигури приемането на кредити от проекти, започнали в най-слаборазвити държави след 2012 г., дори и ако не е налице международно споразумение по изменение на климата, когато тези проекти изцяло отговарят на критерия за допълнителност и допринасят за устойчивото развитие. Най-слабо развитите държави следва да се ползват от това право до 2020 г., при условие че до тази дата са ратифицирали международно споразумение по изменение на климата или двустранно или многостранно споразумение с Общността.
- (32) След постигането на международно споразумение по изменение на климата могат да бъдат използвани допълнителни кредити до половината от допълнителното намаляване, осъществявано в схемата на Общността, и висококачествени кредити по МЧР от трети държави следва да се приемат в схемата на Общността от 2013 г. само ако тези държави са ратифицирали международното споразумение.
- (33) Общността и нейните държави-членки следва да разрешават единствено дейности по проекти, при които всички участници в проекта са установени в държава, сключила международното споразумение, свързано с тези проекти, с цел възпрепятстване на използването на тази възможност от страна на дружества в държави, които не са сключили международно споразумение, освен в случаите, когато тези дружества са установени в трети държави или във федерални или регионални единици, свързани със схемата на Общността.
- (34) Фактът, че някои разпоредби на настоящата директива се позовават на одобрението от страна на Общността на международно споразумение по изменение на климата, не засяга сключването на това споразумение и от страна на държавите-членки.
- (35) Разпоредбите на схемата на Общността по отношение на мониторинга, докладването и проверката на емисиите следва да бъдат усъвършенствани с оглед на натрупания опит.
- (36) Съюзът следва да работи за установяването на международно призната система за намаляване на обезлесяването и увеличаване на дейностите по залесяване и повторно залесяване, като подкрепя заложената в РКООНИК цел за разработване на отчитащи съществуващите договорености финансови механизми като част от ефективна, ефикасна, справедлива и последователна финансова система в рамките на международното споразумение по изменение на климата, което трябва да бъде постигнато на Конференцията по изменение на климата в Копенхаген (COP 15 и COP/MOP 5).
- (37) С оглед по-голяма яснота относно включването в приложното поле на настоящата директива на всички видове парни котли, пещи, турбини, нагреватели, топилни, инсинератори, калцинатори, пещи за изпичане на тухли, фурни, сушилни, двигатели, горивни клетки, съоръжения за циклично химическо изгаряне, запалителни устройства и термично и каталитично доизгаряне в Директива 2003/87/ЕО следва да бъде добавено определение за „изгаряне“.
- (38) За да се гарантира свободното прехвърляне на квоти между лица в рамките на Общността, както и да се гарантира връзка на схемата на Общността със схеми за търговия на емисии в трети държави и федерални и регионални единици, следва от януари 2012 г. нататък всички квоти да се водят в регистъра на Общността, изготвен в съответствие с Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно механизма за мониторинг на емисиите на парникови газове в Общността и прилагане на Протокола от Киото ⁽¹⁾. Това не следва да засяга поддържането на национални регистри за емисиите, които не попадат в обхвата на схемата на Общността. Регистърът на Общността следва да предоставя същото качество на услугите, както и националните регистри.
- (39) Считано от 2013 г. нататък безопасното за околната среда улавяне, пренос и съхранение в геоложки формации на CO₂ следва да бъде включено по хармонизиран начин в обхвата на схемата на Общността.
- (40) Следва да бъдат постигнати договорености, за да се гарантира взаимното признаване на квотите между схемата на Общността и другите задължителни схеми за търговия с емисии на парникови газове, които ограничават абсолютните прагове на емисиите, установени в които и да било трети държави или федерални или регионални единици.
- (41) Трети държави, граничещи със Съюза, следва да бъдат насърчавани да се присъединят към схемата на Общността, в случай че спазват изискванията на настоящата директива. Комисията следва да положи всички усилия в преговорите със страните кандидатки, потенциалните страни кандидатки и страните, обхванати от Европейската политика на съседство, както и в предоставянето на тези страни на финансова и техническа помощ с оглед насърчаване постигането на тази цел. Това би улеснило трансфера на технологии и знания за тези страни, което е важно средство за осигуряване на икономически, екологични и социални ползи за всички.
- (42) Настоящата директива следва да предвиди постигането на договорености за взаимно признаване на квоти между схемата на Общността и другите задължителни схеми за търговия с емисии на парникови газове с абсолютни прагове на емисиите, които са съвместими със схемата на Общността, като се имат предвид целите по отношение на околната среда и наличието на добре развит и сравним механизъм за мониторинг, докладване и проверка на емисиите и система за осигуряване на спазване.

(1) ОВ L 49, 19.2.2004 г., стр. 1.

- (43) Като се взема предвид опитът, натрупан в рамките на схемата на Общността, следва да бъде възможно издаването на квоти по отношение на проекти, които намаляват емисиите от парникови газове, при условие че тези проекти се изпълняват в съответствие с хармонизирани правила, приети на общностно равнище, и няма да доведат до двойно отчитане на намаленията на емисиите или да попречат на разширяването на схемата на Общността или на предприемането на други политически мерки за намаляване на емисиите, които не попадат в обхвата на схемата на Общността.
- (44) Мерките, необходими за изпълнението на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (45) По-специално на Комисията следва да се предоставят правомощия да приема мерки за хармонизирането на правилата относно определението за „нов участник“, както и мерки за търга на квоти, за преходното разпределение на квоти в цялата Общност, за определянето на критерии и условия, приложими при подбора на някои демонстрационни проекти, за изготвянето на списък от отрасли и подотрасли, които са изложени на значителен риск от „изтичане на въглерод“, за използването на кредити, за мониторинга, докладването и проверката на емисии, за акредитирането на проверители, за прилагането на хармонизирани правила за проектите, както и за изменение на някои приложения. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от Директива 2003/87/ЕО, включително чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (46) Следователно Директива 2003/87/ЕО следва да бъде съответно изменена.
- (47) Целесъобразно е да се предвиди бързо транспониране на разпоредбите, които осигуряват подготовка за новия начин на функциониране на схемата на Общността от 2013 г. нататък.
- (48) С оглед на нормалното приключване на периода на търговия 2008—2012 г. разпоредбите на Директива 2003/87/ЕО, изменена с Директива 2004/101/ЕО ⁽²⁾, Директива 2008/101/ЕО ⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 219/2009 ⁽⁴⁾ следва да продължат да се прилагат,

без това да накърни възможността Комисията да приеме мерките, необходими за новия начин на функциониране на схемата на Общността от 2013 г. нататък.

(49) Прилагането на настоящата директива не засяга членове 87 и 88 от Договора.

(50) Настоящата директива зачита основните права и спазва принципите, признати от Хартата на основните права на Европейския съюз.

(51) Доколкото целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно, поради мащаба и последиците на настоящата директива, могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.

(52) В съответствие с параграф 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽⁵⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, които, доколкото е възможно, илюстрират съответствието между директивата и мерките за транспониране, и да ги направят обществено достояние,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Изменения на Директива 2003/87/ЕО

Директива 2003/87/ЕО се изменя, както следва:

1. В член 1 се добавят следните алинеи:

„Настоящата директива предвижда и по-нататъшно намаляване на емисиите на парникови газове, така че да се достигне до нивата на намаление, които се считат за необходими от научна гледна точка за предотвратяване на опасно изменение на климата.

Настоящата директива предвижда и разпоредби за оценяване и изпълнение на по-строг ангажимент от страна на Съюза за намаление на емисиите, надвишаващо 20 %, които се прилагат след одобрение от страна на Общността на международно споразумение по изменение на климата, водещо до намаления на емисии на парникови газове над изискваните съгласно член 9, което е отразено чрез ангажимента за 30-процентно намаление, потвърден от Европейския съвет от март 2007 г.“

⁽¹⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

⁽²⁾ Директива 2004/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 2004 г. за изменение на Директива 2003/87/ЕО за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността по отношение на проектните механизми, предвидени в Протокола от Киото (ОВ L 338, 13.11.2004 г., стр. 18).

⁽³⁾ Директива 2008/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. за изменение на Директива 2003/87/ЕО с цел включване на авиационните дейности в схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (ОВ L 8, 13.1.2009 г., стр. 3).

⁽⁴⁾ Регламент(ЕО) № 219/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2009 г. за адаптиране към Решение 1999/468/ЕО на Съвета на някои актове, за които се прилага процедурата, предвидена в член 251 от Договора, във връзка с процедурата по регулиране с контрол — Адаптиране към процедурата по регулиране с контрол — втора част (ОВ L 87, 31.3.2009 г., стр. 109).

⁽⁵⁾ ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

2. Член 3 се изменя, както следва:
- а) буква в) се заменя със следното:
- „в) „парникови газове“ означава газовете, изброени в приложение II, и други естествени и антропогенни газообразни компоненти на атмосферата, които абсорбират и повторно излъчват инфрачервена радиация;“
- б) буква з) се заменя със следното:
- „з) „нов участник“ означава:
- всяка инсталация, извършваща една или повече от дейностите, посочени в приложение I, за която е получено разрешително за емисии на парникови газове за първи път след 30 юни 2011 г.,
  - всяка инсталация, извършваща дейност, която е включена в схемата на Общността съгласно член 24, параграф 1 или 2 за първи път,
  - всяка инсталация, извършваща една или повече от дейностите, посочени в приложение I, или дейност, която е включена в схемата на Общността съгласно член 24, параграф 1 или 2, която е претърпяла значително разширение след 30 юни 2011 г., само доколкото това засяга разширението.“
- в) добавят се следните букви:
- „у) „изгаряне“ означава всяко окисление на горива, независимо от начина, по който се използва топлинната, електрическата или механичната енергия, произведена чрез този процес, и всички други пряко свързани с това дейности, включително и пречистване на отпадъчните газове;
- ф) „генератор на електроенергия“ означава инсталация, която към 1 януари 2005 г. или след това е произвела електроенергия, предназначена за продажба на трети лица, и в която не се извършва друга дейност, посочена в приложение I, освен „изгарянето на горива“.“
3. В член 3в, параграф 2 думите „член 11, параграф 2“ се заменят с „член 13, параграф 1“.
4. В член 3ж думите „насоки, приети съгласно член 14“ се заменят с „регламентът, посочен в член 14“.
5. Член 4 се заменя със следното:

„Член 4

Разрешителни за емисии на парникови газове

Държавите-членки гарантират, че от 1 януари 2005 г. в никоя инсталация не се извършва дейност, включена в приложение I, в резултат на която да се отделят посочените във връзка с тази дейност емисии, освен ако нейният оператор не

притежава разрешително, издадено от компетентен орган в съответствие с членове 5 и 6, или ако инсталацията не е изключена от схемата на Общността съгласно член 27. Това се прилага и за инсталации, които са направили избор съгласно член 24.“

6. В член 5 буква г) се заменя със следното:

„г) планираните мерки за мониторинг и докладване на емисиите в съответствие с регламента, посочен в член 14.“

7. Член 6 се изменя, както следва:

- а) в параграф 1 се добавя следната алинея:

„Компетентният орган преразглежда разрешителното за емисии на парникови газове най-малко на всеки пет години и внася, при необходимост, съответни изменения.“;

- б) в параграф 2 буква в) се заменя със следното:

„в) план за мониторинг, който отговаря на изискванията на посочения в член 14 регламент. Държавите-членки могат да позволят на операторите да актуализират плановете за мониторинг, без да променят разрешителното. Операторите представят за одобрение на компетентния орган актуализираните плановете за мониторинг.“

8. Член 7 се заменя със следното:

„Член 7

Промени, свързани с инсталациите

Операторът е длъжен да информира компетентния орган за всякакви планирани промени в характера или функционирането на инсталацията или за разширяване или за значително намаление на нейния капацитет, за което може да поиска актуализиране на разрешителното за емисии на парникови газове. Когато е уместно, компетентният орган актуализира разрешителното. Когато е налице промяна в самоличността на оператора на инсталацията, компетентният орган актуализира разрешителното, като включва в него името и адреса на новия оператор.“

9. Член 9 се заменя със следното:

„Член 9

Количество на квотите за цялата Общност

Количеството на квотите, издавано ежегодно за цялата Общност, считано от 2013 г., намалява линейно от средата на периода 2008—2012 г. Количеството намалява с линеен коефициент от 1,74 % в сравнение със средното общо годишно количество квоти, издадени от държавите-членки в съответствие с решенията на Комисията относно техните национални разпределителни плановете за периода 2008—2012 г.

Най-късно до 30 юни 2010 г. Комисията публикува изразеното като абсолютна стойност количество квоти за Общността за 2013 г. въз основа на общите количества квоти, които са издадени или предстои да бъдат издадени от държавите-членки в съответствие с решенията на Комисията относно техните национални разпределителни планове за периода 2008—2012 г.

Комисията преразглежда линейния коефициент и, ако е целесъобразно, от 2020 г. представя предложение на Европейския парламент и на Съвета с оглед приемането на решение до 2025 г.“

10. Въмква се следният член:

„Член 9а

Корекция на количеството квоти за цялата Общност

1. По отношение на инсталациите, които са били включени в схемата на Общността през периода 2008—2012 г. съгласно член 24, параграф 1, количеството квоти, които се издават, считано от 1 януари 2013 г., се коригира, така че да отразява средното годишно количество квоти, издадени за тези инсталации през периода на тяхното включване в схемата, коригирано с линейния коефициент, посочен в член 9.

2. По отношение на инсталациите, извършващи дейностите, посочени в приложение I, които са включени в схемата на Общността от 2013 г. нататък, държавите-членки следят за това, операторите на такива инсталации да предоставят на съответния компетентен орган подкрепени с достатъчно доказателства и независимо проверени данни за емисиите с оглед на вземането им под внимание при коригирането на количеството квоти, които да се издадат за цялата Общност.

Всички подобни данни се предават на съответния компетентен орган до 30 април 2010 г. в съответствие с разпоредбите, приети съгласно член 14, параграф 1.

В случай че предадените данни са подкрепени с достатъчно доказателства, компетентният орган уведомява за това Комисията в срок до 30 юни 2010 г. и количеството квоти, които да бъдат издадени, коригирано с посочения в член 9 линеен коефициент, се коригира по съответен начин. В случай че инсталациите отделят парникови газове, различни от CO₂, компетентният орган може да уведоми за по-малко количество емисии съобразно възможностите за намаляване на емисиите на тези инсталации.

3. Комисията публикува посочените в параграфи 1 и 2 коригирани количества до 30 септември 2010 г.

4. По отношение на инсталациите, които са изключени от схемата на Общността в съответствие с член 27, количеството квоти на общностно равнище, които да бъдат издадени от 1 януари 2013 г., се коригира в низходяща посока, за да отрази средния годишен размер на проверени емисии на тези инсталации през периода 2008—2010 г., коригирани с линейния коефициент, посочен в член 9.“

11. Член 10 се заменя със следното:

„Член 10

Търг на квоти

1. От 2013 г. нататък държавите-членки провеждат търг за всички квоти, които не са разпределени безплатно в съответствие с членове 10а и 10в. До 31 декември 2010 г. Комисията определя и публикува очакваното количество квоти, за които да се проведе търг.

2. Общото количество квоти, за които трябва да се проведе търг от всяка държава-членка, се разпределя, както следва:

- 88 % от общото количество квоти, за които трябва да се проведе търг, се разпределят между държавите-членки в зависимост от дела на емисиите на съответната държава-членка, проверени в рамките на схемата на Общността за 2005 г., или от нейните средни стойности за периода 2005—2007 г., в зависимост от това коя от двете стойности е по-висока;
- 10 % от общото количество квоти, за които трябва да се проведе търг, се разпределят между определени държави-членки с оглед гарантиране на атмосфера на солидарност и растеж в Общността, което води до повишаване на количеството квоти, за което тези държави-членки провеждат търг в съответствие с буква а), с процентите, посочени в приложение IIа; и
- 2 % от общото количество квоти, за които трябва да се проведе търг, се разпределят между държавите-членки, чиито емисии на парникови газове през 2005 г. са били най-малко 20 % под нивата на техните емисии за базовата година, която е приложима към тях съгласно Протокола от Киото. Разпределението на този процент между съответните държави-членки е определено в приложение IIб.

За целите на буква а) делът на държавите-членки, които не са участвали в схемата на Общността през 2005 г., се изчислява въз основа на техните емисии, проверени в рамките на схемата на Общността за 2007 г.

При необходимост процентите, посочени в букви б) и в), се адаптират пропорционално, така че да се гарантира разпределение в размер на 10 % и на 2 % съответно.

3. Държавите-членки определят как ще се използват приходите от отдаването на квотите чрез търг. Най-малко 50 % от приходите, получени от търговете на квоти, посочени в параграф 2, както и всички приходи от търговете, посочени в параграф 2, букви б) и в), или паричната равностойност на тези приходи следва да се използват за една или повече от следните дейности:

- намаляване на емисиите на парникови газове, включително чрез участие във Фонда за глобална енергийна ефективност и възобновяеми енергийни източници и във Фонда за адаптация, започнал работа в резултат на Конференцията по изменение на климата в Познан (COP 14 и COP/MOP 4), адаптиране към въздействието от изменението на климата и финансиране на научноизследователска и развойна дейност, както и на демонстрационни

проекти за намаляване на емисиите и съответно адаптиране, включително участие в инициативи в рамките на Европейския стратегически план за енергийните технологии и Европейските технологични платформи;

- б) развитие на възобновяемите енергийни източници с оглед спазване на ангажмента на Общността за 20-процентно използване на енергия от възобновяеми енергийни източници до 2020 г., както и за развитие на други технологии, допринасящи за прехода към безопасна и устойчива икономика с ниски емисии на въглерод, и за подпомагане спазването на ангажмента за увеличаване на енергийната ефективност с 20 % до 2020 г.
- в) мерки за предотвратяване на обезлесяването и увеличаване на залесяването и повторното залесяване в развиващи се държави, ратифицирали международното споразумение по изменение на климата, за трансфер на технологии и улесняване на адаптирането към неблагоприятните въздействия от изменението на климата в тези държави;
- г) улавяне на емисии чрез използване на гори в Общността;
- д) безопасно за околната среда улавяне и съхранение на CO₂ в геоложки формации, и по-специално от електроцентрали, работещи с твърди изкопаеми горива, и редица промишлени отрасли и подотрасли, включително в трети държави;
- е) насърчаване на преход към видове транспорт с ниски емисии и обществен транспорт;
- ж) финансиране на научноизследователска и развойна дейност, свързана с енергийната ефективност и чистите технологии в отраслите, попадащи в приложното поле на настоящата директива;
- з) мерки, насочени към подобряване на енергийната ефективност и изолацията на жилищата или към предоставяне на финансова подкрепа с цел преодоляване на социалните последици за домакинства с ниски и средни доходи;
- и) покриване на административните разходи по управлението на схемата на Общността.

Приема се, че държавите-членки са изпълнили разпоредбите на настоящия параграф, в случай че са въвели и прилагат политики за данъчна или финансова подкрепа, включително по-специално в развиващите се държави, или национални регулаторни политики, които използват финансова подкрепа, въведена за целите, предвидени в първа алинея, чиято стойност се равнява на най-малко 50 % от стойността на приходите, получени от търговете на квоти, посочени в параграф 2, включително всички приходи от търговете, посочени в параграф 2, букви б) и в).

Държавите-членки информират Комисията за използването на приходите и за предприетите съгласно настоящия параграф действия в докладите, които представят в съответствие с Решение № 280/2004/ЕО.

4. До 30 юни 2010 г. Комисията приема регламент относно графика, управлението и други аспекти на търговете, за да се гарантира откритото им, прозрачно, хармонизирано и недискриминационно провеждане. За тази цел процесът следва да бъде предвидим, по-специално по отношение на графика и реда на провеждане на търговете и очакваните обеми квоти, които ще бъдат осигурени.

Търговете се организират по начин, който гарантира, че:

- а) всички оператори, и по-специално всички малки и средни предприятия, които попадат в обхвата на схемата на Общността, имат пълен, справедлив и равнопоставен достъп до търга,
- б) всички участници имат достъп до една и съща информация по едно и също време и участници в търга не пречат за неговото провеждане,
- в) организацията на търговете и участието в тях е разходо-ефективно и се избягват неоправдани административни разходи; и
- г) на малките емитери е предоставен достъп до квоти.

Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

Държавите-членки представят доклад за всеки търг по отношение на правилното прилагане на правилата за провеждане на търга, и по-специално що се отнася до справедливия и открит достъп, прозрачността, информацията относно цените и техническите и оперативните аспекти. Тези доклади се представят в срок един месец след провеждане на съответния търг и се публикуват на интернет страницата на Комисията.

5. Комисията наблюдава функционирането на европейския пазар на въглерод. Всяка година тя представя доклад на Европейския парламент и Съвета относно функционирането на пазара на въглерод, включително провеждането на търговете, паричните средства и търгуваните обеми. Ако е необходимо, държавите-членки осигуряват предоставянето на цялата съответна информация на Комисията най-малко два месеца преди Комисията да приеме доклада.“

12. Въмъкват се следните членове:

„Член 10а

Преходни общностни правила за хармонизирано безплатно разпределение на квоти

1. До 31 декември 2010 г. Комисията приема напълно хармонизирани мерки по изпълнението на общностно равнище за разпределението на квоти, посочени в параграфи 4, 5, 7 и 12, включително необходимите разпоредби за хармонизирано прилагане на параграф 19.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

Доколкото е възможно, посочените в първа алинея мерки определят *ex ante* параметри, валидни за цялата Общност, за да се осигури провеждането на разпределението по начин, който да насърчи намаляването на емисиите на парникови газове и енергийно-ефективните техники, като се вземат предвид най-ефективните техники, заместителите, алтернативните производствени процеси, високоефективното комбинирано производство на енергия, ефикасното в енергийно отношение използване на отпадни газове, използването на биомаса и улавянето и съхранението на CO₂, когато са налице съответни съоръжения, и не предвижда стимули за повишаване на емисиите. Не се допуска безплатно разпределение на квоти за производство на електроенергия, освен в случаите по член 10в и за електроенергия, произведена от отпадни газове.

По принцип за всеки отрасъл и подотрасъл параметрите се изчисляват въз основа на продуктите, а не на суровините, така че да се постигнат максимални икономии от гледна точка на емисиите на парникови газове и енергийната ефективност в рамките на всеки производствен процес в дадения отрасъл или подотрасъл.

Като определя принципите за определяне на *ex-ante* параметри за отделните отрасли, Комисията се консултира със съответните заинтересовани страни, включително засегнатите отрасли и подотрасли.

След одобрение от страна на Общността на международно споразумение по изменение на климата, водещо до задължително намаление на емисиите на парникови газове, съпоставимо с това в Общността, Комисията преразглежда тези мерки, за да гарантира, че безплатното разпределение на квоти се прилага единствено в случаите, когато това е напълно обосновано от гледна точка на посоченото споразумение.

2. При определяне на принципите за определяне на *ex ante* параметри за отделните отрасли и подотрасли, отправна точка са средните резултати на първите 10 % най-ефективни инсталации в отрасъл или подотрасъл в Общността за периода 2007—2008 г. Комисията се консултира със съответните заинтересовани страни, включително засегнатите отрасли и подотрасли.

Регламентите по членове 14 и 15 предвиждат хармонизирани правила за мониторинг, докладване и проверка на свързаните с производството емисии на парникови газове с оглед определяне на *ex-ante* параметрите.

3. При спазване на разпоредбите на параграфи 4 и 8 и независимо от член 10в, генераторите на електроенергия, инсталациите за улавяне на CO₂, тръбопроводите за пренос на CO₂ или местата за съхранение на CO₂ не могат да се ползват от безплатно разпределение на квоти.

4. От безплатно разпределение на квоти се ползват топлофикационните мрежи, както и високоефективното комбинирано производство на енергия, както това е посочено в Директива 2004/8/ЕО, за икономически оправдано търсене, по отношение на производството на топлинна енергия или енергия за охлаждане. Всяка година след 2013 г. общото количество, разпределено на подобни инсталации по отношение на производството на такава топлинна енергия, се коригира с линейния коефициент, посочен в член 9.

5. Максималното годишно количество квоти, което служи за основа за изчислението на квотите за инсталациите, които не са обхванати от параграф 3 и не са нови участници, не надвишава сбора от:

- a) общото годишно количество за Общността, определено съгласно член 9, умножено по дела на емисиите от инсталации, които не са обхванати от параграф 3, в общите средни проверени емисии за периода 2005—2007 г. от инсталации, обхванати от схемата на Общността за периода 2008—2012 г.; и
- b) общите средни годишни проверени емисии за периода 2005—2007 г. от инсталации, които са включени в схемата на Общността не по-рано от 2013 г. нататък и не са обхванати от параграф 3, коригирани с линейния коефициент, посочен в член 9.

При необходимост се прилага единен междуотраслов корекционен коефициент.

6. Държавите-членки могат също да приемат финансови мерки в полза на отраслите или подотраслите, за които е преценено, че са изложени на значителен риск от „изтичане на въглерод“ поради прехвърлянето на разходи по емисиите на парникови газове в цените на електроенергията, с цел да се компенсират тези разходи и когато тези финансови мерки съответстват на правила за държавните помощи, които се прилагат или предстои да бъдат приети в тази област.

Тези мерки се основават на *ex-ante* параметрите за непреките емисии на CO₂ за производствена единица. *Ex-ante* параметрите се изчисляват за даден отрасъл или подотрасъл като продукта на потреблението на електроенергия за производствена единица, съответстващ на най-ефективните налични технологии и на емисиите на CO₂, получени от съответното европейско комбинирано производство на електроенергия.

7. Пет процента от количеството квоти за Общността, определено в съответствие с членове 9 и 9а за периода 2013—2020 г., е запазено за новите участници; това е максималното количество, което може да бъде разпределено на новите участници в съответствие с правилата, приети съгласно параграф 1 от настоящия член. Квотите в този резерв на Общността, които не са разпределени на нови участници през периода 2013—2020 г., нито са използвани съгласно параграф 8, 9 или 10 от настоящия член, се разпределят от държавите-членки чрез търг, като се взема предвид до каква степен инсталациите в държавите-членки са се ползвали от този резерв, в съответствие с член 10, параграф 2, а за подробните ред, условия и график — в съответствие с член 10, параграф 4, както и със съответните разпоредби за изпълнение.

Количеството се коригира с линейния коефициент, посочен в член 9.

Не се допуска безплатно разпределение на квоти за произведена от нови участници електроенергия.

До 31 декември 2010 г. Комисията приема хармонизирани правила за прилагане на определенията за нов участник, по-специално във връзка с определенията за значително разширение.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

8. До 31 декември 2015 г. се предоставят не повече от 300 милиона квоти от резерва на новите участници с цел да се насърчат изграждането и експлоатацията на 12 демонстрационни проекта с търговска цел, целящи безопасно за околната среда улавяне и геолошко съхранение на CO₂ в геоложки формации, както и демонстрационни проекти за иновативни технологии, свързани с енергия от възобновяеми източници на територията на Съюза.

Квотите се предоставят за подкрепа на демонстрационни проекти, които предвиждат разработване, при балансирано географско разпределение, на широка гама технологии за улавяне и съхранение на въглерод и новаторски технологии, свързани с енергия от възобновяеми източници, които все още не са икономически изгодни. Отпускането на тези квоти зависи от наличието на проверено избягване емисии на CO₂.

Проектите се подбират въз основа на обективни и прозрачни критерии, които включват изисквания за споделяне на знания. Тези критерии и мерки се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3, и са достъпни за обществеността.

Запазват се квоти за проекти, които отговарят на критериите, посочени в трета алинея. Подкрепата за тези проекти се предоставя чрез държавите-членки и допълва значителното съфинансиране от страна на оператора на инсталацията. Освен това те биха могли да бъдат съфинансирани от заинтересованите държави-членки, както и чрез други инструменти. Нито един проект няма да получава подкрепа, надвишаваща 15 % от общия брой налични за тази цел квоти, чрез механизма по настоящия параграф. Тези квоти се вземат предвид съгласно параграф 7.

9. Литва, която съгласно член 1 от протокол № 4 за атомната електроцентрала Игналина в Литва, приложен към Акта за присъединяване от 2003 г., е поела ангажимент за затваряне на блок 2 от атомната електроцентрала Игналина до 31 декември 2009 г., може, ако общото количество проверени емисии в Литва през периода 2013—2015 г. в рамките на схемата на Общността превишава сбора от безплатните квоти, издадени на инсталации в Литва за емисии от производство на електроенергия през този период, и от три осми от квотите, които се отдават на търг от Литва през периода 2013—2020 г., да поиска квоти от резерва за нови участници за отдаване на търг в съответствие с регламента, посочен в член 10, параграф 4. Максималното количество такива квоти се равнява на извънредното количество емисии през този период, доколкото това извънредно количество се дължи на повишени емисии от производство на електроенергия, като от него се изваждат всички количества, с които разпределените през периода 2008—2012 г. квоти в тази държава-членка надвишават проверените емисии в рамките на схемата на Общността в Литва през този период. Тези квоти се вземат предвид съгласно параграф 7.

10. Всяка държава-членка, чиято електроенергийна мрежа е свързана с Литва и която през 2007 г. е внасяла за свое собствено потребление повече от 15 % от своето вътрешно потребление на електроенергия от Литва, и в която емисиите са се увеличили поради инвестиции в ново производство на електроенергия, може да приложи *mutatis mutandis* параграф 9 при определените в него условия.

11. При спазване на член 10б, през 2013 г. количеството безплатно разпределени в съответствие с параграфи 4—7 от настоящия член квоти представлява 80 % от количеството, определено в съответствие с мерките, посочени в параграф 1. След това количеството безплатно разпределени квоти започва ежегодно да намалява с еднаква стойност до достигане на 30 % безплатно разпределени квоти през 2020 г., с цел през 2027 г. да се постигне прекратяване на безплатното разпределение на квоти.

12. При условията на член 10б през 2013 г. и всяка следваща година до 2020 г. на инсталациите в отрасли или подотрасли, изложени на съществен риск от „изтичане на въглерод“, съгласно параграф 1 се разпределят безплатно квоти в размер на 100 % от количеството, определено в съответствие с мерките, посочени в параграф 1.

13. До 31 декември 2009 г. и след това на всеки пет години Комисията, след разисквания в Европейския съвет, съставя списък на отраслите или подотраслите, посочени в параграф 12, въз основа на критериите, посочени в параграфи 14—17.

Всяка година Комисията по своя собствена инициатива или по искане на държава-членка може да добави определен отрасъл или подотрасъл в списъка, посочен в първа алинея, ако може да се докаже чрез аналитичен доклад, че въпросният отрасъл или подотрасъл отговаря на критериите, посочени в параграфи 14—17, в резултат на промяна, която има съществено въздействие върху дейностите на отрасъла или подотрасъла.

За целите на прилагането на настоящия член Комисията се консултира с държавите-членки, съответните отрасли или подотрасли и други имащи отношение заинтересовани страни.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

14. С цел определяне на отраслите или подотраслите, посочени в параграф 12, Комисията прави оценка на общностно равнище до каква степен съответният отрасъл или подотрасъл, на подходящо по-ниско ниво, е в състояние да отрази в цената на продукта преките разходи за необходимите квоти и непреките разходи от повишените цени на електроенергията, произтичащи от прилагането на настоящата директива, без да понесе значителна загуба на пазарни дялове, в полза на инсталации извън Общността, които са по-малко ефективни от гледна точка на емисиите на въглерод. Тези оценки се основават на средната цена на въглеродните емисии съгласно изготвената от Комисията оценка на въздействието, приложена към пакета от мерки за изпълнение на целите на ЕС в областта на изменението на климата и енергията от възобновяеми източници до 2020 г. и данните относно търговията, производството и добавената стойност за всеки отрасъл или подотрасъл от последните три години, ако такива данни са на разположение.

15. Приема се, че даден отрасъл или подотрасъл е изложен на значителен риск от „изтичане на въглерод“, ако:

- а) сборът от преки и непреки допълнителни разходи, произтичащи от прилагането на настоящата директива, би довел до значително увеличение на производствените разходи, изчислено като дял от брунтата добавена стойност, от най-малко 5 %; и
- б) интензивността на търговията с трети държави, определена като съотношение между общата стойност на износа в трети държави плюс стойността на вноса от трети държави и общия размер на пазара на Общността (годишен оборот плюс общ внос от трети държави), е над 10 %.

16. Независимо от параграф 15 се приема също така, че даден отрасъл или подотрасъл е изложен на значителен риск от „изтичане на въглерод“, ако:

- а) сборът от преките и непреките допълнителни разходи, произтичащи от прилагането на настоящата директива, би довел до особено голямо увеличение на производствените разходи, изчислено като дял от брунтата добавена стойност, от най-малко 30 %; или
- б) интензивността на търговията с трети държави, определена като съотношение между общата стойност на износа в трети държави плюс стойността на вноса от трети държави и общия размер на пазара на Общността (годишен оборот плюс общ внос от трети държави), е над 30 %.

17. Списъкът, посочен в параграф 13, може да бъде допълван след извършване на качествена оценка, като се вземат предвид, при наличие на необходимите данни, следните критерии:

- а) степента, до която отделните инсталации в съответния отрасъл и/или подотрасъл могат да намалят нивата на емисии или потреблението на електроенергия, включително, ако е уместно, увеличението на производствените разходи, до което може да доведе свързаната с това инвестиция, например въз основа на най-ефективните технологии;
- б) настоящи и прогнозираните характеристики на пазара, включително когато степента на риск за търговията или темпът на увеличение на преките или на непреките разходи се доближават до някоя от праговите стойности, посочени в параграф 16;
- в) марж на печалбата като възможен показател за решения за дългосрочни инвестиции и/или преместване.

18. Списъкът, посочен в параграф 13, се изготвя, като се взема предвид, при наличие на необходимите данни, следното:

- а) до каква степен трети държави, представляващи решаващ дял от общото производство на продукти в отрасли или подотрасли, за които се счита, че са изложени на риск от „изтичане на въглерод“, поемат твърд ангажимент за

намаляване на емисиите на парникови газове в съответните отрасли до равнище, съпоставимо с това на Общността и в рамките на един и същ график; и

- б) до каква степен ефективността, от гледна точка на емисиите на въглерод, на инсталациите, разположени в тези държави, е съпоставима с тази на инсталациите в Общността.

19. Не се разпределят безплатно квоти на инсталации, които са прекратили дейността си, освен ако операторът не докаже пред компетентния орган, че тази инсталация ще възобнови производството в рамките на определен разумен срок. Инсталации, за които разрешителното за емисии на парникови газове е с изтекъл срок или е отнето, както и инсталации, за които е технически невъзможно да действат или да възобновят дейността си, се считат за прекратили дейността си инсталации.

20. Комисията включва като част от мерките, приети съгласно параграф 1, мерки за определяне на инсталациите, които частично преустановяват дейността си или значително намаляват капацитета си, и, ако е уместно, мерки за съответно коригиране на равнището на разпределените им безплатно квоти.

Член 10б

Мерки в подкрепа на определени енергоемки отрасли в случай на „изтичане на въглерод“

1. До 30 юни 2010 г., с оглед на резултатите от международните преговори и на това, до каква степен те са довели до намаление на общите емисии на парникови газове, и след консултация с всички заинтересовани социални партньори Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета аналитичен доклад, в който се прави оценка на положението по отношение на определени енергоемки отрасли или подотрасли, за които е било установено, че са изложени на съществен риск от „изтичане на въглерод“. Този доклад се придружава от съответни предложения, които могат да включват:

- а) коригиране на количеството квоти, получени безплатно от тези отрасли или подотрасли съгласно член 10а;
- б) включване в схемата на Общността на вносителите на продукти, произведени от отрасли или подотрасли, определени в съответствие с член 10а;
- в) извършване на оценка на въздействието от „изтичането на въглерод“ върху енергийната сигурност на държавите-членки, по-специално в случаите, когато електроенергийните връзки с останалата част от Съюза са недостатъчни и когато съществуват електроенергийни връзки с трети държави, както и подходящи мерки в това отношение.

При определянето на съответните мерки се вземат предвид и всички други задължителни секторни споразумения, които водят до намаляване на общите емисии на парникови газове в степента, необходима за ефективно справяне с последиците от изменението на климата, и които могат да бъдат подложени на мониторинг и проверка и са предмет на задължителни мерки за изпълнение.

2. До 31 март 2011 г. Комисията оценява дали има вероятност взетите решения относно количеството квоти, получени безплатно от отраслите или подотраслите в съответствие с параграф 1, включително въздействието от определянето на *ex-ante* параметри в съответствие с член 10а, параграф 2, да повлияят в значителна степен на количеството квоти за отдаване на търг от страна на държавите-членки в съответствие с член 10, параграф 2, буква б), в сравнение с варианта за пълно прилагане на процедурата на търгове за всички отрасли през 2020 г. Ако е уместно, тя представя подходящи предложения на Европейския парламент и на Съвета, като взема предвид възможните последици на такива предложения за разпределението.

Член 10в

Възможност за преходно безплатно разпределение на квоти за модернизиране на производството на електроенергия

1. Чрез дерогация от член 10а, параграфи 1—5 държавите-членки могат да разпределят безплатно квоти на преходен принцип на инсталации за производство на електроенергия, започнали работа до 31 декември 2008 г., или на инсталации за производство на електроенергия, процесът на инвестиране в които на практика е започнал към същата дата, ако е налице едно от следните условия:

- а) през 2007 г. националната електрическа мрежа не е била свързана пряко или непряко с мрежата на взаимосвързаната система, управлявана от Съюза за координиране на преноса на електрическа енергия (UCTE);
- б) през 2007 г. националната електрическа мрежа е била свързана пряко или непряко с мрежата, управлявана от UCTE, само чрез една линия с капацитет по-малко от 400 MW; или
- в) през 2006 г. повече от 30 % от електроенергията е била произведена от един вид изкопаеми горива и БВП на глава от населението по пазарни цени не е надхвърлял 50 % от средния БВП на глава от населението по пазарни цени на Общността.

Съответната държава-членка представя на Комисията национален план, в който се предвиждат инвестиции за преоборудване и подобряване на инфраструктурата и за чисти технологии. Националният план предвижда и разнообразяване на използваните видове енергия и източници за доставка в размер, доколкото това е възможно, равен на пазарната стойност на разпределяните безплатно квоти, свързани с предвидените инвестиции, като същевременно се взема предвид необходимостта от ограничаване, доколкото е възможно, на пряко свързаните увеличения на цените. Всяка година съответната държава-членка представя на Комисията доклад относно направените инвестиции за подобряване на инфраструктурата и за чисти технологии. Инвестиции, направени считано от 25 юни 2009 г., може да се вземат предвид за тази цел.

2. Разпределените безплатно на преходен принцип квоти се приспадат от количеството квоти, които в противен случай съответната държава-членка би отдала на търг съгласно член 10, параграф 2. През 2013 г. общият размер на разпределените безплатно на преходен принцип квоти не надхвърля 70 % от средните годишни проверени емисии за периода

2005—2007 г. от такива генератори на електроенергия за количеството, съответстващо на брутното крайно национално потребление на съответната държава-членка, и впоследствие намалява постепенно, като през 2020 г. не се разпределят безплатно квоти. Съответните емисии на държавите-членки, които не са участвали в схемата на Общността през 2005 г., се изчисляват въз основа на техните емисии, проверени в рамките на схемата на Общността за 2007 г.

Съответната държава-членка може да определи, че разпределените съгласно настоящия член квоти могат да се използват от оператора на съответната инсталация само за връщане на квоти съгласно член 12, параграф 3 по отношение на емисии на същата инсталация през годината, за която са разпределени квотите.

3. Разпределението на квоти на оператори се основава на разпределението в рамките на проверените емисии през 2005—2007 г. или на *ex ante* параметър за ефективност, основан на среднопретеглените нива на емисии на най-ефективното по отношение на емисии на парникови газове производство на електроенергия, обхванато от схемата на Общността за инсталации, използващи различни горива. Претеглянето може да отразява дяловете на различните горива в производството на електроенергия в съответната държава-членка. Комисията в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2, дава насоки, за да се гарантира, че методологията за разпределение изключва неоправдано нарушаване на конкуренцията и намалява до минимум отрицателното въздействие върху стимулите за намаляване на емисиите.

4. Държава-членка, която прилага настоящия член, изисква производителите на електроенергия и операторите на мрежи, за които произтичат ползите от него, да докладват на всеки 12 месеца относно изпълнението на техните инвестиции, посочени в националния план. Държавите-членки представят доклад за това на Комисията, като осигуряват публичност на тези доклади.

5. Държава-членка, която възнамерява да разпределя квоти въз основа на настоящия член, изпраща на Комисията до 30 септември 2011 г. заявление, съдържащо информация за предложената методология за разпределение и за индивидуалните количества разпределени квоти. Заявлението съдържа:

- а) доказателство, че държавата-членка изпълнява най-малко едно от условията, определени в параграф 1;
- б) списък с инсталациите, за които се отнася заявлението, и количеството квоти, което ще се разпределя на всяка инсталация в съответствие с параграф 3 и насоките на Комисията;
- в) националния план, посочен в параграф 1, втора алинея;
- г) разпоредби за мониторинг и изпълнение по отношение на предвидените съгласно националния план инвестиции;
- д) информация, която сочи, че разпределените квоти не нарушават неоправдано конкуренцията.

6. Комисията прави оценка на заявлението, като взема предвид посочените в параграф 5 елементи и може да отхвърли заявлението или всеки негов елемент в срок 6 месеца от получаването на необходимата информация.

7. Две години преди края на периода, през който държавите-членки могат да разпределят безплатно квоти на преходен принцип на инсталации за производство на електроенергия, които са започнали работа до 31 декември 2008 г., Комисията извършва оценка на напредъка при изпълнението на националния план за действие. Ако Комисията прецени, по искане на съответната държава-членка, че е налице необходимост от евентуално удължаване на този срок, тя може да представи на Европейския парламент и на Съвета подходящи предложения, включващи условията, които би трябвало да бъдат изпълнени в случай на удължаване на този срок.“

13. Членове 11 и 11а се заменят със следното:

„Член 11

Национални мерки за изпълнение

1. Всяка държава-членка публикува и представя пред Комисията най-късно до 30 септември 2011 г. списък с инсталациите на нейна територия, които попадат в приложното поле на настоящата директива, както и количеството квоти, разпределени безплатно на всяка инсталация на нейна територия, изчислено в съответствие с правилата, посочени в член 10а, параграф 1 и член 10в.

2. Най-късно до 28 февруари всяка година компетентният орган определя количеството квоти, които се разпределят за тази година, изчислено в съответствие с членове 10, 10а и 10в.

3. Държавите-членки не могат да издават безплатно квоти съгласно параграф 2 на инсталации, на които Комисията е отказала включване в списъка, посочен в параграф 1.

Член 11а

Използване на СЕРЕ и ЕРЕ от дейности по проекти в схемата на Общността преди влизането в сила на международно споразумение по изменение на климата

1. Параграфи 2—7 от настоящия член се прилагат, без да се засяга прилагането на член 28, параграфи 3 и 4.

2. В степента, в която операторите или операторите на въздухоплавателни средства не са изчерпали предоставените им от държавите-членки количества СЕРЕ и ЕРЕ за периода 2008—2012 г. или е предоставено право за ползване на кредити съгласно параграф 8, операторите могат да поискат от компетентния орган издаването на квоти, валидни от 2013 г. нататък, в замяна на СЕРЕ и ЕРЕ, издадени във връзка с намалявания на емисии до 2012 г., за видове проекти, които са отговаряли на критериите за използване в рамките на схемата на Общността през периода 2008—2012 г.

До 31 март 2015 г. компетентният орган прави подобна замяна при поискване.

3. В степента, в която операторите или операторите на въздухоплавателни средства не са изчерпали предоставените им от държавите-членки количества СЕРЕ и ЕРЕ за периода 2008—2012 г. или е предоставено право за ползване на кредити съгласно параграф 8, компетентните органи допускат замяната от страна на оператори на СЕРЕ и ЕРЕ от проекти, регистрирани преди 2013 г., издадени за намалявания на емисии от 2013 г. нататък, за квоти с валидност от 2013 г. нататък.

Първа алинея се прилага за СЕРЕ и ЕРЕ за всички видове проекти, които са отговаряли на критериите за използване в рамките на схемата на Общността за периода 2008—2012 г.

4. В степента, в която операторите или операторите на въздухоплавателни средства не са изчерпали предоставените им от държавите-членки количества СЕРЕ и ЕРЕ за периода 2008—2012 г. или е предоставено право за ползване на кредити съгласно параграф 8, компетентните органи допускат замяната от страна на оператори на СЕРЕ, издадени за намалявания на емисии от 2013 г. нататък, за квоти от нови проекти, започнали от 2013 г. нататък в НСРД.

Първа алинея се прилага за СЕРЕ за всички видове проекти, които са отговаряли на критериите за използване в рамките на схемата на Общността за периода 2008—2012 г., до 2020 г. или докато тези държави ратифицират съответно споразумение с Общността, ако това стане по-рано.

5. В степента, в която операторите или операторите на въздухоплавателни средства не са изчерпали предоставените им от държавите-членки СЕРЕ и ЕРЕ за периода 2008—2012 г. или е предоставено право за ползване на кредити съгласно параграф 8, и в случай че преговорите за сключване на международно споразумение по изменение на климата не са приключили до 31 декември 2009 г., кредитите от проекти или други дейности за намаляване на емисиите могат да се използват в схемата на Общността в съответствие със споразуменията, сключени с трети държави, които определят нивото на използването им. В съответствие с подобни споразумения операторите могат да използват кредитите от дейности по проекти в тези трети държави, за да изпълнят задълженията си по схемата на Общността.

6. Споразуменията, посочени в параграф 5, следва да предвиждат използването в схемата на Общността на кредити от видове проекти, които са отговаряли на критериите за използване в рамките на схемата на Общността за периода 2008—2012 г., включително технологии, свързани с възобновяеми енергийни източници, или с енергийната ефективност, които насърчават трансфера на технологии и устойчивото развитие. Тези споразумения могат да предвиждат и използването на кредити от проекти, когато референтният модел е под равнището на разпределените безплатно квоти, предвидени с мерките, посочени в член 10а, или под равнищата, изисквани в законодателството на Общността.

7. С постигането на международно споразумение по изменение на климата единствените кредити от проекти от трети държави, ратифицирали това споразумение, се приемат в схемата на Общността от 1 януари 2013 г.

8. На всички съществуващи оператори се разрешава да използват кредити за периода 2008—2020 г. или до разрешеното им количество за периода 2008—2012 г., или до количество, съответстващо на определен процент, който не може да е под 11 % от разпределените им квоти за периода 2008—2012 г., като се взема по-високата от двете стойности.

Операторите могат да използват кредити над предвидената в първа алинея граница от 11 %, до количество, при което разпределените им безплатно квоти за периода 2008—2012 г. и общите им кредити от проекти са равни на определен процент от техните проверени емисии за периода 2005—2007 г.

Нови участници, включително нови участници за периода 2008—2012 г., на които не са били разпределени безплатно квоти, нито са получили право да използват кредити от СЕРЕ и ЕРЕ през периода 2008—2012 г., както и нови отрасли могат да използват кредити до количество, съответстващо на процент, който не може да е под 4,5 % от техните проверени емисии за периода 2013—2020 г. Оператори на въздухоплавателни средства могат да използват кредити до количество, съответстващо на процент, който не може да е под 1,5 % от техните проверени емисии за периода 2013—2020 г.

Приемат се мерки за определяне на точните проценти, които се прилагат съгласно първа, втора и трета алинея. Най-малко една трета от допълнителното количество, което се разпределя между съществуващите оператори, над първия процент, посочен в първата алинея, се разпределя на операторите, които са имали най-ниските нива на сбора от средните разпределени безплатно квоти и използвани кредити от проекти през периода 2008—2012 г.

Тези мерки гарантират, че общото използване на разрешени кредити не надхвърля 50 % от намаленията в рамките на Общността под нивата от 2005 г. за съществуващите отрасли по схемата на Общността за периода 2008—2020 г. и 50 % от намаленията в рамките на Общността за новите отрасли и въздухоплаването за периода от датата на включването им в схемата на Общността до 2020 г.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

9. От 1 януари 2013 г. могат да се прилагат мерки за ограничаване използването на специфични кредити от видове проекти.

Тези мерки също така определят датата, от която използването на кредити съгласно параграфи 1—4 трябва да бъде в съответствие с тези мерки. Датата е не по-рано от шест месеца и не по-късно от три години след приемането на мерките.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3. Комисията разглежда възможността да представи на комитета проект на мерките, които ще бъдат предприети, когато това е поискано от държава-членка.“

14. В член 11б, параграф 1 се добавя следната алинея:

„Общността и нейните държави-членки разрешават единствено дейности по проекти, при които централното управление на всички участници е установено в държава, сключила международното споразумение във връзка с тези проекти, или в държава, или федерална или регионална единица, свързани със схемата на Общността в съответствие с член 25.“

15. Член 12 се изменя, както следва:

а) вмъква се следният параграф:

„1а. До 31 декември 2010 г. Комисията проверява дали е осигурена достатъчна защита на пазара на квоти за емисии от злоупотреба с вътрешна информация и манипулиране на пазара и ако е целесъобразно, прави предложения, за да се гарантира такава защита. Съответните разпоредби на Директива 2003/6/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 28 януари 2003 г. относно търговията с вътрешна информация и манипулирането на пазара (пазарна злоупотреба) (*) могат да се използват с подходящи корекции, необходими за прилагането им при търговията със стоки.

(*) ОВ L 96, 12.4.2003 г., стр. 16.“

б) вмъква се следният параграф:

„3а. Не възниква задължение за връщане на квоти по отношение на емисиите, за които е проверено, че са уловени и прехвърлени за постоянно съхранение в обект, за който има валидно разрешение в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (*).

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114.“

в) добавя се следният параграф:

„5. Параграфи 1 и 2 се прилагат, без да се засяга член 10в.“

16. Член 13 се заменя със следното:

„Член 13

Валидност на квотите

1. Квотите, издадени от 1 януари 2013 г. нататък, са валидни за емисии през осемгодишен период с начало 1 януари 2013 г.

2. Четири месеца след началото на всеки период по параграф 1 квотите, които вече не са валидни и не са върнати и отменени в съответствие с член 12, се отменят от компетентния орган.

Държавите-членки издават квоти за текущия период в замяна на квотите на лицата, чиито квоти са отменени в съответствие с първата алинея.“

17. Член 14 се заменя със следното:

„Член 14

Мониторинг и докладване на емисии

1. До 31 декември 2011 г. Комисията приема регламент за мониторинг и докладване на емисии и, при необходимост, на данните за дейността по отношение на дейностите, изброени в приложение I, за мониторинг и докладване на данните за съотношението тонове — километри за целите на заявлението по член 3д или 3е, като регламентът се основава на принципите за мониторинг и докладване, установени в приложение IV, и посочва в изискванията за мониторинг и докладване за всеки парников газ въздействието върху глобалното затопляне от съответния газ.

Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

2. Регламентът, посочен в параграф 1, взема под внимание най-точните и актуални налични научни данни, и по-специално тези на МКИК, и може също така да предвиди изисквания операторите да докладват за емисии, свързани с производството на стоки от енергоемки отрасли, които могат да са изложени на международна конкуренция. Същият регламент може също така да предвижда изискване за проверка на тази информация по независим път.

Тези изисквания могат да включват докладване за нивата на емисии, отделени при производството на електроенергия и свързани с производството на подобни стоки, обхванати в схемата на Общността.

3. Държавите-членки гарантират, че всеки оператор на инсталация или на въздухоплавателни средства осъществява мониторинг и докладва на компетентния орган след края на съответната година в съответствие с регламента, посочен в параграф 1, емисиите, отделени през всяка календарна година от тази инсталация, или, считано от 1 януари 2010 г. — от въздухоплавателното средство, което операторът експлоатира.

4. Регламентът, посочен в параграф 1, може да включва изисквания относно използването на автоматизирани системи и формати за обмен на данни с цел хармонизиране на комуникацията във връзка с плана за мониторинг, годишния доклад за емисиите и дейностите за проверка между оператора, проверителя и компетентните органи.“

18. Член 15 се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следното:

„Проверка и акредитация“;

б) добавят се следните алинеи:

„До 31 декември 2011 г. Комисията приема регламент за проверка на докладите за емисиите въз основа на принципите, определени в приложение V, и за акредитация и надзор на проверителите. В него се определят условията за акредитиране и отнемане на акредитацията, както и, ако е уместно, за взаимното признаване и партньорските проверки на акредитиращите органи.

Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.“

19. Въмква се следният член:

„Член 15а

Разкриване на информация и професионална тайна

Държавите-членки и Комисията гарантират, че всички решения и доклади във връзка с количеството и разпределението на квотите и с мониторинга, докладването и проверката на емисиите, се разгласяват незабавно по ясно уреден начин, който осигурява недискриминационен достъп до тази информация.

Информацията, предмет на задължение за професионална тайна, не може да бъде разкривана на никое друго лице или орган, освен по силата на действащите законови, подзаконови или административни разпоредби.“

20. Член 16, параграф 4 се заменя със следното:

„4. Санкцията за извънредно количество емисии по отношение на квотите, издадени от 1 януари 2013 г. нататък, се повишава в съответствие с Европейския индекс на потребителските цени.“

21. Член 19 се изменя, както следва:

а) параграф 1 се заменя със следното:

„1. Квотите, издадени от 1 януари 2012 г. нататък, се вписват в регистъра на Общността за изпълнението на процеси, отнасящи се до поддържането на партии с квоти, открити в държавата-членка, както и до разпределянето, връщането и отмяната на квоти съгласно посочения в параграф 3 регламент на Комисията.

Всяка държава-членка трябва да бъде в състояние да въвежда разрешените операции съгласно РКООНИК или Протокола от Киото.“

б) добавя се следният параграф:

„4. Регламентът, посочен в параграф 3, съдържа съответните необходими условия, за да може регистърът на Общността да осъществява трансакции и други операции за изпълнение на мерките, посочени в член 25, параграф 16. Посоченият регламент включва също така процеси за управление на промените и на инцидентите в регистъра на Общността във връзка с въпроси по параграф 1 от настоящия член. Регламентът съдържа съответните необходими условия, за да може регистърът на Общността да гарантира, че са възможни инициативи на държавите-членки, свързани с мерки за повишаване на ефективността, управление на административните разходи и контрол на качеството.“

22. Член 21 се изменя, както следва:

а) в параграф 1 второто изречение се заменя със следното:

„В този доклад се обръща особено внимание на мерките за разпределение на квоти, на функционирането на регистрите, на прилагането на мерките за провеждане на мониторинга и докладването, на проверката и акредитацията и на въпросите, свързани със спазването на настоящата директива, както и на данъчния режим на квотите, ако има такъв.“;

б) параграф 3 се заменя със следното:

„3. Комисията организира обмен на информация между компетентните органи на държавите-членки относно въпросите за разпределението на квоти, използването на ЕРЕ и СЕРЕ в схемата на Общността, работата на регистрите, мониторинга, докладването, проверката, акредитацията, информационните технологии и спазването на настоящата директива.“

23. Член 22 се заменя със следното:

„Член 22

Изменения на приложенията

С изключение на приложения I, IIa и IIb приложенията към настоящата директива могат да бъдат изменени с оглед на докладите, предвидени в член 21, и на опита от прилагането на настоящата директива. Приложения IV и V могат да бъдат изменени с цел подобряване на мониторинга, докладването и проверката на емисиите.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.“

24. В член 23 се добавя следният параграф:

„4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.“

25. Член 24 се заменя със следното:

„Член 24

Процедура за едностранно включване на допълнителни дейности и газове

1. От 2008 г. държавите-членки могат да осъществяват търговия с квоти за емисии съгласно настоящата директива във връзка с дейности и парникови газове, които не са включени в списъка по приложение I, като вземат предвид всички приложими критерии, и по-конкретно последиците за вътрешния пазар, възможните нарушения на конкуренцията, екологичната насоченост на схемата на Общността и надеждността на планираната система за мониторинг и докладване, при условие че включването на такива дейности и парникови газове е одобрено от Комисията:

а) в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 23, параграф 2, ако включването се отнася до инсталации, които не са включени в приложение I; или

б) в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3, ако включването се отнася до дейности и парникови газове, които не са изброени в списъка в приложение I. Тези мерки са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ.

2. Когато включването на допълнителни дейности и газове е одобрено, Комисията може в същото време да разреши отпускането на допълнителни квоти и да разреши и на други държави-членки да включат такива допълнителни дейности и газове.

3. По инициатива на Комисията или по искане на държава-членка може да се приеме регламент за мониторинг и докладване на емисии от дейности, инсталации и парникови газове, които не са включени като комбинация в приложение I, ако мониторингът и докладването могат да се извършват с достатъчна точност.

Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.“

26. Въмъква се следният член:

„Член 24a

Хармонизирани правила за проекти, водещи до намаляване на емисиите

1. В допълнение към включванията, предвидени в член 24, могат да бъдат приети мерки по изпълнението относно издаването на квоти или кредити по отношение на ръководени от държавите-членки проекти, които водят до намаляване на емисиите на парникови газове извън схемата на Общността.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

Всички тези мерки не трябва да водят до двойно отчитане на намаленията на емисиите, нито да пречат на предприемането на други политически мерки за намаляване на емисиите, които не попадат в обхвата на схемата на Общността. Мерките се приемат само в случаите, когато е невъзможно включване в съответствие с член 24, като при следващото преразглеждане на схемата на Общността се разглежда възможността за хармонизирана уредба на тези емисии в Общността.

2. Може да бъдат приети мерки по изпълнението, определящи подробностите относно отпускането на кредити във връзка с проекти на Общността, посочени в параграф 1.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 23, параграф 3.

3. Държава-членка може да откаже издаването на квоти или кредити по отношение на определени видове проекти, които водят до намаляване на емисиите на парникови газове на нейна територия.

Такива проекти ще се изпълняват въз основа на съгласието на държавата-членка, в която се осъществява проектът.“

27. В член 25 се вмъкват следните параграфи:

„1а. Могат да бъдат сключвани споразумения с оглед предвиждане на взаимното признаване на квотите между схемата на Общността и другите съвместими задължителни схеми за търговия с емисии на парникови газове, с абсолютни прагове на емисиите, установени в която и да е друга държава или във федерална или регионална единица.

1б. Могат да бъдат постигнати необвързващи договорености с трети държави или федерални или регионални единици с оглед предвиждане на административна и техническа координация във връзка с квотите в схемата на Общността или в други задължителни схеми за търговия с емисии на парникови газове с абсолютни прагове за емисиите.“

28. Членове 27, 28 и 29 се заменят със следното:

„Член 27

Изключване на малки инсталации, за които се прилагат равностойни мерки

1. След консултация с оператора държавите-членки могат да изключат от схемата на Общността инсталации, които през всяка една от трите години, предхождащи уведомяването по буква а), са докладвали пред компетентния орган емисии, по-малки от 25 000 тона еквивалент на въглероден диоксид,

и които, в случай че осъществяват горивни дейности, имат номинална топлинна мощност под 35 MW, с изключение на емисиите от биомаса, и за които се прилагат мерки, с които ще се постигне равностойно намаление на емисиите, ако съответната държава-членка изпълни следните условия:

- а) преди изтичането на срока за изпращане на списъка на инсталациите съгласно член 11, параграф 1 и най-късно когато този списък бъде изпратен на Комисията, уведоми Комисията за всяка една подобна инсталация, като уточни въведените равностойни мерки, приложими за тази инсталация, с които ще се постигне равностойен принос за намаляването на емисиите;
- б) потвърди наличието на мерки за мониторинг с цел преценка дали съответната инсталация отделя за която и да било календарна година количество от 25 000 тона или повече еквивалент на въглероден диоксид, с изключение на емисиите от биомаса. В съответствие с член 14 държавите-членки могат да допуснат прилагането на опростени мерки за мониторинг, докладване и проверка за инсталации, чиито средни годишни проверени емисии в периода 2008—2010 г. са под 5 000 тона годишно;
- в) потвърди, че ако дадена инсталация отделя за една календарна година количество от 25 000 тона или повече еквивалент на въглероден диоксид, с изключение на емисиите от биомаса, или ако прилагането на мерките, приложими за тази инсталация, с които ще се постигне равностойен принос за намаляването на емисиите, е прекратено, съответната инсталация ще бъде отново включена в схемата на Общността;
- г) публикува информацията, посочена в букви а), б) и в), за обществено обсъждане.

Болниците могат също да бъдат изключени, ако предприемат равностойни мерки.

2. Ако след изтичане на три месеца от представянето на информацията за обществено обсъждане Комисията не направи възражение в допълнителен шестмесечен срок, изключването се счита за одобрено.

След връщането на квотите по отношение на периода, през който инсталацията е била включена в схемата на Общността, инсталацията се изключва от схемата и държавата-членка не трябва да ѝ издава повече безплатно квоти в съответствие с член 10а.

3. При повторно включване на инсталация в схемата на Общността съгласно параграф 1, буква в) всички квоти, издадени съгласно член 10а, се предоставят, като се започва от годината на повторното включване. Квотите, издадени на тези инсталации, се приспадат от количеството за отдаване чрез търг съгласно член 10, параграф 2 от държавата-членка, в която са разположени тези инсталации.

Всички такива инсталации остават в схемата на Общността за останалата част от периода на търговия.

4. За инсталациите, които не са били включени в схемата на Общността през периода 2008—2012 г., могат да бъдат приложени опростени процедури за мониторинг, докладване и проверка с цел определяне на емисиите през трите години, предхождащи уведомяването по параграф 1, буква а).

Член 28

Корекции, приложими след одобрение от Общността на международно споразумение по изменение на климата

1. В срок 3 месеца от подписването от страна на Общността на международно споразумение по изменение в климата, което води до задължително намаление на емисиите на парникови газове до 2020 г. с над 20 % в сравнение с нивата от 1990 г., както е отразено в ангажимента за намаляване на емисиите с 30 %, одобрен от Европейския съвет от март 2007 г., Комисията представя доклад с оценка по-специално на следните елементи:

- а) естеството на мерките, договорени в рамките на международните преговори, както и ангажиментите, поети от други развити държави, за намаляване на емисиите, съпоставими с тези на Общността, и ангажиментите, поети от по-напредналите развиващи се държави за подходящ принос в съответствие с техните отговорности и съответни възможности;
- б) последиците от международното споразумение по изменение на климата и съответно възможностите, които се изискват на общностно равнище, за да се постигне напредък в постигането на целта за намаляване на емисиите с 30 % по балансиран, прозрачен и справедлив начин, като се взема предвид работата в рамките на първия период на ангажименти съгласно Протокола от Киото;
- в) конкурентоспособността на производствените отрасли на промишлеността на Общността в контекста на рисковете от „изтичане на въглерод“;
- г) въздействието от международното споразумение по изменение на климата върху други отрасли на икономиката на Общността;
- д) въздействието върху селското стопанство на Общността, включително рисковете от „изтичане на въглерод“;
- е) подходящи условия за включване на емисиите и поглъщането на емисии, свързани със земеползването, промяна на земеползването и горското стопанство в Общността;
- ж) залесяването, повторното залесяване, предотвратяването на обезлесяване и влошаването на състоянието на горите в трети държави в случай на създаване на международно призната схема в този контекст;
- з) необходимостта от допълнителни общностни политики и мерки с оглед на ангажиментите на Общността и на държавите-членки за намаляване на парниковите газове.

2. Въз основа на доклада, посочен в параграф 1, Комисията, ако е уместно, представя на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение за изменение на настоящата директива съгласно параграф 1 с оглед влизането в сила на директивата за изменение след одобрението от Общността на международното споразумение по изменение на климата и с оглед на ангажимента за намаляване на емисиите, който трябва да бъде изпълнен съгласно същото споразумение.

Предложението се основава на принципите на прозрачност, икономическа и разходна ефективност, както и на справедливост и солидарност при разпределението на усилията между държавите-членки.

3. Ако е уместно, в предложението се предвижда възможност операторите да използват СЕРЕ, ЕРЕ или други одобрени кредити от трети държави, които са ратифицирали международното споразумение по изменение на климата, в допълнение към кредитите, предвидени в настоящата директива.

4. Предложението също така включва, ако е уместно, всякакви други мерки, необходими за постигане на задължителните намаления в съответствие с параграф 1, по балансиран, прозрачен и справедлив начин, и по-специално то включва мерки за изпълнение с цел осигуряване на използването от операторите в схемата на Общността на други кредити от проекти, в допълнение към посочените в член 11а, параграфи 2—5, или използването от тези оператори, ако е уместно, на други механизми, създадени в рамките на международното споразумение по изменение на климата.

5. Предложението включва подходящи преходни мерки и мерки за отлагане на действието до влизането в сила на международното споразумение по изменение на климата.

Член 29

Доклад с цел гарантиране на по-доброто функциониране на пазара на въглерод

Ако въз основа на редовния доклад относно пазара на въглерод по член 10, параграф 5 Комисията разполага с доказателства, че пазарът на въглерод не функционира правилно, тя представя доклад на Европейския парламент и на Съвета. Докладът може да бъде придружен по целесъобразност от предложения, имащи за цел увеличаването на прозрачността на пазара на въглерод и посочващи мерки за подобряване на неговото функциониране.“

29. Въмква се следният член:

„Член 29а

Мерки в случай на прекомерни колебания в цените

1. Ако в продължение на повече от шест последователни месеца цената на квотите надхвърля трикратно средната цена на квотите на европейския пазар за въглерод от двете предходни години, Комисията незабавно свиква заседание на комитета, създаден съгласно член 9 от Решение № 280/2004/ЕО.

2. Ако развитието на цените, посочено в параграф 1, не съответства на променящите се основни елементи на пазара, може да бъде приета една от следните мерки, като се отчита степента на развитие на цените:

- а) мярка, която да позволява на държавите-членки да осъществят по-рано отдаването на търг на част от количеството, предвидено за тази цел;
- б) мярка, която да позволява на държавите-членки да отдадат на търг до 25 % от квотите, останали в резерва за нови участници.

Тези мерки се приемат в съответствие с процедурата по управление, посочена в член 23, параграф 4.

3. Всяка мярка отчита в максимална степен докладите, представени от Комисията на Европейския парламент и на Съвета съгласно член 29, както и всяка друга относима информация, представена от държавите-членки.

4. Редът и условията за прилагане на тези разпоредби се определят в регламента, посочен в член 10, параграф 4.“

30. Приложение I се заменя с текста от приложение I към настоящата директива.

31. Добавят се приложения Па и Пб, както е посочено в приложение II към настоящата директива.

32. Приложение III се заличава.

Член 2

Транспониране

1. Държавите-членки въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, до 31 декември 2012 г.

Въпреки това те въвеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с член 9а, параграф 2 от Директива 2003/87/ЕО, въведен с член 1, параграф 10 от настоящата директива, както и с член 11 от Директива 2003/87/ЕО, изменен с член 1, параграф 13 от настоящата директива, до 31 декември 2009 г.

Държавите-членки прилагат разпоредбите, посочени в първа алинея, от 1 януари 2013 г. Когато държавите-членки приемат разпоредбите, посочени в първа и втора алинея, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условията и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива. Комисията информира останалите държави-членки за това.

Член 3

Преходна разпоредба

Разпоредбите на Директива 2003/87/ЕО, изменена с Директива 2004/101/ЕО, Директива 2008/101/ЕО и Регламент (ЕО) № 219/2009 продължават да се прилагат до 31 декември 2012 г.

Член 4

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 5

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 23 април 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
P. NEČAS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Приложение I към Директива 2003/87/ЕО се заменя със следното:

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

КАТЕГОРИИ ДЕЙНОСТИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

1. Инсталациите или частите от инсталации, които се използват за изследване, разработване и изпитване на нови продукти и процеси, и инсталации, които използват изключително биомаса, не влизат в приложното поле на настоящата директива.
2. Праговите стойности, посочени по-долу, обикновено се отнасят до производствени мощности или продукция. Когато няколко дейности, попадащи в една и съща категория, се извършват в една и съща инсталация, мощностите на тези дейности се сумират.
3. Когато се изчислява общата номинална топлинна мощност на инсталация, за да се вземе решение дали да бъде включена в схемата на Общността, се сумират номиналните топлинни мощности на всички технически съоръжения, които са част от нея и в които горивата се изгарят в инсталацията. Тези съоръжения биха могли да включват всички видове парни котли, факелни тръби, турбини, нагреватели, топилни, инсинератори, пещи за калциниране, пещи за изпичане, пещи, сушилни, двигатели, горивни клетки, съоръжения за циклично химическо изгаряне, запалителни устройства и термични или каталитични съоръжения за доизгаряне. Съоръжения с обща номинална топлинна мощност под 3 MW и съоръжения, които използват изключително биомаса, не се вземат предвид за целите на настоящото изчисление. „Съоръжения, които използват изключително биомаса“ включват съоръжения, които използват изкопаеми горива само при пускане или спиране на съоръжението.
4. Ако дадено съоръжение служи за дейност, за която праговата стойност не е изразена като обща номинална топлинна мощност, праговата стойност на тази дейност има предимство при вземането на решение за включването в схемата на Общността.
5. Когато се установи, че в дадена инсталация е превишена праговата стойност на мощността на която и да е дейност по настоящото приложение, всички съоръжения, в които се изгарят горива, различни от съоръженията за изгаряне на опасни или твърди битови отпадъци, се включват в разрешителното за емисии на парникови газове.
6. От 1 януари 2012 г. се включват всички полети, които пристигат на или заминават от летище, разположено на територията на държава-членка, за която се прилага Договорът.

Дейности	Парникови газове
Изгаряне на горива в инсталации с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW (с изключение на изгарянето в инсталации за изгаряне на опасни или твърди битови отпадъци)	Въглероден диоксид
Рафиниране на минерални масла	Въглероден диоксид
Производство на кокс	Въглероден диоксид
Пържено и агломерация, включително гранулиране, на метална руда (включително сулфидна руда)	Въглероден диоксид
Производство на чугун или стомана (първично или вторично стапяне), включително непрекъснато леене с капацитет, превишаващ 2,5 тона за час	Въглероден диоксид
Производство или преработка на черни метали (включително феросплави) в случай на използване на горивни съоръжения с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW. Преработката включва, <i>inter alia</i> , прокатни станове, междинни подгреватели, пещи за отвръщане, ковашки цехове, леярни, цехове за нанасяне на покритие и байцване	Въглероден диоксид
Производство на първичен алуминий	Въглероден диоксид и перфлуоровъглероди
Производство на вторичен алуминий при използването на горивни съоръжения с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW	Въглероден диоксид
Производство или преработка на цветни метали, включително производство на сплави, рафиниране, леене и др., в случай на използване на горивни съоръжения с обща номинална топлинна мощност (включително горива, използвани като редуциращи агенти), превишаваща 20 MW	Въглероден диоксид

Дейности	Парникови газове
Производство на циментен клинкер в ротационни пещи с производствен капацитет над 500 тона дневно или в други пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно	Въглероден диоксид
Производство на варовик или калциниране на доломит и магнезит в ротационни пещи за изпичане или в други пещи с производствен капацитет над 50 тона дневно	Въглероден диоксид
Производство на стъкло, включително стъклени влакна, с топилен капацитет над 20 тона дневно	Въглероден диоксид
Изработване на керамични продукти чрез изпичане, по-конкретно покривни керемиди, тухли, огнеупорни тухли, плочи, каменинови или порцеланови изделия, с производствен капацитет над 75 тона дневно	Въглероден диоксид
Производство на изолационни материали от минерална вата с използване на стъкло, камък или шлака, с капацитет на топене над 20 тона дневно	Въглероден диоксид
Сушене или калциниране на гипс или производство на гипсови плоскости и други продукти от гипс, в случай на използване на горивни съоръжения с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW	Въглероден диоксид
Производство на целулозен пулп от дървесина или сходни влакнести материали	Въглероден диоксид
Производство на хартия или картон с производствен капацитет над 20 тона дневно	Въглероден диоксид
Производство на сажди с карбонизиране на органични вещества, като масла, катран, остатъци от крекинг и дестилация, в случай на използване на съоръжения с обща номинална топлинна мощност, превишаваща 20 MW	Въглероден диоксид
Производство на азотна киселина	Въглероден диоксид и азотен оксид
Производство на адипинова киселина	Въглероден диоксид и азотен оксид
Производство на глиоксалова и глиоксилова киселина	Въглероден диоксид и азотен оксид
Производство на амоняк	Въглероден диоксид
Производство на органични химически вещества в насипно или наливно състояние чрез крекинг, реформинг, частично или пълно окисляване или чрез подобни процеси, с производствен капацитет, превишаващ 100 тона дневно	Въглероден диоксид
Производство на водород (H ₂) и синтетичен газ чрез реформинг или частично окисляване, с производствен капацитет, превишаващ 25 тона дневно	Въглероден диоксид
Производство на калцинирана сода (Na ₂ CO ₃) и на натриев бикарбонат (NaHCO ₃)	Въглероден диоксид
Улавяне на парникови газове от инсталации, попадащи в приложното поле на настоящата директива, с цел пренос и съхранение в геоложки формации на места за съхранение, за които е издадено разрешение за това в съответствие с Директива 2009/31/ЕО	Въглероден диоксид
Пренос на парникови газове чрез тръбопроводи с цел съхранение в геоложки формации на места за съхранение, за които е издадено разрешение за това в съответствие с Директива 2009/31/ЕО	Въглероден диоксид
Съхранение на парникови газове в геоложки формации на места за съхранение, за които е издадено разрешение за това в съответствие с Директива 2009/31/ЕО	Въглероден диоксид

Дейности	Парникови газове
<p data-bbox="284 259 422 282">Въздухоплаване</p> <p data-bbox="284 320 911 371">Полети, които заминават от или пристигат на летище, разположено на територията на държава-членка, за която се прилага Договорът.</p> <p data-bbox="284 405 512 427">Тази дейност не включва:</p> <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="284 465 911 613">а) полети, извършвани единствено за транспортиране по официален повод на управляващ монарх и най-близките му роднини, на държавни ръководители, правителствени ръководители и министри на държави, които не са държави-членки, когато това е подкрепено от съответното указание за характера на полета в летателния план; <li data-bbox="284 651 911 703">б) военни полети, извършвани от военни въздухоплавателни средства, и полети на митническите и полицейските служби; <li data-bbox="284 741 911 837">в) полети, свързани с издирвателни и спасителни операции, полети с противопожарна цел, хуманитарни полети и полети за оказване на спешна медицинска помощ, които са разрешени от съответния компетентен орган; <li data-bbox="284 875 911 949">г) всички полети, извършвани изключително по правилата за визуални полети, както са определени в приложение 2 към Чикагската конвенция; <li data-bbox="284 987 911 1061">д) полети, завършващи на летището, от което е излетяло въздухоплавателното средство, и по време на които не са извършвани междинни кацания; <li data-bbox="284 1099 911 1247">е) тренировъчни полети, проведени изключително с цел получаване на свидетелство или на клас, когато става въпрос за летателен екипаж, когато това е подкрепено от съответната забележка в летателния план, при условие че полетът не служи за превоз на пътници и/или товари или за позициониране или превоз на въздухоплавателното средство; <li data-bbox="284 1285 911 1382">ж) полети, извършвани изключително с цел провеждане на научни изследвания или проверка, изпитване или издаване на свидетелство за въздухоплавателното средство или оборудване, независимо дали е предназначено за летене или за наземна работа; <li data-bbox="284 1420 911 1471">з) полети, извършвани от въздухоплавателни средства с удостоверение максимално тегло при излитане, по-малко от 5 700 kg; <li data-bbox="284 1509 911 1650">и) полети, извършвани в рамките на задължения за предоставяне на обществени услуги, наложени в съответствие с Регламент (ЕИО) № 2408/92, по маршрути в най-отдалечените региони, определени в член 299, параграф 2 от Договора, или по маршрути, при които предложеният капацитет не надвишава 30 000 места на година; и <li data-bbox="284 1688 911 1906">й) полети, които, с изключение на посочените в настоящата буква, биха попаднали в тази дейност и които се извършват от оператори на търговски транспортни полети, които извършват или: <ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="331 1800 911 1852">— по-малко от 243 полета за период от три последователни четиримесечия, или <li data-bbox="331 1890 911 1906">— полети с общи годишни емисии под 10 000 тона на година. <p data-bbox="331 1944 911 2074">Полетите, извършвани единствено за превозване по официален повод на управляващ монарх и най-близките му роднини, на държавни ръководители, правителствени ръководители и министри на държави-членки, не могат да бъдат изключени по настоящата буква.“</p>	<p data-bbox="922 259 1114 282">Въглероден диоксид</p>

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Към Директива 2003/87/ЕО се добавят следните приложения Па и Пб:

„ПРИЛОЖЕНИЕ Па

Увеличения на количеството квоти, които се отдават на търг от държавите-членки в съответствие с член 10, параграф 2, буква а), с оглед гарантиране на солидарност и растеж в Общността и с цел намаляване на емисиите и адаптиране към последиците от изменението на климата.

	Дял на държавата-членка
Белгия	10 %
България	53 %
Чешка република	31 %
Естония	42 %
Гърция	17 %
Испания	13 %
Италия	2 %
Кипър	20 %
Латвия	56 %
Литва	46 %
Люксембург	10 %
Унгария	28 %
Малта	23 %
Полша	39 %
Португалия	16 %
Румъния	53 %
Словения	20 %
Словакия	41 %
Швеция	10 %

ПРИЛОЖЕНИЕ Пб

РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ НА КВОТИТЕ, КОИТО СЕ ОТДАВАТ НА ТЪРГ ОТ ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 10, ПАРАГРАФ 2, БУКВА в), ОТРАЗЯВАЩО ПРЕДСРОЧНИТЕ УСИЛИЯ НА НЯКОИ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ ЗА ПОСТИГАНЕ НА 20-ПРОЦЕНТНО НАМАЛЕНИЕ НА ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ

Държава-членка	Разпределение на количеството от 2 % спрямо базата от Киото в проценти
България	15 %
Чешка република	4 %
Естония	6 %
Унгария	5 %
Латвия	4 %
Литва	7 %
Полша	27 %
Румъния	29 %
Словакия	3 %“

ДИРЕКТИВА 2009/30/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 април 2009 година

за изменение на Директива 98/70/ЕО по отношение на спецификацията на бензина, дизеловото гориво и газьола и за въвеждане на механизъм за наблюдение и намаляване на нивата на емисиите на парникови газове и за изменение на Директива 1999/32/ЕО на Съвета по отношение на спецификацията на горивото, използвано от плавателни съдове по вътрешните водни пътища, и за отмяна на Директива 93/12/ЕО

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 95 от него и член 175 параграф 1 от него във връзка с член 1, параграф 5 и член 2 от настоящата директива,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Директива 98/70/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13 октомври 1998 г. относно качеството на бензиновите и дизелови горива ⁽³⁾ по здравни и екологични съображения въвежда минимални спецификации за бензиновите и дизеловите горива, предназначени за пътни и извънпътни транспортни приложения.
- (2) Една от целите, посочена в Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда, установена с Решение № 1600/2002/ЕО ⁽⁴⁾ от 22 юли 2002 г., е да се постигнат равнища на качество на въздуха, които да нямат значително вредно въздействие или рискове за човешкото здраве и околната среда. В своето изявление към Директива 2008/50/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2008 г. относно качеството на атмосферния въздух и за по-чист въздух за Европа ⁽⁵⁾ Комисията призна нуждата от намаляване на емисиите на вредни замърсители на въздуха, за да се постигне значителен прогрес към постигането на целите на Шестата програма за действие на Общността в областта на околната среда, и предвижда по-специално нови законодателни предложения за допълнително намаляване на разрешените от държавите-членки, на национално равнище, емисии на основни замърсители и на емисиите, свързани с презареждането на бензинови автомобили на бензиностанции, както и за справяне с проблема относно съдържанието на сяра в горивата, включително корабните горива.

⁽¹⁾ ОВ С 44, 16.2.2008 г., стр. 53.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 17 декември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 6 април 2009 г..

⁽³⁾ ОВ L 350, 28.12.1998 г., стр. 58.

⁽⁴⁾ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 152, 11.6.2008 г., стр. 43.

- (3) Общността поема ангажимент по протокола от Киото за целеви нива на емисиите на парникови газове за периода 2008—2012 г. Освен това Общността поема ангажимент за намаляване с 30 % на емисиите на парникови газове до 2020 г. в контекста на глобално споразумение и едностранно с 20 %. Всички сектори следва да допринесат за тези цели.

- (4) Един от аспектите на емисиите на парникови газове от транспорта е разгледан от политиката на Общността за CO₂ и автомобилите. Употребата на горива за транспорт има значителен принос към общите емисии на парникови газове в Общността. Наблюдението и намаляването на емисиите на парникови газове от жизнения цикъл на горивата може да помогне на Общността да постигне своите цели за намаляване на парниковите газове чрез декарбонизация на горивата за транспорт.

- (5) Общността прие регламенти за ограничаване на емисиите на замърсители от леки/лекотоварни и тежкотоварни пътни превозни средства. Спецификацията на горивата е един от факторите, които влияят върху възможността тези пределни нива на емисии могат да бъдат постигнати по-лесно.

- (6) Дерогации от максималното за летния период налягане на парите следва да бъдат ограничени до онези държави-членки с ниски летни температури. Целесъобразно е следователно да се уточни в кои държави-членки следва да бъде позволена дерогация. По принцип това са държавите-членки, в които средните температури за по-голямата част от тяхната територия са под 12° С най-малко през два от трите месеца юни, юли и август.

- (7) Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 16 декември 1997 г. относно сближаване на законодателството на държавите-членки във връзка с мерките за ограничаване на емисиите на газообразни и прахообразни замърсители от двигатели с вътрешно горене, инсталирани в извънпътна подвижна техника ⁽⁶⁾, определя пределни нива на емисиите за двигатели, използвани в извънпътна подвижна техника. За експлоатацията на тази техника е необходимо да се предостави гориво, което позволява нормалната работа на двигателите.

- (8) Изгарянето на горива за пътен транспорт е причина за около 20 % от емисиите на парникови газове в Общността. Един от подходите за намаляване на тези емисии е намаляване на емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл на тези горива. Това може да бъде постигнато по няколко начина. Предвид желанието на Общността

⁽⁶⁾ ОВ L 59, 27.2.1998 г., стр. 1.

за по-нататъшно намаляване на емисиите на парникови газове и значителният дял, който имат емисиите от пътен транспорт към тези емисии, е целесъобразно да се установи механизъм, по който доставчиците на горива да трябва да докладват за емисиите на парникови газове от жизнения цикъл на горивата, които те доставят, и те да намаляват считано от 2011 г. Методологията за изчисляване на емисиите на парникови газове от жизнения цикъл на биогоривата следва да бъде идентична с методологията за изчисляване на въздействието на емисиите на парникови газове, установена съгласно Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници ⁽¹⁾.

- (9) Доставчиците следва до 31 декември 2020 г. постепенно да намалят емисиите на парникови газове с до 10 % от жизнения цикъл на единица енергия от доставените горива и енергия. Това намаление следва да бъде най-малко 6 % до 31 декември 2020 г. в сравнение със средното за ЕС равнище на емисиите на парникови газове от жизнения цикъл на единица енергия от ископаеми горива през 2010 г., получена чрез използването на биогорива, алтернативни горива и намаляването на изгарянето и вентилирането в местата за производство. При условие за преразглеждане то следва да включва допълнително намаление от 2 %, постигнато чрез използването на съобразени с околната среда технологии за улавяне и съхранение на въглерод, електрически автомобили и допълнително намаление от 2 %, получени от покупката на кредити по Механизма за чисто развитие към протокола от Киото. Тези допълнителни намаления не следва да бъдат задължителни за държави-членки или доставчици на горива при влизането в сила на настоящата директива. Незадължителният им характер следва да бъде предмет на преразглеждането.
- (10) Производството на биогорива следва да бъде устойчиво. Поради това биогоривата, които се използват за изпълнение на целите за намаление на парниковите газове, които цели са установени в настоящата директива, следва задължително да отговарят на критерии за устойчивост. За да се гарантира последователен подход между политиките в областта на енергията и околната среда и за да се избегнат допълнителни разходи за предприятията, както и несъответствия в екологичните норми поради прилагане на непоследователен подход, от съществено значение е да се зададат същите критерии за устойчивост на използването на биогоривата за целите на настоящата директива, от една страна, и за целите на Директива 2009/28/ЕО, от друга страна. Поради същите причини в този контекст следва се избягва двойното докладване. Освен това Комисията и компетентните национални органи следва да координират своите дейности в рамките на комитет, който отговаря конкретно за аспектите на устойчивостта.
- (11) Нарастващото търсене в световен мащаб на биогорива, както и предвидените в настоящата директива стимули за

тяхното използване, не следва да имат като ефект насърчаването на разрушаването на райони с биоразнообразие. Тези изчерпаеми ресурси, признати в различни международни правни актове като ценни за цялото човечество, следва да бъдат запазени. Наред с това потребителите в Общността биха считали за морално неприемливо използването от тяхна страна на повече биогорива да води до разрушаване на райони с биоразнообразие. Поради тези причини е необходимо да се установят критерии за устойчивост, които да гарантират, че биогоривата може да бъдат обект на стимули, само когато може да се гарантира, че суровините за тях не произхождат от райони с биоразнообразие или в случаите на райони, които са определени за опазване на природата или за опазване на редки, под заплаха или застрашени екосистеми или видове — че производството на суровините не променя предназначението на районите, за което съответният компетентен орган представя доказателство. Критериите за устойчивост следва да се считат гората за район с биоразнообразие, когато е девствена гора (съгласно определението, използвано от Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО) в нейната оценка на световните горски ресурси, която държавите в целия свят използват за да отчетат площите с девствени гори, или когато е защитена с национални закони за опазване на природата. Това определение следва да включва и райони, в които се събират недървесни горски продукти, при условие че човешкото въздействие е слабо. Другите видове гори съгласно определението на Организацията на ООН за прехрана и земеделие (ФАО), като променени естествени гори, полуестествени гори и насаждения, не следва да се смятат за девствени гори. Освен това, като се има предвид високата степен на биоразнообразие на някои затревени райони в умерения и тропичния пояс, включително саваните, степите, полупустинните райони и прериите, биогоривата, произведени от суровини с произход от такива земи, следва да не могат да се ползват от предвидените в настоящата директива стимули. Комисията следва да установи подходящи критерии и географски обхват за определянето на затревените райони с висока степен на биоразнообразие съгласно наличните най-подходящи научни данни и приложимите международни стандарти.

- (12) При изчисляване въздействието на парниковите газове, свързани с промяната на предназначението на земите, икономическите оператори следва да могат да ползват действителни стойности за въглеродните запаси, свързани с използването на въпросните земи, и за използването на земите след промяната на предназначението им. Те следва също така да могат да ползват стандартни стойности. Разработката на междууправителствената експертна група по изменение на климата е подходящата основа за такива стандартни стойности. Тази разработка понастоящем не е изразена под такава форма, че да бъде непосредствено приложима от икономическите оператори. Следователно Комисията следва да предостави насоки за съставянето на въпросната документация, която да послужи за основа при изчисляването на промените във въглеродните запаси за целите на настоящата директива, включително такива промени по отношение на горските райони с покритие на короните между 10 и 30 %, саваните, полупустинните области и прериите.

⁽¹⁾ Вж стр. 16 от настоящия брой на Официален вестник.

- (13) Целесъобразно е Комисията да разработи методологии за оценка влиянието върху емисиите на парникови газове на дренажа на торфищата.
- (14) Предназначението на земя не следва да се променя за производство на биогорива, при която отделянето на въглерод при промяната на предназначението не би могло да бъде компенсирано за разумен период от време предвид неотложната необходимост от противодействие на изменението на климата с намаляване на емисиите на парникови газове, постигнато от производството на биогорива. Това би предотвратило ненужно натоварване на икономическите оператори с трудоемки проучвания, както и промяната на предназначението на земи с високи въглеродни запаси, които биха се оказали неподходящи за производството на суровини за биогорива. Описът на въглеродните запаси в почвите в целия свят показва, че в тази категория следва да се включат влажните и трайно залесените зони, с покритие на короните над 30 %. Горските райони с покритие на короните между 10 и 30 % също следва да се включат, освен ако има доказателство, че техните въглеродни запаси са достатъчно ниски, за да оправдаят промяната на предназначението в съответствие с правилата, уредени в настоящата директива. По отношение на влажните зони следва да се вземе предвид определението, предвидено в Конвенцията за влажните зони с международно значение, и по-специално като местообитание на водолюбиви птици, приета на 2 февруари 1971 г. в Рамсар.
- (15) Стимулите, предвидени в настоящата директива, ще насърчат увеличаването на производството на биогорива в целия свят. Когато биогоривата са произведени от суровини с произход в Общността, те следва също да отговарят на общностните екологични изисквания към селското стопанство, включително на изискванията за опазване качеството на подпочвените и повърхностните води, както и на социалните изисквания. Съществуват обаче опасения, че при производството на биогорива в определени трети държави не се спазват минималните екологични или социални изисквания. За да се стимулира устойчивото производство на биогорива в целия свят е подходящо да се насърчава сключването на многостранни и двустранни споразумения, както и установяването на доброволни международни или национални схеми, които да включват основните екологични и социални аспекти. При липса на такива споразумения или схеми държавите-членки следва да изискват от икономическите оператори да представят отчети по тези въпроси.
- (16) Критериите за устойчивост ще бъдат ефективни, само ако доведат до промяна в поведението на участниците на пазара. Тези промени ще настъпят, само ако отговарящите на критериите биогорива получават ценова премия в сравнение с тези, които не отговарят на критериите. Съгласно метода на масовия баланс за проверка на съответствието съществува физическа зависимост между производството на биогорива, отговарящи на критериите за устойчивост, и потреблението на биогорива в Общността, което създава подходящ баланс между предлагането и търсенето и осигурява по-голяма ценова премия в сравнение със системите, в които няма такава зависимост. Следователно, за да се гарантира, че биогоривата, отговарящи на критериите за устойчивост, могат да се продават на по-висока цена, следва да се използва методът на масовия баланс с оглед проверка на съответствието. Това би поддържало целостта на системата, като едновременно се избягва налагането на прекомерно натоварване на промишлеността. Въпреки това следва да се разгледат и други методи за проверка.
- (17) При необходимост Комисията следва надлежно да отчете Доклада на хилядолетието за оценка на екосистемите, в който се съдържат полезни сведения за запазването поне на тези райони, които в критични ситуации изпълняват основни функции по запазване на екосистеми, като например запазване на речни басейни и защита срещу ерозията.
- (18) При изчисляване на емисиите на парникови газове следва да бъдат отчитани страничните продукти от производството и използването на горива. Методът на заместването е подходящ за целите на анализ на политиката в тази област, но не е подходящ за регулаторна дейност по отношение на отделни икономически оператори или отделни партии горива за транспортни цели. В тези случаи най-подходящ за използване е методът на разпределение на енергията, защото е лесно приложим, предсказуем във времето, свежда до минимум контрапродуктивните стимули и дава резултати, като цяло сравними с резултатите, получавани по метода на заместването. За целите на анализа на политиката Комисията следва да включи в доклада си и резултати, получени при използване на метода на заместването.
- (19) За да се избегне прекомерна административна тежест, следва да се изготви списък от приети стойности за най-често срещаните цикли на производство на биогорива и този списък следва да се актуализира и разширява при наличието на допълнителни надеждни данни. Икономическите оператори следва винаги да може да претендират ниво на намаление на емисиите на парникови газове по отношение на биогоривата, установено по този списък. Когато приетата стойност на намалението на емисиите на парникови газове за даден производствен цикъл е по-ниска от изискваното минимално ниво, от производителите, желаещи да докажат, че спазват това минимално ниво, следва да се изисква да покажат, че действителните емисии при техния производствен процес са по-ниски от допуснатите за изчисляване на приетите стойности.
- (20) Необходимо е данните за изчисление на тези приети стойности да се получават от независими научни експертни източници и да се актуализират в съответствие с напредъка на работата на тези източници. Комисията следва да насърчава тези източници в работата си по тяхното актуализиране да разгледат също и емисиите при отглеждането на култури; последиците от регионалните и климатични условия; последиците от отглеждането на култури чрез използване на методи на устойчиво и екологично чисто селскостопанско производство; както и научния принос на производителите от трети държави и в рамките на Общността и гражданското общество.

- (21) За да се избегне насърчаването на отглеждане на суровинни култури за биогорива на места, където това би предизвикало големи емисии на парникови газове, използването на приетите стойности за отглеждане на селскостопански култури следва да бъде ограничено само за региони, където такъв ефект може да бъде изключен с висока степен на надеждност. За да се избегне прекомерна административна тежест обаче, подходящо е държавите-членки да установят национални или регионални средни стойности за емисии при отглеждането на култури, включително при използването на торове.
- (22) Търсенето на селскостопански стоки се увеличава в световен план. Част от отговора на това растящо търсене ще бъде увеличаването на площта на селскостопанските земи. Възстановяването на земи, които са тежко деградирани или силно замърсени и поради това в сегашното си състояние не могат да се използват за селскостопански цели, е начин да се увеличат площите за отглеждане. Схемата за устойчивост следва да насърчава използването на възстановени деградирани земи, тъй като насърчаването на биогоривата ще допринесе за увеличаване на търсенето на селскостопански стоки. Дори и самите биогорива да са произведени от суровини от вече обработваема земя, нетното увеличение на търсенето на култури, причинено от поощряването на биогоривата, би могло да доведе до нетно увеличение на добивната площ. Това може да засегне земи с високи въглеродни запаси, а това би имало за резултат вредно отделяне на въглерод. С цел да се смекчи този риск, е подходящо да се въведат придружаващи мерки за насърчаване повишаването на степента на продуктивност при засети земи, използването на деградирала земя и приемането на изисквания за устойчивост, сравними с тези, установени в настоящата директива за потребление на биогорива в Общността и в други страни, потребяващи биогорива. Комисията следва да разработи конкретна методология за минимизиране на емисиите на парникови газове, причинени от непреките въздействия, свързани с промените в земеползването. За целта Комисията следва да анализира, въз основа на най-добрите налични научни доказателства, и по-специално включването на фактор за непреките промени в земеползването при изчисляването на емисиите на парникови газове и нуждата за насърчаване на устойчивите биогорива, които минимизират влиянието на промените в земеползването и подобряват устойчивостта на биогоривата по отношение на непреките промени в земеползването. При разработването на тази методология Комисията следва да разгледа наред с другото потенциалните непреки промени в земеползването, които се дължат на биогоривата, произведени от нехранителни целулозни материали и от лигноцелулозни материали.
- (23) Тъй като мерките, предвидени в членове 76 — 7д от Директива 98/70/ЕО, допринасят също така за функционирането на вътрешния пазар чрез хармонизиране на критериите за устойчивост за биогоривата във връзка с отчитане на целите на същата директива и улесняване по този начин, съгласно член 76, параграф 8 от същата директива, на търговията между държавите-членки с биогорива, които изпълняват тези условия, тези мерки се основават на член 95 от Договора.
- (24) Непрекъснатият технически напредък в автомобилната технология и тази на горивата, в комбинация с непрекъснатия стремеж да се гарантира, че нивото на екологична и здравна защита се оптимизира, налага периодично преразглеждане на спецификациите за горивата на базата на допълнителни проучвания и анализи за въздействието на компоненти като добавките и биогоривата върху емисиите на замърсители. По тази причина следва да се докладва редовно относно възможността за спомагане за обезвъглеродяване (декарбонизация) на транспортните горива.
- (25) Използването на почистващи препарати може да допринесе за поддържане на двигателите в чисто състояние и по този начин за намаляване на емисиите на замърсители. Понастоящем не съществува задоволителен начин за изпитване на почистващите свойства на проби от горива. Поради това отговорността за информиране на клиентите за ползите от почистващите препарати и тяхната употреба е на доставчиците на горива и превозни средства. Въпреки това Комисията следва да разгледа дали по-нататъшно развитие би довело до по-ефективен подход за оптимизиране на употребата и ползите от почистващи препарати.
- (26) Разпоредбите за смесването на етанол с бензина следва да бъдат преразгледани на основата на опита, придобит при прилагането на Директива 98/70/ЕО. Преразглеждането следва да има за предмет по специално разпоредбите относно пределните стойности за налягането на парите и възможните алтернативи за гарантиране на това, че смесите с етанол няма да превишават приемливите пределни стойности за налягането на парите.
- (27) Добавянето на етанол в бензина увеличава налягането на парите на полученото гориво. Освен това налягането на парите на бензиновите смеси следва да се контролира с цел ограничаване емисиите на атмосферни замърсители.
- (28) Добавянето на етанол в бензина води до нелинейно изменение на налягането на парите на получената горивна смес. Подходящо е да се предвиди възможността за дерогация от пределните стойности за налягането на парите през лятото за такива смеси, след съответна оценка от страна на Комисията. Дерогацията следва да бъде под условие за спазването на законодателството на Общността относно качеството на въздуха и замърсяването на въздуха. Такава дерогация следва да съответства на действителното увеличение на налягането на парите, възникващо като резултат от добавяне на определено процентно съдържание на етанол в бензина.
- (29) С цел да се поощри употребата на нисковъглеродни горива при съобразяване с целевите нива на замърсяване на въздуха, по възможност нефтепреработвателите следва да осигурят наличност на нужните количества бензин с ниско налягане на парите. Тъй като в момента случаят не е такъв, пределно допустимото налягане за етаноловите смеси следва да се увеличи при определени условия, с цел да се позволи развитие на пазара на биогорива.

- (30) Някои по-стари превозни средства не са предвидени да използват бензин с високо съдържание на биогориво. Тези превозни средства може да се придвижват от една държава-членка в друга. Поради това е подходящо да се гарантира постоянното снабдяване с бензин, подходящ за тези по-стари превозни средства, за определен преходен период. Държавите-членки в консултация със заинтересованите страни следва да гарантират подходящо географско покритие на снабдяването, отразяващо търсенето на такъв бензин. Маркирането на бензина, например като Е5 или Е10, следва да бъде съвместимо със съответния стандарт, установен от Европейския комитет по стандартизация (ЕКС).
- (31) Целесъобразно е приложение IV към Директива 98/70/ЕО да се адаптира с цел да се даде възможност за пускането на пазара на дизелови горива с по-високо съдържание на биогорива („В7“) от това, посочено в стандарт EN 590:2004 („В5“). Този стандарт следва да бъде съответно адаптиран и следва да установява пределни стойности за техническите параметри, които не са включени в същото приложение, като например устойчивостта на окисляване, пламната температура, въглеродният остатък, съдържанието на пепел, съдържанието на вода, общо замърсяване, корозията на медна пластина, мазилната способност, вискозитетът, температурата на помътняване, граничната температура на филтруемост през студен филтър, съдържанието на фосфор, варирането на киселинното число, замърсяването на диюзите и прибавянето на добавката за стабилизиране.
- (32) За да се улесни ефективната продажба на биогорива, ЕКС се насърчава да продължава бързо да разработва стандарт, позволяващ смесването на по-големи количества биогорива като компоненти в дизеловите горива и по-специално да разработи стандарт за „В10“.
- (33) Поради технически причини е необходимо поставянето на пределна стойност за съдържанието на метилови естери на мастни киселини (МЕМК) в дизеловото гориво. Такава пределна стойност обаче не е необходима за други компоненти на биогоривата, като например чистите подобни на дизел въглеводороди, произведени от биомаса чрез реакцията на Fischer-Tropsch или хидрогенирано растително масло.
- (34) Държавите-членки и Комисията следва да предприемат подходящи стъпки за улесняване пускането на пазара на газьол, съдържащ 10 ppm сяра, по-рано от 1 януари 2011 г.
- (35) Използването на специфични метални добавки и по-конкретно използването на метилциклопентадиенил манган трикарбонил (ММТ) би могло да увеличи риска от увреждане на човешкото здраве и може да предизвика повреда на двигателите на превозните средства, както и оборудването за контрол на емисиите. Много производители на превозни средства съветват да не се използва гориво, съдържащо метални добавки, и че използването на такова гориво може да доведе до изгубване на правата по гаранцията. Поради това е подходящо непрекъснато да се преразглеждат въздействията от използването на металната добавка ММТ в горивата, в консултация с всички съответно заинтересовани страни. До следващия преглед е необходимо да се предприемат стъпки за ограничаване на тежестта на всякакви повреди, които биха могли да бъдат причинени. Поради това е целесъобразно да се определи пределна стойност за употребата на ММТ в горивата, въз основа на наличните в момента научни познания. Тази пределна стойност следва да бъде преразгледана с цел повишаването ѝ,
- единствено ако може да се докаже, че по-висока дозировка не предизвиква вредно въздействие. За да могат потребителите да избегнат несъзнателното изгубване на правата по гаранциите на автомобилите си, необходимо е да се постави изискване за етикетиране на всички горива, които съдържат метални добавки.
- (36) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽¹⁾ държавите-членки се насърчават да съставят за себе си и в интерес на Общността свои собствени таблици, които да показват, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за транспониране, и да оповестяват публично тези таблици.
- (37) Мерките, необходими за прилагането на Директива 98/70/ЕО, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (38) По-специално, на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия да приема мерки по прилагане относно механизма за наблюдение и намаляване на емисиите на парникови газове, да коригира методологичните принципи и стойности, необходими за оценка дали критериите за устойчивост са изпълнени по отношение на биогоривата, да установи критерии и географски граници за високо биологично разнообразни тревни площи, да преразглежда праговете за съдържание на ММТ в горивата, да адаптира към техническия и научен прогрес методологията за изчисляване на емисиите на парникови газове за целия жизнен цикъл, разрешените методи за анализ, отнасящи се до спецификациите на горивата, и допустимото превишение на налягането на парите, разрешено за бензин, съдържащ биотетанол. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез адаптиране на методологичните принципи и стойности, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (39) Директива 98/70/ЕО предвижда няколко спецификации за горива, някои от които са вече излишни. В допълнение, тя съдържа няколко дерогации, които са изтекли. Ето защо, от съображения за яснота, е целесъобразно тези разпоредби да бъдат заличени.
- (40) Директива 1999/32/ЕО на Съвета от 26 април 1999 г. относно намаляване съдържанието на сяра в някои течни горива ⁽³⁾ определя някои аспекти на употребата на горива от транспорта по вътрешните водни пътища. Разграничението между тази директива и директива 98/70/ЕО се нуждае от разяснение. И двете директиви определят пределно допустими стойности за съдържанието на сяра в газьола, използван от плавателни съдове по вътрешните водни пътища. Ето защо, за целите на яснотата и правната сигурност е уместно тези директиви да бъдат коригирани, така че само един акт да определя пределно допустимите стойности.

(1) ОВ С 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

(2) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

(3) ОВ L 121, 11.5.1999 г., стр. 13.

- (41) Съществуват разработени нови, по-чисти технологии за двигатели на съдове, плаващи по вътрешните водни пътища. Тези двигатели могат да бъдат задвижвани само с гориво с много ниско съдържание на сяра. Съдържанието на сяра в горивата за съдове, плаващи по вътрешните водни пътища, следва да се намали възможно най-скоро.
- (42) Поради това Директива 98/70/ЕО и Директива 1999/32/ЕО следва да бъдат съответно изменени.
- (43) Директива 93/12/ЕИО от 23 март 1993 г. относно съдържанието на сяра в някои течни горива ⁽¹⁾ беше значително изменена с течение на времето и в резултат на това вече не съдържа съществени елементи. Поради това тя следва да бъде отменена.
- (44) Тъй като целите на настоящата директива, а именно осигуряване на единен пазар на горива за пътният транспорт и извънпътната подвижна техника и осигуряването на спазването на минималните нива за защита на околната среда от употребата на тези горива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите членки и следователно могат да бъдат по-добре постигнати на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимостта за постигане на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА

Член 1

Изменения на Директива 98/70/ЕО

Директива 98/70/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 1 се заменя със следния текст:

„Член 1

Приложно поле

Настоящата директива определя, по отношение на пътни транспортни средства и извънпътна подвижна техника (включително плавателните средства, плаващи по вътрешните водни пътища, когато не плават в морски води), селскостопански и горски трактори, както и плавателните съдове с развлекателна цел, когато не плават в морски води:

- а) техническите спецификации по здравни и съобразени с околната среда съображения за горивата, които да се използват в превозни средства с двигатели с принудително запалване и компресионно запалване, като взема предвид техническите изисквания на тези двигатели; както и
- б) целта за намаляване на емисиите от парникови газове от целия жизнен цикъл.“;

⁽¹⁾ ОВ L 74, 27.3.1993 г., стр. 81.

2. Член 2 се изменя, както следва:

- а) В първия параграф:

- i) точка 3 се заменя със следния текст:

„3. „газови масла, предназначени за използване в двигателите на извънпътна подвижна техника (включително плавателните средства, плаващи по вътрешните водни пътища), селскостопански и горски трактори, както и плавателни съдове с развлекателна цел“ означава всяка течност, която е добита от нефт и попада в CN кодове 2710 19 41 и 2710 19 45 (*), предназначени за използване в двигатели с компресионно запалване, посочени в директиви 94/25/ЕО (**), 97/68/ЕО (***) и 2000/25/ЕО (****) на Европейския парламент и на Съвета;

(*) Номерацията на тези CN кодове, както са определени в Общата митническа тарифа (ОБ L 256, 7.6.1987 г., стр. 1).

(**) ОВ L 164, 30.6.1994 г., стр. 15.

(***) ОВ L 59, 27.2.1998 г., стр. 1.

(****) ОВ L 173, 12.7.2000 г., стр. 1.“;

- ii) добавят се следните точки:

„5. „Държави-членки с ниски летни температури“ са Дания, Естония, Финландия, Ирландия, Латвия, Литва, Швеция и Обединеното Кралство;

6. „емисии на парникови газове от целия жизнен цикъл“ означава всички нетни емисии на CO₂, CH₄ и N₂O, които могат да бъдат причислени към това гориво (включително всички негови примеси) или произведената енергия. Това включва всички съответни етапи от извличането или култивирането, включително промени на земеползването, транспорт и разпространение, преработка и горене, независимо на кой стадий се отделят емисиите;

7. „емисии на парникови газове на единица енергия“ означава общият обем еквивалентни на CO₂ емисии на парникови газове, свързани с дадено гориво или произведената енергия, разделен на общото енергийно съдържание на горивото или произведената енергия (изразено под формата на неговата ниска отоплителна стойност);

8. „доставчик“ означава образуване, което отговаря за преминаването на горивото или енергията през акцизен склад или, ако не се дължи акциз, всяко друго съответно образуване, определено от държава-членка;

9. определението за „биогорива“ отговаря на определението в Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване на използването на енергия от възобновяеми източници (*).

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 16“;

- б) Вторият параграф се заличава;

3. Член 3 се изменя, както следва:

а) Параграфи 2—6 се заменят със следния текст:

„2. Държавите-членки гарантират, че на тяхната територия бензин може да се пуска на пазара, само ако отговаря на екологичните спецификации, установени в приложение I.

Въпреки това държавите-членки могат да предвидят за най-отдалечените региони специални разпоредби за въвеждане на бензин с максимално съдържание на сяра 10 мг/кг. Държавите-членки, които се възползват от настоящата разпоредба, информират съответно Комисията.

3. Държавите-членки изискват от доставчиците да гарантират до 2013 г. на пазара да се пуска бензин с максимално съдържание на кислород от 2,7 % и с максимално съдържание на етанол от 5 % и могат да изискват този бензин да се пуска на пазара за по-дълъг период, ако считат за необходимо. Те гарантират, че на потребителите се предоставя необходимата информация относно съдържанието на биогориво в бензина и по-конкретно относно правилната употреба на различните бензинови смеси.

4. Държавите-членки с ниски летни температури, могат, при спазване на разпоредбите на параграф 5, да разрешат пускането на пазара на бензин с максимално налягане на парите 70 kPa през летния период.

Държавите-членки в които не се прилага посочената в първа алинея дерогация, могат при спазване на разпоредбите на параграф 5, да разрешат пускането на пазара на бензин със съдържание на етанол с максимално налягане на парите 60 kPa през летния период, както и допустимото изключение за превишение на налягането на парите, посочено в приложение III, при условие че използваният етанол е биогориво.

5. Когато държавите-членки желаят да приложат една от дерогациите, предвидени в параграф 4, те уведомяват Комисията и предоставят цялата необходима информация. Комисията извършва оценка на желателността и срока на дерогацията, като взема предвид:

- а) избягването на социално-икономическите проблеми в резултат от по-високото налягане на парите, включително нуждата от временни технически адаптации; както и
- б) последиците от по-високото налягане на парите за околната среда или здравето и по-конкретно въздействието върху спазването на законодателството на Общността относно качеството на въздуха, както в засегнатите държави-членки, така и в други държави-членки.

Ако оценката на Комисията покаже, че дерогацията ще доведе до неспазване на законодателството на Общността относно качеството или замърсяването на въздуха, включително съответните пределни стойности и таваните

на емисиите, искането се отхвърля. Комисията също така следва да вземе предвид съответните целеви стойности.

В случай че Комисията не повдигне възражения в шестмесечен срок от получаването на цялата необходима информация, съответната държава-членка може да приложи дерогацията, за която е отправила искане.

6. Въпреки параграф 1, държавите-членки може да продължат да разрешават продажбата на малки количества оловен бензин със съдържание на олово не по-голямо от 0,15 g/l, в размер на не повече от 0,03 % от общите продажби, за да бъдат използвани от стари превозни средства със специфични характеристики и да бъдат разпространявани чрез групи със специални интереси.“;

б) Параграф 7 се заличава.;

4. Член 4 се заменя със следния текст:

„Член 4

Дизелово гориво

1. Държавите-членки гарантират, че на тяхната територия може да се пуска дизелово гориво на пазара, само ако отговаря на спецификациите съгласно приложение II.

Независимо от изискванията по приложение II държавите-членки могат да разрешат пускането на пазара на дизелово гориво със съдържание на метилови естери на мастни киселини (МЕМК) над 7 %.

Държавите-членки гарантират, че на потребителите се предоставя необходимата информация относно съдържанието на биогориво в дизеловото гориво, и по-специално МЕМК.

2. Държавите членки гарантират, че не по-късно от 1 януари 2008 г. газьолът, предназначен за употреба в извънпътна подвижна техника (включително плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища), селскостопански и горски трактори, и плавателни съдове с развлекателна цел, може да бъде пускан на пазара на тяхната територия само ако съдържанието на сяра в него не надвишава 1 000 mg/kg. Считано от 1 януари 2011 г., максимално допустимото съдържание на сяра в този газьол е 10 mg/kg. Държавите-членки гарантират, че течните горива, различни от този газьол, могат да се използват в плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища и плавателни съдове с развлекателна цел, само ако съдържанието на сяра в тези течни горива не надвишава максимално допустимото съдържание в този газьол.

Въпреки това, с цел да се отчете лекото замърсяване в хода на снабдителната верига, държавите-членки могат, считано от 1 януари 2011 г., да разрешат газьолът, предназначен за употреба от извънпътна подвижна техника (включително плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища), селскостопански и горски трактори и плавателни съдове с развлекателна цел, да съдържа до 20 mg/kg сяра в момента на окончателно разпределение към крайните потребители. Държавите-членки могат също да разрешат до 31 декември 2011 г. на пазара да продължи да се пуска газьол, който съдържа до 1000 mg/kg сяра, за железопътни превозни средства и селскостопански и горски трактори, при условие че могат да гарантират, че нормалното функциониране на системите за контрол на емисиите няма да бъде нарушено.

3. Държавите-членки могат да предвидят за най-отдалечените региони специална разпоредба за въвеждане на дизелови горива и газьол с максимално съдържание на сяра 10 mg/kg. Държавите-членки, които се ползват от настоящата разпоредба, информират съответно Комисията.

4. За държавите-членки със сурови зимни условия максималната точка за дестилация от 65 % при 250 °C за дизелови горива и газьол може да бъде заменена с максимална точка на дестилация от 10 % (об/об) при 180 °C.“

5. Създава се следният член:

„Член 7а

Намаляване на емисиите на парникови газове

1. Държавите-членки определят доставчика или доставчиците, които да отговарят за наблюдението и отчитането на емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл на горивата на единица енергия за доставените горива и енергия. Що се отнася до доставчиците на електроенергия за употреба в пътни превозни средства, държавите-членки гарантират, че тези доставчици могат да решат да допринесат за задължението за намаляване, установено в параграф 2, ако успеят да докажат, че могат адекватно да измерват и да провеждат наблюдение на електроенергията, доставена за употреба в тези превозни средства.

Считано от 1 януари 2011 г., доставчиците отчитат ежегодно пред органа, определен от съответната държава-членка, интензитета на парникови газове на горивата и енергията, доставени в рамките на всяка държава-членка, като предоставят най-малко следната информация:

- а) общия обем на всички доставени горива или енергия, с обозначение за мястото на закупуване и произхода; и
- б) емисиите от парникови газове за целия жизнен цикъл на горивата на единица енергия.

Държавите-членки гарантират, че отчетите подлежат на проверки.

По целесъобразност, Комисията определя насоки за прилагането на разпоредбите на настоящия параграф.

2. Държавите-членки изискват от доставчиците да намалят възможно най-плавно емисиите на парникови газове на единица енергия от целия жизнен цикъл на доставяните горива и енергия с до 10 % до 31 декември 2020 г. спрямо основните стандарти за горивата, посочени в параграф 5, буква б. Това намаляване се състои от:

- а) 6 % до 31 декември 2020 г. За целите на това намаляване, държавите-членки може да изискват от доставчиците да се съобразят със следните междинни цели: 2 % до 31 декември 2014 г. и 4 % до 31 декември 2017 г.;

б) индикативна допълнителна цел от 2 % до 31 декември 2020 г., при спазване на разпоредбите на член 9, параграф 1, буква з), постигнато чрез единия или двата следни метода:

i) доставката на енергия за употреба в различните видове пътни превозни средства, извънпътна подвижна техника (включително плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища), селскостопански или горски трактори или плавателни съдове с развлекателна цел;

ii) използването на технологии (включително улавяне и съхраняване на въглерод), които могат да намалят емисиите от парникови газове за целия жизнен цикъл, на единица енергия, от доставените горива или енергия;

в) индикативна допълнителна цел за намаление в сектора на снабдяване с горива с допълнителни 2 % до 31 декември 2020 г., при спазване на разпоредбите на член 9, параграф 1, буква и), постигнато чрез използването на кредити, закупени чрез механизма за чисто развитие към Протокола от Киото, съгласно условията, посочени в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (*).

3. Емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл на биогоривата се изчисляват в съответствие с член 7г. Емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл на други горива и енергия се изчисляват чрез методология, установена в съответствие с параграф 5 от настоящия член.

4. Държавите-членки гарантират, че група доставчици могат да решат да изпълнят съвместно задълженията за намаляване съгласно параграф 2. В този случай те се считат за единичен доставчик за целите на параграф 2.

5. Мерките, необходими за прилагането на този член, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 4. Подобни мерки включват по-специално:

а) методологията за изчисляване на емисиите на парникови газове за целия жизнен цикъл на горивата, различни от биогоривата и енергията;

б) методологията за определяне преди 1 януари 2011 г. на основните стандарти за горивата въз основа на емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл за единица енергия от изкопаеми горива през 2010 г., за целите на параграф 2;

в) всички необходими правила за прилагането на параграф 4;

г) методологията за изчисляване на приноса на електрическите пътни превозни средства, които съответстват на разпоредбите на член 3, параграф 4 от Директива 2009/28/ЕО.

(*) ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32.“

6. Вмъкват се следните членове:

„Член 7б

Критерии за устойчивост на биогоривата

1. Независимо дали суровините са отгледани на или извън територията на Общността, енергията от биогорива се взема предвид за целите на член 7а, само при условие че отговаря на критериите за устойчивост, установени в параграфи от 2 до 6 от настоящия член.

Независимо от това, биогоривата, произведени от отпадъци и остатъци, различни от остатъците от селското стопанство, аквакултурата, рибното и горското стопанство, трябва да отговарят само на критериите за устойчивост, установени в параграф 2 от настоящия член, за да бъдат взети предвид за целите, посочени в член 7а.

2. Намалението на емисиите на парникови газове в резултат на използване на биогорива, отчетено за целите, посочени в параграф 1, е най-малко 35 %.

Считано от 1 януари 2017 г., намалението на емисиите на парникови газове при използване на биогорива, взети предвид за целите на параграф 1, е най-малко 50 %. От 1 януари 2018 г. това намаление на емисиите на парникови газове е най-малко 60 % за биогоривата, произведени в инсталации, в които производството е започнало на или след 1 януари 2017 г.

Намалението на емисиите на парникови газове в резултат на използването на биогорива се изчислява в съответствие с член 7г, параграф 1.

В случай че биогоривата са произведени от инсталации, които вече са били в експлоатация на 23 януари 2008 г., първата алинея се прилага от 1 април 2013 г.

3. Биогоривата, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, не се произвеждат от суровини, произхождащи от терени с висока стойност на биоразнообразие, а именно от терени с един от следните видове статус през или след януари 2008 г., независимо дали тези терени продължават да имат същия статус:

- а) девствена гора или друга залесена земя, т.е. гора или друга залесена земя с местни видове, където няма ясно видими признаци на човешка дейност и екологичните процеси не са съществено нарушени;
- б) райони, предназначени:
  - и) за целите на защитата на природата със закон или акт на съответния компетентен орган; или

- ii) за защита на редки, под заплаха или застрашени екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от междуправителствени организации или Международния съюз за опазване на природата, при условие че са признати в съответствие с член 7в, параграф 4;

освен ако не бъдат представени доказателства, че производството на тази суровина не противоречи на тези цели за защитата на природата;

- в) затревени райони с висока степен на биоразнообразие, които са:
  - и) естествено затревени, а именно затревени райони, които биха останали такива при липсата на човешка намеса и които запазват естествения състав на видовете и екологичните характеристики и процеси; или
  - ii) изкуствено затревени, а именно затревени райони, които биха престанали да бъдат такива при липсата на човешка намеса и които са богати на видове и не са деградирани, освен ако не се докаже, че добивът на суровини е необходим за запазване на статуса на пасище.

Комисията установява критериите и географските обхвати, по които да се установи кои затревени райони се обхващат от разпоредбите на буква в) на първа алинея. Такава мярка, предназначена да измени несъществуващи елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 4.

4. Биогоривата, които се отчитат за целите, посочени в параграф 1, не са произведени от суровини, произхождащи от терени с високи въглеродни запаси, а именно от терени с един от следните видове статус през януари 2008 г. и вече нямат такъв статус:

- а) мочурища, а именно почви покрити или наситени с вода постоянно или през значителна част от годината;
- б) трайно залесени райони, а именно терени с площ над един хектар, височина на дърветата над пет метра и с покритие от короните над 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място;
- в) терени с площ над един хектар, височина на дърветата над пет метра и с покритие от короните между 10 % и 30 %, или с дървета, които могат да достигнат тези прагове на място, освен ако не бъде предоставено доказателство, че запасите от въглерод на района преди и след промяната на предназначението са такива, че при прилагането на методологията, установена в приложение IV, част В, биха били изпълнени условията, посочени в параграф 2 от настоящия член.

Разпоредбите на настоящия параграф не се прилагат, ако по времето, когато суровината е добита, съответният терен е имал същия статус както през януари 2008 г.

5. Биогорива, отчетени за целите, посочени в параграф 1, не може да се произвеждат от суровини, произхождащи от земя, която е била торфище през януари 2008 г., освен ако не е представено доказателство, че култивирането и добиването на тези суровини не налага дренаж на неотводнената предварително почва.

6. Селскостопанските суровини, отглеждани в Общността и използвани за производството на биогорива, които се отчитат за целите, посочени в член 7а, се добиват в съответствие с изискванията и стандартите, описани под заглавието „Околна среда“ в приложение II, част А и в точка 9 на приложение II към Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани (*) и в съответствие с минимално допустимите изисквания за добри селскостопански и екологични условия, посочени в член 6, параграф 1 от същия регламент.

7. На всеки две години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад по отношение на трети държави, както и за държави-членки, които са значителен източник на биогорива или на суровини за използвани в Общността биогорива, относно взетите на национално равнище мерки за спазване на критериите за устойчивост, установени в параграфи 2 до 5, и мерките за защита на почвите, водата и въздуха. Първият доклад се представя през 2012 г.

На всеки две години Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно въздействието на нараналото търсене на биогорива върху социалната устойчивост в Общността и в трети държави, относно въздействието на политиката на Общността за биогоривата върху наличието на хранителни продукти на достъпни цени, по-специално за жителите на развиващите се страни, както и относно други въпроси с по-широк обхват, свързани с развитието. Докладите се занимават с въпроса за зачитане правата на земеползване. За трети държави, както и за държави-членки, които са значителен източник на суровини за използвани в Общността биогорива, в докладите се посочва дали са ратифицирали и прилагат всяка от следните конвенции на Международната организация на труда:

- Конвенция относно принудителния или задължителния труд (№ 29);
- Конвенция относно свободата на сдружаване и закрилата на правото на синдикално организиране (№ 87);
- Конвенция относно прилагането на принципите на правото на организиране и на колективно договаряне (№ 98);
- Конвенция относно равното заплащане на мъжете и жените работници за труд с еднаква стойност (№ 100);
- Конвенция за премахване на принудителния труд (№ 105);

- Конвенция относно дискриминацията в областта на труда и професиите (№ 111);
- Конвенция относно минималната възраст за приемане на работа (№ 138);
- Конвенция относно забраната и незабавни действия за ликвидирането на най-тежките форми на детския труд (№ 182).

За трети държави, както и за държави-членки, които са значителен източник на суровини за използвани в Общността биогорива, в докладите се посочва дали са ратифицирали и прилагат:

- Протокола от Картахена по биологична безопасност;
- Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата флора и фауна.

Първият доклад се представя през 2012 г. При необходимост Комисията предлага коригиращи мерки, по-специално ако има доказателства, че производството на биогорива оказва значително въздействие върху цените на хранителните продукти.

8. За целите, посочени в параграф 1, държавите-членки не може да откажат да вземат предвид биогорива, получени при спазване на настоящия член, на други основания за устойчивост.

Член 7в

Проверка на съответствието с критериите за устойчивост за биогоривата

1. При отчитане на биогорива за целите, посочени в член 7а, държавите-членки изискват от икономическите оператори да покажат, че са изпълнени посочените в член 7б, параграфи 2—5 критерии за устойчивост. За тази цел, те изискват от икономическите оператори използването на система за масов баланс, която:

- а) позволява партии от суровини или биогорива с различни характеристики по отношение на устойчивостта да бъдат смесени;
- б) изисква информацията за характеристиките по отношение на устойчивостта и обемите на партидите, посочени в буква а), да остават припадени към сместа; и
- в) предвижда сборът на всички партии, извадени от сместа да бъдат описани със същите характеристики по отношение на устойчивостта в същите количества, каквито има сборът на всички партии, постъпили в сместа.

2. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета през 2010 г. и 2012 г. относно действието на описания в параграф 1 метод на проверка чрез масов баланс, както и за възможността за допускане на други методи за проверка по отношение на някои или всички видове суровини или биогорива. В своята оценка, Комисията разглежда тези методи за проверка, при които не е необходимо информацията за характеристиките на устойчиво развитие да остава физически прикрепена към определени партиди или смеси. Оценката отчита нуждата за запазване на целостта и ефикасността на системата за проверка, като в същото време избягва налагането на прекомерна тежест върху промишлеността. Докладът е съпроводен, ако е уместно, от предложения до Европейския парламент и Съвета за използването на други методи за проверка.

3. Държавите-членки предприемат мерки за гарантиране, че икономическите оператори подават надеждна информация, както и да представят при поискване на съответната държава-членка данните, използвани за съставяне на информацията. Също така, държавите-членки изискват от икономическите оператори да организират подходящо независимо одитиране на подадената информация, както и да представят доказателства за неговото провеждане. При одитирането се проверява, че използваните от икономическите оператори системи са точни, надеждни и защитени от измами. Също така, при одитирането трябва да се проверява честотата и методиката на вземане на проби, както и надеждността на данните.

Информацията, посочена в първа алинея, включва по-специално информация относно спазването на критериите за устойчивост, посочени в член 76, параграфи 2—5, подходяща и приложима информация относно мерките за защита на почвите, водата и въздуха, възстановяването на деградиралата земя, избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и подходяща и приложима информация относно мерките, взети за отчитане на въпросите, посочени в член 76, параграф 7, алинея втора.

Комисията, в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 11, параграф 3, определя списък на елементите на подходящата и приложима информация, посочена в първите две алинеи. Тя следи по-специално представянето на тази информация да не представлява прекомерна административна тежест за икономическите оператори като цяло и в частност за дребните селскостопански производители, организациите на производителите и кооперациите.

Задълженията, установени в настоящия параграф, се прилагат независимо дали биогоривата са произведени в Общността, или са внесени.

Държавите-членки представят на Комисията в обобщен вид информацията, посочена в първа алинея. Комисията публикува резюме на тази информация на платформата за осигуряване на прозрачност, посочена в член 24 от Директива 2009/28/ЕО, като запазва поверителния характер на информацията с чувствително търговско съдържание.

4. Общността се стреми да сключва двустранни или многостранни споразумения с трети държави, които съдържат разпоредби относно критериите за устойчивост, съответстващи на разпоредбите в настоящата директива. Когато Общността е сключила споразумения, съдържащи разпоредби относно въпроси, обхванати от критериите за устойчивост, посочени в член 76, параграфи 2—5, Комисията може да вземе решение тези споразумения показват, че биогоривата, произведени от отгледани в тези страни суровини, отговарят на въпросните критерии за устойчивост. При сключването на тези споразумения се отчитат надлежно мерките, предприети за опазването на зони, които изпълняват основни функции по запазване на екосистемите в критични ситуации (като запазване на речни басейни и защита срещу ерозията), за опазването на почвите, водата и въздуха, непреките въздействия, свързани с промените в земеползването, възстановяването на деградиралата земя, избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и информацията относно въпросите, посочени в член 76, параграф 7, втора алинея.

Комисията може да реши, че доброволни национални или международни схеми за въвеждане на стандарти за производството на продукти от биомаса съдържат точни данни за целите на член 76, параграф 2 или демонстрират, че партидите от биогорива съответстват на критериите за устойчивост, посочени в член 76, параграфи 3—5. Комисията може да реши, че тези схеми съдържат точни данни за информацията относно предприетите мерки за опазване на зоните, които осигуряват основни услуги на екосистемите в критични ситуации (като защитата на речни басейни и ерозивния контрол), за опазването на почвите, водата и въздуха, за възстановяване на деградиралата земя, избягването на излишно потребление на вода в зони с недостатъчно количество вода, както и въпросите, посочени в член 76, параграф 7, втора алинея. Комисията може също да признае райони за защита на редки, под заплаха или застрашени екосистеми или видове, признати от международни споразумения или включени в списъци, изготвени от междуправителствени организации или от Международния съюз за опазване на природата, за целите на член 76, параграф 3, буква б), подточка ii).

Комисията може да реши, че някои доброволни национални или международни схеми за определяне на намалението на емисии на парникови газове съдържат точни данни за целите на член 76, параграф 2.

Комисията може да реши, че земи, включени в национална или регионална схема за възстановяване на земи, които са тежко деградирани или силно замърсени, съответстват на критериите, посочени в приложение IV, част В, точка 9.

5. Комисията приема решения съгласно параграф 4, само ако въпросното споразумение или схема отговаря на адекватни стандарти за надеждност, прозрачност и независимо одитиране. Схеми за измерване на намаленията на емисии на парникови газове също съответстват на методическите изисквания, посочени в приложение IV. Списък на райони с висока

степен на биоразнообразие, посочени в член 76, параграф 3, буква б), подточка (ii), отговарят на адекватни стандарти за обективност и съгласуваност с международно признатите стандарти и предвиждат подходящи процедури на обжалване.

6. Решенията съгласно параграф 4 се вземат съгласно процедурата по консултиране, посочена в член 11, параграф 3. Тези решения имат срок на действие от не повече от пет години.

7. Когато даден икономически оператор предложи доказателство или данни, придобити в съответствие със споразумение или схема, предмет на решение съгласно параграф 4, в рамките на обхвата на посоченото решение държавата-членка не изисква от заявителя да представя допълнително доказателство за спазване на критерия за устойчиво развитие, посочен в член 76, параграфи 2—5, нито информацията относно мерките, посочени в втора алинея от параграф 3 на настоящия член.

8. При искане на държава-членка или по своя инициатива Комисията разглежда прилагането на член 76 във връзка с източник на биогориво и в срок шест месеца от получаването на такова искане и в съответствие с процедурата по консултиране, посочена в член 11, параграф 3, решава дали въпросната държава-членка може да вземе предвид горивото от този източник за целите на член 7а.

9. В срок до 31 декември 2012 г. Комисията докладва на Европейския парламент и на Съвета относно:

- а) ефективността на въведената система за предоставяне на информация за критериите за устойчивост; и
- б) дали е изпълнимо и подходящо да се въведат задължителни изисквания по отношение на защитата въздуха, почвите и водата, като се отчитат последните научни данни и международните задължения на Общността.

При необходимост Комисията предлага коригиращи действия.

Член 7г

Изчисляване на емисиите на парникови газове от биогорива от целия жизнен цикъл

1. За целите на член 7а и член 7б, параграф 2, емисиите на парникови газове от целия жизнен цикъл на биогоривата се изчисляват, както следва:

- а) за биогоривата, по отношение на които е дадена в приложение IV, част А или Б приета стойност на намалението на емисиите на парникови газове за съответния начин на производство на биогорива и за които стойността е_i, изчислена за тези биогорива в съответствие с приложение IV, част В, точка 7, е равна или по-малка от нула, при изчислението се използва тази приета стойност;
- б) чрез използване на действителната стойност, изчислена в съответствие с методиката, посочена в приложение IV, част В; или

- в) чрез използване на стойност, изчислена като сбор от елементите на формулата, посочена в приложение IV, част В, точка 1, където разпределените приети стойности в приложение IV, част Г или Д могат да бъдат използвани за някои елементи, а действителните стойности, изчислени в съответствие с методиката, определена в приложение IV, част В, за всички останали елементи.

2. До 31 март 2010 г. държавите-членки представят на Комисията доклад, включващ списък на районите на тяхна територия, които са класифицирани на ниво 2 от Номенклатурата на статистическите териториални единици (наричана по-нататък „NUTS“) или на по-точно определено подниво NUTS в съответствие с Регламент (ЕО) № 1059/2003 на Европейския парламент и на Съвета от 26 май 2003 г. за установяване на обща класификация на териториалните единици за статистически цели (NUTS) (**), за които предвижданите типични емисии на парникови газове в резултат на отглеждането на селскостопански суровини са по-ниски или равни на емисиите, посочени под заглавието „Разпределени приети стойности за отглеждане“ в приложение IV, част Г към настоящата директива, като списъкът е придружен от описание на метода и данните, използвани при неговото съставяне. Използваният метод отчита почвените характеристики, климата и очакваните добиви на селскостопански суровини.

3. Приетите стойности в приложение IV, част А, както и разпределените приети стойности за отглеждане, посочени в приложение IV, част Г, могат да се използват само ако съответните суровини:

- а) са отгледани извън Общността;
- б) са отгледани в райони на Общността, включени в посочените в параграф 2 списъци; или
- в) са отпадъци или остатъчни вещества, които не са получени от селскостопанска дейност, аквакултура или риболовна дейност.

По отношение на тези биогорива, които не попадат в обхвата на букви а), б) или в), се използват действителните стойности за емисиите при отглеждането.

4. До 31 март 2010 г. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно възможността за съставяне на списъци с райони в трети държави, където предвижданите типични емисии на парникови газове при отглеждане на селскостопански суровини се очаква да бъдат по-ниски или равни на емисиите, посочени под заглавието „Отглеждане“ в приложение IV, част Г, като докладът при възможност е придружен от такива списъци и от описание на метода и данните, използвани за съставянето им. При необходимост докладът се придружава от съответни предложения.

5. Комисията докладва най-късно до 31 декември 2012 г. и на всеки 2 години след това относно предвижданите типични и приети стойности, посочени в приложение IV, части Б и Д, като отделя специално внимание на емисиите от транспорта и преработката, и може при необходимост да вземе решение за коригиране на стойностите. Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи на настоящата директива, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 4.

6. До 31 декември 2010 г. Комисията представя доклад на Европейския парламент и на Съвета за преглед на въздействието на непряката промяна на земеползването върху емисиите от парникови газове и очертава пътища за минимизиране на това въздействие. Докладът се придружава по целесъобразност от предложение, основано на най-добрите налични научни данни, което включва конкретна методология за емисиите от измененията в запасите от въглерод вследствие на непреки промени в земеползването, като се гарантира спазването на настоящата директива, и по-специално член 76, параграф 2.

Предложението включва необходимите предпазни мерки за гарантиране на сигурност за инвестициите, осъществени преди да започне прилагането на методологията. По отношение на инсталациите, произвеждали биогорива преди края на 2013 г., прилагането на мерките, посочени в първата алинея, не може да има за последица — до 31 декември 2017 г. — произведените от тези инсталации биогорива да бъдат считани за несъответстващи на изискванията за устойчивост в настоящата директива, ако те иначе биха спазвали тези изисквания, при условие че тези биогорива постигат намаления на емисиите на парникови газове в размер най-малко 45 %. Това правило се прилага за капацитета на инсталации за биогорива в края на 2012 г.

Европейският парламент и Съветът полагат усилия да вземат решение по евентуални предложения, внесени от Комисията, най-късно до 31 декември 2012 г.

7. Приложение IV може да бъде адаптирано към техническия и научния напредък, включително чрез добавяне на стойности за по-нататъшни начини на производство на биогориво за същите или други суровини и чрез промяна на методиката, предвидена в част В. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 4.

По отношение на приетите стойности и методиката, посочена в приложение IV, се обръща особено внимание на:

- метода на отчитане на отпадъците и остатъчните вещества,
- метода на отчитане на страничните продукти,
- метода на отчитане при когенерация, както и
- статуса на странични продукти, предоставян на остатъчните вещества от селскостопански култури.

Приетите стойности за биодизел от отпадни растителни или животински мазнини се разглеждат във възможно най-кратък срок.

При всяко адаптиране или добавка към списъка на приетите стойности в приложение IV се спазват следните правила:

- a) в случаите когато приносят на даден фактор към общите емисии е малък, или когато е налице ограничено вариране, или когато разходите или трудностите при установяване на действителните стойности са високи, като приети стойности трябва да се вземат типичните стойности за нормалните производствени процеси;

- b) във всички останали случаи приетите стойности трябва да бъдат консервативни в сравнение с нормалните производствени процеси.

8. Създават се подробни определения, включително техническите спецификации, изисквани за категориите, посочени в приложение IV, част В, точка 9. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 4.

Член 7д

Мерки по прилагане и доклади относно устойчивостта на биогоривата

1. Мерките по прилагане, посочени в член 7б, параграф 3, втора алинея, член 7в, параграф 3, трета алинея, член 7в, параграф 6, член 7в, параграф 8, член 7г, параграф 5, член 7г, параграф 7, първа алинея и член 7г, параграф 8 също така отчитат изцяло целите на Директива 2009/28/ЕО.

2. Докладите на Комисията до Европейския парламент и до Съвета, посочени в член 7б, параграф 7, член 7в, параграф 2, член 7в, параграф 9, член 7г, параграфи 4 и 5 и член 7г, параграф 6, първа алинея, както и докладите и информацията, предоставяна съгласно член 7в, параграф 3, първа и пета алинея, и член 7г, параграф 2 се подготвят и предават за целите както на Директива 2009/28/ЕО, така и на настоящата директива.

(*) ОВ L 30, 31.1.2009 г., стр. 16.

(**) ОВ L 154, 21.6.2003 г., стр. 1.“;

7. В член 8 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. Държавите-членки контролират спазването на изискванията на членове 3 и 4 по отношение на бензина и дизеловите горива на базата на аналитичните методи, посочени съответно в европейските стандарти EN 228:2004 и EN 590:2004.“;

8. Създава се следният член:

„Член 8а

Метални добавки

1. Комисията извършва оценка на рисковете за здравето и околната среда вследствие на употребата на метални добавки в горивата, като за тази цел разработва методология за изпитване. Тя докладва заключенията си на Европейския парламент и на Съвета в срок до 31 декември 2012 г.

2. До разработването на методологията за изпитване, посочена в параграф 1, наличието на металната добавка метилциклопентадиенил манган трикарбонил (ММТ) в горивата се ограничава до 6 mg манган на литър, считано от 1 януари 2014 г. Ограничението е 2 mg манган, считано от 1 януари 2014 г.

3. Ограничението за съдържанието на ММТ в горивата, определено в параграф 2, се преразглежда въз основа на резултатите от оценката, извършена чрез методологията за изпитване, посочена в параграф 1. То може да бъде сведено до нула, ако оценката на риска оправдава това. То не може да бъде увеличено, освен ако не е оправдано от оценката на риска. Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи на настоящата директива, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 4.
4. Държавите-членки гарантират, че на всяко място, където на потребителите се предлагат горива с метални добавки, се поставя етикет относно съдържанието на металната добавка в горивото.
5. Етикетът съдържа следния текст: „Съдържа метални добавки“.
6. Етикетът се прикрепя към мястото, където е изложена информацията за вида гориво, така че да се вижда ясно. Етикетът е с размери и шрифт, които му позволяват да се вижда ясно и да се чете лесно.“;
9. Член 9 се заменя със следния текст:

„Член 9

Отчетност

1. До 31 декември 2012 г. и след това на всеки три години Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета доклад, при необходимост придружаван от предложение за изменения на настоящата директива. По-конкретно докладът трябва да отчита следното:

- а) използването и развитието на автомобилната технология и по-специално осъществимостта на повишаването на максимално допустимото съдържание на биогориво в бензина и дизела и необходимостта от преразглеждане на датата, посочена в член 3, параграф 3;
- б) Общностна политика за емисиите на CO₂ от пътни превозни средства;
- в) възможността за прилагане на изискванията на приложение II, и по-специално на пределната стойност за полициклични ароматни въглеводороди към извънпътната подвижна техника (включително плавателни съдове по вътрешните водни пътища), селскостопански и горски трактори, както и плавателни съдове с развлекателна цел;
- г) увеличаването на употребата на почистващи препарати в горивата;
- д) използването на метални добавки, различни от ММТ, в горивата;
- е) общия обем на съставките, използвани в бензина и дизела, като се взема предвид екологичното законодателство на Общността, включително целите на Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (*) и производните ѝ директиви;
- ж) последствията от целта за намаляване на емисиите на парникови газове, посочена в член 7а, параграф 2, за схемата за търговия с емисии;
- з) евентуалната необходимост от корекции в член 2, параграфи 6 и 7 и член 7а, параграф 2, буква б), с цел да се извърши оценка на възможния принос за постигането на целта за намаляване на емисиите на парникови газове с до 10 % до 2020 г. Тези съображения се основават на потенциала за намаляване на емисиите на парникови газове за целия жизнен цикъл на горивата и енергията в рамките на Общността, като се вземат предвид, по-конкретно, всички промени в технологиите за съобразено с околната среда улавяне и съхранение на въглерод в геоложки обекти, за електрически пътни превозни средства и разходната ефективност на средствата за намаляване на тези емисии, както е посочено в член 7а, параграф 2, буква б);
- и) възможността за въвеждане на допълнителни мерки за доставчиците, за да се намалят с 2 % емисиите на парникови газове на единица енергия от целия жизнен цикъл на горивата спрямо основните стандарти за горивата, посочени в член 7а, параграф 5, буква б), чрез използването на кредити по Механизма за чисто развитие на Протокола от Киото, съгласно условията, определени в Директива 2003/87/ЕО, с цел да се извърши оценка на възможния допълнителен принос за постигането на целта за намаляване на емисиите на парникови газове с до 10 % до 2020 г., както е посочено в член 7а, параграф 2, буква в) от настоящата директива;
- й) актуализиран анализ на разходите и ползите и анализ на въздействието на намалението на максималното допустимо налягане на парите на бензина до 60 kPa през летния период,

2. Най-късно през 2014 г. Комисията представя пред Европейския парламент и Съвета доклад за постигането на целта за емисиите на парникови газове за 2020 г., посочена в член 7а, като взема предвид необходимостта от съгласуване на тази цел с целта, посочена в член 3, параграф 3 от Директива 2009/28/ЕО, що се отнася до дела на енергията от възобновяеми източници в транспорта, в контекста на докладите, посочени в член 23, параграфи 8 и 9 от посочената директива.

При необходимост Комисията прилага към доклада предложение за промяна на целта.

(*) ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.“;

10. В член 10 параграф 1 се заменя със следния текст:

„1. При необходимост от адаптиране спрямо техническия напредък на разрешените аналитични методи, посочени в приложения I или II, могат да се приемат изменения с цел промяна на несъществени елементи от настоящата директива в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 4. Приложение III също може да бъде също адаптиран в съответствие с техническия и научния напредък. Тази мярка, предназначена да измени несъществени елементи на настоящата директива, се приема в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 11, параграф 4.“;

11. Член 11 се заменя със следния текст:

„Член 11

Процедура на комитет

1. Освен в случаите, посочени в параграф 2, Комисията се подпомага от комитет относно качеството на горивата.

2. По въпроси относно устойчивостта на биогоривата съгласно членове 7б, 7в и 7г Комисията се подпомага от Комитета по устойчивостта на биогоривата и течните горива от биомаса, посочен в член 25, параграф 2 от Директива 2009/28/ЕО.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 3 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.“

12. Параграф 14 се заличава.

13. Приложения I, II, III и IV се заменят с текста от приложението към настоящата директива.

Член 2

Изменения на Директива 1999/32/ЕО

Директива 1999/32/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 2 се изменя, както следва:

а) точка 3 се заменя със следния текст:

„3. корабно гориво означава всякакво течно гориво, получено от нефт, предназначено или използвано на борда на кораб, включително горивата, определени в ISO 8217. То включва всяко течно гориво, получено от нефт, и използвано на борда на плавателни съдове, плаващи по вътрешните водни пътища, или плавателни съдове с развлекателна цел, съгласно определенията в Директива 97/68/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 16 декември 1997 г. относно сближаване на законодателството на държавите-членки във връзка с мерките за ограничаване на емисиите на газообразни и прахообразни замърсители от двигатели с вътрешно горене, инсталирани в извънпътна подвижна техника (*) и Директива 94/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 юни 1994 г. за сближаване на законите, подзаконовите и административните разпоредби на държавите-членки относно плавателните

съдове с развлекателна цел (**), когато такива плавателни съдове плават в морски води;

(*) ОВ L 59, 27.2.1998 г., стр. 1.

(**) ОВ L 164, 30.6.1994 г., стр. 15.“

б) точка 3й) се заличава.

2. Член 4б се изменя, както следва:

а) заглавието се заменя със следния текст: „Максимално съдържание на сярата в корабните горива, използвани от кораби, закотвени в пристанища на Общността“;

б) в параграф 1 буква а) се заличава;

в) в параграф 2 буква б) се заличава;

3. В член 6, параграф 1а трета алинея се заменя със следния текст:

„Вземането на проби започва на датата, на която съответните ограничения за максимално съдържание на сярата в горивата влязат в сила. То се извършва достатъчно често, в достатъчни количества, и по такъв начин, че пробите да са представителни за проверяваното гориво и за горивото, което се използва от плавателните средства, докато се намират в съответните морски зони и пристанища.“

Член 3

Отмяна

Директива 93/12/ЕО се отменя.

Член 4

Транспониране

1. Държавите-членки привеждат в сила законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими, за да се съобразят с настоящата директива, не по-късно от 31 декември 2010 г.

Те изпращат на Комисията текста на тези мерки.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или те се придружават от такова позоваване при официалното им публикуване. Условието и редът за позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 6

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 23 април 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
P. NEČAS

_____

ПРИЛОЖЕНИЕ

„ПРИЛОЖЕНИЕ I

**ЕКОЛОГИЧНИ СПЕЦИФИКАЦИИ ЗА ГОРИВАТА НА ПАЗАРА, КОИТО СЕ ИЗПОЛЗВАТ В ПРЕВОЗНИ
СРЕДСТВА, ОБОРУДВАНИ С ДВИГАТЕЛИ С ПРИНУДИТЕЛНО ЗАПАЛВАНЕ**

Тип: **Бензин**

Параметър ⁽¹⁾	Мерна единица	Пределни стойности ⁽²⁾	
		Минимум	Максимум
Октаново число по изследователски метод (RON)		95 ⁽³⁾	—
Октаново число по моторен метод (MON)		85	—
Налягане на парите, летен период ⁽⁴⁾	kPa	—	60,0 ⁽⁵⁾
Дестилационни характеристики:			
— при 100 °C се изпаряват	% v/v	46,0	—
— при 150 °C се изпаряват	% v/v	75,0	—
Анализ на въглеродните групи			
— алкени	% v/v	—	18,0
— арени	% v/v	—	35,0
— бензен	% v/v	—	1,0
Съдържание на кислород	% m/m		3,7
Кислородосъдържащи съединения			
— Метанол	% v/v		3,0
— Етанол (може да са необходими стабилизиращи агенти)	% v/v		10,0
— Изопропилов алкохол	% v/v	—	12,0
— Третичен бутилов алкохол	% v/v	—	15,0
— Изобутилов алкохол	% v/v	—	15,0
— Етери с пет ли повече въглеродни атома за молекула	% v/v	—	22,0
— Други кислородосъдържащи съединения ⁽⁶⁾	% v/v	—	15,0
Съдържание на сяр	mg/kg	—	10,0
Съдържание на олово	g/l	—	0,005

⁽¹⁾ Методите на изпитване са тези, определени в EN 228:2004. Държавите-членки могат да възприемат аналитичния метод, посочен в заменящ стандарт EN 228:2004, ако може да се докаже, че той дава същата точност и най-малко същото ниво на прецизност като аналитичния метод, който заменя.

⁽²⁾ Посочените в спецификацията стойности са „реални стойности“. При установяването на пределните стойности са използвани положенията на EN ISO 4259:2006 „Нефтопродукти — определяне и прилагане на данните за прецизност относно методите на изпитване“, а при определянето на минимална стойност е отчетена минималната поправка от 2R, различна и по-висока от нулата (R = възпроизводимост). Резултатите от отделните измервания се интерпретират на базата на критериите, определени в EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ Държавите-членки могат да решат да продължат да разрешават пускането на пазара на обикновен безоловен бензин с минимално октаново число, определено по двигателния метод (MON) от 81 и минимално октаново число, определено по метода на изследването (RON) от 91.

⁽⁴⁾ Летният период започва не по-късно от 1 май и не свършва преди 30 септември. За държави-членки, в които се наблюдават ниски летни температури, летният период започва не по-късно от 1 юни и не свършва преди 31 август.

⁽⁵⁾ За държавите-членки, в които се наблюдават ниски летни температури и за които е в сила дерогация в съответствие с член 3, параграфи 4 и 5, максималното налягане на парите е 70 kPa. За държавите-членки, за които е в сила дерогация в съответствие с член 3, параграфи 4 и 5 относно бензина със съдържание на етанол, максималното налягане на парите е 60 kPa, като към него се добавя превишението на налягането на парите, посочено в приложение III.

⁽⁶⁾ Други моноалкохоли и етери с температура на край на кипене не по-висока от тази, определена в EN 228:2004.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

**ЕКОЛОГИЧНИ СПЕЦИФИКАЦИИ ЗА ПАЗАРНИТЕ ГОРИВА, КОИТО ДА СЕ ИЗПОЛЗВАТ В ПРЕВОЗНИ
СРЕДСТВА, ОБОРУДВАНИ С ДВИГАТЕЛИ С КОМПРЕСИОННО ЗАПАЛВАНЕ**

Тип: **Дизелово гориво**

Параметър ⁽¹⁾	Мерна единица	Пределни стойности ⁽²⁾	
		Минимум	Максимум
Цетаново число		51,0	—
Плътност при 15° C	kg/m ⁽³⁾	—	845,0
Дестилация:			
— 95 % V/V дестилирали до:	°C	—	360,0
Полициклични арени	% m/m	—	8,0
Съдържание на сяра	mg/kg	—	10,0
Съдържание на МЕМК (FAME) — EN 14078	% V/V	—	7,0 ⁽³⁾

⁽¹⁾ Методите на изпитване са тези, определени в EN 590:2004. Държавите членки могат да възприемат аналитичния метод, посочен в заменящ стандарт EN 590:2004, ако може да се докаже, че той дава същата точност и най-малко същото ниво на прецизност като аналитичния метод, който заменя.

⁽²⁾ Посочените в спецификацията стойности са „реални стойности“. При установяването на пределните стойности са използвани положенията на EN ISO 4295:2006 „Нефтопродукти — определяне и прилагане на данните за прецизност относно методите на изпитване“, а при определянето на минимална стойност е отчетена минималната поправка от 2R, различна и по-висока от нулата (R = възпроизводимост). Резултатите от отделните измервания се интерпретират на базата на критериите, определени в EN ISO 4259:2006.

⁽³⁾ МЕМК са в съответствие с EN 14214.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

**ДОПУСТИМО ПРЕВИШЕНИЕ НА НАЛЯГАНЕТО НА ПАРИТЕ, РАЗРЕШЕНО ЗА БЕНЗИН, СЪДЪРЖАЩ
БИОЕТАНОЛ**

Съдържание на биоетанол (% v/v)	Допустимо превишение на налягането на парите (kPa)
0	0
1	3,65
2	5,95
3	7,20
4	7,80
5	8,0
6	8,0
7	7,94
8	7,88
9	7,82
10	7,76

Допустимото превишение на налягането на парите при междинно съдържание на биоетанол, явяващо се между стойностите от таблицата, се определя чрез линейна интерполация между съдържанието на биоетанол непосредствено над и съдържанието непосредствено под междинната стойност.

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

ПРАВИЛА ЗА ИЗЧИСЛЕНИЕ НА ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ ОТ ЦЕЛИЯ ЖИЗНЕН ЦИКЪЛ НА БИОГОРИВАТА

A. Типови стойности и приети стойности за биогорива, произведени без нетни емисии на въглерод, дължащи се на промяна в земеползването

Етапи в производството на биогоривото	Намаление на емисиите на парникови газове, типични стойности	Намаление на емисиите на парникови газове, приети стойности
Етанол от захарно цвекло	61 %	52 %
Етанол от пшеница (неуточнено гориво, използвано при преработката)	32 %	16 %
Етанол от пшеница (лигнитни въглища, използвани при преработка в когенерационни централи)	32 %	16 %
Етанол от пшеница (природен газ, използван при преработка в конвенционален котел)	45 %	34 %
Етанол от пшеница (природен газ, използван при преработка в когенерационна централа)	53 %	47 %
Етанол от пшеница (слама, използвана при преработка в когенерационна централа)	69 %	69 %
Етанол от царевица, произведена в Общността (природен газ, използван при преработка в когенерационна централа)	56 %	49 %
Етанол от захарна тръстика	71 %	71 %
Частта от възобновяеми ресурси в етил-третичен-бутил-етер (ЕТБЕ)	Равни на стойностите при избрания цикъл на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в третичен-амил-етил-етер (ТАЕЕ)	Равни на стойностите при избрания цикъл на производство на етанол	
Биодизел от рапица	45 %	38 %
Биодизел от слънчоглед	58 %	51 %
Биодизел от соево масло	40 %	31 %
Биодизел от палмово масло (неуточнен процес)	36 %	19 %
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в пресовъчната инсталация)	62 %	56 %
Биодизел от отпадни растителни или животински (*) мазнини	88 %	83 %
Хидрогенирано растително масло, рапица	51 %	47 %
Хидрогенирано растително масло, слънчоглед	65 %	62 %
Хидрогенирано растително масло, палмово масло (неуточнен процес)	40 %	26 %
Хидрогенирано растително масло, палмово масло (при технология с улавяне на метан в пресовъчната инсталация)	68 %	65 %
Чисто растително масло, рапица	58 %	57 %
Биогаз от органични битови отпадъци, използван като заместител на природен газ	80 %	73 %
Биогаз от течен тор, използван като заместител на природен газ	84 %	81 %
Биогаз от сух тор, използван като заместител на природен газ	86 %	82 %

(*) Без да се включват животинските мазнини, произведени от странични животински продукти, определени като материал от категория 3 в съответствие с Регламент (ЕО) № 1774/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 3 октомври 2002 г. за установяване на здравни правила относно странични животински продукти, предназначени за консумация от човека (1).

(1) ОВ L 273, 10.10.2002 г., стр. 1.

- Б. Предвиждани типови стойности и приети стойности за бъдещи видове горива, несъществуващи или налични в незначителни количества на пазара през януари 2008 г., ако са произведени без нетни емисии на парникови газове, дължащи се на промяна в земеползването

Цикъл на производство на биогоривото	Намаление на емисиите на парникови газове, типични стойности	Намаление на емисиите на парникови газове, приети стойности
Етанол от пшенична слама	87 %	85 %
Етанол от дървесни отпадъци	80 %	74 %
Етанол от бързорастящи дървесни видове	76 %	70 %
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по метода на Fischer-Tropsch	95 %	95 %
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни видове по метода на Fischer-Tropsch	93 %	93 %
Диметилетер (ДМЕ) от дървесни отпадъци	95 %	95 %
ДМЕ от бързорастящи дървесни видове	92 %	92 %
Метанол от дървесни отпадъци	94 %	94 %
Метанол от бързорастящи дървесни видове	91 %	91 %
Частта от възобновяеми ресурси в метил-третичен-бутил-естер (МТБЕ)	Равни на стойностите при избрания цикъл за производство на метанол	

В. Методология

1. Емисиите на парникови газове при производството и употребата на биогорива се определя по следния начин:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr} - e_{ee}$$

където:

E = общите емисии от използването на горивото;

e_{ec} = емисиите от добива или отглеждането на суровини;

e_l = годишните емисии в резултат на изменения във въглеродните запаси, дължащи се на промяна на земеползването;

e_p = емисиите от обработката;

e_{td} = емисиите от транспорт и разпространение;

e_u = емисиите от използването на горивото;

e_{sca} = намаленията на емисии в резултат на натрупване на въглерод в почвата, вследствие на подобро управление в селското стопанство;

e_{ccs} = намаленията на емисии в резултат на улавяне и геоложко съхранение;

e_{ccr} = намаленията на емисии в резултат на улавяне и замяна; както и

e_{ee} = намаленията на емисии в резултат от допълнително произведена електроенергия в когенерационен режим.

Не се вземат под внимание емисиите от производството на машини и съоръжения.

2. Емисиите на парникови газове от горива, E , се изразяват чрез следната мерна единица: g CO₂ еквивалент за MJ енергийно съдържание на горивото, gCO_{2eq}/MJ.
3. Чрез дерогация от точка 2, стойностите, изчислени като gCO_{2eq}/MJ, могат да бъдат коригирани, така че да отразяват разликите между горивата по отношение на извършената полезна работа, изчислена като км/MJ. Такива корекции се правят само в случай, че са доказани разлики в извършената полезна работа.
4. Намаленията на емисии на парникови газове в резултат на използването на биогорива се изчисляват по формулата:

$$\text{НАМАЛЕНИЕ} = (E_F - E_B)/E_F$$

където:

E_B = общите емисии от биогоривото; както и

E_F = общите емисии от ползването за сравнение изкопаемо гориво.

5. Виповете парникови газове, които се отчитат за целите на точка 1, са: CO₂, N₂O и CH₄. При изчисляването на CO₂ еквивалента тези газове се отчитат със следните коефициенти:

CO₂: 1

N₂O: 296

CH₄: 23

6. Емисиите от добива или отглеждането на суровини, e_{sc} , включват както следва: емисиите от самия процес на добив или отглеждане; от прибирането на суровините; от отпадъците и загубите; както и от производството на химикали или продукти, използвани при добива или отглеждането на суровините. Изключва се от изчисленията улавянето на CO₂ в процеса на отглеждане на суровините. Трябва да се извадят удостоверените намаления на емисии на парникови газове от изгарянето на факелен газ при петролните съоръжения по света. Ако не могат да се използват действителни стойности, могат да се направят предвиждания за емисиите от отглеждането на суровини въз основа на средни стойности, изчислени за географски райони с по-малка площ от използваните за изчисление на приетите стойности.
7. Средногодишните емисии в резултат на промени във въглеродните запаси, дължащи се на промяна в земеползването (e_1), се изчисляват чрез средногодишно разпределяне на емисиите за период от 20 години. За изчисляване на тези емисии се прилага следната формула:

$$e_1 = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B \text{ (}^1\text{)}$$

където:

e_1 = средногодишните емисии на парникови газове в резултат на промени във въглеродните запаси, дължащи се на промяна в земеползването (изразени като маса на CO₂ еквивалент за единица енергийно съдържание на биогоривото);

CS_R = въглеродните запаси на единица площ на база референтно земеползване (изразени като маса на наличния въглерод на единица площ, включително в почвата и в растителността). Като референтно се отчита използването на земята през по-късния от следните два момента: през януари 2008 г. или през време, предхождащо с 20 години добиването на суровината;

CS_A = въглеродните запаси на единица площ на база действително земеползване (изразени като маса на наличния въглерод на единица площ, включително в почвата и в растителността). В случаите когато въглеродните запаси се натрупват в продължение на повече от една година, стойността на CS_A се равнява на предвижданите запаси на единица площ след 20 години или при достигане на максимална степен на развитие на културите, в зависимост от това кое от двете условия настъпи по-рано;

P = производителността на културата (измерена в количество енергия от биогориво на единица площ на година); както и

e_B = премия от 29 gCO_{2eq}/MJ за биогоривата от биомаса, получена от възстановена деградирала земя, при условията, предвидени в точка 8.

8. Премията от 29 gCO_{2eq}/MJ се предоставя ако са налице доказателства, че съответната земя:

- не е била ползвана за селскостопански или някакви други дейности през януари 2008 г.; и
- попада в една от следните категории:
  - тежко деградирани земи, включително земите, ползвани в миналото за селскостопански цели;
  - силно замърсени земи.

Премията от 29 gCO_{2eq}/MJ се прилага за срок от 10 години, считано от датата на промяната на предназначението на земята за селскостопанско ползване, при условие че е осигурено постоянно нарастване на въглеродните запаси и значимо намаляване на ерозията (за земите, попадащи в категория i) и снижаване на почвеното замърсяване (за земите, попадащи в категория ii).

9. Категориите, посочени в точка 8, буква б), се определят, както следва:

- „тежко деградирани земи“ означава земи, които за значителен период са били или засолени в значителна степен, или които имат особено ниско съдържание на органични вещества и са тежко ерозирани;
- „силно замърсени земи“ означава земи, които не са годни за отглеждане на храни или фуражи поради почвено замърсяване.

Тези земи включват и земи, които са били предмет на решение на Комисията съгласно член 7в, параграф 3, алинея четвърта.

⁽¹⁾ Частното, получено от разделяне на молекулярното тепло на CO₂ (44,010 g/mol) на молекулярното тепло на въглерода (12,011 g/mol) е равно на 3,664.

10. Насоките, приети съгласно точка 10 от част В на приложение V към Директива 2009/28/ЕО, служат като основа за изчисление на въглеродни земни запаси за целите на настоящата директива.
11. Емисиите от преработката e_p включват емисиите от самата преработка; от отпадъците и загубите; както и от производството на химикали или продукти, използвани при преработката.

При отчитането на потреблението на електроенергия, която не е генерирана от съответната инсталация за производство на гориво, коефициентът на емисии на парникови газове в резултат на производството и разпределението на електроенергията се приема за равен на средния коефициент на емисии при производството и разпределението на електроенергия в даден регион. По изключение от това правило, производителите могат да използват средна стойност за електроенергията, произведена от дадена електроцентрала, ако централата не е свързана към електроенергийната мрежа;

12. Емисиите от транспорт и разпределение e_{td} включват емисиите от транспорт и складиране на суровините и междинните продукти, както и от складиране и разпределение на крайните продукти. Емисиите от транспорт и разпределение, които трябва да се вземат предвид по точка 6, не попадат в обхвата на настоящата точка.
13. Емисиите от използване на горивото e_u се смятат за нулеви по отношение на биогоривата.
14. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и геоложко съхранение, e_{ccs} , които още не са отчетени в e_p , се ограничават до избегнатите емисии чрез улавяне и отвеждане на CO_2 , които са директно свързани с добива, транспорта, преработката и разпределението на горивото.
15. Намаленията на емисии в резултат на улавяне и замяна e_{ccr} се ограничават до емисиите, избегнати чрез улавяне на CO_2 , чието въглеродно съдържание произхожда от биомаса и който се използва за замяна на получен от изкопаеми горива CO_2 , използван за търговски продукти и услуги.
16. Намаленията на емисии в резултат от допълнително произведена електроенергия в когенерационен режим e_{ec} се отчитат, ако се отнасят до допълнителната електроенергия, генерирана от инсталации за производство на горива, които имат когенерационни съоръжения, освен в случаите, когато горивото, използвано за когенерацията, е страничен продукт, различен от селскостопански остатък. При отчитането на тази допълнителна електроенергия мощността на когенерационния блок се приема като минимално необходимата за осигуряване на топлинната енергия, използвана за производство на горивото. Намалението на емисии на парникови газове, свързано с тази допълнително произведена електроенергия, се приема за равно на количеството парникови газове, които биха били отделени при генерирането на равно количество електроенергия от централа, използваща същото гориво като когенерационния блок.
17. В случай че производственият процес на горивото позволява да се получи едновременно горивото, чиито емисии се изчисляват, и един или повече други продукти („странични продукти“), емисиите на парникови газове се разпределят между горивото или междинния продукт при производството му и останалите странични продукти пропорционално на енергийното им съдържание (определено на база нетна калорична стойност за страничните продукти, различни от електроенергия).
18. Във връзка с изчисленията, посочени в точка 17, подлежащите на разпределение емисии са $e_{ec} + e_p$ плюс тези части от e_p , e_{td} и e_{ccr} , които се пораждат до този етап включително от процеса, когато завършва производството на съответния страничен продукт. Ако на по-ранен етап от цикъла към странични продукти са начислени емисии, се отчита само тази част от емисиите, която на крайния етап е начислена към междинния горивен продукт, а не цялото количество емисии.

За целите на изчислението се отчитат всички странични продукти, включително електроенергията, която не попада под действието на точка 16, с изключение на селскостопанските остатъци като например слама, меласа, люспи, кочани и костилки. За целите на изчислението се смята, че страничните продукти с отрицателно енергийно съдържание имат нулево енергийно съдържание.

За отпадъците, селскостопанските остатъци, включително слама, меласа, люспи, кочани и черупки, и отпадъците от преработката, включително суров глицерин (глицерин, който не е рафиниран), се приема, че имат нулеви емисии на парникови газове през жизнения цикъл до прибирането им.

В случая на горива, произведени от рафинерии, анализиранията производствена единица във връзка с изчисленията, посочени в точка 17, е съответната рафинерия.

19. За целите на изчислението, посочено в точка 4, стойността за използването за сравнение изкопаемо гориво (E_F) е последната налична стойност за усреднените действителни емисии от изкопаемата част на използваните в Общността бензинови и дизелови горива, регистрирани съгласно настоящата директива. Ако такава информация липсва, се използва стойността $83,8 \text{ gCO}_{2\text{eq}}/\text{MJ}$.

Г. Разпределени приети стойности за биогоривата

Разпределени приети стойности за отглеждане на селскостопански култури: „ e_{ec} “ съгласно определението в част В на настоящото приложение

Цикъл на производство	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	12	12
Етанол от пшеница	23	23
Етанол от царевица, произведена в Общността	20	20
Етанол от захарна тръстика	14	14
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТБЕ	Равно на това при съответния цикъл на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равно на това при съответния цикъл на производство на етанол	
Биодизел от рапица	29	29
Биодизел от слънчоглед	18	18
Биодизел от соево масло	19	19
Биодизел от палмово масло	14	14
Биодизел от отпадни растителни или животински (*) мазнини	0	0
Хидрогенирано рапично олио	30	30
Хидрогенирано слънчогледово олио	18	18
Хидрогенирано палмово масло	15	15
Чисто (студенопресовано) рапично олио	30	30
Биогаз от органични битови отпадъци, използван като заместител на природен газ	0	0
Биогаз от течен тор, като заместител на природен газ	0	0
Биогаз от сух тор, като заместител на природен газ	0	0

(*) Не са включени животинските мазнини, добити от животински странични продукти, класифицирани като материали от категория 3, съгласно Регламент (ЕО) № 1774/2002.

Разпределени приети стойности за преработка (включително допълнително произведената електроенергия): „ $e_p - e_{ee}$ “ съгласно определението в част В на настоящото приложение

Цикъл на производство	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	19	26
Етанол от пшеница (неуточнено гориво, използвано при преработката)	32	45
Етанол от пшеница (лигнитни въглища, използвани при преработка в когенерационни централи)	32	45
Етанол от пшеница (природен газ, използван при преработка в конвенционален котел)	21	30
Етанол от пшеница (природен газ, използван при преработка в когенерационна централа)	14	19
Етанол от пшеница (слама, използвана при преработка в когенерационна централа)	1	1
Етанол от царевица, произведена в Общността (природен газ, използван при преработка в когенерационна централа)	15	21
Етанол от захарна тръстика	1	1

Цикъл на производство	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТБЕ	Равно на това при съответния цикъл на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл на производство на етанол	
Биодизел от рапица	16	22
Биодизел от слънчоглед	16	22
Биодизел от соево масло	18	26
Биодизел от палмово масло (неуточнен процес)	35	49
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в пресовъчната инсталация)	13	18
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	9	13
Хидрогенирано растително масло, рапица	10	13
Хидрогенирано растително масло, слънчоглед	10	13
Хидрогенирано растително масло, палмово масло (неуточнен процес)	30	42
Хидрогенирано растително масло, палмово масло (при технология с улавяне на метан в пресовъчната инсталация)	7	9
Чисто растително масло, рапица	4	5
Биогаз от органични битови отпадъци, използван като заместител на природен газ	14	20
Биогаз от течен тор, използван като заместител на природен газ	8	11
Биогаз от сух тор, използван като заместител на природен газ	8	11

Разпределени приети стойности за транспорт и разпределение: „e_{td}“ съгласно определението в част В на настоящото приложение

Цикъл на производство	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	2	2
Етанол от пшеница	2	2
Етанол от царевича, произведена в Общността	2	2
Етанол от захарна тръстика	9	9
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТБЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл на производство на етанол	
Биодизел от рапица	1	1
Биодизел от слънчоглед	1	1
Биодизел от соево масло	13	13
Биодизел от палмово масло	5	5
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	1	1
Хидрогенирано растително масло, рапица	1	1
Хидрогенирано растително масло, слънчоглед	1	1
Хидрогенирано растително масло, палмово масло	5	5
Чисто растително масло, рапица	1	1
Биогаз от органични битови отпадъци, използван като заместител на природен газ	3	3
Биогаз от течен тор, използван като заместител на природен газ	5	5
Биогаз от сух тор, използван като заместител на природен газ	4	4

Общо за отглеждане, преработка, транспорт и разпределение

Цикъл на производство	Емисии на парникови газове, типични стойности (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от захарно цвекло	33	40
Етанол от пшеница (неуточнено гориво, използвано при преработката)	57	70
Етанол от пшеница (лигнитни въглища, използвани при преработка в когенерационни централи)	57	70
Етанол от пшеница (природен газ, използван при преработка в конвенционален котел)	46	55
Етанол от пшеница (природен газ, използван при преработка в когенерационна централа)	39	44
Етанол от пшеница (слама, използвана при преработка в когенерационна централа)	26	26
Етанол от царевича, произведена в Общността (природен газ, използван при преработка в когенерационна централа)	37	43
Етанол от захарна тръстика	24	24
Частта от възобновяеми ресурси в ЕТБЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл на производство на етанол	
Частта от възобновяеми ресурси в ТАЕЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл на производство на етанол	
Биодизел от рапица	46	52
Биодизел от слънчоглед	35	41
Биодизел от соево масло	50	58
Биодизел от палмово масло (неуточнен процес)	54	68
Биодизел от палмово масло (при технология с улавяне на метан в пресовъчната инсталация)	32	37
Биодизел от отпадни растителни или животински мазнини	10	14
Хидрогенирано растително масло, рапица	41	44
Хидрогенирано растително масло, слънчоглед	29	32
Хидрогенирано растително масло, палмово масло (неуточнен процес)	50	62
Хидрогенирано растително масло, палмово масло (при технология с улавяне на метан в пресовъчната инсталация)	27	29
Чисто растително масло, рапица	35	36
Биогаз от органични битови отпадъци, използван като заместител на природен газ	17	23
Биогаз от течен тор, използван като заместител на природен газ	13	16
Биогаз от сух тор, използван като заместител на природен газ	12	15

Д. Предвиждани разпределени приети стойности на бъдещи видове горива, несъществуващи или налични в незначителни количества на пазара през януари 2008 г.

Разпределени стойности за отглеждане: „e_{ec}“ съгласно определението в част В на настоящото приложение

Цикъл на производство	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	3	3
Етанол от дървесни отпадъци	1	1
Етанол от бързорастящи дървесни видове	6	6
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по метода на Fischer-Tropsch	1	1
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни видове по метода на Fischer-Tropsch	4	4
ДМЕ от дървесни отпадъци	1	1
ДМЕ от бързорастящи дървесни видове	5	5
Метанол от дървесни отпадъци	1	1
Метанол от бързорастящи дървесни видове	5	5
Частта от възобновяеми ресурси в МТБЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл за производство на метанол	

Разпределени стойности за преработката (включително допълнителната електроенергия): „ $e_p - e_{ee}$ “ съгласно определението в част В на настоящото приложение

Цикъл на производство на биогоривото	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	5	7
Етанол от дървесина	12	17
Биодизел, произведен от дървесина по метода на Fischer-Tropsch	0	0
ДМЕ от дървесина	0	0
Метанол от дървесина	0	0
Частта от възобновяеми ресурси в МТБЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл за производство на метанол	

Разпределени стойности за транспорт и разпределение: „ e_{td} “ съгласно определението в част В на настоящото приложение

Цикъл на производство на биогоривото	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	2	2
Етанол от дървесни отпадъци	4	4
Етанол от бързорастящи дървесни видове	2	2
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по метода на Fischer-Tropsch	3	3
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни видове по метода на Fischer-Tropsch	2	2
ДМЕ от дървесни отпадъци	4	4
ДМЕ от бързорастящи дървесни видове	2	2
Метанол от дървесни отпадъци	4	4
Метанол от бързорастящи дървесни видове	2	2
Частта от възобновяеми ресурси в МТБЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл за производство на метанол	

Общо за отглеждане, обработка, транспорт и разпределение

Цикъл на производство на биогоривото	Типични емисии на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)	Приети стойности на емисиите на парникови газове (gCO _{2eq} /MJ)
Етанол от пшенична слама	11	13
Етанол от дървесни отпадъци	17	22
Етанол от бързорастящи дървесни видове	20	25
Биодизел, произведен от дървесни отпадъци по метода на Fischer-Tropsch	4	4
Биодизел, произведен от бързорастящи дървесни видове по метода на Fischer-Tropsch	6	6
ДМЕ от дървесни отпадъци	5	5
ДМЕ от бързорастящи дървесни видове	7	7
Метанол от дървесни отпадъци	5	5
Метанол от бързорастящи дървесни видове	7	7
Частта от възобновяеми ресурси в МТБЕ	Равни на стойностите при избрания цикъл за производство на метанол“	

ДИРЕКТИВА 2009/31/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 април 2009 година

относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации и за изменение на Директива 85/337/ЕИО на Съвета, директиви 2000/60/ЕО, 2001/80/ЕО, 2004/35/ЕО, 2006/12/ЕО и 2008/1/ЕО, и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Крайната цел на Рамковата конвенция на Обединените нации за изменение на климата (РКОНИК), която беше одобрена с Решение 94/69/ЕО на Съвета от 15 декември 1993 г. ⁽³⁾, е да стабилизира концентрациите на парникови газове в атмосферата на ниво, което би предотвратило опасна антропогенна намеса в климатичната система.
- (2) Шестата програма на Общността за действие в областта на околната среда, създадена с Решение № 1600/2002/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 22 юли 2002 г. ⁽⁴⁾, определя изменението на климата като приоритетна област за действие. Тази програма признава, че Общността е поела задължението да постигне 8-процентно намаление на емисиите на парникови газове от 2008 до 2012 г. в сравнение с нивата от 1990 г. и че в дългосрочен аспект е необходимо глобалните емисии на парникови газове да бъдат намалени приблизително със 70 % в сравнение с нивата от 1990 г.
- (3) Съобщението на Комисията от 10 януари 2007 г. „Ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса по Целзий — Пътят до 2020 година и след това“ уточнява, че,

в контекста на планираното намаление на емисиите на парникови газове в световен мащаб с 50 % до 2050 година, до 2020 г. е необходимо намаление с 30 % на емисиите на парникови газове в развития свят, което до 2050 г. да достигне 60—80 %. Съобщението посочва още, че това намаление е технически изпълнимо и че ползите значително надхвърлят разходите, но и че за да бъде изпълнена тази цел, трябва да бъдат приложени всички варианти за смекчаване на проблема.

- (4) Улавянето на въглероден диоксид и съхраняването му в геоложки формации (УСВ) е междинна технология, която ще допринесе за справяне с последиците от изменението на климата. То се състои в улавяне на въглероден диоксид (CO₂) от промишлени инсталации, преноса му до място за съхранение и инжектирането му в подходяща подземна геоложка формация с цел постоянно съхранение. Тази технология не следва да насърчава увеличаването на дела на електроцентралите, работещи с изкопаеми горива. Развиването ѝ не следва да води до отслабване, както по отношение на научните изследвания, така и във финансов аспект, на усилията в подкрепа на политиките за спестяване на енергия, възобновяемите енергийни източници и други безопасни и устойчиви нисковъглеродни технологии.
- (5) По предварителни изчисления, извършени с цел оценка на въздействието на директивата и посочени в направената от Комисията оценка на въздействието, до 2020 г. могат да бъдат съхранени седем милиона тона CO₂, а до 2030 г. — до 160 милиона тона, като се изхожда от предположението за 20-процентно намаление на емисиите на парникови газове до 2020 г., както и при условие че се получи помощ за УСВ от частни, национални и общностни източници и се докаже, че тази технология е безопасна за околната среда. Избегнатите емисии CO₂ през 2030 г. биха могли да съставляват около 15 % от необходимото намаление в ЕС.
- (6) Втората Европейска програма за изменението на климата, която бе създадена със Съобщението на Комисията от 9 февруари 2005 г. „Спечелване на битката срещу глобалното изменение на климата“, за да подготви и проучи бъдещата политика в областта на климата в Общността, създаде работна група за улавянето и съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации. Задачата на работната група бе да проучи УСВ като средство за ограничаване на изменението на климата. Работната група публикува подробен доклад по въпроса за регулирането, който бе приет през юни 2006 г. Той подчерта необходимостта от разработване както на политика, така и на регулаторни рамки за УСВ, и призова Комисията да предприеме допълнително проучване на този въпрос.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 3.2.2009 г., стр. 75.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 17 декември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 6 април 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 33, 7.2.1994 г., стр. 11.

⁽⁴⁾ ОВ L 242, 10.9.2002 г., стр. 1.

- (7) Съобщението на Комисията от 10 януари 2007 г. „Устойчиво производство на електроенергия от изкопаеми горива: към постигане на почти нулеви емисии от въглицата след 2020 г.“ отново изтъкна необходимостта от регулаторна рамка, основаваща се на комплексна оценка на риска от изтичане на CO₂, включително изисквания за подбор на местата, целящи да намалят до минимум риска от изтичане, режими за мониторинг и отчетност за удостоверяване на съхранението и подходящи мерки за отстраняване на всяка евентуално възникнала вреда. Съобщението изложи план за действие на Комисията в тази област през 2007 г., който изискваше разработването на надеждна рамка за управление за УСВ, включително работа по регулаторната рамка, рамка за насърчване и помощни програми, както и външни елементи, например технологично сътрудничество в областта на УСВ с ключови държави.
- (8) Европейският съвет от март 2007 г. също призова държавите-членки и Комисията да работят за засилване на научноизследователската и развойна дейност и разработване на необходимата техническа, икономическа и регулаторна рамка с цел премахване на съществуващите правни пречки и разполагане на безопасни за околната среда УСВ при въвеждане на нови електрически централи на база изкопаеми горива, по възможност до 2020 г.
- (9) Европейският съвет от март 2008 г. припомни, че целта на предложението за регулаторна рамка относно УСВ е да се гарантира, че тази нова технология ще се прилага по безопасен за околната среда начин.
- (10) Европейският съвет от юни 2008 г. призова Комисията възможно най-скоро да предложи механизъм за насърчване на инвестиции от държавите-членки и от частния сектор, за да се осигури изграждането и пускането в експлоатация до 2015 г. на 12 демонстрационни съоръжения за УСВ.
- (11) Всеки един от различните компоненти на УСВ, а именно улавянето, преноса и съхранението на CO₂, е бил предмет на пилотни проекти в по-малък мащаб от необходимия за тяхното промишлено приложение. Все още е необходимо интегрирането на тези компоненти в цялостния процес на УСВ, както и намаляване на технологичните разходи и събиране на повече и по-добра научна информация. Ето защо е важно възможно най-скоро да започне работата в Общността по демонстрационната дейност за УСВ в рамките на интегрирана политическа рамка, включително по-конкретно по отношение на правна рамка за безопасно за околната среда съхранение на CO₂, на стимули, най-вече за по-нататъшна научноизследователска и развойна дейност, като тази работа включва както демонстрационни проекти, така и дейности за повишаване на обществената осведоменост.
- (12) В международен план правните пречки пред съхранението на CO₂ в разположени под морското дъно геоложки формации бяха отстранени с приемането на съответни рамки за управление на риска както с Лондонския протокол от 1996 г. към Конвенцията от 1972 г. за предотвратяване на замърсяването на моретата чрез изхвърляне във водата на отпадъци и други вещества (Лондонски протокол от 1996 г.), така и с Конвенцията за защита на морската околна среда в Североизточния Атлантически океан (Конвенцията OSPAR).
- (13) През 2006 г. страните по Лондонския протокол от 1996 г. приеха изменения в протокола. Тези изменения допускат и регулират съхранението на потоци от CO₂ от процеси на улавяне на CO₂ в геоложки формации под морското дъно.
- (14) През 2007 г. страните по Конвенцията OSPAR приеха изменения в приложенията към конвенцията, за да позволят съхранението на CO₂ в геоложки формации под морското дъно, решение за осигуряване на безопасно за околната среда съхранение на потоци от CO₂ в геоложки формации и насоки OSPAR за оценка и управление на риска, свързан с тази дейност. Те също така приеха решение да забранят разполагането на CO₂ във водния стълб в морето и на морското дъно заради възможните отрицателни последици.
- (15) На общностно равнище вече са приети редица правни инструменти за управление на някои от рисковете за околната среда, свързани с УСВ, в частност във връзка с улавянето и преноса на CO₂, и те следва да бъдат използвани, когато е възможно.
- (16) При някои промишлени дейности Директива 2008/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 януари 2008 г. за комплексно предотвратяване и контрол на замърсяването⁽¹⁾ е подходяща за регулиране на рисковете от улавянето на CO₂ за околната среда и човешкото здраве по отношение на определени промишлени дейности и, следователно, следва да бъде прилагана по отношение на улавянето на потоци от CO₂ с цел съхранение в геоложки формации от инсталации, обхванати от тази директива.
- (17) Директива 85/337/ЕИО на Съвета от 27 юни 1985 г. относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда⁽²⁾ следва да бъде прилагана по отношение на улавянето и преноса на потоци от CO₂ с цел съхранение в геоложки формации. Тя следва също така да се прилага по отношение на местата за съхранение по настоящата директива.
- (18) Настоящата директива следва да се прилага по отношение на съхранението на CO₂ в геоложки формации на територията на държавите-членки, в техните изключителни икономически зони и на континенталния им шелф. Директивата следва да не се прилага по отношение на проекти с планиран общ капацитет на съхранение под 100 килотона, извършвани с цел научни изследвания, разработване или изпитване на нови продукти и процеси. Този праг също така изглежда подходящ за целите на други законодателни актове на Общността, имащи отношение към въпроса. Съхранението на CO₂ в комплекси за съхранение, простиращи се извън териториалния обхват на настоящата директива, и съхранението на CO₂ във водния стълб не следва да бъдат разрешавани.

⁽¹⁾ ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 8.

⁽²⁾ ОВ L 175, 5.7.1985 г., стр. 40.

- (19) Държавите-членки следва да си запазят правото да определят зоните на тяхна територия, измежду които могат да бъдат подбрани места за съхранение. Това включва правото на държавите-членки да не позволяват съхранение върху цялата си територия или на отделни части от нея, или да дават приоритет на друго използване на земните недра, като например проучване, добив и съхранение на въгледороди или геотермална употреба на водоносните хоризонти. В този контекст държавите-членки следва по-специално да обърнат сериозно внимание на други свързани с енергетиката възможности за използването на потенциалните места за съхранение, включително възможности, които са от стратегическо значение за сигурността на енергийните доставки на държавите-членки или за развитието на възобновяеми енергийни източници. Подборът на подходящо място за съхранение е от изключително важно значение, за да се гарантира, че съхраняваният CO_2 ще бъде напълно и постоянно задържан. При подбора на места за съхранение държавите-членки следва по възможно най-обективен и ефективен начин да отчитат съответните геоложки характеристики, например сеизмичността. Следователно едно място следва да бъде избрано за място за съхранение, единствено ако не съществува значителен риск от изтичане и ако при всички случаи няма вероятност от оказване на значително въздействие върху околната среда и здравето. Това следва да се определи чрез характеризирание и оценка на потенциалния комплекс за съхранение в съответствие със специфичните изисквания.
- (20) Повишено извличане на въгледород (ПИВ) означава извличането на въгледороди в допълнение към тези, които са извлечени чрез инжектиране на вода или по друг начин. ПИВ като такова не се включва в приложното поле на настоящата директива. Когато обаче ПИВ се съчетава със съхранение на CO_2 в геоложки формации, следва да се прилагат разпоредбите на настоящата директива относно безопасното за околната среда съхранение на CO_2 . В такъв случай не се предполага разпоредбите на настоящата директива относно изтичането да се прилагат за изпуснати от наземни инсталации количества CO_2 , които не надвишават необходимото при нормалния процес на извличане на въгледороди и при което не се застрашава безопасността на съхранението в геоложката формация, нито се оказва неблагоприятно въздействие върху заобикалящата среда. Подобно изпускане е уредено чрез включването на местата за съхранение в Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността ⁽¹⁾, която изисква връщане на квотите за търговия с емисии в случай на изпуснати емисии.
- (21) Държавите-членки следва да предоставят на разположение на обществеността информация за околната среда, свързана със съхранението на CO_2 в геоложки формации, в съответствие с приложимото законодателство на Общността.
- (22) Държавите-членки, които възнамеряват да разрешат съхранението в геоложки формации на CO_2 на своя територия, следва да направят оценка на наличния капацитет за съхранение на тяхната територия. Комисията следва да организира обмен на информация и най-добри практики между тези държави-членки в контекста на обмена на информация, предвиден в настоящата директива.
- (23) Държавите-членки следва да определят при кои случаи е необходимо проучване за набавяне на необходимата информация за подбора на мястото на съхранение. Проучването, т.е. дейностите, свързани с изследване на земните недра, следва да е обусловено от предоставяне на разрешение. Не е необходимо държавите-членки да определят критерии за допускане по отношение на процедури за предоставяне на разрешения за проучване; ако обаче определят такива, те следва най-малкото да гарантират, че процедурите за предоставяне на разрешения за проучване са открити за участие на всички субекти, притежаващи необходимия капацитет. Държавите-членки следва също да гарантират, че разрешенията се предоставят въз основа на публикувани обективни и недискриминационни критерии. За да се защитят и насърчат инвестициите в проучвания, разрешенията за проучване следва да се предоставят за ограничена площ и за ограничен период от време, през който титулярят на разрешението следва да има изключителното право да проучва потенциалния комплекс за съхранение на CO_2 . Държавите-членки следва да гарантират, че през този период не са разрешени несъвместими с това употреби на комплекса. Ако в разумен срок не са извършени никакви дейности, държавите-членки следва да гарантират, че разрешението за проучване се отнема и може да се предостави на други субекти.
- (24) Местата за съхранение следва да не бъдат пускани в действие без разрешение за съхранение. Разрешението за съхранение следва да бъде основен инструмент, който да гарантира, че са изпълнени съществените изисквания на настоящата директива и че съответно съхранението се извършва по безопасен за околната среда начин. При предоставянето на разрешението за съхранение титулярят на разрешението за проучване следва да се ползва с предимство пред конкурентите, тъй като обикновено той е направил значителни инвестиции.
- (25) За да се осигури последователност в изпълнението на изискванията на настоящата директива в цялата Общност, на ранния етап от изпълнението на настоящата директива всички заявления за разрешения за съхранение следва при получаване да се предоставят на Комисията. Проекторазрешенията за съхранение следва да бъдат изпращани на Комисията, за да може тя да представи становище по тях в срок от четири месеца след тяхното получаване. Националните органи следва да вземат предвид това становище при вземането на решение относно разрешението и следва да обосновават всяко отклонение от становището на Комисията. Прегледът на общностно равнище следва да спомогне също така за засилване на общественото доверие в УСВ.

⁽¹⁾ ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32.

- (26) Компетентният орган следва да преразгледа и при необходимост да актуализира или отнеме разрешението за съхранение, ако например е бил уведомен за изтичания или значителни нередности, ако внесените от операторите доклади или извършените проверки разкрият неизпълнение на условията на разрешението, или ако бъде уведомен за друго неспазване на условията на разрешението от страна на оператора. След отнемането на разрешение компетентният орган следва или да издаде ново разрешение, или да затвори мястото за съхранение. До тогава компетентният орган следва да поеме отговорността за мястото за съхранение, включително за конкретни правни задължения. Направените разходи следва да бъдат възстановени от бившия оператор.
- (27) Необходимо е да се наложат ограничения върху състава на потока от CO₂, които да са в съответствие с основната цел на съхранението в геоложки формации, а именно — да се изолират емисиите на CO₂ от атмосферата, и да отчитат рисковете, които примесите могат да породят за безопасността и сигурността на преносната мрежа и мрежата за съхранение и за околната среда и човешкото здраве. За тази цел съставът на потока от CO₂ следва да бъде проверяван преди неговото инжектиране и съхранение. Съставът на потока от CO₂ е резултат от процесите в инсталациите за улавяне. След включването на инсталациите за улавяне в Директива 85/337/ЕИО трябва да се извърши оценка на въздействието върху околната среда в процеса на издаване на разрешение за улавяне. Включването на инсталациите за улавяне в Директива 2008/1/ЕО допълнително гарантира, че трябва да се определят и прилагат най-добрите налични техники за подобряване на състава на потока от CO₂. В допълнение, в съответствие с настоящата директива операторът на мястото на съхранение следва да приема и инжектира потоци от CO₂ само ако е бил извършен анализ на състава, включително на корозивни вещества, на потоците, както и оценка на риска, и ако оценката на риска е показала, че нивата на замърсяване на потоците с CO₂ съответстват на критериите за състава, посочени в настоящата директива.
- (28) Мониторингът е от ключово значение за това да се даде оценка дали инжектираният CO₂ реагира според очакванията, дали се наблюдават миграции или изтичания, и дали констатираното изтичане нанася вреди на околната среда или човешкото здраве. За тази цел държавите-членки следва да гарантират, че по време на оперативния етап операторът извършва мониторинг на комплекса за съхранение и съоръженията за инжектиране въз основа на план за мониторинг, съставен в съответствие със специфичните изисквания за мониторинг. Планът следва да бъде представен на и одобрен от компетентния орган. При съхранение в геоложки формации под морското дъно мониторингът следва да бъде допълнително адаптиран към специфичните условия за управление на УСВ в морска среда.
- (29) Операторът следва най-малко веднъж годишно да представя пред компетентния орган доклад, включващ резултатите от мониторинга. Освен това държавите-членки следва да установят система за проверки, която да гарантира, че мястото за съхранение се експлоатира в съответствие с изискванията на настоящата директива.
- (30) Необходими са разпоредби относно отговорността за вреди, нанесени на местната околна среда и на климата в резултат на пропуски в постоянното задържане на CO₂. Отговорността за вреди на околната среда (вреди, нанесени на защитени видове и естествени местообитания, водата и почвата) се урежда от Директива 2004/35/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно екологичната отговорност по отношение на предотвратяването и отстраняването на екологичните щети ⁽¹⁾, която следва да бъде прилагана по отношение на експлоатирането на местата за съхранение в съответствие с настоящата директива. Отговорността за вреди, засягащи климата в резултат на случаи на изтичане, е обхваната от включването на местата за съхранение в Директива 2003/87/ЕО, която изисква връщане на квотите за търговия с емисии в случай на изпуснати емисии. В допълнение, настоящата директива следва да наложи на оператора на мястото за съхранение задължението да предприеме коригиращи мерки в случай на изтичания или значителни нередности въз основа на план за коригиращи мерки, представен на и одобрен от компетентния национален орган. В случаите, в които операторът не успее да предприеме необходимите коригиращи мерки, тези мерки следва да бъдат предприети от компетентния орган, като разходите следва да бъдат възстановени от оператора.
- (31) Мястото за съхранение следва да бъде затворено, ако са изпълнени съответните посочени в разрешението условия, по искане на оператора, след разрешение от страна на компетентния орган, или по решение на компетентния орган — след отнемане на разрешение за съхранение.
- (32) След затварянето на място за съхранение операторът следва да продължи да носи отговорност за поддръжката, мониторинга и контрола, отчетността и коригиращите мерки в съответствие с изискванията на настоящата директива, въз основа на план за периода след затварянето, представен на и одобрен от компетентния орган, както и за всички про-изтичащи от това задължения съгласно други приложими законодателни актове на Общността, до момента в който отговорността за мястото за съхранение се прехвърли на компетентния орган.
- (33) Отговорността за мястото за съхранение, включително специфичните правни задължения, следва да бъдат прехвърлени на компетентния орган, ако и когато всички налични доказателства сочат, че съхраняваният CO₂ ще бъде напълно и постоянно задържан. За тази цел операторът следва да представи доклад на компетентния орган за одобрение на прехвърлянето. За да се осигури последователност в изпълнението на изискванията на настоящата директива в цялата Общност, на ранния етап от нейното изпълнение всички доклади следва при получаване да се предоставят на Комисията. Проекторешенията за одобрение следва да бъдат изпращани на Комисията, за да може тя да представи становище по тях в срок от четири месеца след тяхното получаване. Националните органи следва да вземат предвид това становище при взимането на решение относно одобрението и следва да обосноват всяко отклонение от становището на Комисията. Прегледът на проекторешенията за одобрение, както и прегледът на проекторазрешенията за съхранение на общностно равнище, следва също така да спомогнат за засилване на общественото доверие в УСВ.

⁽¹⁾ ОВ L 143, 30.4.2004 г., стр. 56.

- (34) Отговорностите извън онези, обхванати от настоящата директива, Директива 2003/87/ЕО и Директива 2004/35/ЕО, по-специално по отношение на етапа на инжектиране, затваряне на мястото за съхранение и периода след прехвърлянето на правните задължения на компетентния орган, следва да се уреждат на национално равнище.
- (35) След прехвърлянето на отговорността мониторингът следва да се сведе до равнище, което все пак да позволява откриване на изтичане или значителни нередности, като той следва да бъде отново засилен, ако бъдат установени изтичания или значителни нередности. Също така след прехвърлянето на отговорността бившият оператор не следва да възстановява разходи, направени от компетентния орган, освен в случай на установена вина от страна на оператора преди прехвърлянето на отговорността за мястото за съхранение.
- (36) Следва да бъдат взети финансови мерки за гарантиране на изпълнението на задълженията за затваряне и след затваряне, задълженията, произтичащи от включването в приложното поле на Директива 2003/87/ЕО, и задълженията съгласно настоящата директива да се предприемат коригиращи мерки в случай на изтичания или значителни нередности. Държавите-членки следва да гарантират, че кандидатът за оператор е взел финансови мерки, под формата на финансово обезпечение или друга сходна мярка, така че те да са валидни и ефективни преди да се пристъпи към инжектиране.
- (37) След прехвърлянето на отговорността може да се наложи националните органи да направят разходи, като например разходи за мониторинг, свързани със съхраняването на въглероден диоксид. Поради това операторът следва да предостави на разположение на компетентния орган финансова вноска, преди отговорността да бъде прехвърлена и въз основа на ред и условия, които ще се определят от държавите-членки. Финансовата вноска следва да покрие най-малко очакваните разходи за мониторинг за период от 30 години. За да се осигури последователност в изпълнението на изискванията на настоящата директива в цялата Общност, размерът на финансовата вноска следва да се определи въз основа на насоки, които ще приеме Комисията.
- (38) Достъпът до преносните мрежи и местата за съхранение на CO₂, независимо от географското положение на потенциалните ползватели в рамките на Съюза, може да бъде поставен като условие за навлизане във или конкурентна дейност на вътрешния пазар на топлинна- и електроенергия, в зависимост от съответните цени на въглерода и на УСВ. Следователно е целесъобразно да се установят условия и ред за получаване на такъв достъп от потенциалните ползватели. Това следва да се извърши по начин, определен от всяка държава-членка, като се прилагат целите за честен, открит и недискриминационен достъп и като се вземе предвид, *inter alia*, капацитетът за съхранение, който вече съществува или съответно може да бъде осигурен, както и делът от нейните задължения за намаляване на CO₂ съгласно международните правни инструменти и законодателството на Общността, които тя възнамерява да изпълни посредством УСВ. Тръбопроводите за пренос на CO₂ следва по възможност да бъдат проектирани така, че да се улесни достъпът на потоците от CO₂, отговарящи на разумни минимални прагове за състав. Държавите-членки следва също така да създадат механизми за уреждане на спорове, които да позволяват бързото уреждане на спорове относно достъпа до преносни мрежи и места за съхранение.
- (39) Необходими са разпоредби, които да гарантират, че в случай на трансграничен пренос на CO₂, трансгранични места за съхранение или трансгранични комплекси за съхранение, компетентните органи на държавите-членки спазват заедно изискванията на настоящата директива, както и на всички други законодателни актове на Общността.
- (40) Компетентният орган следва да създаде и да поддържа регистър на издадените разрешения за съхранение и на всички затворени места за съхранение и заобикалящите ги комплекси за съхранение, включително карти на заеманата от тях площ, които да се вземат предвид от компетентните национални органи при съответните процедури по планиране и предоставяне на разрешения. Съдържанието на регистъра следва да бъде съобщено на Комисията.
- (41) Държавите-членки следва да представят доклади за изпълнението на настоящата директива въз основа на въпросници, изготвени от Комисията съгласно Директива 91/692/ЕИО на Съвета от 23 декември 1991 г. относно стандартизиране и рационализиране на докладите за прилагане на някои директиви, свързани с околната среда ⁽¹⁾.
- (42) Държавите-членки следва да установят система от санкции за нарушаване на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. Тези санкции следва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи.
- (43) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива, следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (44) По специално, на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да изменя приложенията. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (45) Директива 85/337/ЕИО следва да бъде изменена, за да обхване улавянето и преноса на потоци от CO₂ с цел съхранение в геоложки формации, както и местата за съхранение в съответствие с настоящата директива. Директива 2004/35/ЕО следва да бъде изменена, за да обхване експлоатацията на местата за съхранение в съответствие с настоящата директива. Директива 2008/1/ЕО следва да бъде изменена, за да обхване улавянето на потоци от CO₂ с цел съхранение в геоложки формации от инсталации, обхванати от тази директива.

(1) ОВ L 377, 31.12.1991 г., стр. 48.

(2) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

- (46) Приемането на настоящата директива следва да осигури високо ниво на защита на околната среда и човешкото здраве от рисковете, свързани със съхранението на CO₂ в геоложки формации. Затова Директива 2006/12/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2006 г. относно отпадъците ⁽¹⁾ и Регламент (ЕО) № 1013/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно превози на отпадъци ⁽²⁾ следва да бъдат изменени, за да може от приложното поле на тези инструменти да бъде изключен CO₂, улавян и пренасян с цел съхранение в геоложки формации. Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване на рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите ⁽³⁾ също следва да бъде изменена, за да се позволи инжектирането на CO₂ в солени водоносни пластове с цел съхранение в геоложки формации. За такъв вид инжектиране се прилагат разпоредбите на общностното законодателство относно опазването на подпочвените води и то трябва да бъде в съответствие с член 4, параграф 1, буква б) от Директива 2000/60/ЕО и с Директива 2006/118/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за опазване на подземните води от замърсяване и влошаване на състоянието им ⁽⁴⁾.
- (47) Преходът към производство на електроенергия, характеризиращо се с ниски въглеродни емисии, изисква, в случай на производство на електроенергия от изкопаеми горива, новите инвестиции в производството на електроенергия от изкопаеми горива да бъдат правени по начин, способстващ за значителното намаляване на емисиите. За тази цел Директива 2001/80/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2001 г. за ограничаване на емисиите на определени замърсители във въздуха, изпускани от големи горивни инсталации ⁽⁵⁾ следва да бъде изменена, за да включи изискването всички горивни инсталации с определен капацитет, за които е предоставено първоначално разрешително за строеж или първоначално разрешително за експлоатация след влизане в сила на настоящата директива, да разполагат с подходящо пространство в рамките на инсталацията за оборудването, необходимо за улавяне и съгъстяване на CO₂, ако има подходящи места за съхранение и преносът на CO₂ и реконструкцията на инсталациите с цел улавяне на CO₂ са технически и икономически осъществими. Следва да се направи оценка дали преносът и реконструкцията са икономически осъществими, като се отчетат предвижданите разходи за предотвратени емисии на CO₂ за конкретните местни условия при реконструкция и предвижданите разходи за квотите за CO₂ в Общността. Предвижданията следва да се основават на най-новите данни; следва да се направи и преглед на възможните технически решения и анализ на несигурността в процеса на оценяване. Въз основа на оценка от страна на оператора и на друга налична информация компетентният орган следва да определи дали тези условия са изпълнени, по-специално по отношение на опазването на околната среда и човешкото здраве.
- (48) До 30 юни 2015 г. Комисията следва да направи преглед на настоящата директива предвид натрупания опит от ранния етап от прилагането ѝ и, ако е целесъобразно, да представи предложения за преразглеждането ѝ.
- (49) Тъй като целта на настоящата директива, а именно да се създаде правна рамка за безопасно за околната среда съхранение на CO₂, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите-членки, и следователно, поради нейния мащаб и последици, може да бъде по-добре постигната на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа за пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (50) В съответствие с точка 34 от Междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽⁶⁾ държавите-членки се насърчават да изготвят, за себе си и в интерес на Общността, свои собствени таблици, които доколкото е възможно илюстрират съответствието между настоящата директива и мерките за нейното транспониране, и да ги направят обществено достояние.
- (51) Настоящата директива се прилага, без да се засягат членове 87 и 88 от Договора,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

ГЛАВА 1

ПРЕДМЕТ, ПРИЛОЖНО ПОЛЕ И ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 1

Предмет и цел

1. Настоящата директива установява правна рамка за безопасно за околната среда съхранение на въглероден диоксид („CO₂“) в геоложки формации, което да даде принос в борбата с изменението на климата.
2. Целта на безопасното за околната среда съхранение на CO₂ в геоложки формации е постоянното задържане на CO₂ по начин, който да предотврати, а когато това е невъзможно — да отстрани във възможно най-голяма степен, отрицателните последици и всеки риск за околната среда и за човешкото здраве.

Член 2

Приложно поле и забрана

1. Настоящата директива се прилага по отношение на съхранението на CO₂ в геоложки формации на територията на държавите-членки, в техните изключителни икономически зони и на континенталните им шелфове по смисъла на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право (UNCLOS).

(1) ОВ L 114, 27.4.2006 г., стр. 9. Считано от 12 декември 2010 г., Директива 2006/12/ЕО се отменя с Директива 2008/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 ноември 2008 г. относно отпадъците и за отмяна на определени директиви (ОВ L 312, 22.11.2008 г., стр. 3).

(2) ОВ L 190, 12.7.2006 г., стр. 1.

(3) ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1.

(4) ОВ L 372, 27.12.2006 г., стр. 19.

(5) ОВ L 309, 27.11.2001 г., стр. 1.

(6) ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

2. Настоящата директива не се прилага по отношение на съхранение на CO₂ в геоложки формации с планиран общ капацитет на съхранение под 100 килотона, извършено с цел научни изследвания, разработване или изпитване на нови продукти и процеси.
3. Не е разрешено съхранението на CO₂ в място за съхранение, чийто комплекс за съхранение се простира извън посочената в параграф 1 зона.
4. Не е разрешено съхранението на CO₂ във водния стълб.

Член 3

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

1. „съхранение на CO₂ в геоложки формации“ означава инжектиране, придружено от съхранение на потоци от CO₂ в подземни геоложки формации;
2. „воден стълб“ означава вертикална непрекъсната водна маса от повърхността до дънните седименти на воден басейн;
3. „място за съхранение“ означава определена в рамките на геоложката формация част от пространството, използвана за съхранение на CO₂, и прилежащите наземни съоръжения и съоръжения за инжектиране;
4. „геоложка формация“ означава литостратиграфска единица, в която могат да бъдат открити и картографирани отделни скални пластове;
5. „изтичане“ означава всяко изпускане на CO₂ от комплекс за съхранение;
6. „комплекс за съхранение“ означава мястото за съхранение и заобикалящите го геоложки домени, които могат да имат отражение върху общата цялост и безопасност на съхранение, например вторични формации за задържане;
7. „хидравличен блок“ означава свързано по хидравличен път поресто пространство, в което предаването на налягането може да се измери с технически средства и което е ограничено от бариери за потоците, като разломи, солни масиви, литоложки граници, излаз или разкритие на формацията;
8. „проучване“ означава оценка на потенциалните комплекси за съхранение за целите на съхранението на CO₂ в геоложки формации посредством дейности, свързани с навлизане под повърхността, като сондиране с цел събиране на геоложка информация за пластове в потенциален комплекс за съхранение и, ако е подходящо, осъществяване на опитни инжектирания, за да се установят характеристиките на мястото за съхранение;
9. „разрешение за проучване“ означава писмено и обосновано решение, разрешаващо проучването и посочващо условията, при които то може да се осъществи, което се издава от компетентния орган в съответствие с изискванията на настоящата директива;
10. „оператор“ означава всяко физическо или юридическо, частно или публично лице, което експлоатира или контролира мястото за съхранение или което разполага с решаваща икономическа сила по отношение на техническото функциониране на мястото за съхранение в съответствие с националното законодателство;
11. „разрешение за съхранение“ означава писмено и обосновано решение или решения, разрешаващи на оператора да съхранява CO₂ в геоложки формации в мястото за съхранение и посочващо условията, при които това може да се осъществява, което се издава от компетентния орган в съответствие с изискванията на настоящата директива;
12. „съществена промяна“ означава всяка промяна, която не е предвидена в разрешението за съхранение и която може да има значителни последици за околната среда или човешкото здраве;
13. „поток от CO₂“ означава поток от вещества, произтичащ от процесите на улавяне на CO₂;
14. „отпадъци“ означава веществата, определени като отпадъци в член 1, параграф 1, буква а) от Директива 2006/12/ЕО;
15. „струя от CO₂“ означава разпръснатото количество CO₂ в геоложката формация;
16. „миграция“ означава всяко движение на CO₂ в комплекса за съхранение;
17. „значителна нередност“ означава всяка нередност при операциите по инжектиране или съхранение или в състоянието на самия комплекс за съхранение, която поражда риск от изтичане или риск за околната среда или човешкото здраве;
18. „значителен риск“ означава комбинация от вероятност от настъпване на вреди и тежест на вредите, която не може да бъде пренебрегната, без да се постави под съмнение целта на настоящата директива, по отношение на съответното място за съхранение;
19. „коригиращи мерки“ означава всички мерки, предприети за коригиране на значителни нередности или за спиране на изтичания с цел да се предотврати или спре изпускането на CO₂ от комплекса за съхранение;
20. „затваряне“ на място за съхранение означава окончателно прекратяване на инжектирането на CO₂ в съответното място за съхранение;
21. „период след затварянето“ означава периода след затварянето на място за съхранение, включително периода след прехвърлянето на отговорността на компетентния орган;
22. „преносна мрежа“ означава мрежата от тръбопроводи, включително свързаните с нея компресорни станции, за пренос на CO₂ към мястото за съхранение.

ГЛАВА 2

ПОДБОР НА МЕСТАТА ЗА СЪХРАНЕНИЕ И РАЗРЕШЕНИЯ ЗА ПРОУЧВАНЕ

Член 4

Подбор на местата за съхранение

1. Държавите-членки запазват правото си да определят зоните, измежду които могат да бъдат подбрани места за съхранение в съответствие с изискванията на настоящата директива. Това включва правото на държавите-членки да не позволяват съхранение в определени части от своята територия или на цялата си територия.

2. Държавите-членки, които възнамеряват да разрешат съхранението на CO₂ в геоложки формации на своя територия, правят оценка на наличния капацитет за съхранение на цялата си територия или на отделни части от нея, включително като разрешават извършване на проучване съгласно член 5. Комисията може да организира обмен на информация и на най-добри практики между тези държави-членки в контекста на обмена на информация, предвиден в член 27.

3. Пригодността на една геоложка формация за използване като място за съхранение се определя посредством характеризирание и оценка на потенциалния комплекс за съхранение и заобикалящата зона в съответствие с критериите, посочени в приложение I.

4. Определена геоложка формация се избира за място за съхранение единствено ако, с оглед предложените условия на използване, не съществува значителен риск от изтичане, нито значителен риск за околната среда и здравето.

Член 5

Разрешения за проучване

1. Когато според държавите-членки е необходимо проучване за набавяне на информацията, необходима за подбор на места за съхранение в съответствие с член 4, те гарантират, че това проучване няма да бъде извършено без разрешение за проучване.

Когато е уместно, в разрешението за проучване може да се включи мониторинг на опитни инжектирания.

2. Държавите-членки гарантират, че процедурите за предоставяне на разрешения за проучване са открити за участие на всички субекти, притежаващи необходимия капацитет, и че разрешенията се предоставят или отказват въз основа на публикувани обективни и недискриминационни критерии.

3. Срокът на валидност на разрешението не надхвърля периода от време, необходим за извършване на проучването, за което е предоставено разрешение. Независимо от това държавите-членки могат да удължат срока на валидност на разрешението, в случай че предвиденият срок е недостатъчен за приключване на съответното проучване и когато проучването е извършено в съответствие с разрешението. Разрешенията за проучване се предоставят по отношение на ограничена площ.

4. Титулярят на разрешение за проучване има изключителното право да извършва проучване за потенциален комплекс за съхранение на CO₂. Държавите-членки гарантират, че през срока на валидност на разрешението не са разрешени несъвместими употреби на комплекса.

ГЛАВА 3

РАЗРЕШЕНИЯ ЗА СЪХРАНЕНИЕ

Член 6

Разрешения за съхранение

1. Държавите-членки гарантират, че никое от местата за съхранение не се експлоатира без разрешение за съхранение, че има само един оператор за всяко място за съхранение и че на мястото за съхранение не се допускат несъвместими употреби.

2. Държавите-членки гарантират, че процедурите за предоставяне на разрешения за съхранение са открити за участие за всички субекти, притежаващи необходимия капацитет, и че разрешенията се предоставят въз основа на публикувани обективни и прозрачни критерии.

3. Без да се засягат изискванията на настоящата директива, при издаване на разрешение за съхранение в определено място за съхранение с предимство се ползва титулярят на разрешение за проучване на същото място, при условие че проучването на това място е приключило, че са спазени всички условия на разрешението за проучване и че заявлението за издаване на разрешение за съхранение е подадено преди изтичането на срока на валидност на разрешението за проучване. Държавите-членки гарантират, че по време на процедурата по издаване на разрешение не се допускат несъвместими употреби на комплекса.

Член 7

Заявления за издаване на разрешение за съхранение

Заявленията до компетентния орган за издаване на разрешения за съхранение включват най-малко следната информация:

1. наименование и адрес на кандидата за оператор;
2. свидетелство за техническата компетентност на кандидата за оператор;
3. характеристика на мястото за съхранение и на комплекса за съхранение и оценка на очакваното ниво на безопасност на съхранението в съответствие с член 4, параграфи 3 и 4;
4. общото количество CO₂, което ще бъде инжектирано и съхранявано, както и предвидените източници и методи за пренос, състава на потоците от CO₂, скоростите и наляганията при инжектиране и местонахождението на съоръженията за инжектиране;
5. описание на мерките за предотвратяване на значителни нередности;
6. предложение за план за мониторинг в съответствие с член 13, параграф 2;

7. предложение за план за коригиращи мерки в съответствие с член 16, параграф 2;
  8. предложение за временен план за периода след затварянето в съответствие с член 17, параграф 3;
  9. информация, предоставяна в съответствие с член 5 от Директива 85/337/ЕИО;
  10. доказателство, че финансовото обезпечение или друга сходна мярка съгласно изискванията на член 19 ще бъдат валидни и ефективни, преди да се пристъпи към инжектиране.
4. изискванията за състава на потока от CO₂ и процедурата за приемане на потоци от CO₂ в съответствие с член 12 и, при необходимост, допълнителни изисквания за инжектирането и съхранението, по-специално с цел предотвратяване на значителни нередности;
  5. одобрения план за мониторинг, задължението за изпълнение на плана и изискванията за актуализирането му в съответствие с член 13, както и изискванията за отчетност в съответствие с член 14;
  6. изискването за уведомяване на компетентния орган в случай на изтичания или значителни нередности, одобрения план за коригиращи мерки и задължението за изпълнение на плана за коригиращи мерки в случай на изтичания или значителни нередности в съответствие с член 16;
  7. условията за затваряне и одобрения временен план за периода след затварянето, посочен в член 17;
  8. разпоредби за промени, преразглеждане, актуализиране или отнемане на разрешението за съхранение в съответствие с член 11;
  9. изискванията за предоставяне и поддържане на финансовото обезпечение или друга сходна мярка в съответствие с член 19.

Член 8

Условия за издаване на разрешение за съхранение

Компетентният орган издава разрешение за съхранение единствено ако са изпълнени следните условия:

1. въз основа на заявлението, подадено в съответствие с член 7 и всяка друга относима информация, компетентният орган се е уверил, че:
  - а) са изпълнени всички съответни изисквания на настоящата директива и на приложимото общностно законодателство;
  - б) операторът е финансово стабилен и технически компетентен и надежден да експлоатира и контролира мястото, както и че за оператора и целия персонал е осигурена професионална и техническа подготовка и повишаване на квалификацията;
  - в) при повече от едно място за съхранение в един хидравличен блок възможните взаимодействия на натиск са такива, че и двете места едновременно могат да отговарят на изискванията на настоящата директива;
2. компетентният орган е взел предвид становището на Комисията относно проекторазрешението, прието в съответствие с член 10.

Член 9

Съдържание на разрешенията за съхранение

Разрешението съдържа най-малко следното:

1. наименование и адрес на оператора;
2. точното местонахождение и граници на мястото за съхранение и комплекса за съхранение и информация относно хидравличния блок;
3. изисквания към дейностите по съхранение, общото количество на CO₂, което е разрешено да бъде съхранявано в геоложката формация, пределните стойности на налягането в резервоара и максималните скорости и налягане при инжектиране;

Член 10

Преглед на проекторазрешенията за съхранение от Комисията

1. Държавите-членки предоставят на Комисията заявленията за издаване на разрешение в срок от един месец след получаването им. Те също така предоставят други свързани с въпроса материали, които се вземат предвид от компетентния орган при вземане на решение относно предоставянето на разрешение за съхранение. Те информират Комисията за всички проекторазрешения за съхранение и всеки друг документ, взет предвид от компетентния орган при приемане на проекта за решение. В срок от четири месеца след получаването на проекторазрешението за съхранение Комисията може да представи незадължително становище по него. Ако Комисията реши да не представя становище, тя информира държавите-членки в срок от един месец след изпращането на проекторазрешението и посочва мотивите за това.
2. Компетентният орган съобщава окончателното решение на Комисията и ако то се отклонява от становището на Комисията, посочва причините за това.

Член 11

Промени, преразглеждане, актуализиране и отнемане на разрешенията за съхранение

1. Операторът информира компетентния орган за всяка планирана промяна в експлоатирането на мястото за съхранение, включително промените, свързани с оператора. Когато е уместно, компетентният орган актуализира разрешението за съхранение или условията на разрешението.

2. Държавите-членки гарантират, че не се извършват съществени промени без ново или актуализирано разрешение за съхранение, издадено в съответствие с настоящата директива. В такива случаи се прилага приложение II, точка 13, първо тире от Директива 85/337/ЕО.

3. Компетентният орган преразглежда и, когато е необходимо, актуализира или, като крайна мярка, отнема разрешението за съхранение:

- а) ако е бил уведомен или е узнал за каквито и да било случаи на изтичания или значителни нередности в съответствие с член 16, параграф 1;
- б) ако представените съгласно член 14 доклади или извършените съгласно член 15 екологични проверки са показали неизпълнение на условията на разрешението или риск от изтичания или значителни нередности;
- в) ако бъде уведомен за друго неспазване на условията на разрешението от страна на оператора;
- г) ако това изглежда необходимо с оглед на последните научни заключения и технически напредък; или
- д) без да се засягат букви а) — г), пет години след издаването на разрешението и на всеки десет години след това.

4. След отнемане на разрешение съгласно параграф 3 компетентният орган издава ново разрешение за съхранение или затваря мястото за съхранение в съответствие с член 17, параграф 1, буква в). До издаването на ново разрешение за съхранение компетентният орган временно поема всички правни задължения, свързани с критериите за приемане, когато компетентният орган реши да продължи инжектирането на CO_2 , с мониторинга и коригиращите мерки съгласно изискванията, установени в настоящата директива, както и връщането на квоти за емисии в случай на изтичане съгласно Директива 2003/87/ЕО и превантивните действия и мерките за отстраняване съгласно член 5, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Директива 2004/35/ЕО. Компетентният орган си възстановява направените разходи от бившия оператор, включително чрез използване на финансовото обезпечение, посочено в член 19. В случай на затваряне на мястото за съхранение съгласно член 17, параграф 1, буква в) се прилага член 17, параграф 4.

ГЛАВА 4

ЗАДЪЛЖЕНИЯ ПРИ ЕКСПЛОАТАЦИЯ, ЗАТВАРЯНЕ И ПРЕЗ ПЕРИОДА СЛЕД ЗАТВАРЯНЕТО

Член 12

Критерии и процедура за приемане на потока от CO_2

1. Потокът от CO_2 се състои почти изцяло от въглероден диоксид. С оглед на това не могат да бъдат добавяни отпадъци или други материали с оглед на тяхното обезвреждане. Потокът от CO_2 обаче може да съдържа случайно попаднали вещества, произхождащи от източника, или от процеса на улавяне или инжектиране,

както и вещества за проследяване, добавени за улесняване на мониторинга и проверката на миграцията на CO_2 . Концентрацията на всички случайно попаднали и добавени вещества следва да не надвишава нивата, над които те:

- а) биха засегнали целостта на мястото за съхранение или съответната преносна инфраструктура;
- б) биха породили значителен риск за околната среда или човешкото здраве; или
- в) биха нарушили изискванията на приложимото общностно законодателство.

2. Ако е уместно, Комисията приема насоки, за да спомогне за определянето, за всеки отделен случай, на приложимите условия за спазване на критериите, установени в параграф 1.

3. Държавите-членки гарантират, че операторът:

- а) приема и инжектира потоци от CO_2 , само ако е бил извършен анализ на състава, включително на корозивни вещества, на потоците, както и оценка на риска, и ако оценката на риска е показала, че нивата на замърсяване са в съответствие с условията, посочени в параграф 1;
- б) поддържа регистър за количествата и свойствата на доставените и инжектирани потоци от CO_2 , включително състава на тези потоци.

Член 13

Мониторинг

1. Държавите-членки гарантират, че операторът извършва мониторинг на съоръженията за инжектиране, комплекса за съхранение (включително, когато е възможно, на струята от CO_2) и, при целесъобразност, на обкръжавашата среда с цел:

- а) сравнение между реалното и прогнозираното поведение на CO_2 и на пластовите води в мястото за съхранение;
- б) установяване на значителни нередности;
- в) констатиране на миграция на CO_2 ;
- г) констатиране на изтичане на CO_2 ;
- д) установяване на значителни неблагоприятни последици за обкръжавашата среда, в това число по-конкретно за питейната вода, за населението или за ползвателите на околната биосфера;
- е) оценка на ефективността на коригиращите мерки, предприети в съответствие с член 16;
- ж) актуализиране на оценката на безопасността и целостта на комплекса за съхранение в краткосрочен и дългосрочен план, включително на оценката дали съхраняваният CO_2 ще бъде напълно и постоянно задържан.

2. Мониторингът се основава на план за мониторинг, съставен от оператора в съответствие с посочените в приложение II изисквания, който включва подробно описание на мониторинга съгласно насоките, установени съгласно член 14 и член 23, параграф 2 от Директива 2003/87/ЕО, и който се представя на и одобрява от компетентния орган съгласно член 7, точка 6 и член 9, точка 5 от настоящата директива. Планът се актуализира съгласно посочените в приложението II изисквания и при всички случаи на всеки пет години с цел да бъдат взети предвид промените в оценката на риска от изтичане, промените в оценката на риска за околната среда и човешкото здраве, както и най-новите научни познания и постиженията на най-добрите налични технологии. Актуализираният план се внася повторно за одобрение от компетентния орган.

Член 14

Отчитане от страна на оператора

През интервал от време, определен от компетентния орган, и при всички случаи най-малко веднъж годишно, операторът предоставя на компетентния орган:

1. всички резултати от мониторинга през отчетния период в съответствие с член 13, включително информация за използваната технология за мониторинг;
2. количествата и свойствата на доставените и инжектирани потоци от CO₂ през отчетния период, включително състава на тези потоци, отразени в регистъра съгласно член 12, параграф 3;
3. доказателство за предоставяне и поддържане на финансовото обезпечение в съответствие с член 19 и член 9, точка 9;
4. всяка друга информация, която компетентният орган счете за необходима за оценяване на спазването на условията на разрешението за съхранение и за попълване на знанията за поведението на CO₂ в мястото за съхранение.

Член 15

Проверки

1. Държавите-членки гарантират, че компетентните органи са създали система за рутинни и извънредни проверки на всички комплекси за съхранение, попадащи в приложното поле на настоящата директива, с цел проверка и насърчаване на спазването на изискванията на директивата и мониторинг на последиците за околната среда и за човешкото здраве.
2. Проверките следва да включват дейности като посещения на наземните инсталации, включително съоръженията за инжектиране, оценка на извършените от оператора дейности по инжектиране и мониторинг, и проверка на цялата водена от оператора съответна документация.
3. Рутинните проверки се извършват най-малко веднъж годишно до три години след затварянето и на всеки пет години, докато отговорността не бъде прехвърлена на компетентния орган. При тях се проверяват съответните съоръжения за инжектиране и

мониторинг, както и съвкупността от съответни последици за околната среда и за човешкото здраве от комплекса за съхранение.

4. Извънредните проверки се извършват:
  - а) ако компетентният орган е бил уведомен или е узнал за изтичания или значителни нередности в съответствие с член 16, параграф 1;
  - б) ако изготвените съгласно член 14 доклади покажат недостатъчно изпълнение на условията на разрешението;
  - в) за разследване на сериозни оплаквания, свързани с околната среда или човешкото здраве;
  - г) в други случаи, в които компетентният орган счете това за целесъобразно.

5. След всяка проверка компетентният орган изготвя доклад за резултатите от проверката. Докладът оценява изпълнението на изискванията на настоящата директива и посочва дали са необходими допълнителни мерки. Докладът се предоставя на засегнатия оператор и се публикува в съответствие с приложимото общностно законодателство в срок от два месеца след проверката.

Член 16

Мерки в случай на изтичания или значителни нередности

1. Държавите-членки гарантират, че в случай на изтичания или значителни нередности операторът незабавно уведомява компетентния орган и предприема необходимите коригиращи мерки, включително мерки за опазване на човешкото здраве. В случаи на изтичания и значителни нередности, които пораждат риск от изтичане, операторът уведомява и компетентния орган съгласно Директива 2003/87/ЕО.
2. Посочените в параграф 1 коригиращи мерки се предприемат най-малко въз основа на плана за коригиращи мерки, представен на и одобрен от компетентния орган в съответствие с член 7, точка 7 и член 9, точка 6.
3. Компетентният орган може по всяко време да изиска от оператора да предприеме необходимите коригиращи мерки, както и мерки за опазване на човешкото здраве. Те могат да допълват или да се различават от посочените в плана коригиращи мерки. Самият компетентен орган може също така по всяко време да предприеме коригиращи мерки.
4. Ако операторът не успее да предприеме необходимите коригиращи мерки, компетентният орган сам предприема необходимите коригиращи мерки.
5. Операторът възстановява разходите, направени от компетентния орган във връзка с посочените в параграфи 3 и 4 мерки, включително чрез използване на финансовото обезпечение съгласно член 19.

Член 17

Задължения при затваряне и през периода след затварянето

1. Мястото за съхранение се затваря:
  - а) ако не са изпълнени съответните условия, посочени в разрешението;
  - б) по обосновано искане на оператора, след разрешение от страна на компетентния орган; или
  - в) ако компетентният орган вземе това решение след отнемане на разрешението за съхранение в съответствие с член 11, параграф 3.
2. След затварянето на място за съхранение в съответствие с параграф 1, букви а) или б) операторът продължава да носи отговорност за мониторинга, отчетността и коригиращите мерки в съответствие с предвидените в настоящата директива изисквания, както и за всички задължения, свързани с връщане на квоти на емисии в случай на изтичане съгласно Директива 2003/87/ЕО, и превантивни действия и мерки за отстраняване съгласно членове 5—8 от Директива 2004/35/ЕО, до момента, в който отговорността за мястото за съхранение се прехвърли на компетентния орган съгласно член 18, параграфи 1—5 от настоящата директива. Операторът също така е отговорен за запечатването на мястото за съхранение и преместването на съоръженията за инжектиране.
3. Посочените в параграф 2 задължения се изпълняват въз основа на план за периода след затварянето, съставен от оператора съгласно най-добрите практики и в съответствие с посочените в приложение II изисквания. Временен план за периода след затварянето се представя на и се одобрява от компетентния орган в съответствие с член 7, точка 8 и член 9, точка 7. Преди затварянето на място за съхранение в съответствие с параграф 1, букви а) или б) от настоящия член, временният план за периода след затварянето:
  - а) се актуализира при необходимост, като се взема предвид анализът на риска, най-добрите практики и технологичните подобрения;
  - б) се представя на компетентния орган за одобрение; както и
  - в) се одобрява от компетентния орган като окончателен план за периода след затварянето.
4. След затварянето на място за съхранение в съответствие с параграф 1, буква в), компетентният орган носи отговорност за мониторинга и коригиращите мерки в съответствие с посочените в настоящата директива изисквания, както и за всички задължения, свързани с връщане на квоти на емисии в случай на изтичане съгласно Директива 2003/87/ЕО, и превантивни действия и мерки за отстраняване в съответствие с член 5, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Директива 2004/35/ЕО. Изискванията за периода след затварянето съгласно настоящата директива се изпълняват от компетентния орган въз основа на временния план за периода след затварянето, посочен в параграф 3 от настоящия член, който при необходимост се актуализира.
5. Компетентният орган си възстановява от оператора разходите, направени във връзка с мерките, посочени в параграф 4, включително чрез използване на финансовото обезпечение съгласно член 19.

Член 18

Прехвърляне на отговорността

1. При затваряне на място за съхранение в съответствие с член 17, параграф 1, букви а) или б), всички правни задължения, свързани с мониторинг и коригиращи мерки съгласно установените в настоящата директива изисквания, с връщане на квоти на емисии в случай на изтичане съгласно Директива 2003/87/ЕО и с превантивни действия и мерки за отстраняване съгласно член 5, параграф 1 и член 6, параграф 1 от Директива 2004/35/ЕО, се прехвърлят на компетентния орган по негова собствена инициатива или по искане на оператора, ако са изпълнени следните условия:
  - а) всички налични доказателства сочат, че съхраняваният CO₂ ще бъде напълно и постоянно задържан;
  - б) изтекъл е минимален период, който се определя от компетентния орган. Посоченият минимален период е не по-кратък от 20 години, освен ако компетентният орган е убеден, че критерият по буква а) е бил изпълнен преди края на този период;
  - в) изпълнени са финансовите задължения, посочени в член 20;
  - г) мястото на съхранение е запечатано и съоръженията за инжектиране са преместени.
2. Операторът изготвя доклад, доказващ, че посоченото в параграф 1, буква а) условие е изпълнено, и го представя на компетентния орган за одобряване прехвърлянето на отговорността. Докладът показва най-малко:
  - а) съответствие между реалното и моделираното поведение на инжектирания CO₂;
  - б) липса на изтичане, което е възможно да бъде установено;
  - в) че мястото за съхранение търпи развитие към състояние на дългосрочна стабилност.

Комисията може да приеме насоки относно оценката на елементите, посочени в първа алинея, букви а), б) и в), в които да посочи последствията за техническите критерии, използвани за определяне на минималните периоди, посочени в параграф 1, буква б).

3. Когато компетентният орган се е уверил, че посочените в параграф 1, букви а) и б) условия са изпълнени, той изготвя проекторешение за одобрение на прехвърлянето на отговорността. Проекторешението уточнява метода, с който се определя дали условията, посочени в параграф 1, буква г), са изпълнени, както и всички актуализирани изисквания за запечатване на мястото за съхранение и за преместването на съоръженията за инжектиране.

Ако компетентният орган счита, че посочените в параграф 1, букви а) и б) условия не са изпълнени, той съобщава на оператора мотивите за това.

4. Държавите-членки предоставят на Комисията докладите, посочени в параграф 2, в срок от един месец след получаването им. Те също така предоставят други свързани с въпроса материали, които се вземат предвид от компетентния орган при вземане на решение за предоставяне на разрешение за съхранение. Те информират Комисията за всички проекторешения за одобрение, изготвени от компетентния орган в съответствие с параграф 3, включително за всеки друг документ, взет предвид от компетентния орган при изготвяне на заключението. В срок от четири месеца след получаването на проекторешението за одобрение Комисията може да издаде незадължително становище по него. Ако Комисията реши да не представя становище, тя уведомява държавата-членка в срок от един месец след изпращането на проекторешението за одобрение и посочва мотивите за това.

5. Когато компетентният орган се е уверил, че посочените в параграф 1, букви а) — г) условия са спазени, той приема окончателно решение и уведомява оператора за него. Компетентният орган също така съобщава окончателното решение на Комисията и ако то се отклонява от становището на Комисията — посочва причините за това.

6. След прехвърлянето на отговорността, предвидените в член 15, параграф 3 рутинни проверки се прекратяват, а мониторингът може да се сведе до нива, които позволяват установяването на изтичане или значителни нередности. Ако бъдат установени изтичания или значителни нередности, мониторингът се засилва, доколкото е необходимо, за да се оцени значимостта на проблема и ефективността на коригиращите мерки.

7. В случаите на вина на оператора, включително в случай на представяне на непълни данни, укриване на информация от значение, небрежност, умишлено въвеждане в заблуждение или пропуск да се действа с дължимата грижа, бившият оператор възстановява направените от компетентния орган разходи след прехвърлянето на отговорността. Без да се засяга член 20, след прехвърлянето на отговорността не се възстановяват други разходи.

8. При затваряне на място за съхранение в съответствие с член 17, параграф 1, буква в), отговорността се счита за прехвърлена, ако и когато всички налични доказателства сочат, че съхраняваният CO_2 ще бъде напълно и постоянно задържан и след запечатването на мястото за съхранение и преместването на съоръженията за инжектиране.

Член 19

Финансово обезпечение

1. Държавите-членки гарантират, че като част от заявлението за разрешение за съхранение потенциалният оператор представя доказателство, че могат да се вземат подходящи мерки — под формата на финансово обезпечение или друга сходна мярка, при одобрени от държавите-членки ред и условия. С това се цели да се гарантира, че могат да бъдат изпълнени всички задължения, произтичащи от издаденото в съответствие с настоящата директива разрешение, включително изискванията при затваряне и през периода след затварянето, както и всички задължения, произтичащи от включването на мястото за съхранение в приложното поле на Директива 2003/87/ЕО. Финансовото обезпечение трябва да е валидно и ефективно преди да бъде започнато инжектирането.

2. Финансовото обезпечение се адаптира периодично, за да се отчетат промените в оценката на риска от изтичане и прогнозираните разходи във връзка с всички задължения, произтичащи от издаденото съгласно настоящата директива разрешение, както и всички задължения, произтичащи от включването на мястото за съхранение в приложното поле на Директива 2003/87/ЕО.

3. Посочените в параграф 1 финансово обезпечение или други сходни мерки остават валидни и ефективни:

- a) след затваряне на място за съхранение в съответствие с член 17, параграф 1, букви а) или б) — до момента, в който отговорността за мястото за съхранение се прехвърли на компетентния орган съгласно член 18, параграфи 1—5;
- б) след отнемане на разрешение за съхранение в съответствие с член 11, параграф 3:
  - i) до издаване на ново разрешение за съхранение;
  - ii) когато мястото е затворено в съответствие с член 17, параграф 1, буква в) — до момента на прехвърляне на отговорността съгласно член 18, параграф 8, при условие че са изпълнени посочените в член 20 финансови задължения.

Член 20

Финансов механизъм

1. Държавите-членки гарантират, че въз основа на определени от държавите-членки ред и условия операторът прави финансова вноска в полза на компетентния орган преди отговорността да бъде прехвърлена съгласно член 18. Във финансовата вноска на оператора се вземат предвид тези от критериите, посочени в приложение I и елементите, отнасящи се до хронологията на съхранението на CO_2 , които имат отношение към определяне на задълженията след прехвърлянето на отговорността и покриват най-малко очакваните разходи по мониторинга за срок от 30 години. Посочената финансова вноска може да се използва за покриване на разходите, направени от компетентния орган след прехвърлянето на отговорността, за да се гарантира, че CO_2 е напълно и постоянно задържан в местата за съхранение в геоложки формации след прехвърлянето на отговорността.

2. Комисията може да приема насоки за оценка на посочените в параграф 1 разходи, които да бъдат разработени след консултации с държавите-членки с оглед осигуряване на прозрачност и предвидимост за операторите.

ГЛАВА 5

ДОСТЪП НА ТРЕТИ ЛИЦА

Член 21

Достъп до преносната мрежа и местата за съхранение

1. Държавите-членки предприемат необходимите мерки да гарантират, че потенциалните ползватели могат да получат достъп до преносните мрежи и до местата за съхранение с цел съхранение в геоложки формации на генериран и уловен CO_2 , в съответствие с параграфи 2, 3 и 4.

2. Посоченият в параграф 1 достъп се предоставя по прозрачен и недискриминационен начин, определен от държавата-членка. Държавата-членка прилага целите за честен и открит достъп, като взема предвид:

- а) капацитета за съхранение, който вече съществува или съответно може да бъде осигурен в зоните, определени съгласно член 4, и капацитета за пренос, който вече съществува или съответно може да бъде осигурен;
- б) дела от нейните задължения за намаляване на CO₂ по международните правни инструменти и общностното законодателство, които тя възнамерява да изпълни посредством улавяне и съхранение на CO₂ в геоложки формации;
- в) необходимостта да се откаже достъп, когато има несъвместимост на техническите спецификации, която не може да бъде преодоляна по разумен начин;
- г) необходимостта да се зачитат надлежно обоснованите разумни потребности на собственика или оператора на мястото за съхранение или на преносната мрежа и интересите на всички други ползватели на услуги по съхранение, на мрежата или на съответните преработващи или манипулационни съоръжения, които може да бъдат засегнати.

3. Операторите на преносната мрежа и операторите на места за съхранение могат да откажат достъп на основание липса на капацитет. За всеки отказ се посочват надлежно обосновани причини.

4. Държавите-членки предприемат необходимите мерки да гарантират, че операторът, отказал достъп въз основа на липса на капацитет или липса на връзка, извършва всички необходими подобрения, доколкото това е икономически целесъобразно или когато потенциален клиент желае да плати за тях, стига това да няма отрицателни последици за екологичната сигурност на преноса на CO₂ и съхранението му в геоложки формации.

Член 22

Уреждане на спорове

1. Държавите-членки осигуряват наличието на процедури за уреждане на спорове, включително на орган, който е независим от страните и има достъп до цялата относима информация, за да може споровете, свързани с достъпа до преносните мрежи и до места за съхранение да бъдат уреждани бързо, като се вземат предвид посочените в член 21, параграф 2 критерии и броят на страните, които могат да участват в договарянето на такъв достъп.

2. В случай на презгранични спорове се прилагат процедурите за разрешаване на спорове на държавата-членка, която има юрисдикция над преносната мрежа или мястото за съхранение, до които е отказан достъп. Когато при презгранични спорове повече от една държава-членка са компетентни по отношение на съответната преносна мрежа или място за съхранение, засегнатите държави-членки се консултират с оглед осигуряване последователното прилагане на настоящата директива.

ГЛАВА 6

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

Член 23

Компетентен орган

Държавите-членки създават или определят компетентния орган или органи, отговорни за изпълнение на задълженията, установени съгласно настоящата директива. Когато определените компетентни органи са повече от един, държавите-членки установяват договорености за координирането на дейността, осъществявана от тези органи съгласно настоящата директива.

Член 24

Трансгранично сътрудничество

В случай на трансграничен пренос на CO₂, трансгранични места за съхранение или трансгранични комплекси за съхранение, компетентните органи на съответните държави-членки заедно спазват изискванията на настоящата директива, както и на друго приложимо общностно законодателство.

Член 25

Регистри

1. Компетентният орган създава и поддържа:

- а) регистър на предоставените разрешения за съхранение, както и
- б) постоянен регистър на всички затворени места за съхранение и заобикалящите ги комплекси за съхранение, включително карти и профили на тяхното пространствено положение и наличната информация, необходима за да се прецени дали съхраняваният CO₂ ще бъде напълно и постоянно задържан.

2. Регистрите, посочени в параграф 1, се вземат предвид от компетентните национални органи при съответните процедури по планиране и при разрешаване на дейност, която може да засегне или да бъде засегната от съхранението на CO₂ в геоложки формации в регистрираните места за съхранение.

Член 26

Информация за обществеността

Държавите-членки предоставят на обществеността информацията за околната среда, свързана със съхранението на CO₂ в геоложки формации, в съответствие с приложимото общностно законодателство.

Член 27

Доклади на държавите-членки

1. На всеки три години държавите-членки представят на Комисията доклад за изпълнението на настоящата директива, включително за регистъра, посочен в член 25, параграф 1, буква б). Първият доклад се изпраща на Комисията не по-късно от 30 юни 2011 г. Докладът се изготвя въз основа на въпросник или схематичен план, съставени от Комисията в съответствие с процедурата, посочена в член 6 от Директива 91/692/ЕИО. Въпросникът или планът на доклада се изпраща на държавите-членки най-малко шест месеца преди крайния срок за представяне на доклада.

2. Комисията организира обмен на информация между компетентните органи на държавите-членки относно изпълнението на настоящата директива.

Член 28

Санкции

Държавите-членки установяват система от санкции за нарушаване на националните разпоредби, приети съгласно настоящата директива, и вземат всички необходими мерки за осигуряване на тяхното прилагане. Предвидените санкции трябва да бъдат ефективни, пропорционални и възпиращи. До 25 юни 2011 г. държавите-членки уведомяват Комисията за тези разпоредби и незабавно я уведомяват за всички последващи изменения, свързани с тях.

Член 29

Изменения на приложенията

Може да се приемат мерки за изменение на приложенията. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 30, параграф 2.

Член 30

Процедура на комитет

1. Европейската комисия се подпомага от Комитета по изменения на климата.
2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

ГЛАВА 7

ИЗМЕНЕНИЯ

Член 31

Изменение на Директива 85/337/ЕИО

Директива 85/337/ЕИО се изменя, както следва:

1. Приложение I се изменя, както следва:
  - а) точка 16 се заменя със следното:

„16. Тръбопроводи с диаметър над 800 mm и дължина над 40 km:

    - за пренос на газ, нефт, химикали, и
    - за пренос на потоци от въглероден диоксид (CO₂) с цел съхранение в геоложки формации, включително свързаните с тях компресорни станции.“;
  - б) добавят се следните точки:

„23. Места за съхранение в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (*).“

24. Инсталации за улавяне на потоци от CO₂ с цел съхранение в геоложки формации, в съответствие с Директива 2009/31/ЕО, от инсталации, обхванати от настоящото приложение, или когато общото годишно количество уловен CO₂ е равно на или надвишава 1,5 мегатона.

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114“

2. Приложение II се изменя, както следва:
  - а) в точка 3 се добавя следната буква:

„й) Инсталации за улавяне на потоци от CO₂ с цел съхранение в геоложки формации в съответствие с Директива 2009/31/ЕО от инсталации, които не са обхванати от приложение I към настоящата директива.“;
  - б) в точка 10 буква и) се заменя със следното:

„и) нефтопроводи и газопроводи и свързани с тях инсталации, както и тръбопроводи за пренос на потоци от CO₂ с цел съхранение в геоложки формации (проекти, невключени в приложение I).“

Член 32

Изменение на Директива 2000/60/ЕО

В член 11, параграф 3, буква й) от Директива 2000/60/ЕО след третото тире се вмъква следното тире:

„— инжектиране на потоци от въглероден диоксид с цел съхранение в геоложки формации, които по естествени причини са трайно неподходящи за други цели, при условие че това инжектиране се извършва в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (*) или е изключено от приложното поле на тази директива по силата на член 2, параграф 2 от нея;

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114“

Член 33

Изменение на Директива 2001/80/ЕО

В Директива 2001/80/ЕО се вмъква следният член:

„Член 9а

1. Държавите-членки гарантират, че операторите на всички горивни станции с номинално производство на електроенергия от или над 300 мегавата, за които е предоставено първоначално разрешително за строеж или, при липса на такава процедура, първоначално разрешително за експлоатация след влизане в сила на Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (*), са направили оценка на изпълнението на следните условия:

— наличие на подходящи места за съхранение,

— техническа и икономическа осъществимост на съоръженията за пренос,

— техническа и икономическа осъществимост на адаптирането на инсталациите за улавяне на CO₂.

2. Ако условията по параграф 1 са изпълнени, компетентният орган гарантира, че в рамките на инсталацията е отделено подходящо пространство за разполагане на оборудването, необходимо за улавяне и съгъстяване на CO₂. Въз основа на оценката, посочена в параграф 1, и на друга налична информация компетентният орган определя дали условията са изпълнени, по-специално по отношение на опазването на околната среда и човешкото здраве.

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114.“

Член 34

Изменение на Директива 2004/35/ЕО

В приложение III към Директива 2004/35/ЕО се добавя следният параграф:

„14. Експлоатирането на места за съхранение в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (*);

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114.“

Член 35

Изменение на Директива 2006/12/ЕО

В член 2, параграф 1 от Директива 2006/12/ЕО буква а) се заменя със следното:

„а) газови отпадъци, отделяни в атмосферата, и въглероден диоксид, уловен и пренесен с цел съхранение в геоложки формации, и съхранен в геоложки формации в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (*) или изключени от приложното поле на тази директива по силата на член 2, параграф 2 от нея;

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114.“

Член 36

Изменение на Регламент (ЕО) № 1013/2006

В член 1, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1013/2006 се добавя следната буква:

„з) доставки на CO₂ с цел съхранение в геоложки формации в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (*);

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114.“

Член 37

Изменение на Директива 2008/1/ЕО

В приложение I към Директива 2008/1/ЕО се добавя следната точка:

„6.9. Улавяне на потоци от CO₂ от инсталации, обхванати от настоящата директива, с цел съхранение в геоложки формации в съответствие с Директива 2009/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. относно съхранението на въглероден диоксид в геоложки формации (*).

(*) ОВ L 140, 5.6.2009 г., стр. 114.“

ГЛАВА 8

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 38

Преглед

1. Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад относно прилагането на настоящата директива в срок от девет месеца след получаването на докладите, посочени в член 27.

2. В доклада, който следва да бъде предаден до 31 март 2015 г., Комисията оценява, въз основа на опита от изпълнението на настоящата директива, предвид опита с демонстрационните съоръжения за улавянето и съхраняването на въглерода (УСВ) и като отчита техническият прогрес и най-новите научни познания, по-специално:

— дали е доказано в задоволителна степен постоянно задържане на CO₂ по начин, който предотвратява и намалява във възможно най-голяма степен отрицателните последици за околната среда и възможните рискове за човешкото здраве, както и безопасността на УСВ за околната среда и хората,

— дали продължават да са необходими процедурите относно прегледите от страна на Комисията на проекторазрешения за съхранение, посочени в член 10, и на проекторешения за превъзряне на отговорността, посочени в член 18,

— опита с разпоредбите относно критериите и процедурата за приемане на потока от CO₂, посочени в член 12;

— опита с разпоредбите относно достъпа на трети лица, посочен в членове 21 и 22, и с разпоредбите относно трансграничното сътрудничество съгласно член 24;

— разпоредбите, приложими към горивните инсталации с номинално производство на електроенергия от 300 или повече мегавата, посочени в член 9а от Директива 2001/80/ЕО,

— перспективите за съхранение на CO₂ в геоложки формации в трети държави,

— допълнително разработване и актуализиране на критериите, посочени в приложения I и II,

- опит с насърчаването на прилагането на УСВ при инсталации, изгарящи биомаса,
- опит с насърчаването на прилагането на УСВ при инсталации, изгарящи биомаса,

и представя предложение за преразглеждане на директивата, ако е целесъобразно.

3. Когато постоянното задържане на CO₂ по начин, който да предотврати или, ако това не е възможно, да отстрани във възможно най-голяма степен отрицателните последици и всеки произтичащ риск за околната среда и за човешкото здраве, и когато безопасността за околната среда и човека при улавянето и съхранението на въглерод и икономическата му осъществимост бъдат доказани в достатъчна степен, прегледът разглежда въпроса дали е необходимо и практически осъществимо установяването на задължително изискване за стандарти относно емисиите при работа за всички нови големи горивни инсталации за производство на електроенергия съгласно член 9а от Директива 2001/80/ЕО.

Член 39

Транспониране и преходни мерки

1. До 25 юни 2011 г. държавите-членки въвеждат в действие законовите, подзаконовите и административни разпоредби, необходими за да се съобразят с настоящата директива. Те незабавно съобщават на Комисията текста на тези разпоредби.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които те приемат в областта, уредена с настоящата директива.

3. Държавите-членки гарантират, че следните места за съхранение, които попадат в приложното поле на настоящата директива, започват да се експлоатират в съответствие с изискванията на настоящата директива до 25 юни 2012 г.

- а) места за съхранение, използвани в съответствие с действащото законодателство към 25 юни 2009 г.;
- б) места за съхранение, за които има разрешение в съответствие с това законодателство преди или към 25 юни 2009 г., при условие че местата за съхранение започват да се използват не по-късно от една година след тази дата.

Членове 4 и 5, член 7, точка 3, член 8, точка 2 и член 10 не се прилагат в тези случаи.

Член 40

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 41

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 23 април 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
P. NEČAS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КРИТЕРИИ ЗА ХАРАКТЕРИЗИРАНЕ И ОЦЕНКА НА ПОТЕНЦИАЛНИТЕ КОМПЛЕКСИ ЗА СЪХРАНЕНИЕ И НА ЗАОБИКАЛЯЩИТЕ ГИ ЗОНИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 4, ПАРАГРАФ 3

Характеризирането и оценката на посочените в член 4, параграф 3 потенциални комплекси за съхранение и заобикалящите ги зони се извършват на три етапа съгласно най-добрите практики към момента на оценката и посочените по-долу критерии. Отклонения от един или повече от тези критерии могат да бъдат разрешени от компетентния орган, при условие че операторът е доказал, че не е засегната способността на характеризирания и оценката да позволят да бъде направена преценката, посочена в член 4.

Етап 1: Събиране на данни

Събират се достатъчно данни за изработване на статичен пространствен и триизмерен (3-D) геоложки модел на мястото за съхранение и комплекса за съхранение, включително покриващи скали, и заобикалящата ги зона, включително хидравлично свързаните зони. Тези данни обхващат най-малко следните характеристики, присъщи на комплекса за съхранение:

- а) геология и геофизика;
- б) хидрогеология (в частност наличие на подпочвени води, предназначени за консумация);
- в) инженеринг на резервоара (включително пространствени изчисления на обема на порите за инжектиране на CO₂ и краен капацитет за съхранение);
- г) геохимия (скорости на разтваряне и минерализация);
- д) геомеханика (пропускливост, налягане на разрушаване);
- е) сеизмичност;
- ж) наличие и състояние на естествени или причинени от човека пътеки, включително кладенци и сонди, които могат да послужат като пътеки за изтичане;

Документират се следните характеристики за околностите на комплекса:

- з) домени, обкръжаващи комплекса за съхранение, които могат да бъдат засегнати от съхранението на CO₂ в мястото за съхранение;
- и) разпределение на населението в района, разположен над мястото за съхранение;
- й) близост до ценни природни ресурси (включително и по-конкретно райони от Натура 2000 съгласно Директива 79/409/ЕИО на Съвета от 2 април 1979 г. относно опазването на дивите птици ⁽¹⁾ и Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 г. за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна ⁽²⁾, питейни подпочвени води и въгледороди);
- к) дейности около комплекса за съхранение и евентуално взаимодействие с тези дейности (например проучване, производство и съхранение на въгледороди, геотермална употреба на водоносните хоризонти и използване на подпочвените водни запаси);
- л) близост до евентуален(и) източник(ци) на CO₂ (включително оценки за общата потенциална маса на наличния CO₂ с възможност за съхранение) и подходящи преносни мрежи.

Етап 2: Изработване на статичен триизмерен геоложки модел

Със събраните при етап 1 данни се изработва триизмерен статичен геоложки модел, или комплект модели, включително на покриващите скали и хидравлично свързаните зони и на флуидите, с помощта на компютърни симулатори на резервоара. Статичният(те) геоложки модел(и) характеризират комплекса по отношение на:

- а) геоложката структура на естествения капан;
- б) геомеханичните, геохимичните свойства на резервоара, както и свойствата за циркулация в него, покриващи формации (покриващи скали, уплътнения, порести и пропускливи хоризонти) или прилежащи формации;

⁽¹⁾ ОВ L 103, 25.4.1979 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 206, 22.7.1992 г., стр. 7.

- в) характеристиката на разломната система и наличието на създадени от човека пътеки;
- г) размер на площта и вертикален размер на комплекса за съхранение;
- д) обем на порестото пространство (включително разпределение на порестостта);
- е) изходно разпределение на флуидите;
- ж) други характеристики от значение.

Несигурността при всеки един от параметрите, използвани при изработката на модела, се оценява посредством разработване на сценарии за всеки параметър и изчисляване на съответните граници на достоверност. Оценява се и несигурността във връзка със самия модел.

Етап 3: Характеризиране на динамичното поведение на обекта, характеризирание на чувствителността, оценка на риска

Характеризирането и оценката се основават на динамично моделиране, съчетаващо множество симулации на етапите на инжектиране на CO_2 в мястото за съхранение с помощта на триизмерен(ни) статичен(ни) геоложки модел(и) в компютърния симулатор на комплекса за съхранение, изработен при етап 2.

Етап 3.1: Характеризиране на динамичното поведение на обекта

Отчитат се най-малко следните фактори:

- а) вероятните стойности на инжектиране и свойства на потока от CO_2 ;
- б) ефективността на съчетано моделиране на процеса (т.е. начина, по който взаимодействат различни единични ефекти в симулатора);
- в) реактивните процеси (т.е. начина, по който се предоставя обратна информация от реакцията на инжектирания CO_2 в съчетание с минералите *in situ* в модела);
- г) използвания симулатор на резервоара (може да са необходими множество симулации, за да се потвърдят някои заключения);
- д) краткосрочните и дългосрочните симулации (за да се установи какво се случва с CO_2 и как той реагира в течение на десетилетия и хилядолетия, включително степента на разтваряне на CO_2 във вода).

Динамичното моделиране предоставя информация относно:

- е) налягане и температура във формацията за съхранение като функция от стойностите на инжектиране и натрупаното инжектирано количество с течение на времето;
- ж) размера на площта и вертикалния размер на CO_2 спрямо времето;
- з) естеството на потока от CO_2 в резервоара, включително фазово поведение;
- и) механизмите и стойностите на улавяне на CO_2 (включително граници на преливане и странични и вертикални уплътнения);
- й) вторичните системи за задържане в общия комплекс за съхранение;
- к) капацитета за съхранение и градиентите на налягането в мястото за съхранение;
- л) риска от напукване във формацията(ите) за съхранение и покриващите скали;
- м) риска от навлизане на CO_2 в покриващите скали;
- н) риска от изтичане от мястото за съхранение (напр. през изоставени или недостатъчно добре уплътнени кладенци);
- о) скоростите на миграция (в отворени резервоари);
- п) скоростите на уплътняване на пукнатините;

- p) промените в химичния състав на флуидите във формацията(ите) и последващи реакции (напр. промяна в нивото на рН, образуване на минерали), както и включване на реактивно моделиране за оценка на последиците;
- c) преместване на флуидите във формацията;
- t) повишена сеизмичност и издигане на повърхността.

Етап 3.2: Характеризиране на чувствителността

Предприемат се множество симулации с цел установяване на чувствителността на оценката спрямо предположенията, направени за определени параметри. Симулациите се основават на изменение на параметрите в статичния(те) геоложки модел(и) и промяна на функциите на стойностите и предположенията при динамичното моделиране. Всяка значителна чувствителност се взема предвид при оценката на риска.

Етап 3.3: Оценка на риска

Оценката на риска включва, *inter alia*, следното:

3.3.1. Характеризиране на опасността

Характеризирането на опасността се извършва чрез характеризиране на възможността за изтичане от комплекса за съхранение, установена посредством описаните по-горе динамично моделиране и характеризиране на сигурността. При него, *inter alia*, се отчитат:

- a) потенциалните пътеки за изтичане;
- b) потенциалният обем на изтичането за констатираните пътеки за изтичане (скорости на потока);
- v) критичните параметри, отразяващи се върху потенциалното изтичане (напр. максимално налягане на резервоара, максимални скорости на инжектиране, температура, чувствителност спрямо различни предположения в статичния(те) геоложки модел(и) и т.н.);
- г) вторичните ефекти от съхранението на CO₂, включително разместване на съдържащите се във формацията флуиди и нови вещества, създадени при съхранението на CO₂;
- д) други фактори, които могат да изложат на опасност човешкото здраве или околната среда (напр. свързани с проекта физически структури).

Характеризирането на опасността обхваща пълния спектър от потенциални условия на експлоатация, за да се провери сигурността на комплекса за съхранение.

3.3.2. Оценка на излагане на въздействието — основава се на характеристиките на околната среда и на разпределението и дейността на населението над комплекса за съхранение, и вероятното поведение и съдба на CO₂, изтекъл от потенциалните пътеки, установени при етап 3.3.1.

3.3.3. Оценка на последиците — основава се на чувствителността на конкретни видове, общности или местообитания спрямо потенциално изтичане, установено при етап 3.3.1. По целесъобразност тя включва последициите от излагането на повишени концентрации на CO₂ в биосферата (включително почва, морски седименти и бентосни води (задушаване, хиперкапния) и занижено ниво на рН в тези околни среди вследствие на изтичане на CO₂. Тя също така включва оценка на въздействието от други вещества, които е възможно да присъстват в изтичащите потоци от CO₂ (било то попаднали в инжектираните потоци примеси или нови вещества, възникнали при съхранението на CO₂). Тези последици се взимат предвид в редица времеви и пространствени скали и се свързват с редица различни обеми на изтичане.

3.3.4. Характеризиране на риска — включва оценка на сигурността и целостта на мястото в краткосрочен и дългосрочен план, включително оценка на риска от изтичане при предложените условия на използване, и на възможно най-неблагоприятните въздействия върху околната среда и човешкото здраве. Характеризирането на риска се извършва въз основа на оценката на опасността, излагането и последиците. То включва оценка на източниците на несигурност, установени по време на етапите по характеризиране и оценка на мястото за съхранение, и когато е осъществимо — описание на възможностите за намаляване на несигурността.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КРИТЕРИИ ЗА СЪСТАВЯНЕ И АКТУАЛИЗИРАНЕ НА ПЛАНА ЗА МОНИТОРИНГ, ПОСОЧЕН В ЧЛЕН 13, ПАРАГРАФ 2, И ЗА МОНИТОРИНГ СЛЕД ЗАТВАРЯНЕ**1. Съставяне и актуализиране на плана за мониторинг**

Планът за мониторинг, посочен в член 13, параграф 2, се съставя в съответствие с анализа за оценка на риска, осъществен в етап 3 от приложение I, и се актуализира с цел да бъдат изпълнени изискванията за мониторинг, изложени в член 13, параграф 1, съгласно следните критерии:

1.1. Съставяне на плана

Планът за мониторинг включва подробна информация за мониторинга, който ще се извършва по време на основните етапи на проекта, включително основни елементи, оперативен мониторинг и мониторинг след затваряне. За всеки отделен етап се посочва следната информация:

- а) наблюдавани параметри;
- б) използвана технология за мониторинг и обосновка за нейния избор;
- в) място на мониторинг и обосновка на пространствената дискретизация;
- г) честота на прилагане и обосновка на времевата дискретизация.

Параметрите, които ще бъдат наблюдавани, се определят така, че да изпълняват целите на мониторинга. При всички случаи обаче планът включва постоянен или периодичен мониторинг на следните параметри:

- д) дифузни емисии на CO_2 в съоръжението за инжектиране;
- е) обемен дебит на CO_2 в устията за инжектиране;
- ж) налягане и температура на CO_2 в устията за инжектиране (за определяне на тегловния дебит);
- з) химичен анализ на инжектирания материал;
- и) температура и налягане на резервоара (за определяне на фазовото поведение и състояние на CO_2).

Изборът на технология за мониторинг се основава на най-добрите налични практики в момента на проектиране. По целесъобразност се вземат предвид и се използват следните варианти:

- й) технологии, които могат да открият наличието, местонахождението и пътеките за миграция на CO_2 в земните недра и на повърхността;
- к) технологии, които предоставят информация за поведението на параметрите налягане-обем и пространствено/вертикално разпределение на струята от CO_2 чрез усъвършенстване на триизмерна симулация върху триизмерни геоложки модели на формацията за съхранение, изработени в съответствие с член 4 и приложение I;
- л) технологии, които могат да осигурят широк пространствен обхват, с цел събиране на информация за незасечени по-рано потенциални пътеки за изтичане в пространствените измервания на целия комплекс за съхранение и отвъд него, в случай на значителни нередности или миграция на CO_2 извън комплекса за съхранение.

1.2. Актуализиране на плана

Събраните при мониторинга данни се съпоставят и тълкуват. Наблюдаваните резултати се сравняват с поведението, прогнозирано при динамичната симулация на триизмерното поведение на параметрите налягане-обем и насищане, извършена в рамките на характеризирането на сигурността в съответствие с член 4 и етап 3 от приложение I.

При значително отклонение между наблюдаваното и прогнозираното поведение, триизмерният модел се калибрира отново, за да отрази наблюдаваното поведение. Повторното калибриране се основава на наблюдаваните данни от плана за мониторинг, а когато е необходимо да се осигури достоверност на предположенията при повторното калибриране, се събират допълнителни данни.

Етапи 2 и 3 от приложение I се повтарят, като се използва повторно калибрирания(те) триизмерен(ни) модел(и), за да се съставят нови сценарии за опасността и стойности на потока и за преразглеждане и актуализиране на оценката на риска.

При установяване на нови източници на CO₂, пътеки и стойности на потока или на наблюдавани значителни отклонения от предходните оценки вследствие на историческа взаимовръзка и повторно калибриране на модела, планът за мониторинг се изменя съответно.

2. Мониторинг след затваряне

Мониторингът след затваряне се основава на информацията, събрана и моделирана по време на изпълнението на плана за мониторинг, посочен в член 13, параграф 2 и по-горе в точка 1.2 от настоящото приложение. Предназначението му по-конкретно е да предостави информация, необходима за преценката, посочена в член 18, параграф 1.

РЕШЕНИЯ, ПРИЕТИ СЪВМЕСТНО ОТ ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА

РЕШЕНИЕ № 406/2009/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 април 2009 година

относно усилията на държавите-членки за намаляване на техните емисии на парникови газове, необходими за изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове до 2020 г.

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 175, параграф 1 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

- (1) Крайната цел на Рамковата конвенция на Обединените нации по изменение на климата (РКОНИК), одобрена от името на Европейската общност с Решение 94/69/ЕО на Съвета ⁽³⁾, е да се стабилизируют концентрациите на парникови газове в атмосферата на ниво, което би предотвратило опасна антропогенна намеса в климатичната система.
- (2) Съгласно становището на Общността, изразено напоследък по-специално от Европейския съвет от март 2007 г., за да бъде постигната тази цел, световната средногодишна температура на повърхността не следва да надхвърля нивата от преди началото на индустриализацията с повече от 2 °С,

което предполага, че до 2050 г. глобалните емисии на парникови газове следва да бъдат намалени най-малко с 50 % под нивото за 1990 г. Емисиите на парникови газове на Общността, обхванати от настоящото решение, следва да продължат да намаляват и след 2020 г. като част от усилията на Общността да допринесе за постигането на целта за глобално намаление на емисиите. Развитите държави, включително държавите-членки на ЕС, следва да продължат да имат водеща роля, като поемат ангажимент за колективно намаляване на своите емисии на парникови газове с около 30 % до 2020 г. в сравнение с 1990 г. Те следва да направят това и с оглед на колективно намаляване на своите емисии на парникови газове с 60 до 80 % до 2050 г. в сравнение с 1990 г. Всички отрасли на икономиката следва да допринесат за постигане на това намаление на емисиите, включително международното морско корабоплаване и въздухоплаването. Въздухоплаването допринася за това намаление посредством включването си в схемата на Общността за търговия с квоти за емисии на парникови газове (наричана по-долу „схема на Общността“). В случай че международно споразумение, което включва емисиите от международното мореплаване в неговите цели за намаления чрез Международната морска организация, не бъде одобрено от държавите-членки или подобно споразумение чрез РКОНИК не бъде одобрено от Общността до 31 декември 2011 г., Комисията следва да направи предложение за включване на емисиите от международно мореплаване в ангажимента на Общността за намаляване на емисиите, с цел предложението да влезе в сила до 2013 г. Такова предложение следва да сведе до минимум възможни отрицателни последици за конкурентоспособността на Общността, като същевременно се вземат предвид възможните ползи за околната среда.

- (3) За да бъде постигната тази цел, Европейският съвет от март 2007 г. одобри целта на Общността за намаление на емисиите на парникови газове до 2020 г. с 30 % в сравнение с 1990 г. като принос към едно глобално и всеобхватно споразумение за периода след 2012 г., при условие че други развити държави се ангажират с подобно намаляване на емисиите, а икономически по-напредналите развиващи се държави дадат своя принос според отговорностите и възможностите си.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 3.2.2009 г., стр. 71.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 17 декември 2008 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и решение на Съвета от 6 април 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 33, 7.2.1994 г., стр. 11.

- (4) Европейският съвет от март 2007 г. подчерта, че Общността се ангажира с превръщането на Европа в икономика с висока енергийна ефективност и ниски нива на емисии на парникови газове и реши, че до сключването на глобално и всеобхватно споразумение за периода след 2012 г. Общността твърдо и независимо се ангажира до 2020 г. да постигне намаление на емисиите на парникови газове с най-малко 20 % в сравнение с 1990 г., без това да засяга нейната позиция при международни преговори.
- (5) Подобряването на енергийната ефективност е ключов елемент за изпълнението на изискванията на настоящото решение от държавите-членки. В този контекст Комисията следва да наблюдава отблизо напредъка към постигането на целта за намаление на потреблението на енергия с 20 % до 2020 г. и да предлага допълнителни действия, ако напредъкът е недостатъчен.
- (6) Директива 2003/87/ЕО ⁽¹⁾ установява схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността, обхващаща определени отрасли на икономиката. За да бъде постигнато по икономически ефективен начин намаление на емисиите на парникови газове с най-малко 20 % до 2020 г. в сравнение с 1990 г., всички отрасли на икономиката следва да дадат своя принос за това намаление на емисиите на парникови газове. Затова държавите-членки следва да въведат допълнителни политики и мерки, за да ограничат допълнително емисиите на парникови газове от източници, които не попадат в приложното поле на Директива 2003/87/ЕО.
- (7) Делът на усилията на всяка държава-членка следва да бъде определен в съответствие с нивото на нейните емисии на парникови газове през 2005 г., обхванати от настоящото решение, коригирано така, че да изключва емисиите от инсталации, които са съществували през 2005 г., но са били включени в схемата на Общността в периода от 2006 до 2012 г. Годишното разпределено количество емисии за периода от 2013 до 2020 г. в тонове еквивалент на въглероден диоксид следва да се определи въз основа на преминали преглед и проверка данни.
- (8) Усилията на държавите-членки за намаляване на емисиите следва да се основават на принципа на солидарност между тях и необходимостта от устойчив икономически растеж в цялата Общност, като се отчита относителният БВП на глава от населението на държавите-членки. На държавите-членки с относително нисък БВП на глава от населението в момента и, следователно, с висок прогнозиран ръст на БВП следва да се разреши да увеличат своите емисии на парникови газове в сравнение с 2005 г., но те следва да ограничат това увеличение на емисиите на парникови газове, за да дадат своя принос към изпълнението на независимия ангажимент на Общността за намаляване на емисиите. Държавите-членки с относително висок БВП на глава от населението следва да намалят своите емисии на парникови газове в сравнение с 2005 г.
- (9) За да се гарантира и в бъдеще справедливо разпределение между държавите-членки на усилията за изпълнението на независимия ангажимент на Общността за намаляване на емисиите, не следва да се изисква от нито една държава да намали своите емисии на парникови газове към 2020 г. с повече от 20 % в сравнение с 2005 г., нито да ѝ се позволява да увеличи своите емисии на парникови газове през 2020 г. с повече от 20 % спрямо нивото от 2005 г. Намаляването на емисиите на парникови газове следва да бъде осъществено в периода от 2013 до 2020 г. На всяка държава-членка следва да се позволи да направи пренос от следващата година на количество емисии, равно на максимум 5 % от нейното годишно разпределено количество емисии. Когато емисиите на някоя държава-членка са под годишното разпределено количество емисии, следва да ѝ се позволи да пренесе своя излишък от намаления на емисии в следващите години.
- (10) За да се изравнят различията в разходите за намаляване на емисиите, пред които са изправени различните държавите-членки, като се позволи по-голяма географска гъвкавост и същевременно с цел повишаване на разходната ефективност на цялостния ангажимент, поет от Общността, държавите-членки следва да имат възможност да прехвърлят част от годишното им разпределено количество емисии на други държавите-членки. Прозрачността на подобни прехвърляния следва да бъде гарантирана посредством нотификация на Комисията и вписване на всяко прехвърляне в регистрите на съответните две държавите-членки. Такова прехвърляне може да се осъществи по начин, удобен и за двете страни, включително чрез търг, чрез използване на пазарни посредници, действащи като представители, или чрез двустранни договорености.
- (11) Следва да се постигнат значителни намаления на емисиите на парникови газове в рамките на Съюза. Използването на кредити от дейности по проекти следва да се ограничи, така че да е допълнение към вътрешните действия. Съюзът потвърждава ангажимента си за по-нататъшно подобряване на Механизма за чисто развитие (МЧР) и ще търси подобрения чрез подходящи международни процеси. Важно е държавите-членки да използват кредити от дейности по проекти, които представляват реални, проверими, допълнителни и постоянни намаления на емисиите и носят ясни ползи за устойчивото развитие без значителни отрицателни социални или екологични последици. Държавите-членки следва също така да докладват относно качествените критерии, които прилагат при използване на подобни кредити.
- (12) За да осигури гъвкавост за държавите-членки при изпълнението на техните ангажименти, да насърчи устойчивото развитие в трети държави, по-специално в развиващите се държави, и да предложи сигурност за инвеститорите, Общността следва да продължи да признава определен брой кредити от проекти за намаляване на емисиите на парникови газове в трети държави преди постигането на бъдещо международно споразумение по изменение на климата (наричано по-долу „международно споразумение по изменение на климата“). Държавите-членки следва да гарантират, че тяхната политика на закупуване на такива кредити подпомага справедливото разпределение на проектите в географско отношение, по-специално като увеличава дела на сертифицирани единици редуцирани емисии (СЕРЕ), закупувани от най-слабо развитите държави (НСРД) и от развиващите се малки островни държави (РМОД), и подпомага постигането на международно споразумение по изменението на климата.

⁽¹⁾ Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 г. за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността (ОВ L 275, 25.10.2003 г., стр. 32).

- (13) Следователно държавите-членки следва да могат да използват кредити, издадени за намаления на емисиите на парникови газове, постигнати през периода от 2008 до 2012 г. в резултат на реализирането на проекти от видовете, които са отговаряли на критериите за използване в схемата на Общността през този период. Държавите-членки следва да могат да използват и кредити за намаления на емисиите на парникови газове, постигнати след периода от 2008 до 2012 г., които са резултат от регистрирани през периода от 2008 до 2012 г. проекти и които са резултат на реализирането на проекти от видовете, които са отговаряли на критериите за използване в схемата на Общността през този период.
- (14) Много малък брой проекти по МЧР са били осъществени в НСРД. Предвид подкрепата на Общността за справедливото разпределение на проекти по МЧР, включително и чрез инициативата на Комисията за Световен алианс за борба с изменението на климата, както е предвидено в съобщението на Комисията от 18 септември 2007 г., озаглавено „Създаване на Световен алианс за борба с изменението на климата между Европейския съюз и най-уязвимите от климатични промени развиващи се бедни страни“, е уместно да се предвидят гаранции за приемането на кредити от проекти в НСРД, започнали след края на периода от 2008 до 2012 г., за видове проекти, които са отговаряли на критериите за използване в схемата през периода от 2008 до 2012 г. Тази политика следва да продължи до 2020 г. или до сключването на съответно споразумение с Общността, в зависимост от това кое от двете събития ще настъпи по-рано.
- (15) За да се осигури допълнителна гъвкавост на държавите-членки и да се насърчи устойчивото развитие в развиващите се държави, на държавите-членки следва да се даде възможност да използват допълнителни кредити, произтичащи от проекти по споразумения на Общността с трети държави. Без международно споразумение по изменение на климата, определящо количествата за развитите държави, не е възможно продължаването на проекти със съвместно изпълнение (СИ) след 2012 г. Въпреки това кредити за намаления на емисиите на парникови газове, произтичащи от такива проекти, следва да бъдат признавани и в бъдеще посредством споразумения с трети държави.
- (16) Важно е държавите-членки и в бъдеще да имат възможност да използват кредити по МЧР, за да се осигури пазар за такива кредити и след 2012 г. За да се подпомогне такъв един пазар и да се гарантира в бъдеще намаляването на емисиите на парникови газове в Общността и по този начин да се ускори постигането на целите на Общността, свързани с енергията от възобновяеми източници, енергийната ефективност, енергийната сигурност, иновациите и конкурентоспособността, се предлага да бъде разрешено ежегодното използване от държавите-членки на кредити от проекти за намаляване на емисиите на парникови газове в трети държави в размер до 3 % от емисиите на парникови газове от източници извън приложното поле на Директива 2003/87/ЕО, на всяка държава-членка през 2005 г., или в други държави-членки — до сключването на международно споразумение по изменението на климата. Следва да бъде разрешено прехвърлянето на неизползваната част от тези количества между държави-членки. Някои държави-членки с отрицателна пределна стойност или с положителна пределна стойност най-много до 5 %, както е уредена в настоящото решение, следва да имат право ежегодно и в допълнение към посочените по-горе кредити, да използват допълнителни кредити в размер на 1 % от техните проверени емисии за 2005 г. от проекти в НСРД и РМОД, при условие че спазват едно от четирите условия, предвидени в настоящото решение.
- (17) Настоящото решение следва да не засяга по-строгите национални цели. Когато държавите-членки ограничат емисиите си на парникови газове, обхванати от настоящото решение, в по-голяма степен в сравнение със задълженията си по него, за да постигнат по-строги цели, ограничението, наложено от настоящото решение относно използването на кредити за намаление на емисии на парникови газове, следва да не се прилага за допълнителните намаления на емисиите, направени за постигане на националната цел.
- (18) За да се увеличи разходната ефективност при постигане на националните цели, особено за държави-членки с по-високи цели, държавите-членки могат да използват кредити, произтичащи от проекти на общностно равнище съгласно определението в член 24а от Директива 2003/87/ЕО.
- (19) След сключването на международно споразумение по изменение на климата държавите-членки следва да приемат кредити за намаление на емисиите единствено от държави, ратифицирали това споразумение, и като следват общ подход.
- (20) Фактът, че някои разпоредби на настоящото решение се позовават на одобрението от страна на Общността на международно споразумение по изменение на климата, не засяга сключването на това споразумение и от страна на държавите-членки.
- (21) След като одобрят международно споразумение по изменение на климата за периода след 2012 г., и в съответствие с предвиденото в това споразумение Общността и нейните държави-членки следва да участват във финансирането на измерими, подлежащи на отчетност и проверка и съобразени с националната специфика действия в развиващите се държави, които са ратифицирали споразумението, целящи смекчаване на последиците от емисиите на парникови газове, съвместими с целите за ограничаване на увеличаването на средните годишни температури на повърхността до 2 °C в сравнение с нивата преди началото на индустриализацията.
- (22) След като одобрят международно споразумение по изменение на климата за периода след 2012 г. и в съответствие с предвиденото в това споразумение Общността и нейните държави-членки следва да участват във финансиране на предоставянето на помощ за развиващите се държави, които са ратифицирали споразумението, и по-специално на общностите и държавите, които са най-силно застрашени от изменението на климата, с цел те да бъдат подпомогнати в процеса на адаптиране и в техните стратегии за намаляване на риска.

- (23) В случай че до 31 декември 2010 г. Общността не е одобрила международно споразумение по изменение на климата, Комисията следва да направи предложение за включване на емисиите и на поглъщането, свързани със земеползването, с промяната на земеползването и с горското стопанство, в ангажмента на Общността за намаляване на емисиите в съответствие с хармонизирани ред и условия, като се основава на работата, извършена в контекста на РКОНИК, и като гарантира постоянство и съобразено с околната среда единство на приноса от земеползването, от промяната на земеползването и от горското стопанство, както и точен мониторинг и отчитане, с цел предложението да влезе в сила до 2013 г. Комисията следва да оцени дали разпределението на усилията на отделните държави-членки следва съответно да бъде коригирано.
- (24) Напредъкът при изпълнението на ангажиментите съгласно настоящото решение следва да бъде оценяван ежегодно въз основа на докладите, представени в съответствие с Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 г. относно механизма за мониторинг на емисиите на парникови газове в Общността и прилагане на Протокола от Киото ⁽¹⁾. На всеки две години следва да се изготвя прогноза за очаквания напредък, а през 2016 г. — да се направи цялостна оценка на изпълнението на настоящото решение.
- (25) Всички корекции в приложното поле на Директива 2003/87/ЕО следва да бъдат придружени от съответни промени на максимално допустимите количества емисии на парникови газове, попадащи в приложното поле на настоящото решение.
- (26) След одобряването от Общността на международно споразумение по изменение на климата пределните стойности за емисиите на парникови газове за държавите-членки следва да бъдат актуализирани с цел изпълнение на ангажмента на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове, предвиден в това споразумение, въз основа на принципа на солидарност между държавите-членки и предвид необходимостта от устойчив икономически растеж в цялата Общност. Количеството кредити от проекти за намаляване на емисиите на парникови газове в трети държави, които всяка държава-членка може да ползва, следва да бъде увеличено с количество, достигащо до половината от допълнителното намаление съгласно настоящото решение.
- (27) Регистрите, предвидени в Решение № 280/2004/ЕО, както и определеният съгласно Директива 2003/87/ЕО Централен администратор следва да се използват за осигуряване на правилна обработка и осчетоводяване на всички трансакции по изпълнението на настоящото решение.
- (28) Тъй като ангажиментът на Общността за намаляване на емисиите налага задължения не само на органите на централно управление на държавите-членки, но и на техните местни и регионални органи на управление, а също и на други местни и регионални форуми и активни в тази област организации, държавите-членки следва да гарантират сътрудничество между своите централни и местни органи на различни равнища.
- (29) Освен отделните държави-членки, органите на централно управление, местните и регионалните организации и органи, участниците на пазара — съвместно с домакинствата и отделните потребители — следва да бъдат ангажирани да допринасят за изпълнението на ангажмента на Общността за намаляване на емисиите, независимо от нивото на емисии на парникови газове, което може да им бъде приписано.
- (30) Държавите-членки следва да осигурят финансиране за използването на нови, новаторски техники с цел да улеснят създаването на нови работни места от страна на промишлените предприятия, като по този начин увеличават конкурентоспособността и насърчават постигането на целите на Лисабонската стратегия.
- (31) Тъй като увеличаването на производството на електроенергия от възобновяеми енергийни източници представлява особено важно средство за намаляване на емисиите на парникови газове, държавите-членки следва да полагат усилия в тази насока в контекста на Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 г. за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници ⁽²⁾.
- (32) Мерките, необходими за изпълнение на настоящото решение, следва да се приемат в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽³⁾.
- (33) По-специално на Комисията следва да бъде предоставено правомощието да определя годишното разпределено количество емисии за периода от 2013 до 2020 г. в тонове еквивалент на въглероден диоксид, да посочва условията и реда с цел улесняване на прехвърлянето от страна на държавите-членки на части от разпределеното им количество емисии и увеличаване на прозрачността на такива прехвърляния, както и да приема мерки за прилагане на разпоредбите, свързани с регистрите и Централния администратор. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящото решение чрез допълването му с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (34) Доколкото целите на настоящото решение не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат, с оглед на неговите мащаб и последици, да бъдат постигнати по-добре на общностно равнище, Общността може да приема мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен в същия член, настоящото решение не надхвърля необходимото за постигането на тези цели,

⁽¹⁾ ОВ L 49, 19.2.2004 г., стр. 1.

⁽²⁾ Вж. стр. 16 от настоящия брой на Официален вестник.

⁽³⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

ПРИЕХА НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Предмет

С настоящото решение се установяват минималният принос на държавите-членки за постигане на ангажимента на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове за периода от 2013 до 2020 г. за емисии на парникови газове, обхванати от настоящото решение, и правила за осъществяване на този принос и за неговата оценка.

С настоящото решение също така се установяват разпоредби за оценка и изпълнение на по-строг ангажимент на Общността за постигане на намаление на емисиите, надвишаващо 20 %, който да бъде приложен, след като Общността одобри международно споразумение по изменение на климата, водещо до намаления на емисиите над изискваните по член 3 нива, както е отразено в ангажимента за намаляване на емисиите с 30 %, одобрен от Европейския съвет от март 2007 г.

Член 2

Определения

За целите на настоящото решение се прилагат следните определения:

1. „емисии на парникови газове“ означава емисии от източници на въглероден диоксид (CO₂), метан (CH₄), диазотен оксид (N₂O), хидрофлуоровъглероди (HFCs), перфлуоровъглероди (PFCs) и серен хексафлуорид (SF₆) от категориите, изброени в приложение I, изразени в тонове еквивалент на въглероден диоксид в съответствие с Решение № 280/2004/ЕО, с изключение на емисиите на парникови газове, обхванати от Директива 2003/87/ЕО;
2. „годишно разпределено количество емисии“ означава годишните максимално разрешени емисии на парникови газове в годините от 2013 до 2020 г., както е посочено в член 3, параграф 2.

Член 3

Нива на емисиите за периода от 2013 до 2020 г.

1. До 2020 г. всяка държава-членка ограничава своите емисии на парникови газове най-малкото с процентния дял, установен за тази държава-членка в приложение II към настоящото решение, спрямо нейните емисии през 2005 г.
2. При спазване на параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член и член 5 всяка държава-членка с отрицателна пределна стойност съгласно приложение II гарантира, че емисиите ѝ на парникови газове през 2013 г. не надвишават средните ѝ годишни емисии на парникови газове за 2008, 2009 и 2010 г., докладвани и проверени в съответствие с Директива 2003/87/ЕО и Решение № 280/2004/ЕО, включително като използва възможностите за гъвкавост, предвидени в настоящото решение.

При спазване на параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член и член 5 всяка държава-членка с положителна пределна стойност съгласно приложение II гарантира, че емисиите ѝ на парникови газове през 2013 г. не надвишават нивото, определено в линейна прогресия с начало 2009 г., със средните ѝ годишни емисии на парникови газове за 2008, 2009 и 2010 г., както са докладвани и проверени в съответствие с Директива 2003/87/ЕО и Решение № 280/2004/ЕО, и край през 2020 г. на ограничението за същата държава-членка, както е посочено в приложение II, включително като използва възможностите за гъвкавост, предвидени в настоящото решение.

При спазване на параграфи 3, 4 и 5 от настоящия член и член 5 всяка държава-членка ограничава ежегодно емисиите си на парникови газове съгласно линейна прогресия, включително като използва възможностите за гъвкавост, предвидени в настоящото решение, за да гарантира, че емисиите ѝ не надхвърлят през 2020 г. ограничението ѝ, както е посочено в приложение II.

В срок шест месеца след получаването на съответните преразгледани и проверени данни за емисиите се приемат мерки за определяне на годишното разпределено количество емисии за периода от 2013 до 2020 г. в тонове еквивалент на въглероден диоксид.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящото решение чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 13, параграф 2.

3. През периода от 2013 до 2019 г. всяка държава-членка може да направи пренос от следващата година на количество емисии в размер до 5 % от годишното си разпределено количество емисии. Ако емисиите на парникови газове на дадена държава-членка са под годишното ѝ разпределено количество емисии, тя може да пренесе частта от годишното ѝ разпределено количество емисии за дадена година, която надвишава емисиите ѝ на парникови газове за тази година, към следващи години до 2020 г., като взема предвид използването на възможностите за гъвкавост по настоящия параграф и параграфи 4 и 5.

Държава-членка може да поиска по-голямо ниво на пренос, надвишаващо 5 %, през 2013 г. и през 2014 г., в случай на екстремални метеорологични условия, които са довели до значително повишаване на емисиите на парникови газове през тези две години в сравнение с годините с нормални метеорологични условия. За тази цел държавата-членка представя доклад на Комисията, като обосновава това искане. Комисията решава в срок от три месеца дали може да бъде разрешено увеличаване на нивото на пренос.

4. Държава-членка може да прехвърли до 5 % от годишното си разпределено количество емисии през дадена година на други държави-членки. Държавата-членка, която получава това количество, може да го използва за изпълнение на задължението си по настоящия член за съответната година или която и да е от следващите години до 2020 г. Държава-членка не може да прехвърля никаква част от годишното си разпределено количество емисии, ако в момента на прехвърляне тази държава-членка не спазва изискванията на настоящото решение.

5. Държава-членка може да прехвърли частта от годишното си разпределено количество емисии, която надхвърля емисиите ѝ на парникови газове през тази година, на други държави-членки, като взема предвид използването на възможностите за гъвкавост по параграфи 3 и 4. Държавата-членка, която получава това количество, може да го използва за изпълнение на задълженията си по настоящия член за същата година или която и да е от следващите години до 2020 г. Държава-членка не може да прехвърля никаква част от годишното си разпределено количество емисии, ако в момента на прехвърляне не спазва изискванията на настоящото решение.

6. За да се улеснят прехвърлянията, посочени в параграфи 4 и 5, и за да се увеличи тяхната прозрачност, се приемат мерки, определящи реда и условията за такива прехвърляния.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящото решение чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 13, параграф 2.

Член 4

Енергийна ефективност

1. До 2012 г. Комисията оценява и докладва за напредъка на Общността и нейните държави-членки към постигане на целта за намаляване на потреблението на енергия с 20 % до 2020 г. в сравнение с прогнозите за 2020 г., както е посочено в Плана за действие за енергийна ефективност, предвиден в съобщението на Комисията от 19 октомври 2006 г.

2. Ако е уместно, по-специално с оглед подпомагане на държавите-членки в техния принос към изпълнение на ангажиментите на Общността за намаляване на емисиите на парникови газове, до декември 2012 г. Комисията предлага засилени или нови мерки за ускоряване на подобренията в областта на енергийната ефективност

Член 5

Използване на кредити от дейности по проекти

1. Държавите-членки може да използват следните кредити за намаление на емисиите на парникови газове за изпълнение на задълженията си по член 3:

- a) сертифицирани единици редуцирани емисии (СЕРЕ) и единици редуцирани емисии (ЕРЕ), издадени по отношение на намаления на емисиите до 31 декември 2012 г., които са отговаряли на критериите за използване в схемата на Общността през периода от 2008 до 2012 г.;
- b) СЕРЕ и ЕРЕ, издадени по отношение на намаления на емисиите от 1 януари 2013 г. от проекти, регистрирани преди 2013 г., които са отговаряли на критериите за използване в схемата на Общността през периода от 2008 до 2012 г.;
- b) СЕРЕ, издадени по отношение на намаления на емисиите, получени от проекти, осъществени в НСРД, които са отговаряли на критериите за използване в схемата на Общността през периода от 2008 до 2012 г., до ратифицирането от страна на тези държави на съответно споразумение с Общността или до 2020 г., в зависимост от това кое от двете събития ще настъпи по-рано;

- г) временни СЕРЕ (вСЕРЕ) или дългосрочни СЕРЕ (дСЕРЕ) от проекти за залесяване и повторно залесяване, при условие че когато дадена държава-членка е използвала вСЕРЕ или дСЕРЕ в изпълнение на ангажиментите си по Решение 2002/358/ЕО на Съвета⁽¹⁾ за периода от 2008 до 2012 г., държавата-членка се ангажира с продължаване на заместването на тези кредити от вСЕРЕ, дСЕРЕ или други единици, валидни по Протокола от Киото, преди крайния срок на валидност на тези вСЕРЕ или дСЕРЕ, а така също държавата-членка се ангажира и с продължаване на заместването на вСЕРЕ или дСЕРЕ, използвани по настоящото решение с вСЕРЕ, дСЕРЕ или други единици, които може да бъдат използвани за изпълнение на тези ангажименти преди крайния срок на валидност на тези вСЕРЕ или дСЕРЕ. Когато заместването се извършва с вСЕРЕ или дСЕРЕ, държавата-членка продължава да замества и тези вСЕРЕ или дСЕРЕ преди изтичане на срока им на валидност, докато те бъдат заменени от единици с неограничен срок на валидност.

Държавите-членки следва да гарантират, че тяхната политика на придобиване на такива кредити насърчава справедливото в географско отношение разпределение на проектите и подпомага постигането на международно споразумение по изменение на климата.

2. В допълнение към параграф 1 и в случай че преговорите относно международно споразумение по изменение на климата не бъдат приключени до 31 декември 2009 г., държавите-членки може да използват за изпълнение на ангажиментите си по член 3 допълнителни кредити за намаляване на емисиите на парникови газове, произтичащи от проекти или други дейности за намаляване на емисиите в съответствие със споразуменията, посочени в член 11а, параграф 5 от Директива 2003/87/ЕО.

3. Ако бъде постигнато международно споразумение по изменение на климата, както е посочено в член 1, от 1 януари 2013 г. държавите-членки може да използват само кредити от проекти в трети държави, ратифицирали това споразумение.

4. Използваните ежегодно от всяка държава-членка кредити съгласно параграфи 1, 2 и 3 не трябва да надхвърлят 3 % от емисиите на парникови газове на същата държава-членка през 2005 г., плюс всяко прехвърлено в съответствие с параграф 6 количество.

5. Държави-членки с отрицателна пределна стойност или с положителна пределна стойност до 5 %, както е предвидено в приложение II, които са изброени в приложение III, имат право ежегодно и в допълнение към използваните съгласно параграф 4 кредити да използват допълнителни кредити в размер на 1 % от техните проверени емисии за 2005 г. от проекти в НСРД и РМОД, при условие че е спазено едно от следните четири условия:

- a) съгласно оценката на въздействието на Комисията, приложена към пакета от мерки за изпълнение на целите на ЕС в областта на изменението на климата и енергията от възобновяеми източници до 2020 г., преките разходи на цялостния пакет надвишават 0,70 % от БВП;

⁽¹⁾ Решение 2002/358/ЕО на Съвета от 25 април 2002 г. за одобрение от името на Европейската общност на Протокола от Киото към Рамковата конвенция на Организацията на обединените нации за промените на климата и съвместното изпълнение на ангажиментите, произтичащи от нея (ОВ L 130, 15.5.2002 г., стр. 1).

- б) налице е увеличение от най-малко 0,1 % от БВП между целта, действително приета за съответната държава-членка, и сценария за ефективност на разходите съгласно оценката на въздействието на Комисията, посочена в буква а);
- в) повече от 50 % от общите емисии, обхванати от настоящото решение за съответната държава-членка, са емисии, свързани с транспорта; или
- г) съответната държава-членка има цел за енергия от възобновяеми източници за 2020 г., надвишаваща целта от 30 %, определена в Директива 2009/28/ЕО.
6. Всяка държава-членка може да прехвърля ежегодно на друга държава-членка неизползваната част от своето годишно количество, равняваща се на 3 %, както е посочено в параграф 4. Когато използваните годишно от държава-членка кредити не достигат количеството, предвидено в параграф 4, държавата-членка може да пренесе неизползваната част от това количество към следващите години.
7. В допълнение държавите-членки могат да използват без квото и да било количествени ограничения кредити от проекти на общностно равнище, издадени съгласно член 24а от Директива 2003/87/ЕО, с цел изпълнение на техните ангажменти за намаляване на емисиите.

Член 6

Доклади, оценка на напредъка, изменения и преразглеждане

1. В своите доклади съгласно член 3 от Решение № 280/2004/ЕО държавите-членки включват следното:
- а) своите годишни емисии на парникови газове, произтичащи от прилагането на член 3;
- б) използването, географското разпределение и видовете кредити, както и качествените критерии, прилагани към кредитите, използвани в съответствие с член 5;
- в) прогнозирания напредък по отношение на изпълнението на техните задължения по настоящото решение, включително информацията относно националните политики и мерки и националните прогнози;
- г) информацията относно планираните допълнителни национални политики и мерки, предвидени с оглед на ограничаване на емисиите на парникови газове, надхвърлящи техните ангажменти по настоящото решение, и с оглед прилагането на международното споразумение по изменение на климата, посочено в член 8.
2. В случай че държава-членка използва кредити от определени видове проекти, които не могат да се използват от операторите в схемата на Общността, тази държава-членка представя подробна обосновка за използването на такива кредити.
3. В своите доклади, представени съгласно член 5, параграфи 1 и 2 от Решение № 280/2004/ЕО, Комисията преценява дали напредъкът на държавите-членки е достатъчен за изпълнение на техните задължения съгласно настоящото решение.

Оценката отчита напредъка в политиките и мерките на Общността и информацията, предоставена от държавите-членки в съответствие с членове 3 и 5 от Решение № 280/2004/ЕО.

На всеки две години, като се започне с доклада за емисиите на парникови газове за 2013 г., оценката включва и прогнози за очаквания напредък на Общността към изпълнение на ангажмента ѝ за намаляване на емисиите и на държавите-членки — по отношение на изпълнението на задълженията им по настоящото решение.

4. В доклада, посочен в параграф 3, Комисията извършва оценка на цялостното изпълнение на настоящото решение, включително използването и качеството на кредити по МЧР и необходимостта от допълнителни общи и съгласувани политики и мерки на общностно равнище в отраслите, които попадат в приложното поле на настоящото решение, с цел подпомагане на държавите-членки при изпълнението на техните ангажменти по настоящото решение, както и прави предложения, когато е уместно.

5. С оглед изпълнението на настоящото решение Комисията прави предложения за изменение на Решение № 280/2004/ЕО и приема изменения на Решение 2005/166/ЕО на Комисията ⁽¹⁾ с цел актовете за изменение да се прилагат от 1 януари 2013 г., за да гарантира по-специално:

- а) по-бърз, ефикасен, прозрачен и разходоэффективен мониторинг, докладване и проверка на емисиите на парникови газове;
- б) разработването на национални прогнози за емисиите на парникови газове след 2020 г.

Член 7

Коригиращи действия

1. Ако емисиите на парникови газове на държава-членка превишат годишното разпределено количество емисии, определени съгласно член 3, параграф 2, като се вземат предвид възможностите за гъвкавост, използвани съгласно членове 3 и 5, се прилагат следните мерки:

- а) приспадане от разпределеното количество емисии на държавата-членка за следващата година на количеството на тези превишени емисии в тонове еквивалент на въглероден диоксид, умножено по коефициент на намаление 1,08;
- б) разработване на план за коригиращи действия в съответствие с параграф 2 от настоящия член; и
- в) временно отнемане на правото на държавата-членка да прехвърля част от разпределеното си количество емисии и права по СИ/МЧР на друга държава-членка за периода, през който държавата-членка не спазва член 3, параграф 2.

⁽¹⁾ Решение 2005/166/ЕО на Комисията от 10 февруари 2005 г. за определяне правилата за прилагане на Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно механизма за контрол на емисии с парников ефект от Общността и за прилагане на Протокола от Киото (ОВ L 55, 1.3.2005 г., стр. 57).

2. Държавата-членка, за която се прилага параграф 1, представя на Комисията, в рамките на три месеца, оценка и план за коригиращи действия, който включва:

- а) действията, които държавата-членка ще приложи, за да изпълни своите конкретни задължения съгласно член 3, параграф 2, като дава приоритет на вътрешните политики и мерки и на изпълнението на действията на Общността;
- б) график за изпълнението на тези действия, който дава възможност за оценка на годишния напредък при изпълнението.

Комисията може да даде становище относно плана за коригиращи действия на въпросната държава-членка.

Преди да даде такова становище, Комисията може да представи плана за коригиращи действия на Комитета по изменение на климата, посочен в член 13, параграф 1, за забележки.

Член 8

Корекции, приложими след одобрение от Общността на международно споразумение по изменение на климата

1. В срок три месеца от подписването от страна на Общността на международно споразумение по изменение на климата, което води до задължителни намаления на емисиите на парникови газове до 2020 г. с над 20 % в сравнение с нивата от 1990 г., както е отразено в ангажмента за намаляване на емисиите с 30 %, одобрен от Европейския съвет от март 2007 г., Комисията представя доклад за оценка, по-специално на следните елементи:

- а) естеството на мерките, договорени в рамките на международните преговори, както и поетите от други развити държави ангажменти за намаляване на емисиите, съпоставими с тези на Общността, и ангажментите, поети от по-напредналите в икономическо отношение развиващи се държави за подходящ принос в съответствие с техните отговорности и съответни възможности;
- б) последиците от международното споразумение по изменение на климата и, следователно, възможностите, които са необходими на общностно равнище, за да се постигне напредък в постигането на целта за намаляване на емисиите с 30 % по балансиран, прозрачен и справедлив начин, като се взема предвид работата в рамките на първия период на ангажменти съгласно Протокола от Киото;
- в) конкурентоспособността на производствените отрасли на промишлеността на Общността в контекста на рисковете от „изтичане на въглерод“;
- г) въздействието на международното споразумение по изменение на климата върху други отрасли на икономиката на Общността;
- д) въздействието върху селското стопанство на Общността, включително рисковете от „изтичане на въглерод“;

- е) подходящи условия за включване на емисиите и поглъщането на емисии, свързани със земеползването, промяната на земеползването и горското стопанство в Общността;
- ж) залесяването, повторното залесяване, предотвратяването на обезлесяване и влошаване на състоянието на горите в трети държави в случай на установяване на международно призната схема в този контекст;
- з) необходимостта от допълнителни общностни политики и мерки с оглед на ангажментите на Общността и на държавите-членки за намаляване на емисиите на парникови газове.

2. Въз основа на доклада, посочен в параграф 1, Комисията, ако е уместно, представя на Европейския парламент и на Съвета законодателно предложение за изменение на настоящото решение съгласно параграф 1, с оглед на влизането в сила на акта за изменение след одобрението от Общността на международното споразумение по изменение на климата и с оглед на ангажмента за намаляване на емисиите, който трябва да бъде изпълнен съгласно същото споразумение.

Предложението се основава на принципите на прозрачност, икономическа и разходна ефективност, както и на справедливост и солидарност при разпределението на усилията между държавите-членки.

3. Ако е уместно, в предложението се предвижда възможност държавите-членки да използват СЕРЕ, ЕРЕ или други одобрени кредити от проекти в трети държави, които са ратифицирали международното споразумение по изменение на климата, в допълнение към кредитите, предвидени в настоящото решение.

4. Предложението също така трябва включва, ако е уместно, мерки, които позволяват на държавите-членки да използват неизползваната част от допълнителното подлежащо на използване количество, посочено в параграф 3, през следващите години или да прехвърлят неизползваната част от това количество на друга държава-членка.

5. Предложението също така трябва включва, ако е уместно, всякакви други мерки, необходими да се подпомогне постигането на задължителните намаления в съответствие с параграф 1 по прозрачен, балансиран и справедлив начин, и по-специално мерки за изпълнение, които предвиждат използването от страна на държавите-членки на допълнителни видове кредити от проекти или използването, ако е уместно, от държавите-членки на други механизми, създадени съгласно международното споразумение по изменение на климата.

6. Въз основа на правилата, съгласувани като част от международно споразумение по изменение на климата, ако е уместно, Комисията предлага включването в ангажмента на Общността за намаляване на емисиите, на емисиите и на поглъщането, свързани със земеползване, промяна на земеползването и с горско стопанство, съгласно хармонизирани ред и условия, гарантиращи постоянство и екологична насоченост на приноса от земеползването, промяната на земеползването и от горското стопанство, както и точен мониторинг и отчитане. Комисията извършва оценка дали разпределението на усилията между отделните държави-членки следва да бъде съответно коригирано.

7. Предложението включва подходящи преходни мерки и мерки за отлагане на действието до влизането в сила на международното споразумение по изменение на климата.

Член 9

Процедура във връзка със земеползването, промяна на земеползването и горското стопанство при отсъствие на международно споразумение по изменение на климата

В случай че Общността не одобри международно споразумение по изменение на климата до 31 декември 2010 г., държавите-членки може да посочат своите намерения за включване на земеползването, промяната на земеползването и горското стопанство в ангажимента на Общността за намаляване на емисиите, като вземат предвид отчетните методологии в рамките на работата в контекста на РКОНИК. Комисията, като отчита посоченото от страна на държавите-членки, до 30 юни 2011 г. извършва оценка на реда и условията за достъп по отношение на включване на емисиите и поглъщането, свързани със земеползване, с промяна на земеползването и с горско стопанство, в общностния ангажимент за намаляване, като гарантира постоянство и екологична насоченост на приноса от земеползването, от промяната на земеползването и от горското стопанство, както и точен мониторинг и отчитане, и прави предложение, ако е уместно, с цел влизането на предложението в сила от 2013 г. В оценката на Комисията се разглежда въпросът, дали разпределението на усилията между отделните държави-членки следва да бъде съответно коригирано.

Член 10

Промени в приложното поле на Директива 2003/87/ЕО и прилагането на член 24а от нея

Максималното количество емисии за всяка държава-членка съгласно член 3 от настоящото решение се коригира в съответствие с количеството на:

- а) квотите за емисии на парникови газове, издадени съгласно член 11 от Директива 2003/87/ЕО, в резултат от промяна в броя на източниците, попадащи в приложното поле на същата директива, последвала окончателното одобряване от Комисията на националните разпределителни планове за периода от 2008 до 2012 г. съгласно Директива 2003/87/ЕО;
- б) квотите или кредитите, издадени съгласно членове 24 и 24а от Директива 2003/87/ЕО във връзка с намаления на емисиите в дадена държава-членка, обхванати от настоящото решение;
- в) квоти за емисии на парникови газове от инсталации, изключени от схемата на Общността в съответствие с член 27 от Директива 2003/87/ЕО — за срока, през който са били изключени.

Комисията публикува стойностите, получени в резултат на тази корекция.

Член 11

Регистри и Централен администратор

1. Създадените съгласно член 6 от Решение № 280/2004/ЕО регистри на Общността и нейните държави-членки гарантират точното отчитане на транзакции съгласно настоящото решение. Тази информация е достъпна за обществеността.

2. Централният администратор, определен съгласно член 20 от Директива 2003/87/ЕО, извършва, с помощта на независим регистър на транзакциите, автоматизирана проверка на всяка транзакция съгласно настоящото решение и при необходимост блокира транзакции, за да гарантира, че няма нередности. Тази информация е достъпна за обществеността.

3. Комисията приема мерките, необходими за изпълнението на параграфи 1 и 2.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящото решение чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 13, параграф 2.

Член 12

Изменения на Регламент (ЕО) № 994/2008

За изпълнението на настоящото решение Комисията приема изменения на Регламент (ЕО) № 994/2008 на Комисията от 8 октомври 2008 г. за стандартизирана и защитена система от регистри съгласно Директива 2003/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и Решение № 280/2004/ЕО на Европейския парламент и на Съвета ⁽¹⁾.

Член 13

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по изменение на климата, създаден съгласно член 9 от Решение № 280/2004/ЕО.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1—4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 14

Доклад

Комисията изготвя доклад за оценка на изпълнението на настоящото решение. В този доклад също така се оценява начинът, по който изпълнението на настоящото решение е повлияло върху конкуренцията на национално, общностно и международно равнище. Комисията представя своя доклад на Европейския парламент и на Съвета до 31 октомври 2016 г., придружен от предложения, по целесъобразност, по-специално във връзка с това, дали е уместно да се разграничат националните цели за периода след 2020 г.

⁽¹⁾ ОВ L 271, 11.10.2008 г., стр. 3

Член 15

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Член 16

Адресати

Адресати на настоящото решение са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на 23 април 2009 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. PÖTTERING

За Съвета
Председател
P. NEČAS

_____

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КАТЕГОРИИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 2, ПАРАГРАФ 1 ОТ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ, КАКТО СА УТОЧНЕНИ ДОПЪЛНИТЕЛНО В ПРИЛОЖЕНИЕ I, КАТЕГОРИИ 1—4 И КАТЕГОРИЯ 6 КЪМ РЕШЕНИЕ 2005/166/ЕО

Енергетика

— Изгаряне на горива

— Изпуснати емисии от горива

Промислени процеси

Използване на разтворители и други продукти

Селско стопанство

Отпадъци

ПРИЛОЖЕНИЕ II

ОГРАНИЧЕНИЯ НА ЕМИСИИТЕ НА ПАРНИКОВИ ГАЗОВЕ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ СЪГЛАСНО ЧЛЕН 3

	Пределни стойности за емисиите на парникови газове на държавите-членки през 2020 г. в сравнение с нивата на емисиите на парникови газове през 2005 г.
Белгия	- 15 %
България	20 %
Чешка република	9 %
Дания	- 20 %
Германия	- 14 %
Естония	11 %
Ирландия	- 20 %
Гърция	- 4 %
Испания	- 10 %
Франция	- 14 %
Италия	- 13 %
Кипър	- 5 %
Латвия	17 %
Литва	15 %
Люксембург	- 20 %
Унгария	10 %
Малта	5 %
Нидерландия	- 16 %
Австрия	- 16 %
Полша	14 %
Португалия	1 %
Румъния	19 %
Словения	4 %
Словакия	13 %
Финландия	- 16 %
Швеция	- 17 %
Обединеното кралство	- 16 %

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ, ПОСОЧЕНИ В ЧЛЕН 5, ПАРАГРАФ 5

Белгия

Дания

Ирландия

Испания

Италия

Кипър

Люксембург

Австрия

Португалия

Словения

Финландия

Швеция

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2009 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 000 EUR за годишен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	100 EUR за месечен абонамент (*)
Официален вестник на ЕС, серии L+C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	700 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	70 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	40 EUR за месечен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L+C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	500 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	360 EUR за годишен абонамент (= 30 EUR за месечен абонамент)
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език (езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

(*) Цена на отделен брой: до 32 страници: 6 EUR
от 33 до 64 страници: 12 EUR
над 64 страници: цена, фиксирана според случая

Абонамент за Официален вестник на Европейския съюз, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на Официален вестник на Европейския съюз имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в Официален вестник на Европейския съюз.

Продажби и абонаменти

Платените издания на Службата за публикации могат да бъдат закупени от всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с Официален вестник на Европейския съюз и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>